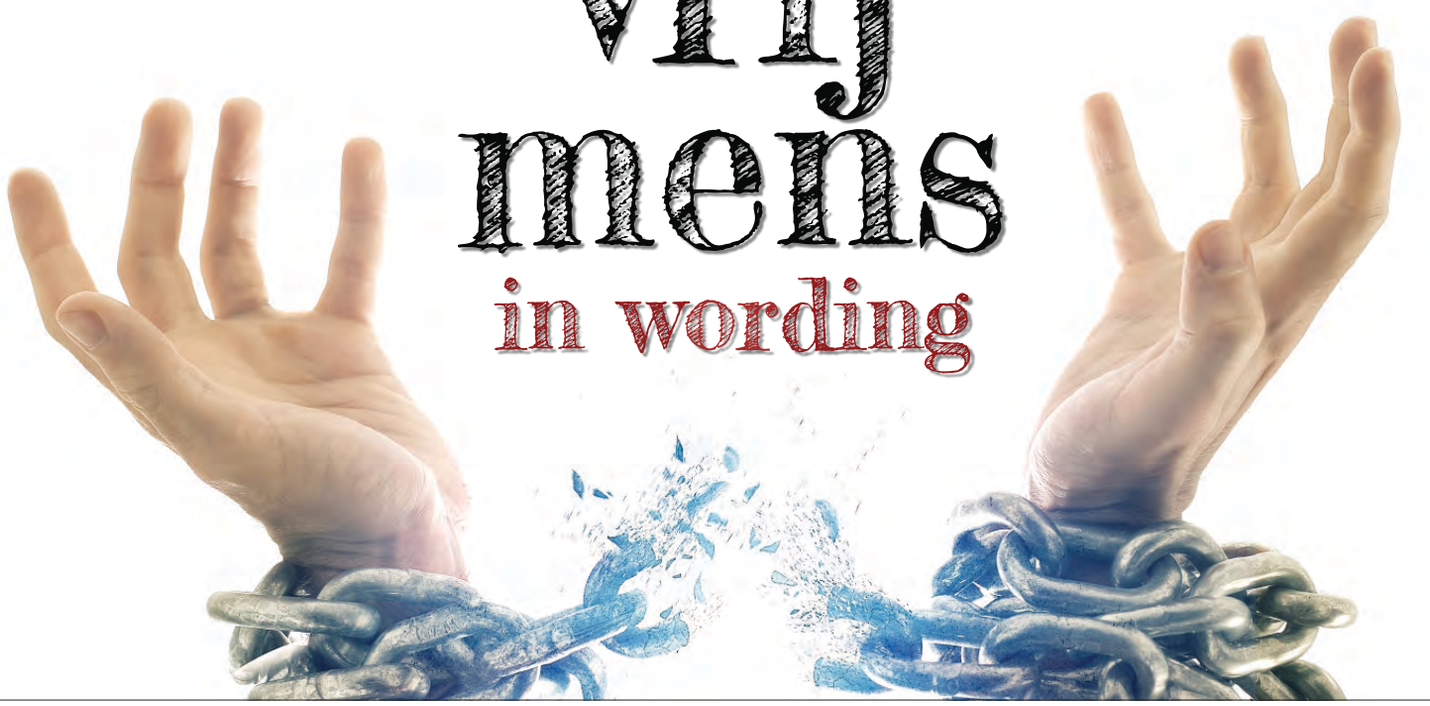
Cursus

vrij mens

in wording

Cursusboek “Achtergrondkennis”

Onderdeel van de online cursus "Vrij Mens in Wording" op
www.vrijmensinwording.nl

In 2016 in Duits geschreven door:	**HANS XAVER MEIER**
Vertaald door:	**Vertaalteam Vrije Mens**
Cursusleider:	**luca:van de familie van dinter.**
Materialen ter ondersteuning:	**vrijmensinwording.nl**

Ontwerp omslag: :pi.

Cursusboek “Achtergrondkennis”

Met enige trots deel ik met jou, waarde lezer(es) dit cursusboek. Trots omdat in de jarenlange zoektocht naar de balans tussen enerzijds individuele vrijheid en anderzijds de verantwoording naar planten, dieren en medemensen het vaak lastig bleek het al decennia door de Nederlandse Staat geïntroduceerde staatsburgerschap te tackelen.

Niet omdat er niks van deugt, maar omdat het gebaseerd is op bedrog en misleiding. Vanaf het moment dat wij geboren worden, wordt er een juridisch spelletje met de namen gespeeld, die wij van onze ouders gekregen hebben. Een spelletje dat resulteert in een levenslange afhankelijkheid van en een bemoeienis door de Staat in onze persoonlijke levenssfeer. En dat is onaanvaardbaar en onverenigbaar met onze mensenrechten.

De juridische uitweg startte in juni 2010 en gaat tot op de dag van vandaag door. Want omdat macht nu eenmaal corrumpeert en machthebbers (onbewust) altijd naar meer macht streven, kan niet volstaan worden met eenvoudig knip- en plakwerk en een paar voorbeeldbrieven om diezelfde Staat voor langere duur buiten de deur te houden.

Integendeel, het vraagt om een mix en een samenwerking tussen de vrije mens enerzijds en diens opgedrongen juridische entiteit anderzijds om binnen de internationaal geldende regels van het contractrecht een oplossing te vinden, waarmee we op vreedzame geweldloze wijze de bemoeienis van de Staat en haar vertegenwoordigende organen, zoals de Belastingdienst, het CJIB, het CAK, enz. te verhelpen.

In het hierna volgende boek "Achtergrondkennis" wordt tot in detail geschetst wat daar allemaal voor nodig is. Het is een vertaling van het van origine Duitse werkstuk "Hintergrundwissen" van Hans Xavier Meier. Omdat het Nederlandse rechtsstelsel op sommige punten verschilt van het Duitse, moet voor de Nederlandse situatie een aantal in het boek geschetste stappen licht aangepast worden.

Dat laat onverlet dat de materie alleszins lezenswaardig is. Sterker nog, het is verplichte kost voor wie wil begrijpen waarom sommige stappen genomen moeten worden, zoals ze genomen worden. Want een voorbeeldbrief kopiëren kan iedereen, maar als de kennis ontbreekt om op de juiste wijze op een antwoordbrief te reageren, gaat het onherroepelijk fout.

Ik wens jou veel leesplezier en hoop je te mogen verwelkomen bij de online cursus Vrije Mens in Wording.

Aanmelding

De lesstof wordt vanaf ca. 24 juli 2020 online aangeleverd met documenten en presentaties, zodat een ieder de stof op zijn of haar eigen tempo en zelfgekozen tijdstip tot zich kan nemen.

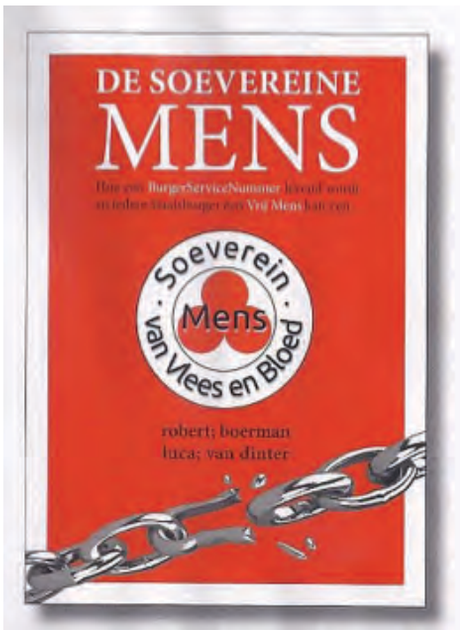
Als je een Telegramaccount hebt, kun je je aanmelden in een PB aan mij (https://t.me.luca_van_dinter). Of anders per e-mail aan luca@vrijmensinwording.nl. Geef daarin wel even je roep- en familienaam en een e-mailadres op, waar voorbeeldbrieven en andere documenten heen kunnen die te groot zijn om bijvoorbeeld via Telegram te delen. De kosten van deelname zijn louter symbolisch: € 10,- per mens.
Rekeningnr. NL06INGB0002930088 t.n.v. De Reunie of naar het Paypalaccount info@dereunie.info .
Als ik je aanmelding ontvangen heb, voeg ik je toe aan een privé Telegramgroep dan wel een besloten mailkring.

www.vrijmensinwording.nl

Nog meer soevereine wetenswaardigheden

"De Soevereine Mens" (deel 1)

ISBN: 978-90-78-07078-8. 210 blz., € 19,95
Hoe een BurgerServiceNummer levend werd en iedere Staatsburger een Vrij Mens kan zijn.

De onrechtmatige opsluiting van de co-auteur in juni 2010 is het begin van een jarenlange ontdekkingstocht, op zoek naar de weerbaarheid van een burger tegen een soms meedogenloze Staat.

Alle inwoners worden voorgespiegeld dat iedereen een Staatsburger met bijbehorend uniek BurgerServiceNummer IS i.p.v. een ziel met een oneindig bewustzijn, tijdelijk geïncarneerd in een stoffelijk lichaam van vlees en bloed .
In de juridische procedures om de mens weer vrij te maken van dit eenzijdig opgelegd staats-systeem ontmoeten de auteurs elkaar en bewandelen samen een weg naar wat juridisch "soevereiniteit" heet, maar in de volksmond een Vrij Mens genoemd wordt. In dit eerste deel schetsen zij de kenmerken van dit staatssysteem en haar hardnekkige pogingen om onder de vlag van democratie mensen onbewust te houden. Het boek biedt voor iedere lezer handvatten om ook (een deel) van die weg te gaan.

"Wonderland 1.1"

in eigen beheer uitgegeven, 213 blz, € 19,95

In september 2015 wordt op een strook niemandsland er hoogte van Coevorden (Drenthe) tussen Nederland en Duitsland de Vrijstaat Wonderland uitgeroepen. Dit ministaatje wordt in december 2015 door een Nederlandse-Duitse politiemacht ontruimd en sindsdien leeft het in ballingschap.
In het boek zelf gaat Wonderland echter verder op haar wankele en grillige bestaandspad om tussen allerlei politieke grootmachten en hun intriges door een menswaardige samenleving te scheppen.
Want binnen de EU zit niemand te wachten op een Vrijstaatje vol idealisten in het hart van haar grondgebied.

www.vrijmensinwording.nl

HINTERGRUNDWISSEN

HANS XAVER MEIER

2016

ACHTERGRONDKENNIS

Achtergrondkennis van het ‘huidige’ rechtssysteem.
Hoe we het kunnen laten verdwijnen ...
en vervangen door iets beters ...

Voorwoord

De vertaler

Hans Xaver Meier heeft in 2016 zijn speurwerk naar het huidige rechtssysteem, en hoe de 'mens' zich daartoe verhoudt, ondergebracht in een omvattend document.

Hij geeft hierin gedetailleerd aan hoe het huidige rechtssysteem in Duitsland functioneert en geeft oplossingen om je als mens hieruit terug te kunnen trekken.

Zijn zoektocht heeft zich niet beperkt tot wat er aan Duitse informatie voorhanden is, maar strekte zich uit tot het Engelstalig gebied waar heel, heel veel informatie openbaar is. Het meeste hiervan komt uit de V.S. en is ook terug te voeren naar de V.S.

Dit alles is te vinden in zijn boek 'Hintergrundwissen'. Bij het lezen ervan groeide mijn verlangen deze kennis te delen met de soevereine mensen in Nederland en zo is het idee ontstaan zijn boek te vertalen.

Uiteraard is de Duitse situatie niet een op een overdraagbaar naar de Nederlandse en dat zal nader onderzoek vergen, maar dat maakt het boek er zeker niet minder op.

Bij het vertalen heb ik een beroep kunnen doen op andere vrije mensen. Zelfs in die zin, dat de totstandkoming van het Nederlandse boek 'Achtergrondkennis' een volledige coproductie geworden is van Jan L. Moerbeek en mijzelf. Daarnaast zijn we zo fortuinlijk geweest om Theon Moerbeek, Marjan Boone en Lucie Schouten aan onze zijde te krijgen. Met hun inspanningen hebben ook zij een belangrijke bijdrage geleverd aan dit boek.

"Beste Hans, wij kennen elkaar niet, maar ik wil deze gelegenheid te baat nemen om mijn grote waardering voor jou uit te spreken. Jouw werk heeft mij geïnspireerd tot vertaling ervan naar het Nederlands, zodat vrije mensen alhier, die het Duits niet machtig zijn, toch verder kunnen met de handvatten die door jou aangereikt worden."

Rob Pietersen

Met medewerking van

Jan L. Moerbeek
Theon Moerbeek
Marjan Boone
Lucie Schouten

Inhoudsopgave

Voorwoord 1
De vertaler 1
Inhoudsopgave 2
Inleiding 6
Voorwoord door Hans Xaver Meier 6
Hoofdstuk 1 10
Het begrip Mens 10
Hoofdstuk 2 12
Invloed van Paus en Vaticaan 12
Geschiedenis 13
Vaticaan en trust - Karel Bagchus 15
Ontbinding van het Romeinse recht 19
Hoofdstuk 3 21
Structuur van het "rechtsstelsel". 21
Trustbedrijven vormen de basis van het gezamenlijk publiekrecht. 21
Hoofdstuk 4 26
Geboorteakte 26
Het ontnemen van rechten en het te gelde maken van mensen. 27
Rechtsvermoedens over de geboorteakte: 31
Hoofdstuk 5 34
Persoon, naam 34
Hoofdstuk 6 42
Private stroman en publieke stroman 42
Public Officer 44
Hoofdstuk 7 52
Trusts 52
Tussengeschoven informatie van Karel Bagchus 52
Cestui-Que-Vie-Trust 'lenen op levenstijd', ... 54
Sociale zekerheid als liefdadigheids-Trust (Charity Trust) 61
Op armlengte (at arm's length): 63
Hoofdstuk 8 66
Uniform Commercial Code (UCC) en Common Law 66
Hoofdstuk 9 73
Rechtsvermoedens (veronderstellingen van recht) 73
Hoofdstuk 10 79

Kernpunten van de weerlegging 79
Hoofdstuk 11 81
Privileges 81
Hoofdstuk 12 84
Woonplaats, adres, handtekening 84
Woonplaats 84
Adres 91
Probleem met de post 93
Handtekening en autograph 93
Hoofdstuk 13 95
Belasting 95
Hoofdstuk 14 101
Advocaten 101
Hoofdstuk 15 105
Gerechtelijke instanties 105
Hoe functioneren rechtbanken 105
Voor het recht is iedereen gelijk 110
Vanuit welke positie handelen de rechtbanken? 111
Eerste niveau: staat van beleg en oorlogsrecht 112
Tweede niveau: trustrecht 112
Derde niveau: handelsrecht UCC 113
Vierde en samenvattende niveau: faillissement 114
Hoe gerechtshoven ons misleiden en wat we daar nooit zouden moeten doen 115
Andere trucs van de rechtbanken 120
Wat Mary Croft te zeggen heeft over de gerechtshoven 121
Hoofdstuk 16 128
Nietigverklaring (abatement) 128
Wat we nooit mogen doen in een nietigverklaring 134
Hoofdstuk 17 137
Verboden toegang voor onbevoegden! 137
Aankondiging aan overheidsagenten 138
Hoofdstuk 18 139
Affidavit 139
In de rechtbank wordt niemand geloofd zonder eed. 139
De regels van het affidavit 142
Certificering van een affidavit, ... 142

Hoe een affidavit te schrijven? 143
Voor welke doeleinden kunnen affidavits worden gebruikt? 144
Mededeling van verzuim (default) op een affidavit 147
Hoofdstuk 19 148
Contract met de stroman en UCC- Financial Statement 148
Algemeen 148
UCC – Financing Statement 152
Hoe we de stroman te pakken krijgen… 153
Soevereiniteit 160
Hoofdstuk 20 162
Maximes van het recht en Bijbelcitaten 162
Bijbelse citaten 162
Maximes uit Bouvier's Maxims of Law, 1856 162
Hoofdstuk 21 165
Geld 165
Inleiding 165
Beknopt historisch overzicht 165
Wettige betaalmiddelen 169
Geaccepteerd voor waarde (Accept for Value, A4V) 172
Formuleringsadviezen voor 'geaccepteerd voor waarde' (oefenmateriaal) 174
Nog wat formuleringen voor 'geaccepteerd voor waarde' 175
De ware crediteuren of hoe men 'eisen van hogerhand' tot zwijgen brengt 176
Het alternatief voor 'acceptatie voor waarde' 177
Een 'Security agreement' (zekerheidstellingsovereenkomst). 177
Een 'Hold harmless and indemnity agreement' (vrijwaringsclausule). 177
Een 'Private agreement' (Private overeenkomst). 177
Herhaling, samenvatting, wijder perspectief 180
De sociale verzekering als schuldenaarsgroepering 181
Hoofdstuk 22 183
Banken 183
De vraag naar de rechtmatige en waardevolle (valuable) tegenprestatie 185
Hoofdstuk 23 188
Definities en UCC-paragrafen 188
Definities 188
UCC- bepalingen 189
Hoofdstuk 24 194

Dwangexecutie (gedwongen tenuitvoerlegging) van het systeem door de OPPT 194
Een beknopt historisch overzicht van de OPPT 194
Opstelling van het Paradigma-Report 194
Onderzoek naar de rechtsprocedures en de verknoping daarvan met het bankwezen 195
Samenwerking met de voormalige autoriteiten teneinde tot een oplossing te komen 195
De UCC-registraties zijn nu internationale besluiten. 195
Aankondiging van de Equity Call (waarde-vordering) 197
De bekendmaking van de feiten 198
Hoofdstuk 25 205
Afvinklijst 205
Ten slotte 206

Inleiding

Voorwoord door Hans Xaver Meier

Hallo mensen,

Aangezien veel achtergrondinformatie al uit mijn pen is geglipt, wil ik deze keer de diepte ingaan en u de echte fraude van het rechtssysteem laten zien.
Alles wat ik hier heb opgeschreven is eigenlijk wat ik altijd al wilde vinden in een enkele informatiebron op internet. Maar je krijgt zelden iets in dit systeem voorgekauwd, omdat het systeem zich vooral voedt met onze onwetendheid en onze verwarring. Dus ging ik zelf aan de slag en verzamelde ik de belangrijkste informatie voor mijzelf, ook al is mijn natuurlijke afkeer van juridische zaken praktisch aangeboren. Oorspronkelijk zouden het enkele pagina's worden, die ik nodig had voor mijn eigen overzicht, maar de ordening en het omvattende verband heeft tot een groter document geleid. Aldus verdeelde ik de individuele thema's en vulde de hoofdstukken met de kennis van nu.
Dus als je geïnteresseerd bent in recht en in het 'huidige rechtsstelsel' maar vooral hoe je eraan kunt ontsnappen en hoe je het kunt laten verdwijnen, dan kun je mijn document gebruiken en je de uitleg eigen maken. Ik heb niet de intentie dit voor mijzelf te houden; daarnaast…. gedeeld lijden is half lijden!

Wat is mijn doel? Concreet ... dat ze me gewoon met rust laten! Basaal ... dat mensen gered kunnen worden volgens hun eigen stijl en niet die van hen ...
Daarom schreef ik alles uitsluitend voor de praktische toepassing ervan.
Godzijdank hoeven we niet te discussiëren, omdat de oplossingen die ik heb gevonden of bedacht in hun eigen wetten te vinden zijn.
De wetten zijn van hen, maar de oplossingen zijn van mij.
En daar zijn we alreeds bij de eerste problemen waar mijn document zo vol mee staat. Omdat ik liefst heb dat mijn concept een impuls zou zijn die je moed geeft om je eigen oplossingen te vinden. Ik wil niemand in het ongeluk storten! Vooral als jou de nodige achtergrondkennis ontbreekt en je zonder erover na te denken iets dodelijks 'ins Blaue hinein' onderneemt. Hoe dan ook; het is een veelheid aan informatie die naar je toekomt en deze informatie is complex en niet gemakkelijk te begrijpen. De misleiding is enorm en de kern van de waarheid zit verpakt in vele lagen (als bij het pellen van een ui).
Ga er ook niet vanuit dat ik een specialist ben of dat ik bijzonder goed geïnformeerd ben. Ik ben de gemiddelde normale leek, net als jij, misschien met het verschil dat de 'autoriteiten' het met mij overdreven hebben.
Zo heb ik op een dag de beslissing genomen om alles tot op de bodem uit te zoeken. De fragmentarische status quo presentaties op de Duitse forums stemde mij niet tevreden en ik zocht daarom verder in de Engelstalige wereld ... en vond wat ik zocht.
Maat gesneden praktische hulp miste ik ook hier, maar ik kon de nodige achtergrondfeiten vinden; toen ging bij mij langzaam een lichtje branden, de logica werd plotseling duidelijk en op basis hiervan kon ik mijn eigen document inhoudelijk vorm gaan geven.

Voordat je een autoriteit/instantie de eerste voorzichtige hint van weerstand geeft, zou je inzicht moeten hebben over zijn handelings- en denkwijzen en de derde stap in de correspondentie in gedachten houden wanneer je de eerste stap gaat nemen.
Zonder diepgaande kennis kunnen we onszelf de problemen meteen besparen!
We moeten ons er ook bewust van zijn, dat alles door de autoriteiten op een volledig emotieloos niveau wordt gedaan, omdat zij alleen papier beheren.
Geen menselijke emotie, pure feiten!
Fikse emoties van onze kant worden daarom direct afgestraft ..., omdat feiten niet boos of blij kunnen worden.
Als je de situatie/de feiten slim brengt, win jij. Als zij de situatie/de feiten slimmer brengen, winnen zij. Als de situatie vastgelopen is, dan moeten we de reden achterhalen, tot verbetering komen en het opnieuw proberen.
Alle volgende hoofdstukken brengen je ertoe, dat je uiteindelijk in staat zult zijn je eigen documenten en concepten te ontwikkelen door precies te begrijpen wat je doet of waar je moet zoeken.
Alleen onwetendheid maakt mensen tot slaaf. Laten we eerst de strategie van de 'vijand' leren en dan met hem vechten. Laten we onze katapulten inruilen voor dezelfde laserzwaarden, waarmee ze ons nu uitsnijden als vervelende vliegen.
Ik haat oorlog, maar er is er duidelijk één onderweg en gelijkheid van wapens brengt ons betere kansen. Onze wapens zijn natuurlijk van papier en ik heb de mijne als voorbeeld aan dit document toegevoegd.
Al deze instructies hebben bijvoorbeeld de titel: "Nee, niet langer bij mij! Kijk! Hier zijn je eigen wetten!"
In de volgende uitleg ga ik ervan uit, dat je jezelf al uitvoerig en slim geprepareerd hebt, anders zou je wellicht overweldigd kunnen raken, wat ik in geen geval wil. Ik zie de betekenis van mijn opmerkingen als een bijdrage om het recht te helpen een doorbraak te maken door het willekeurige gebruik ervan bloot te leggen. De ontwaakten onder ons zullen snel zien dat er een opslagplaats aan munitie beschikbaar is om de vijand met zijn eigen wapens te raken. Zoals ik al zei, hun wapens zijn gemaakt van bedrukt papier. Onze wapens zijn gemaakt van bedrukt papier. Degene met de krachtigste inhoud zal winnen. Ik heb het elders reeds genoemd... Onze echte 'vijand' is niet de elite-oligarchie die al eeuwen het gras voor onze voeten wegmaait, maar wordt gevormd door onze eigen vrienden, familieleden en kennissen. Zij doen dat in opdracht! Ze zitten in instanties en kantoren als plaatsvervangende agenten van hun opdrachtgevers met de missie om ons lastig te vallen en uit te zuigen. Ze doen dit bereidwillig genoeg, uit angst voor het behoud van hun maandelijkse 'loon' en uit de onwetendheid die hen van ons onderscheidt.
Ze zullen ons later vertellen dat ze het geld dringend nodig hadden. Bovenal hebben de 'ondernemers' onder ons, bij wie ze werken, rijkelijk ervaring opgedaan met dergelijke figuren. Mijn aanname is, dat ze in feite veronderstellen gelijk te hebben. Ze gehoorzamen hun autoriteiten, vragen zich niets af en verschansen zich achter metersdikke instructies. Geen teken van bereidheid om te demonstreren! Maar denk a.u.b. niet dat ik iets tegen onze buren, vrienden en kennissen heb!
Dus wie is onze echte 'vijand' ook alweer? Ja ..., ik denk dat we dat zelf zijn samen met de door angst gedreven mensen om ons heen. En ik heb tot nog toe geen beter antwoord

gevonden, dan onze eigen tekortkomingen, onwetendheid en blindheid als de ware onderdrukker te identificeren.
Om onze eer te bewaren, wil ik echter op dit punt ook vermelden dat de genadeloze kwaadwilligheid van zijn uitvinders waarschijnlijk het moeilijkste aspect van het hele rechtssysteem is waarmee we worden geconfronteerd.
Niemand heeft ooit geloofd in zoveel kwaad in anderen. We kijken het monster dus beter in de ogen en bieden echte kennis en duidelijke feiten, en vragen mensen daarna om iets te ondernemen. En dan zal het duidelijk worden of wij de slimme, dappere, vrije en soevereine mensen zijn die het niet nodig vinden anderen onrechtvaardig te behandelen of onbeleefd tegen hen te zijn.
De 'ambtenaren' geven er de voorkeur aan dat ze worden geconfronteerd met destructieve emoties - en wij ook! Onlangs hadden ze er zelfs een congres over. Vermoedelijk blijken steeds meer van hun 'burgers' behoorlijk impulsief en vervelend te zijn als het gaat om de handhaving van hun statuten. Dat ze ons belastingontduikers als hun vijanden beschouwen moeten we nog een tijdje aanzien, omdat ze zich met deze gedragsnorm strikt houden aan hun wetten als hun modus operandi, om zo te zeggen.

Ik waarschuw je van tevoren dat je niets zomaar van mij moet geloven en beter alles zelf kan controleren. Dat ik mijn rechten volgens UCC 1-103 en 1-308 behoud en dat er fouten in mijn document kunnen staan. Evenzo zijn de verzamelde feiten geenszins volledig en sluitend. Maar ... behalve de paus (en zeker alle advocaten) is niemand onfeilbaar en ik als leek al helemaal niet.
Wees er wel van verzekerd dat ik mijzelf alle moeite heb getroost je niet in een valkuil te laten lopen. Doe er pas wat mee als je de logica van de gegevens begrijpt en doe niets als je bang bent voor de gevolgen. Ons verzet heeft veel te maken met het niveau van moed en verantwoordelijkheid. Maar niemand anders dan jijzelf kan je leven in eigen hand nemen, tenzij je wenst dat alles zo blijft.
Als je mijn uitleg niet echt kunt geloven, dan heb je gelijk, want alles is veel erger. Ik heb al het een en ander uit kunnen testen op mijn zaak, maar ik was niet zadelvast en heb fundamentele samenhangen over het hoofd gezien.
Ik ben nu het gat aan het dichten. Vandaar dit document. Het is in ieder geval mijn wens, dat zoveel mogelijk mensen interesse tonen in het onderwerp, het toepassen en anderen ermee verder helpen.
Ik heb de afzonderlijke hoofdstukken zo ontworpen, dat hun inhoud gemakkelijk overgebracht kan worden naar overeenkomstige brieven en eigen formuleringen. Ik heb ook zeer mijn best gedaan alles wat ik hier heb geschreven met hun eigen juridische teksten te onderbouwen. Ergo, het zijn hun definities die we gebruiken voor onze belangen! Mijn definities zouden er anders uitzien.
Maar let op! Een verkeerd begrepen en ondoordachte overname van dit document zal nooit tot succes kunnen leiden! Omdat ze je met het eerste officiële antwoord al testen of je iemand anders zijn zilveren kogel afvuurt, of dat je zelf de nodige kennis bezit. Denk aan hun tegenstand!
Ze zijn perfecte bevel uitvoerders en ze hebben het geld nodig.

Mijn opmerkingen wemelen van juridische citaten, evenals Latijnse en Engelse vaktermen. Als we onszelf met succes willen verdedigen, moeten we eerst hun ingewikkelde taal leren en begrijpen om op gelijke voet te komen. Het beste is om een woordenboek naast je neer te leggen! Hopelijk komt de dag dat we al deze onzin, die we nu nog verdragen moeten, niet meer nodig hebben. Ik hoop oprecht, dat ik mezelf op een redelijk begrijpelijke manier heb kunnen uitdrukken en dat de auteurs die me op internet hebben geholpen, het eens zijn met de inhoud en publicatie van dit document! Veel leesplezier ...

Jullie Hans

Hoofdstuk 1

Het begrip Mens

Ik wil vaststellen dat het begrip 'mens' in het Duitse, noch in het Internationale recht bestaat. De 'mens' verschijnt in het recht alleen op het tijdstip van zijn geboorte, in § 211 van het Strafgesetzbuch als hij gedood wordt en op een paar andere plekken die gevonden zijn door onze medestrijder Anja.
En dan komt de 'mens' nog naar voren in art. 1 van het Grondrecht:
"De waardigheid van de mens is onschendbaar. Het respecteren en beschermen ervan is de plicht van alle overheidsinstanties." (2) Het Duitse volk belijdt daarom onvervreemdbare mensenrechten als basis van elke menselijke gemeenschap tot vrede en rechtvaardigheid in de wereld.
Daarna ziet men de 'mens' nergens meer voorkomen. Is dat niet buitengewoon?
Het Romeinse canonieke recht kent geen enkele definitie van het begrip 'mens', laat staan voor spirituele menselijke wezens.
De **Codex Canonicus** (codex van het canonieke recht) vermeldt drie keer het woord 'mens', daarvan 2 keer in verband met de doop, echter 108 keer het woord 'persoon'.
In **Canon 96** (Boek 1 – Algemene normen/ Titel IV – Natuurlijke en juridische personen/ Hoofdstuk I – Rechtspositie van fysieke personen) wordt de 'mens' door de doop tot 'persoon'.
Personen zijn per definitie juridische ficties, stromannen, legale namen, trustvermogens, titels, effecten aan toonder, effecten en zaken, ergo niets werkelijks, niets reëels.
Ficties (personen) kunnen echter nooit met mensen van vlees en bloed in overeenstemming gebracht worden, zodat het rechtssysteem nooit met 'mensen' in interactie kan zijn, simpelweg omdat het hen niet aan kan spreken.
Dit te weten zal zelfs de leek in het juridisch domein al moeten verbazen, want dit rechtssysteem is op ons mensen dan immers niet toepasbaar. Het is een feit: 'mensen' hebben met een rechtssysteem helemaal niets uit te staan! Behalve wanneer wij geen 'mensen' zijn, maar 'personen'.
Wij zullen dit verderop nog preciseren, omdat juist hierin zich het fundamentele bedrog van het aardse rechtssysteem verschuilt en we de link gaan leggen naar het kerkelijk trustsysteem.
De 'mens' wordt door het (kerken)recht van zijn 'menszijn' en van zijn spirituele natuur (ziel) beroofd, wanneer hij gedoopt wordt: dat is slavernij! Dat is verboden en dat is bedrog!
Deze uitleg is nog steeds niet helemaal juist, omdat de 'mens' als zodanig door de (kerkelijke) wet wordt genegeerd en niet eens wordt opgemerkt. Alleen als hij zich als 'persoon' voorstelt, wordt hij bij de strot gegrepen.
Zie voor jezelf, hoe ze rotzooien met de definitie van de 'mens', of kun je jezelf soms ergens vinden?
Navolgende uit: http://www.der-unterfranke.ru/mensch-person.htm

Mens (human being): 'een natuurlijke man, onverbeterlijk of niet verlicht [onderbelicht].'
[Webster`s New World Dictionary 3. Edition 1988-page 1461]

Human being- see MONSTER: …. Monster-: 'a human being by birth, but in some part resembling a lower animal. A monster hath no inheritable blood and cannot be heir to any land.' [Ballentine´s Law Dictionary 1948, page 389] (...Een monster heeft geen erfelijk bloed en kan zijn erfdeel niet ontvangen.) **Monster**: 'een persoon, zo vreselijk, kwaadaardig, verval ... om anderen bang te maken.' [Webster`s New World Dictionary 3. Edition 1988 page 879-880]

God schiep de **mensen** naar zijn evenbeeld [Genesis 1:27]
Mens: 'De mens is een met reden en taalvaardigheid begiftigd levend wezen. De mens staat centraal in de wet die hij schept.' [Juristisches Wörterbuch G. Köbler, 14. Auflage S. 273]
Bastard: 'Een pasgeborene met onbekend vaderschap wordt wettelijk aangeduid als bastaard.' [Bouvier's Dictionary 1856 Edition]
Bastard: 'een onwettig kind' [zonder vader] [Black´s Law Dictionary 2nd Edition]
Een **Bastard** is geregistreerd (als doodgeboren) in de sectie voor doodgeborenen. [Black`s Law Dictionary, 2nd Edition]
De mensen zijn menselijk kapitaal [Executive Order 13037]
De **mens** heeft een geboortedatum, de dag van oprichting van de wettelijke naam is de datum van ontvangst van de goederen ...
'Het is niet de taak van de politie om mensen te beschermen, het is hun taak om de CORPORATIE/de STAAT te beschermen en overtreders van de statuten te straffen.' [Departement of Justice 376 S.E. 2nd 247]
Sui juris: 'De mogelijkheid om uw eigen zaken te beheren (zonder enige juridische handicap).' [Black`s Law 2nd Edition]
Let op met deze definitie! Het is alleen van toepassing binnen de statuten van de staat! We gebruiken de onzin niet! Omdat we geen contract willen aangaan dat ons als beveiliging (borgstelling) gebruikt. [Black´s Law 6th Edition]
Law: recht/wet: 'De term wordt ook gebruikt als tegenhanger van de werkelijke realiteit [Black's Law 4th Edition, page 1028] evenals wat is vastgelegd.' [Black's Law 6th Edition]
Evenals: '…die de burger gehoorzamen en volgen moet, onderworpen aan straffen en juridische gevolgen.' [Black's Law 4th Edition]
Legal: '…gecreëerd door de wet. Opmerking: een wet, iets kan ook niets creëren ... de term wordt ook gebruikt als het tegenovergestelde van de werkelijke realiteit.' [Black's Law 6th Edition]

Als we het rechtssysteem willen kraken, moeten we primair omgaan met ons menszijn. We hebben ons allemaal laten misleiden door hun definitie van rechtspersoon zonder dit tegen te werpen.

Hoofdstuk 2

Invloed van Paus en Vaticaan

Paus/ Romeinse Kerk/ Vaticaan/ Santa Sede/ Crown – Drievoudige Kroon/ Apostolische Stoel/ Societas Jesu, etc.
Het Rooms Katholieke bestuursorgaan c.q. de Pauselijke regering staat boven alle gerechten, het Canoniek kerkelijk recht staat boven al het andere recht. Ieder actueel aards recht en elk actueel aards rechtssysteem vindt dus (een enkele uitzondering daargelaten) zijn directe of indirecte herkomst in het Katholieke kerkenrecht, welke zijn oorsprong in nog vroeger tijden vindt (Babylon, etc.).
Het Vaticaan, met naar verluidt, de hoogste autoriteit/wetmatigheid, heeft het gehele aardse sociale systeem op een trustschapsstelsel opgebouwd.

De **Paus** kan elke wet in de Verenigde Staten afschaffen (Elements of Ecclesiastical Law Vol.1 page 53-54).
De Pauselijke wetten verplichten iedereen (Bened. XIV., De Syn, Syllabus Prop 28, 29 en 44). Bovendien worden Pauselijke wetten verplichtend, zonder aanvaard of bevestigd te worden door seculiere heersers en/of gerechtelijke machten (Syllabus, prop. 28, 29 en 44).
Als de Soevereine Paus erop staat dat zijn wet nageleefd moet worden, moeten heersers en machten gehoorzamen (Bened. XIV, De Sgn Dioec., lib., ix, c vii, n 4. Prati., 1844).

Zoals wij later nog indringender zullen onderzoeken, is het hele rechtssysteem gebaseerd op vermoedens en niet op wetten.
Dit is slim en logisch, omdat het rechtssysteem alleen fictief kan aannemen dat wij mensen in de vorm van personen rechtssubjecten zijn, omdat mensen van vlees en bloed geen rechtssubjecten (ficties) kunnen zijn.
Aangezien er geen definitie is voor 'mensen', kan er geen sprake zijn van contractpartners.
De wet veronderstelt echter dat wetten van toepassing kunnen zijn op mensen (met de omweg via de persoon!) En doordat deze veronderstelling nooit door ons is weerlegd, kunnen de veronderstelde wetten van kracht blijven.
Wat we nooit eerder hebben geweten, is dat ons falen om een vermoeden van wet te weerleggen en af te wijzen, van dit vermoeden een waarheid maakt en wettelijke uitspraken c.q. vonnissen mogelijk maakt.
Lees dit nog eens goed door! Uiteindelijk wordt een niet afgewezen en niet weerlegd wettelijk vermoeden tot waarheid en tot rechterlijk oordelen en veroordelen.
Natuurlijk, dat is fraude, maar ze handelen ernaar en knopen ons op. Kun je je voorstellen hoeveel vermoedens er zijn die we zouden moeten afwijzen om hun jurisprudentie te vermijden? We zullen ons wapenen met veel beroepen en afwijzingen van hun wettelijke vermoedens en daarmee onszelf verdedigen.
Hieronder een voorbeeld van hoe de ellende meer dan 700 jaar geleden begon ...

Geschiedenis

Bulla Unam Sanctam door Paus Bonifatius VIII van 18 november 1302 (en alle opeenvolgende CQV-TRUSTS ervan): "*Porro subesse Romano Pontifici omni humanae creaturae declaramus, dicimus, definimus et pronunciamus omnio esse de necessitate salutis"*. "We verklaren, zeggen, definiëren en kondigen aan dat het absoluut noodzakelijk is dat elk menselijk wezen voor zijn eigen heil en redding onderworpen is aan de Romeinse bisschop."
Zelf-legitimatie door de paus van een absolute claim om de aarde en alle levende wezens te controleren, te beheersen en te onderdrukken.

We herkennen hier al duidelijk de toepassing van het vermoedensbeginsel. Wat is een menselijk wezen? Wat betekent het om onderworpen te zijn?
Is dit een handelsaanbod en aan wie biedt een mens, de paus, dit handelsverdrag aan? Van wie heeft hij dit recht? Waar is onze toestemming en waar zijn onze contracthandtekeningen? Ja trouwens, is de Unam Sanctam vandaag nog steeds geldig?
Natuurlijk zouden wij mensen onze redding/ons heil en/of de rechtsgeldigheid van deze handelsovereenkomst, die de Romeinse bisschop voor ons noodzakelijk acht, onmiddellijk afwijzen/verwerpen, omdat er geen sprake is van contractpartner te zijn van Unam Sanctam; de term 'menselijk wezen', als het bedoeld was als een rechtsgeldige term voor 'mens', wordt als een contractuele partner in het kerkelijk recht niet gedefinieerd, zodat het van meet af aan nooit tot een legitiem commercieel contract met ons had kunnen komen. Bij afwezigheid van een contractpartij en bij afwezigheid van toestemming van een (niet-bestaande) contractpartij kan er geen sprake zijn van een wettig contract.
Ook de Canonieke wetgeving beschouwt ons als zielloze personen, die we absoluut niet zijn. De Unam Sanctam zou daarom voor ons nietig zijn en hiermee zou het veronderstelde contractuele effect voor altijd verworpen zijn en oplossen.
Wij mensen zijn spirituele wezens en stellen uit voorzorg en willens en wetens dat we als hoogste autoriteit (en door het ontbreken van een andersluidend rechtsgeldig contract) volledige verantwoordelijkheid en controle hebben over ons vermogen en ons lichaam; hierbij herstellen we deze natuurlijke staat door de nietigheid van deze heilloze Bulla Unam Sanctam 'coram publico' in het openbaar te verklaren.
Trouwens: Unam Sanctam is in 2011 geliquideerd, maar dit heeft tot nu toe ons leven niet beïnvloed.
Dat impliceert, dat de Unam Sanctam tot 2011 voor ons allen heeft gegolden, maar de heren niet de opheffing van hun eigen systeem doorvoeren. En ik hoop dat je dat verrast!

Bulla Romanus Pontifex van paus Nicolaas V van 8 januari 1455 en alle opeenvolgende CQV-TRUSTS ervan:
De Romeinse kerk vordert in zelflegitimatie alle aanspraken op de aarde en verklaart alles wat erop staat als haar eigendom.
Deze Bulla ... "geldt voor altijd en met volledige rechtskracht. Verzet hiertegen, bewust of onbewust, is nietig en nutteloos." "..." geen mens is toegestaan deze pauselijke bul tegen te werpen en/of te bestrijden.

We verwerpen ook dit handelsaanbod, omdat we niet als contractpartners van de Bulla Romanus Pontifex in aanmerking komen, daar de term 'iemand' of 'mens' als contractpartner niet is gedefinieerd in het kerkelijk recht.
De meesten van ons zijn bovendien niet 'ongedoopt' ('ongedoopt zijn' is de impliciete definitie voor 'mens' volgens Canon 96), ergo geen mensen volgens de canonieke definitie, zodat wij als 'gedoopte personen' per definitie openstaan voor het overtreden van het document of niet.
De bul is daarom nietig voor ons en lost hierbij en voor altijd haar rechtsgevolgen op, nunc pro tunc (nu in plaats van toen), praeterea praeterea.
Wij mensen zijn spirituele wezens en claimen, vanwege het ontbreken van een contractuele basis, als enig geautoriseerde daartoe onze aangeboren vermogens/eigendommen en ons lichaam. Ieder van ons verklaart soeverein de onherstelbare nietigheid van deze bul. (Je merkt het al: we oefenen in spitsvondigheid en in juridisch jargon, omdat we dit straks dringend nodig zullen hebben!)

Met de **Bulla Aeterni Regis** van paus Sixtus IV van 21 juni 1481 en ook de 'oproepingsbul' van paus Paul III (evenals alle daaropvolgende CQV-TRUSTS vanaf 1537), hebben de pausen onze ziel van ons gestolen.
Voor mensen is er door betwisting en afwijzing geen contractueel bindend effect meer van de hierboven genoemde juridische gronden; de 'bullen' en hun derivaten zijn ongeldig en nietig 'nunc pro tunc'. Ieder van ons claimt dat hij alleen zelf eigenaar van zijn lichaam is, evenals zijn ziel en geest als zijn oereigen bewustzijn.
De genoemde pauselijke bullen dienen als voorbeeld, dat contracten van 700 jaar oud op ons van toepassing zijn. Contracten die een direct juridisch effect hebben op ons aller leven. Als niemand van ons een dergelijk contract heeft ondertekend, kan alleen vermoed/aangenomen worden dat dit op ons van toepassing is. En het is van toepassing omdat we dit vermoeden/deze aanname nooit hebben betwist of verworpen.

Vaticaan en trust - Karel Bagchus

Het Vaticaan (een TRUST) en de Romeinse Staat (een TRUST) van Julius Caesar werden in 1302 opgericht met de pauselijke acte Unam Sanctam. In die acte beweert het Vaticaan de executeur te zijn van het testament van Jezus Christus (de bijbel) en claimt namens deze het eigendom van de planeet aarde met alles wat er los en vast op zit. Het Vaticaan is nu een kerk, voorheen was het een sekte.

Unam Sanctam (1302) – tekst pauselijke bul van Bonifatius VIII

[Noot: onderstaande tekst is uit het Engels via Google Translate en kritisch doorgenomen door de redactie van Histobron.]

Unam Sanctam
Zijne Heiligheid Paus Bonifatius VIII
18 november 1302

AANGEDREVEN DOOR GELOOF, zijn we verplicht om te geloven en te handhaven dat de Kerk één is, heilig, katholiek en ook apostolisch. We geloven vast in haar en we bekennen met eenvoud dat er buiten haar geen redding noch vergeving van zonden is, zoals de echtgenoot in Hooglied 6:8 verkondigt: "Eén is mijn duif, mijn volmaakte. De enige, de uitverkorene van haar die haar gebaard heeft". En zij vertegenwoordigt één enkel mystiek lichaam wiens hoofd Christus is, en het hoofd van Christus is God [1 Kor 11: 3]. In haar is één Heer, één geloof, één doop [Efez. 4:5]. Er bestond ten tijde van de zondvloed slechts één ark van Noach, die de enige kerk voorstelde, en die ark, die tot op el-lengte is voltooid, had slechts één kapitein en gids, namelijk Noach, en we lezen dat buiten de Ark alles wat op aarde leefde werd vernietigd.

Wij vereren deze kerk als één, de Heer heeft door de mond van de profeet gezegd: "Red mij, o God, mijn ziel van het zwaard en mijn enige uit de hand van de hond." [Ps 21:20] Hij heeft gebeden voor zijn ziel, dat is voor hemzelf, hart en lichaam; en dit lichaam, dat wil zeggen, de kerk, heeft hij er één geroepen vanwege de eenheid van de echtgenoot, van het geloof, van de sacramenten en van de naastenliefde van de kerk. Dit is de tuniek van de Heer, de naadloze tuniek, die niet was verhuurd, maar die door het lot was gegoten [Joh. 19: 23-24]. Daarom is er van de enige echte kerk één lichaam en één hoofd, niet twee hoofden zoals een monster heeft; dat is Christus en de plaatsvervanger van Christus, Petrus en de opvolger van Petrus, omdat de Heer die tegen Petrus sprak zelf zei: "Weid mijn schapen" [Joh. 21:17], wat betekent, mijn schapen in het algemeen, niet deze, noch die in het bijzonder, waaruit we moeten begrijpen dat Hij alles aan hem heeft toevertrouwd [Petrus]. Daarom, als de Grieken of anderen zouden zeggen dat ze Petrus en zijn opvolgers niet vertrouwen, moeten ze belijden dat ze geen schapen van Christus zijn. Namelijk omdat onze Heer zegt in Johannes: "Er is één schaapskooi en één herder."
We worden geïnformeerd door de teksten van de Evangeliën dat er in deze kerk en in zijn macht twee zwaarden zijn; namelijk, het geestelijke en het tijdelijke, wereldlijke zwaard. Want wanneer de apostelen zeggen: "Zie, hier zijn twee zwaarden" [Luc. 22:38] dat wil zeggen, in

de kerk, sinds de apostelen aan het woord waren, antwoordde de Heer niet dat er te veel, maar voldoende waren. Zeker, degene die ontkent dat het stoffelijke zwaard in de kracht van Petrus is, heeft niet goed geluisterd naar het woord van de Heer dat gebiedt: "Steek uw zwaard in uw schede" [Mat. 26:52]. Beide zwaarden behoren daarom tot de macht van de Kerk, dat wil zeggen, het geestelijke en het materiële zwaard. Het eerste zwaard dient door de Kerk te worden beheerd, en het laatste ook door de Kerk; het eerste is in de handen van de priester; het laatste is in de handen van koningen en soldaten, maar alleen naar de wil en acceptatie van de priester.

Echter, één zwaard behoort ondergeschikt te zijn aan het andere en de tijdelijke autoriteit is onderworpen aan de spirituele macht. Want de apostel heeft gezegd: "Er is geen macht behalve van God en de dingen die zijn, zijn door God verordineerd" [Rom 13: 1-2], maar ze zouden niet worden verordineerd als het ene zwaard niet ondergeschikt was aan het andere en als de lagere, als het ware, niet door de ander naar boven werd geleid.

Want volgens de gezegende Dionysius is het een wet van de godheid dat de laagste dingen de hoogste plaats bereiken via tussenpersonen. Dan, volgens de orde van het universum, worden alle dingen niet gelijk en onmiddellijk teruggeleid naar de orde, maar naar de laagste door de tussenpersoon en de lagere door de meerdere. Daarom moeten we het duidelijker erkennen dat geestelijke kracht in alle waardigheid en in de adel alle tijdelijke macht overtreft, welke tijdelijke macht dan ook, daar geestelijke zaken het tijdelijke overtreffen. Dit zien we heel duidelijk ook door de betaling, de zegening en toewijding van de tienden, maar ook door de acceptatie van de macht zelf en door de overheid. Want met de waarheid als onze getuige behoort het tot de geestelijke kracht om de aardse macht te vestigen en om een oordeel te vellen als iets niet goed is gegaan. Hierin is de profetie van Jeremia ten aanzien van de kerk en de kerkelijke macht voltooid: "Zie, vandaag heb Ik u geplaatst over natiën en over koninkrijken" en de rest.
Daarom, als de aardse macht dwaalt, zal het worden beoordeeld door de spirituele kracht; maar als een kleine spirituele kracht dwaalt, zal het worden beoordeeld door een hogere geestelijke macht; maar als de hoogste macht van allen dwaalt, kan het alleen door God worden beoordeeld, en niet door de mens, volgens het getuigenis van de apostel: "De geestelijke mens oordeelt over alle dingen en hij zelf wordt door niemand beoordeeld" [1 Kor. 2:15]. Dit gezag echter (hoewel het aan de mens is gegeven en door de mens is uitgeoefend), is niet menselijk maar eerder goddelijk, aan Petrus verleend door een goddelijk woord en aan hem (Petrus) en zijn opvolgers door degene die Petrus heeft bekendgemaakt opnieuw bevestigd, de Heer die tot Petrus zelf zegt: "Alles wat u op aarde zult binden, zal ook in de hemel gebonden zijn" enz. [Mat. 16:19]. Daarom verzet iedereen die zich verzet tegen deze macht die door God is ingesteld, zich tegen de verordening van God [Rom. 13:2], tenzij hij als Manicheus twee beginideeën bedenkt, die onjuist is en door ons als ketters wordt beoordeeld, omdat het volgens het getuigenis van Mozes niet zo is. In het begin schiep God hemel en aarde [Gen 1:1]. Verder verklaren we, ja proclameren we, dat het absoluut noodzakelijk is voor redding dat elk menselijk schepsel onderworpen is aan de Romeinse paus.

Bron:
De Engelse vertaling waarop bovenstaande Nederlandse vertaling is gebaseerd:
http://www.newadvent.org/library/docs_bo08us.htm
Bovenstaande Engelse tekst is vertaald door Bob Van Cleef en afkomstig uit diens 'doctoral dissertation' geschreven aan de Catholic University of America (in 1927).

In 1455 maakt Nicholas V de pauselijke acte Romanus Pontifex op:
http://one-evil.org/content/texts_papal_bull_1455_romanus_pontifex.html.

Deze acte claimt alle zielen op aarde en stelt elke ziel veilig in een TRUST. Voor het gemak noem ik die de ZIEL. Deze **trust** wordt tot op de dag van vandaag voor ons door het Vaticaan beheerd.

In 1481 maakt Sixtus IV de pauselijke acte Aeterni Regis op:
http://one-evil.org/content/texts_papal_bull_1481_aeterni_regis.html
Deze acte claimt alle mensen op aarde in Trusts die ik LICHAAM zal noemen.

In 1537 maakt Paul III de pauselijke acte Convocation op:
http://one-evil.org/content/texts_papal_bull_1537_convocation.html.
Deze acte claimt alle aardse bezittingen in **Trusts** die ik BEZITTINGEN zal noemen. Hierin wordt door het Vaticaan een bedrag gestort en belegd als vergoeding voor jouw aandeel in de grondstoffen van de aarde.

Als we geboren worden richt de Rooms-Katholieke kerk 3 TRUSTS voor je op; ZIEL, LICHAAM en BEZITTINGEN. ZIEL blijft in de kluis van het Vaticaan. LICHAAM en BEZITTINGEN worden doorgegeven aan de Staat der Nederlanden NV die deze inbrengt in een Cestui Que TRUST genaamd (in mijn geval) © *HENDRIK CHARLES BAGCHUS*. Merk daarbij op dat dat in italic geschreven is.

'Honi soit qui mal y pense' ***betekenis*** ***Schande aan hem die hier kwaad van denkt***

Tot zover de aanvullingen van Karel Bagchus

Ik heb nog meer mijlpalen in de slavernij van de 'CROWN CORPORATION' (VATICAAN, CITY OF LONDON, WASHINGTON DC) verzameld, omdat ik aanneem dat het beter is om bij het begin met de afwijzingen te starten. Onder het motto: principiis obstat (wacht u voor de eerste stap op de verkeerde weg).

- 1213 Koning John (zonder land) draagt Engeland en Ierland, met alle rechten en toebehoren voor de vergeving van onze zonden, over aan Paus Innocentius III van de Heilige Roomse Kerk (wegbereider van de Inquisitie) in het Verdrag van Verona. Groot-Brittannië behoort sindsdien tot het Vaticaan.
- 1215 Magna Charta,
- 1535, 1539, 1540, 1545 Koning Henry VIII van Engeland in enkele stappen,
- 1547 en 1572 Koning Edward VI van Engeland,
- 1589, 1601, Elisabeth I,
- 1651 Akte voor de schikking (staatsvijanden),
- 1661 Schikkingsakte,
- 1662, 1666, 1667, 1670, 1685 Charles II,
- 1697 Lijst 'P' (= Latijn: *pauper*; Engels: *poor*; Duits: *arm* - zie P in het paspoort linksboven),
- 1835 The Wills Act, Secret Trusts,
- 1861 Emergency Powers Act,
- 1871 District of Columbia Act,
- 1917/1918 Sedition Act and Trading with the Enemy Act,
- 1931 Emergency Relief and Construction Act,
- 1931 Oprichting van de BIS (Bank for International Settlements) door het Vaticaan,
- 1933 House Joint Resolution 192 van 5 juni 1933,
- 1941 Land Lease Act,
- 1990 'Verdrag inzake het recht van het kind'; wereldwijde introductie van de geboorteakte als bewijs van de hoedanigheid als slaaf,
- 2001 Patriot Act.

Wij mensen verklaren dat we onze toestemming voor een van de bovengenoemde rechtsstelsels, tot stand gekomen door een vermoeden van rechtskracht c.q. 'aangenomen contracten', of de effecten ervan niet geven en verwerpen deze middels openbaarmaking en publicatie. Alle rechtskracht en contracten uit bovengenoemde rechtsstelsels zijn hiermee nietig verklaard.
Evenzo is de wettigheid van de volgende 'instellingen' en 'Juridische systemen' afgewezen en hun zelfautorisatie om echte mensen te vernederen en tot slaaf te maken in hun kunstmatige 'systemen'. Deze zijn allemaal onrechtmatig, nietig en ongeldig:

- Court of Rota: Hooggerechtshof van alle hoven
- Admiraliteitswet
- Law of the Holy See (Heilige Stoel)
- Court of 12 Protonotaris (gebruikt door paus Pius X)
- Canon Law-Rabbi of a Talmud-Court

- 12 stammen uit het huis van Menasse
- Zwart Khazaren en Venetiaanse adellijke families
- Alle banken inclusief BIS
- CROWN CORPORATION
- BAR Association
- UCC

Wij mensen verklaren dat we geen juridische verplichting aan willen gaan en geen verantwoordelijkheid willen dragen voor een van de bovengenoemde rechtsstelsels, tot stand gekomen door een vermoeden van rechtskracht c.q. 'aangenomen' contracten, of de effecten ervan niet geven en verwerpen deze middels openbaarmaking en publicatie. Alle vermoede rechtskracht en contracten uit bovengenoemde rechtsstelsels zijn hiermee nietig verklaard. Maar ... met deze eenvoudige uitleg is het proces nog lang niet afgesloten!

De instellingen van het **Romeinse Canonieke recht** (POPE/ ROMEINSE KERK/ VATICAAN/ SANTA SEDE/ DRIEVOUDIGE KROON/ APOSTOLISCH STOEL/ SOCIETAS JESU etc.) werken uitsluitend op basis van juridische ficties, stellen zich als machthebbers boven ons en hebben de mensen hier op aarde nooit recht gebracht of voor gerechtigheid gezorgd.
We moeten elders naar het Goddelijk evenbeeld zoeken, want in het rechtssysteem van de Romeinse kerk kan het niet gevonden worden. Het was eerder hun bedoeling om alle mensen te degraderen tot een zielloze zaak om hen als een wereldwijd bedrijf van hun eigendomsrechten te kunnen beroven.
Wij verwerpen alle rechtsvermoedens die kunnen worden herleid tot de zelflegitimatie van de Romeinse kerk in het algemeen en tot pauselijke bullen in het bijzonder. De kerk moet het contract presenteren dat de Schepper heeft ondertekend om deze beroving toe te staan. Tot die tijd zijn alle rechtsvermoedens teruggewezen, weerlegd, verworpen en geëlimineerd, die de spirituele aard van ons mensen ontkennen om ons tot onderwerp van recht en wet te kunnen maken. Omdat een spiritueel en soeverein wezen nooit ondergeschikt of onderworpen kan zijn aan het gezag van juridische ficties.
We hebben echter geen reden meer om ons te blijven opwinden, omdat de jurisdictie van de Romeinse kerk inmiddels is opgeheven. Kijk zelf maar!

Ontbinding van het Romeinse recht

Ontbinding van de Romeinse recht: de Romanus Pontifex werd officieel ontbonden op 21 juni 2011, op de Mandamus-ritus en de Probatum-ritus; openbaar toegangsnummer 983210-331235-01004.
Hiermee is alle jurisprudentie van het Romeinse rijk op aarde ongeldig geworden. Alle Cestui Que Vie trusts zijn sinds 15 augustus 2011 opgelost via de riten van Probatum Regnum en Mandamus. (Openbare vermelding van geregistreerd documentnummer 983210-341748-240014)
Dit omvat de ontbinding van de trusts en kerkelijke instellingen bekend als Aeterni Regis - Eeuwige Kroon of 'de Kroon' samen met al zijn afgeleiden. De beëindiging van alle geboortecertificaten, overlijdenscertificaten, schikkingscertificaten, obligaties en claims. Dit

inclusief de autoriteiten van de 'Bank for International Settlements' (BIS = Centrale Bank van de Centrale Banken).
(... de ontbinding van de trusts en kerkelijke instellingen bekend als Aeterni Regis - Eeuwige Kroon of 'de Kroon' en alle afgeleide derivaten daarvan en beëindiging van alle overeenkomstcertificaten, geboorteakten, overlijdensakten, obligaties en vorderingen inclusief beëindiging van het gezag van de Bank voor Internationale Betalingen. Aldoende een einde makend aan het systeem van schuldslavernij op deze wereld. En volledige boekhouding, erkenning en overgave van alle claims worden binnen 42 dagen door de trustees en bestuurders ...)

Motu Proprio van 11 juli 2013:
Op 11 juli 2013 publiceerde paus Franciscus een Motu Proprio, het hoogste juridische rechtsinstrument ter wereld vanuit zijn eigen beweegreden ingaande op 1 september 2013 en daaruit voortvloeiend is de immuniteit van alle rechters, officieren van justitie, advocaten en 'regeringsfunctionarissen' opgeheven.
Door deze Motu Proprio kunnen rechters, advocaten, bankiers, wetgevers, wetshandhavers en alle ambtenaren en personeelsleden nu persoonlijk aansprakelijk gesteld worden (met mogelijk de inbeslagname van hun huizen, auto's, geld en onroerend goed) voor vrijheidsberoving, bedrog, belediging/pesterijen, etc. en de omzetting/transformatie van de trustfondsen van de echte begunstigden.
Historisch gezien is dit document, uitgegeven door de paus, de significantste en belangrijkste wet die de 'Gouden Regel' als opperste macht erkent (... en daarom in mijn algemene voorwaarden staat):
Gouden regel als de hoogste wetmatigheid:
"Alle mensen zijn begiftigd met universele rechten en niemand staat tussen hen en de Schepper. Niets staat boven deze wet." Voor ons mensen is dit de enige geldige wet totdat deze wordt weerlegd!
Bij een publiek van het 'Internationaal Monetair Fonds' op 18 januari 2016 stemde paus Franciscus ermee in om alle activa van de Vaticaanse Bank terug te geven aan de mensheid. De Romeinse Heilige Stoel heeft het noodzakelijke wettelijke afstandsproces voltooid en heeft daarmee de controle over de mensheid in vrije keus afgegeven. Aldus heeft de paus uit vrije wil alle aanspraken op de activa, middelen en bevolking van de hele wereld opgegeven. Alle kerkelijke of seculiere posities/instanties, die beweren met ons mensen te handelen en daar verantwoordelijkheid voor nemen, zijn opgedragen om naar UCC 3-501 de bovenstaande verklaringen te weerleggen en om hun jurisdictie over een menselijk spiritueel wezen te bewijzen, om een contract getekend in natte inkt te tonen óf om contractueel de wettigheid van hun niet-jurisdictie te erkennen en in de toekomst te zwijgen.
Op dit punt wil ik duidelijk maken dat ik zeker niet van plan ben een grapje te maken als ik je confronteer met een paar 'ongewone' waarheden. Je kunt de Motu Proprio zelf erop nalezen. We zijn niet afgedwaald in hoofdstuk 2, we willen de oorzaak van het probleem bij de wortel aanpakken, want we hebben tot voor kort niet geweten wat er aan de hand was en daardoor konden ze met ons doen wat ze wilden.

Hoofdstuk 3

Structuur van het "rechtsstelsel".

Soevereine staten met de bevoegdheid macht uit te oefenen bestaan al lang niet meer op aarde, er is alleen een systeem van trustmaatschappijen, die het bestaande handelsrecht beheren. Aan het begin van mijn zoektocht heb ik de ernstige fout gemaakt om te denken, dat alleen het privaatrechtelijk UCC-handelsrecht de wereld en ons regeert.
Maar nee, dat klopt van geen kant!

Trustbedrijven vormen de basis van het gezamenlijk publiekrecht.

Negeer dit alstublieft niet! Onze focus moet allereerst liggen op de vraag hoe we de publieke (natuurlijke) persoon kwijt kunnen raken. Pas daarna zijn we privaat en onderworpen aan privaat UCC-handelsrecht.
Laten we daarom vanaf het begin deze twee hoofdgebieden onderscheiden: het publiekrecht en het privaatrecht.

- De trust- en stichtingswetgeving bedient als vorm van het publiekrecht het publieke bereik.
- Het enige privaatrecht dat wordt gebruikt, is het handelsrecht van de Uniform Commercial Code (UCC), oftewel het commerciële private domein.

Zoals reeds aangetoond zijn beide voortgekomen uit het canonieke kerkelijke recht.
De belangrijkste reden waarom we geen echt succes konden boeken met ons uitgangspunt 'alle autoriteiten zijn bedrijven en genoteerd bij Dun & Bradstreet' is waarschijnlijk, omdat we helemaal geen rekening hebben gehouden met de stichtings- en trustwetgeving, in ieder geval is dat bij mij zo geweest. Het is aan mijn aandacht ontsnapt. Maar we zijn allemaal werknemers van de 'BRinD' en werknemers van de 'VS Incorporated'.
We hebben een identiteitskaart. We hebben een sofinummer. We hebben een belastingnummer. We hebben een woonplaats. Wij zijn publieke medewerkers. Wij zijn een publiek persoon. Wij zijn niet privaat! We zijn trustees van de ene trust, we zijn begunstigden van de andere trust en als zodanig genieten we privileges omdat we overheidsfunctionarissen zijn.
Voor iemand die privileges, nut en voordelen van een dergelijke trust heeft, geldt het volgende: **in ruil daarvoor moet hij al zijn rechten opgeven.**

We zullen dit later proberen te verduidelijken, maar onthoud één ding: je kunt geen rechten claimen als je gebonden bent door een trustovereenkomst die aan jou privileges verleent. Onmogelijk! We verliezen elke rechtszaak als we dit niet beseffen. Wat is een privilege? Het gebruik van de postcode bijvoorbeeld!
Maar dat is nog steeds niet alles! We zouden nog een catastrofale fout maken als we het feit over het hoofd zouden zien dat onze principaal, de 'Amerikaanse Regering', sinds 1863 geen soevereine staat meer is en de 'VS Incorporated' in 1933 failliet is gegaan en sindsdien opereert onder noodwetten of onder de staat van beleg.
Volgens Cicero (Romeins staatsman en filosoof) berusten alle andere rechten onder de staat van beleg. Je ziet, we kunnen niet zomaar een oplossing voor onze soevereiniteit uit onze mouw schudden. Het ene raadsel volgt op het andere.

De **VN** heeft haar soevereiniteit aan de paus te danken, omdat zij zelf slechts een trustmaatschappij van het Vaticaan is zonder eigen soevereiniteit of eigen bezitsrechten.
Nota bene: *'nemo plus juris transferre potest quam ipse habet'*, oftewel: niemand kan meer rechten overdragen dan hijzelf heeft.

Artikel 77 van het Handvest van de Verenigde Naties, aangenomen in San Francisco op 26 juni 1945:
(1) **Het trustsysteem** is van toepassing op ...
b) Soevereine gebieden die door vijandelijke staten als gevolg van de Tweede Wereldoorlog afgescheiden werden... of
Hoofdstuk XII: Het internationale trustsysteem Art. 75 "De Verenigde Naties zetten onder hun gezag een internationaal trustsysteem op voor het beheer ..."

De **paus** werd in de legitimiteit van de roomse kerk de trustee van de 'GLOBAL ESTATE TRUST' en 'Arbiter of Law' en draagt de verantwoordelijkheid voor lucht, land en water voor alle naties. Hij delegeerde de verantwoordelijkheid voor:

- **Lucht**: aan de rector van de 'National Shrine' in Washington D.C.
- **Water**: aan de Britse vorsten
- **Land**: aan de minister van Financiën van de VS.

De '**Global Estate Elites**' (hogere contractbevoegdheden) handelen allemaal op basis van een trustovereenkomst.
Elke levend mens wordt ingepakt en ondergebracht bij dit trustsysteem en wordt zelf tot een trust getransformeerd.
Iedereen heeft ten minste vier fictieve juridische namen die behoren tot een buitenlands rechtsgebied en worden gerund door buitenlandse bedrijven.

1. Individuele buitenlandse 'Situs Trust' (eigendom van de staat/overheid);
   Identiteit: Johann Eduardo Schwarz

2. CESTUI-QUE-VIE-ESTATE (Washington D.C.)
   Identiteit: JOHANN EDUARDO SCHWARZ

3. TRANSMITTING UTILITY (UN CORPORATION)
   Identiteit: JOHANN E. SCHWARZ

4. Federal Reserve (FED)
   Identiteit: Johann E. Schwarz

NEW YORK CITY is de VN [20 CFR Chapter 111, sub. B 44.103 (b) (2) (2)]
Het **IMF** is een agentschap van de VN [Black`s Law Dictionary 6th Edition, page 816]
In 1944 nam het **IMF** alle controle over alle logo's, namen en titels van de FED over.
De **Wereldbank** (waaronder de IBHO = Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling) en de **FED** waren alle secundaire schuldeisers in het faillissement van 1933. [Federale titel 5]

De **BIS** (Bank for International Settlements) werd in 1931 opgericht door het Vaticaan voor controle van geclaimde eigendommen.
De drievoudige kroon: *'Owners of Empire'* - 's werelds machtscentrum bestaande uit de bedrijven: **Vatican, City of London, Washington D.C.**

> https://anonhq.com/3-corporations-run-the-world-city-of-london-washington-dc-and-vatican-city/

GROOT-BRITTANNIË behoort tot het **VATICAAN** [Verdrag van Verona 1213]
REGERING, de STAAT en zijn openbare afdelingen en ambtenaren zijn kunstmatig gecreëerde personen, gecreëerd door de mensen voor hun persoonlijk voordeel. [House Joint Resolution, 5.6.1933, 73rd Congress, 1e Session Public Law 73-10]
De **Verenigde Staten** hebben geen werknemers, omdat er geen Verenigde Staten zijn. Er heeft geen reorganisatie plaatsgevonden.
Na meer dan 200 jaar bankroet is aan het bestaan daarvan een definitief einde gekomen. [Executive Order 12803]
Amerika is een Britse kolonie, de VS is een corporatie (Corporation U.S. Inc.) zonder landmassa [Vredesverdrag 8 Stat 80; IRS Publicatie 6209)]
De **Verenigde Staten** hebben sinds 1921 geen schatkist meer [41 Stat. Chapter 214, page 654]
De **Amerikaanse schatkist** is nu het IMF [Presidential Documents Volume 24 No. 4 page 113, 22 U.S.C. 285-287]
Definitie VS: een Federaal bedrijf/onderneming ..... [Titel 28 USC Chapter 176 page 3002]
Sinds 1789 zijn er geen rechtbanken meer in Amerika [CFR v. GE 281 US 464 Keller v. PE 261 US 428 Stat. 138 -178]
De **Amerikaanse overheid** is een buitenlandse onderneming met het aanzien van een staat [19 Corpus Juris Secundum, Corporation, §883 (2003)]
De term **'Verenigde Staten'** ... in geografische zin betekent ... behalve ... de Staten. [SEC. 11011.142 U.S.C. 1301 (a)]
Locatie van schuldenaar ... de Verenigde Staten liggen in het District of Columbia. [SCC § 9 - 307]
De **GATT** (General Agreement on Tariffs and Trade) vereist een sofi-nummer. [House Report 103 - 128]
De **BRD** is namens de VN verantwoordelijk geworden voor de BRinD-trustadministratie en heeft daarom geen soevereine legitimiteit, aangezien het geen soevereine staat is. Alle personen met een identiteitskaart van de Bondsrepubliek Duitsland zijn personeel van de VS Corporation.
Definitie SIC-code (Standaard Industriële Classificatie**):**
Met de SIC-code onderwerpen bedrijven zich aan het internationale handelsrecht; de code gebruikt kerncijfers om de classificatie van de economische sector aan te geven. Deze SIC-codes zijn 4-cijferige numerieke codes, die door de 'overheid' van VS INC. worden toegekend aan bedrijven om de hoofdactiviteit van het bedrijf te identificeren.
De SIC-codes worden ingeschreven in het UPIK®. De SIC-code van de BRinD is 9199, wat als volgt uitgelegd kan worden.

Gebied J: Openbaar bestuur; Hoofdgroep 91: uitvoerend, wetgevend en (algemeen) bestuur, exclusief financiën; bedrijfstak 919: overheid, niet elders geclassificeerd; 9199 algemene overheid/staatsbestuur, niet elders geclassificeerd.
De **CODE VAN DE VERENIGDE STATEN (U.S.C.)** is de permanente federale wetgeving van de onderneming VERENIGDE STATEN en dit definieert zijn geldigheidsgebied in de 18 U.S.C. Sectie 7 ('Speciale maritieme en territoriale jurisdictie van de Verenigde Staten gedefinieerd').
Punt 3 is van bijzonder belang: 'de Amerikaanse wetgeving is van toepassing op elk land dat de Verenigde Staten zich heeft toebedacht of toegeëigend en waar het exclusief of bijdragend recht uitoefent, of op elk ander stuk land dat de Verenigde Staten zich op enigerlei wijze hebben toegeëigend in overeenstemming met de staat waarin dit land zich bevindt'.

De Bondsrepubliek heeft zich op 30 november 2007 vrijwillig onderworpen aan de wetten van de geallieerden (Gesetz zur Bereinigung des Besatzungsrechts).
Met deze wet heeft men het recht van bezetting opnieuw ingevoerd. Dit betekent dat de Amerikaanse wetgeving ook hier van toepassing is en het feit dat het 'District of Columbia' de 'Uniform Commercial Code' heeft aangenomen, maakt deze wet ook geldig in de BRinD. Het spijt me echt, maar in de verdere uitleg kunnen we ons daarom niet langer baseren op de BRinD-wetgeving. Niet als we de harde noot van ons juridisch probleem willen kraken.

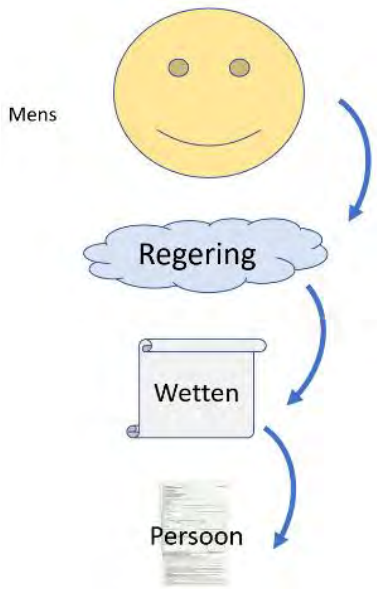
De Bondsrepubliek Duitsland is niets meer dan een administratieve eenheid van de VS Inc., of het 'United States Department of Labour' onder UCC-handelsrecht.
Het is hiermee bewezen dat de BRinD geen soevereine staat is, maar een administratieve structuur, een trust die geen legitimiteit heeft voor soevereine handelingen. De BRinD is genoteerd als een commercieel bedrijf bij Dun & Bradstreet en geregistreerd bij de Security Exchange Commission (SEC) onder nummer 780140. De BRinD is een bedrijf van de US Corporation. Het enige recht dat in de BRinD wordt gebruikt, is het handelsrecht UCC, ingebed in het bovengenoemde trustrecht, en het Amerikaanse krijgsrecht.
De BRinD is geregistreerd bij de VN als een trustadministratie van de vijandelijke staat 'Het Duitse Rijk' als een niet-gouvernementele organisatie (NGO).

De staat wordt meestal in het 'volkenrecht' (= trustwetgeving) gedefinieerd als een oorspronkelijke drager van soevereine staatsmacht, als een territoriale autoriteit met publiekrecht (Latijn: *uti possidetis, ita possideatis* 'het moet ook toebehoren aan degenen die het eigendomsrecht willen uitoefenen').
Een publiekrechtelijke onderneming is een organisatie die haar juridische subjectiviteit niet te danken heeft aan private autonomie, maar aan een soevereine handeling en daarom een oprichtingscontract en een openbaar statuut vereist.
Een overheidsbesluit vereist soevereiniteit, want zonder soevereiniteit kunnen geen overheidsbesluiten genomen worden! 'Duitsland' is sinds 8 mei 1945 nooit soeverein geweest. BRD mist een oprichtingsverdrag en een oprichtingsakte en de BRinD is ongetwijfeld onder curatele van de VS.

Het belangrijkste doel van dit korte hoofdstuk is om te verduidelijken dat onze feitelijke machthebber de VS Incorporated is en niet het BRinD-bestuur.
Zoals we later zullen zien, heeft de VS Regering niets te melden en is zij de agent van een veel krachtigere organisatie, de CROWN CORPORATION.

Jullie weten allemaal dat we geen vredesverdrag hebben, dat het 'Verdrag van Den Haag' belangrijk is en nog veel meer dat inmiddels bekend is geworden. Het verdrag van Den Haag uit 1907 en het merendeel van de bepalingen van de verdragen van Genève en de aanvullende protocollen van 1977 worden algemeen als gewoonterecht erkend.
Maar we winnen juridisch gezien geen jackpot als we ons in de BRinD blijven ophouden, hopende praktische oplossingen te vinden om ons belangrijkste probleem op te lossen ... hun zogenaamde rechtssysteem, waarmee zij het ons door hun misleiding zo moeilijk maken.
Gebruik de bovenstaande referenties en bewijs aan de vazallen dat ze niet bevoegd zijn (... de anderen zijn ook niet bevoegd, maar dat zullen we later verduidelijken!).
Hoe was het ook alweer? Het Vaticaan heeft de VN de opdracht gegeven om een wereldwijd trustsysteem op te zetten! New York is de VN. Ja, ze hebben een wereldwijd trustsysteem opgebouwd en gebruiken de waarde van mensen als kapitaal, als zekerheid voor hun schulden aan de weinige centrale banken waartoe ze allemaal behoren.
Hoe dan ook, als we de wetten van de principaal, de werkelijke machthebber, voor onze belangen gebruiken, kunnen we niet op het verkeerde pad zitten. Dus we moeten ons op de VS Incorporated richten om onze kans om als winnaar te eindigen niet te verspelen.

Niets kan groter zijn dan zijn schepper. God schiep de mens, de mens kan niet groter zijn dan God. De mens heeft de overheid geschapen. De overheid kan niet groter zijn dan de mens. De overheid creëerde de corporatie en fictieve personen. Een fictief persoon kan nooit een regering regeren, een regering nooit een man en een man nooit God! Maar de overheid kan wel heersen over de stroman, haar persoon, haar legale schepping.
Laten we dus in het volgende hoofdstuk eens kijken naar de truc waarmee ze ons onder de knoet van hun 'rechtssysteem' gebracht hebben; we willen als eerste onderzoeken hoe zij erin geslaagd zijn om van de mens een persoon te maken.

Hoofdstuk 4
Geboorteakte

De belangrijkste misleiding in de wet is onze onjuiste veronderstelling, dat wij als mens de persoon met dezelfde naam zijn, zoals geïdentificeerd op onze identiteitskaart en ons paspoort.
Dit onderwerp is uitermate belangrijk en veelomvattend en daarbij moeten we bij de geboorte beginnen.

De **aangifte/registratie** van de levendgeborene is het **bewijs** dat een man of een vrouw (op het land) geboren is.
De **geboorteakte** is 'prima facie' het bewijs dat er een Cestui Que Vie-Trust (een vermogen) bestaat.
Prima facie: Latijn 'op het eerste gezicht' = vermoeden.
Geboorteakte: 'Birth Certificate'
Certificaat: 'Een document dat een eigendomsaanspraak bewijst.' (Document waarmee een eigendom wordt geclaimd); [Barron's Dictionary]
Certificaat: 'Een document dat eigendom of schuld bewijst.' [Merriam Webster Dict. 1998]
Papier (paper): Een handgeschreven of gedrukt document of instrument. [Black´s Law 2nd Edition]
Warehouse receipt: 'Ontvangstbevestiging of eigendomstitel (property TITLE) ... kan een overdraagbaar waardepapier zijn.' [Black`s Law Dictionary 7th Edition]
Negotiable instrument (Overdraagbaar/verhandelbaar waardepapier) [UCC 3-104]; 'Bijvoorbeeld, een cheque'.
Een pasgeborene met een onbekend vaderschap wordt wettelijk een bastaard genoemd. [Bouviers Dict. Edition 1856]
Bastaard: 'Een onwettig kind' (zonder vader) [Black´s Law Dictionary 2nd Edition]
Een bastaard wordt geregistreerd [als doodgeboren] in de sectie voor doodgeborenen. [Black's Law Dictionary, 2nd Edition]
Een **informant** verraadt de onwettigheid van de geboorte en beschuldigt. [Black's Law 2nd Edition]
Pleegkind (Ward of the STATE): 'Een kind, onder de bescherming van een door de wettelijke autoriteit aangestelde voogd' [Black´s Law Dictionary 2nd Edition]
Vruchtgebruik: 'Het recht om iemands bezittingen enige tijd te gebruiken zonder deze te schaden of hun waarden te verminderen.' [Black`s Law Dictionary 7th Edition, p. 1542]
Nalatenschap (ESTATE): 'Vruchtgebruik (Civiel recht), een nalatenschap komt voor de Trust.' [Bouviers`s Law Dictionary 1856 Edition]
ESTATE: ... in de breedste zin het 'staan' van een mens. [Black's Law 6th Edition] (... hoe iemand erbij staat, hoe het met iemand staat.)
Legal ESTATE: 'Een wettelijk recht om, middels een aangestelde trustee/curator als beheerder, de wettelijke titel en het gebruik als begunstigde van deze vermogenswaarde te behouden.' [Black`s Law 2nd Edition]
JURIDISCHE TITEL: 'Juridisch eigendom van een vermogen/waarde, gespecificeerd als een duidelijke en afdwingbare titel.' [Black`s Law 2nd Edition]

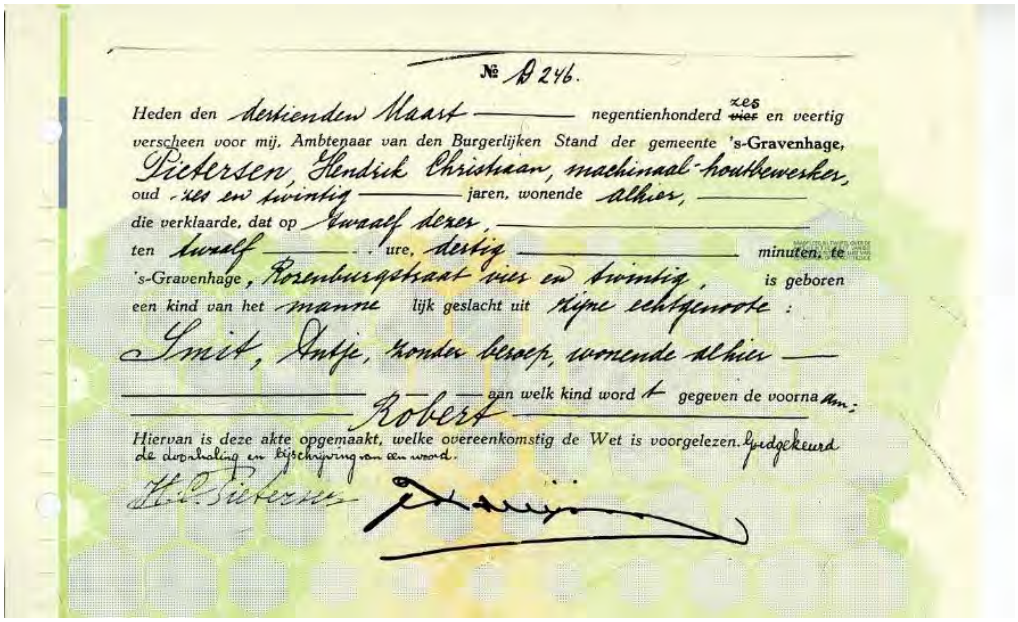
Het recht op het ESTATE wordt door een vrijwillige/onwetende aanvraag voor sociale zekerheid en belastingnummer verbeurd.
'**Niemand bezit eigendom**, hij is slechts een huurder.' [Senaatsdocument 43, 73e congres 1e vergadering]
'**God maakt erfgenamen**, niet de mens.' (Latijn: *Haeredem Deus facit, non homo*) [Bouviers`s Law Dictionary 1856]
'**Een baby** is een nalatenschap van een vermogen of een schenker (Grantor) die een sofinummer moet krijgen. Iemand jonger dan 21 jaar.' [Internel revenue manual 21.7.13.3.2.2.]
Bezit wordt gedefinieerd als het recht om alle anderen ervan uit te sluiten!

Het ontnemen van rechten en het te gelde maken van mensen.

We signaleren fraude bij het registreren van het geboortedocument. Hierbij is mensenhandel en slavernij in het spel. Alle openbare instellingen zijn hierbij betrokken.

1. Wanneer een baby wordt geboren, zijn de vader of moeder (of bij onmogelijkheid daarvan de verloskundige of een getuige, etc.) verplicht om binnen drie dagen aangifte van deze geboorte te doen in de gemeente waar het kind geboren is. In die zin zijn bijna altijd de ouders de informanten van de levende geboorte (levering van goederen) aan het openbaar lichaam. In de gemeente (afd. burgerzaken) wordt door de ambtenaar van een openbaar lichaam de levende geboorte aangenomen en geregistreerd, juridisch meer precies, het bestaan van een levend menselijk lichaam wordt geregistreerd en gedocumenteerd.
2. Met deze registratie wordt het aangeboren en natuurlijke recht van het kind op zijn bezit, erfenis, vermogen en zijn aandeel in de nationale rijkdom, (als 'Houder te zijner tijd' = 'Holder in due course') bepaald en gewaarmerkt, evenals zijn begunstigde status van het trustbezit, met de Moeder en de 'Publieke Instantie' als respectieve trustees.
3. Als resultaat van deze levendgeboren registratie wordt vanuit de publieke instantie aangifte gedaan door een beschuldiger/verklikker wegens onwettigheid van dit kind, aangezien moederschap weliswaar gegarandeerd is via de meisjesnaam (grondwet van het moederschap), maar vaderschap alleen vermoed wordt. [Bouvier`s Law Dictionary 1856].
4. Aangezien het wettelijke vermoeden van het onbekende vaderschap niet weerlegd wordt, wordt dit onbetwiste vermoeden handelsrechtelijk werkzaam en geldig.
   Bewijs: in het getuigschrift van afkomst nr. D246 (zie afbeelding op de volgende pagina) is de moeder met haar meisjesnaam geregistreerd. Hierin wordt echter geen melding gemaakt van vaderschap!!!
5. Het verklikken/aangeven bij het openbaar lichaam had tot gevolg dat het kind niet werd geregistreerd als een legitieme nakomeling (Latijn: '*nullius filius'*, letterlijk: 'niemands zoon', zie: Bouvier`s Law Dictionary 1856), maar als een bastaard, dat wil zeggen een onwettig kind met een onbekend vaderschap.
   Met deze truc hebben overheidsinstanties er wettelijk voor gezorgd dat mensen hun geboortebezit/eigendom 'ESTATE' niet volgens de canonieke regel konden aanvaarden: een 'ESTATE' kan alleen door een man beheerd worden. (Hier: de vader als uitvoerder 'executor' van de erfenis).
   Deze man, de biologische vader, werd verondersteld onbekend te zijn en was niet

wettelijk aanwezig, zodat er geen aanspraak op de 'ESTATE' gemaakt kon worden. De executeur is de hoogste instantie van een ESTATE, waarbij de moeder hier een fatale wetsovertreding pleegde toen ze zich bij de 'levering van goederen' het aanzien gaf van executor die zij niet was; ... op basis waarvan de klacht tegen haar is ingediend (informant)! Toen werd de onwettigheid van het kind publiekrechtelijk gedocumenteerd omdat een monster geen erfelijk bloed heeft en zijn erfdeel niet kan behouden" [Black's Law Dictionary 2nd Edition].

№ A 246.

Heden den dertiendem Maart negentienhonderd ~~vier~~ zes en veertig verscheen voor mij, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand der gemeente 's-Gravenhage, Pietersen, Hendrik Christiaan, machinaal-houtbewerker, oud vier en twintig jaren, wonende alhier, die verklaarde, dat op twaalf dezer, ten twaalf ure, dertig minuten, te 's-Gravenhage, Rozenburgstraat vier en twintig, is geboren een kind van het manne lijk geslacht uit zijne echtgenoote: Smit, Antje, zonder beroep, wonende alhier — aan welk kind word gegeven de voorna Robert

Hiervan is deze akte opgemaakt, welke overeenkomstig de Wet is voorgelezen, goedgekeurd de doorhaling en bijschrijving van een woord.

H. Pietersen

6. Het kind wordt vervolgens geregistreerd in de kolom voor doodgeborenen. Op deze wijze worden mensen juridisch doodverklaard. 'Een doodgeboren kind is een kind dat niet in staat is om te leven, tenzij het overleeft tot het dit vermoeden daadwerkelijk weerlegt; dan kan het erven'. [Black`s Law Dictionary 2nd Edition]
7. De openbare instantie heeft vervolgens legaal het geboortebezit (ESTATE) van het kind geclaimd en maakte hem/haar tot staatseigendom (Ward of the State) in een 'ESTATES FOR LIFE FOREIGN SITUS TRUST', gevestigd in Puerto Rico.
8. De 'ambtenaar' genereerde vervolgens op basis van het ontwerpdocument 'Levend geboren aangifte' een geboorteakte als een schuldbewijs (Bond) met een vergelijkbare naam en certificeerde deze bezitstitel officieel. Het geboortedocument kwam vermoedelijk tot stand door de moeder onder druk te zetten, want een wettige verplichting hiertoe had de moeder niet en vermoedelijk zou geen enkele moeder het over haar hart verkrijgen om haar baby willens en wetens als een executorische titel aan de staat te verkopen.
9. Dit creëerde op basis van de 'House Joint Resolution 192' van 5 juni 1933 en 'artikel 77 van het VN-Handvest' een rechtspersoon met dezelfde naam als schuldenaar en een officieel gecertificeerd WAARDEPAPIER/ SCHULDBEWIJS/ TRUSTVERMOGEN. Gecreëerd met de openbare instantie als begunstigde en de persoon als TRUSTEE. Bewijs: PStG § 21: '(3) bij de geboorte wordt verwezen ... 5. Naar het materieel recht waaraan de naam van het kind is onderworpen.'

10. Met de naam van het kind wordt door middel van de geboorteakte via een vergelijkbare naam een eigendomstitel geregistreerd als een borg voor de nationale schuld bij banken met de inventaris als zekerheid [Black`s Law Dictionary 7e editie]. Het is net als de bevestiging van een goederenontvangst met de baby als het geleverde goed.
'Een goederenontvangst wordt gezien als een bezitsdocument dat benut of gebruikt kan worden als een verhandelbaar instrument, vaak gebruikt voor financiering met voorraad/inventaris als onderpand' [Black's Law Dictionary 7th Edition].
11. De naam van het kind, dat wil zeggen het 'schuldbewijs', wordt uiteindelijk aan het VATICAAN verkocht (via de Wereldbank, IMF en BIS), zodat het kind onder naampseudoniem thans als trustee van een BUITENLANDSE SITUS TRUST fungeert, waarvan de begunstigde een 'buitenlandse' macht is. De marktwaarde van het kind/schuldbewijs: het gewicht bij registratie van de levendgeborene ten opzichte van goud.

Misschien moet je hier toch wel even van slikken? Wat gebeurt er als mensen zoals wij de waarheid ontdekken en vaststellen dat we leven? Heeft het systeem zich daar ook tegen ingedekt?

Aangezien er geen andere waarde is dan de mensen zelf, probeert de staat natuurlijk om het eigendom van zijn waarden en investeringen te beveiligen. Op een dag zou je de waarheid kunnen ontdekken en je volmacht (Power of Attorney) in willen trekken. De verklaring van algemene volmacht komt iedereen toe. [Property Law Act 2007, Section 22 (1) (c) (2)]
Er zijn veel manieren om legaal dood te worden verklaard, want alleen als legaal dood kunnen zij jouw geboortebezit/erfgoed voor zichzelf claimen.
Bij meerderjarigheid, omdat het lichaam te land niet is aangetroffen, wordt er nu aangenomen dat het lichaam zich op een schip legaal op volle zee bevindt en daarom onder de maritieme wetgeving valt. (Admiralty Law/ UCC). Als je je binnen zeven jaar niet als levend aanmeldt, word je beschouwd als 'verloren op volle zee' en word je door de rechtbank opnieuw doodverklaard.
Een andere echt effectieve manier om je geboortebezit/erfgoed te verbeuren, is door een belasting- of sofinummer aan te vragen. Als iemand zich daar niet registreert, is hij na 7 jaar ook weer verloren en dood.
De identiteitskaart is ook een zeer effectief instrument om je wettelijke private overlijden aan te vragen.
Formeel wemelt het van de lijken.
"Maar wie zorgt er voor mijn hele nalatenschap als ik dood ben…?" Dit wordt voor jou gedaan door de publieke trust, die de administratie van jouw trust overdraagt aan de familierechtbanken. [Protection of Personal and Property Rights Act 1988].

Heb je al een paar ideeën over hoe we ons kunnen bevrijden van de hele puinhoop? Een 'Power of Attorney' verklaring? Een 'Wils- en Levendverklaring' afleggen? De aannames van de geboorteakte herroepen? Oké! Laten we eerst eens kijken wat er nog meer komt!

Onder de eerste soevereine, openbare trustovereenkomst (Public Trust Agreement) die je moeder had opgesteld (en waarvan zij niet het geringste idee had), waren wij de enige

begunstigde en gebruiker van ons eigendom en daarbij was de staat, samen met Mama, de curator/trustee.
Zoals gebruikelijk bij een trust, moeten de trustees steevast al het werk doen en de verantwoordelijkheid naar de eigenaar/begunstigde nemen om de activa op fiduciaire wijze te beveiligen en te vergroten.
Het bedrog met de geboorteakte creëerde echter al snel een 'Foreign Situs Trust' (voorheen Cestui Que Vie-Trust) en hier draaiden ze de rollen om. Nu was de staat de vruchtgebruiker en begunstigde en de PERSOON (dus niet langer de mens) de trustee. Een 'Foreign Situs Trust', zoals de naam al doet vermoeden ('Situs' is Latijn voor 'locatie'), is opgericht naar buitenlands recht en heeft een interessant doel: de trustee wordt als niet-inwonende (niet-ingezetene op de maatschappelijke zetel van de trust) belastingplichtig. Dit heeft ons allemaal tot een 'werknemer van de staatscorporatie' gemaakt, want alleen als zodanig is er een 'verplichting' om belasting te betalen. **Onthoud dit goed voor later!**
En het belangrijkste is dat wij nu, als 'werknemers van de staatscorporatie', de nationale schuld moeten aflossen aan een privaat banksysteem. Dit hele systeem wordt, in het belang van genoemde private banken, beschermd en onderhouden door een gilde genaamd de BAR Association. Driemaal raden wie zich erachter verstopt ... het zijn de Kamers van advocaten en rechters!
Mag ik terloops zeggen dat de Amerikaanse en internationale BAR en het Amerikaanse ministerie van Justitie eind vorig jaar voor 279 biljoen dollar in goud voor 'Wiedergutmachung' met 'True Bill S.E.C. Tracer-Nummer 2640220' werden aangeklaagd. (Zie Anna Maria von Reitz op internet.)

Kort samengevat: we worden op verschillende manieren tot een dood mens verklaard, met de in schuldbewijs/PERSOON omgezette GEBOORTEAKTEN én als staatswerknemers en beheerders van een buitenlandse trust aansprakelijk gesteld voor de schulden van de staat aan particuliere banken, gecontroleerd en gedwongen te gehoorzamen door advocaten en rechtbanken met behulp van hun wetten. Zoals 'Barron's' ons hierboven heeft uitgelegd, is een akte een document dat eigendom vestigt. De geboorteakte zelf is niet van ons, alleen de claim, de titel om deze te gebruiken, tenzij we dood zijn. De geboorteakte zelf en de naam van de persoon zijn eigendom van hun maker. Alleen hij kan ze ontbinden, maar er is geen reden voor de staat om dit te doen. Het claimen van eigendom van derden is echter een misdrijf, namelijk diefstal. We kunnen de geboorteakte nooit stelen of vernietigen, maar we kunnen de titel, het eigendom ervan claimen en deze voor onze doeleinden gebruiken; omdat het prima facie - bewijs van de geboorteakte onze levende geboorte is. En die is zeker! Daar zullen we later nog het een en ander over moeten uitzoeken!

Geboorteregistratie begon in 1915 via het Bureau of Census en werd door alle staten aangenomen tot 1933.
Geboortecertificaten zijn een vorm van beveiliging die 'magazijnontvangsten' wordt genoemd. De UCC 7-202 definieert:

- De locatie van het warenhuis waar de goederen zijn opgeslagen (woonplaats/woning).
- De dag van afgifte van de kwitantie, in de meeste gevallen niet de geboortedatum van de mens, maar de datum van afgifte van de geboorteakte!!!

- Het volgnummer van de kwitantie.
- Een beschrijving van de goederen (naam, geslacht, verjaardag enz. ...).
- De handtekening van de magazijnbediende (gemeentefunctionaris...).

Rechtsvermoedens over de geboorteakte:

1. De registratie van de levende geboorte is het prima facie bewijs dat er een levende mens bestaat.
2. De geboorteakte is de authentieke akte van een 'CESTUI QUE VIE-titel' en een 'ESTATE of life', bewijst een TRUST en is gecreëerd door het VATICAN of de REGERING, die de eigenaren zijn; de ***PERSOON*** heeft het recht van gebruik als ***BEGUNSTIGDE***.
3. ***Certificering van de NAAM als TITEL voor BEZIT***/ VERMOGEN/ ACTIVA; juridische kijk op vrouwen en mannen als zijnde een ZAAK, EIGENDOM en ONDERWERP van wetten.
4. ***Certificering van een inleg/aanbetaling***, garantie, borg, aanvangsdepot. De geboorteakte bevestigt een slavenstatus; de persoon heeft geen controle over zijn lichaam, verstand, ziel of geest, omdat alles in rechte en in eigendom van de publieke sector is.
5. Dit resulteert in knechting als slaaf, een lid van de armen; ***bewijs***: **"P"** in het paspoort staat voor Pauper/Poor (arm) als identificatie voor idioten, ontoerekeningsvatbaren, hoornvee, creaturen, de menselijken, de onteigenden, de faillieten, de schuldenaars, de criminelen, de vijanden van de staat, de vreemdelingen, etc. *Daarmee is de tafel voor het feestmaal van de uitbuiting gedekt!*
6. Uit puur technisch oogpunt zal het ziekenhuis waarschijnlijk de registratie van de levendgeborenen via Duitse instellingen naar het 'State Bureau of Vital Statistics' sturen, ook bekend als het 'Department of Health and Rehabilitative Services' (HRS). Het certificaat blijft denkelijk daar en van daaruit wordt een geboorteakte gemaakt, die is geregistreerd bij het Amerikaanse Ministerie van Handel en als zekerheid (borgstelling) gedeponeerd wordt. Hier wordt automatisch aangenomen dat de concessiegever/cedent (Grantor), de mens, op wie de waarde gebaseerd is, de persoon/ESTATE is. Een wettelijk contract bestaat hier echter niet voor!

Het centrale rechtsvermoeden voor de geboorteakte (plaats van vestiging) is tevens, dat degenen tegen wie het instrument wordt gebruikt, een manifestatie zijn van eigendommen, slaven en horigen die aan de kudde zijn gebonden ten behoeve van bankbelangen, ongeacht hun status als mensen of hun geschiedenis, kortom: er wordt aangenomen dat een mens legaal kan worden omgezet in een PERSOON in de zin van EIGENDOM.

Eindelijk zijn we te weten gekomen, dat een geboorteakte een verhandelbaar instrument is, een geregistreerde zekerheid en een document dat het bestaan van een stroman bevestigt en ... uiterst belangrijk!!! ... waarvan de handelsnaam geschreven wordt als 'HANS XAVER MEIER' b.v.
Als je naar de volgende bron kijkt (U.S. Vital Statistics System, Major Activities and Developments, 1950-95), uitgegeven door het Amerikaanse Ministerie van Volksgezondheid, krijg je grote ogen, omdat het een aantal van onze problemen in één keer oplost. 'Vanaf dit

moment [jaar 1863] werd de registratie van bevolkingsstatistieken erkend als de hoeksteen voor de verdere ontwikkeling van de openbare gezondheidszorg ... Een deel van de motivatie voor het **juridisch documenteren** van de bevolkingsontwikkeling was het **verbeteren van het zekerstellen van bezit**.'
Registraties van levendgeborenen waren dus wettelijke documenten voor de beveiliging van ons privébezit!!!
Dezelfde instelling definieerde levendgeborenen in 1992 in de 'Model State Vital Statistics Act and Regulations': 'Levend geboren betekent de volledige verdrijving of extractie van zijn moeder als een product van menselijke conceptie ...'
Het Nationaal Bureau voor bevolkingsstatistieken werd opgericht in 1946 en rapporteert aan een generaal (militaire arts). Dat betekent dat alle bevolkingsstatistieken zich ook in handen van het leger bevinden. De wet stelt verder (sectie 24): (a) De rijksregistrator [en andere vermogensbeheerders (bewaarders) van de levensdocumenten die door de rijksregistrator zijn geautoriseerd om gecertificeerde kopieën af te geven] moet na ontvangst van een aanvraag een gewaarmerkt afschrift van een, zich in het dossier onder zijn of haar bewaring bevindend, levensdocument of een deel daarvan, afgeven aan de aanvrager, zijn verloofde, kinderen, ouders of voogd of hun respectieve gemachtigde vertegenwoordigers.
Anderen kunnen gemachtigd zijn om gecertificeerde kopieën te ontvangen als ze aantonen dat het document nodig is om zijn of haar persoonlijke of eigendomsrechten te bepalen of te beschermen.

Onze conclusie hieruit is dat deze registrators slechts beheerders zijn en voor onze eigendommen zorgen, bijv. voor de echte naam en de handelsnamen. Wij zijn de rechtmatige eigenaars van deze bezittingen. Aan de zogenaamde beheerder (trustee) kan door ons als rechtmatige eigenaren (begunstigden) worden opgedragen het onroerend goed niet aan iemand anders over te dragen. We kunnen zelfs verlangen dat het beheer van ons eigendom aan onszelf overgedragen wordt en we zullen het krijgen.
Laten we het eerst bij dit bewijs laten, dat we door het levendgeborenbewijs (naast het geboortebezit) de geautoriseerde eigenaar van onze naam zijn geworden - officieel - en dat ze alles rond 'geboorteakte' en 'persoon' weer losgeknoopt hebben. Het loutere bestaan van dit bewijs betekent niet dat we nu al mens zijn, integendeel! Maar het betekent dat we het bezitsrecht van onze naam, erfgoed en geboorteakte zullen terughalen als zijnde de ***enig geautoriseerde*** vertegenwoordigers van onze namen.
En het betekent dat we het gebruik van onze naam aan iedereen zo nodig kunnen verbieden, bijvoorbeeld in geval van een boete. Deze eer zullen we ons toestaan!

Eigendom
Alleen omdat we controle over iets hebben, wil nog lang niet zeggen dat het ons toebehoort. Omgekeerd heb je niet noodzakelijkerwijs controle over iets dat van jou is als je niet de hoogste titel hebt. Bijvoorbeeld: een man die een stuk land verkoopt en de wettelijke titel bezit, moet de titel na betaling overdragen aan de koper. Als iemand dit stuk land voor een bepaalde periode pacht, is de pachter eigenaar van het land, zolang hij zijn pacht betaalt. Daarmee heeft hij het billijkheidsrecht tot gebruik. Daarna gaat deze titel terug naar de eigenaar. Bezit deze zijn eigendom echt?

Tegenvraag

Betaalt de eigenaar onroerendgoedbelasting voor zijn land?
Wat gebeurt er als hij het niet betaalt? Hoe kan hij zeggen dat hij het onroerend goed bezit als hij het alleen maar kan gebruiken zolang hij de belasting daarvoor betaalt?
Als we de Schepper erbij halen - en dat moet wel, want dat brengt ons pas in de buurt van een echte oplossing - dan is deze de enige wettelijke eigenaar van de aarde en dus van het stuk land. En de Schepper waarschuwt ons dat elke regering die haar wetten niet volgt, geen legitieme autoriteit heeft. Omdat hun autoriteit niet van hem komt. [Romeinen 13:1]

Hoofdstuk 5

Persoon, naam

Zoals we hebben gezien, zijn wij mensen als PERSONEN via de LEGALE NAMEN in loondienst bij de staat als schuldenaren van een privaat bankenkartel, dat door de private 'BAR Association Guild' (Law society) in stand gehouden wordt.
De mensen geven de waarde, de overheid de rechten!!! UCC 1-201: [dit is de strekking ervan] ... Een persoon geeft waarden in ruil voor rechten...

'Degene die zijn rechten niet opeist, heeft ze niet' (Bouvier's Maximes of Law). Naar mijn logisch inzicht ontstaat de persoon wettelijk gezien precies daar, waar de moeder na de bevalling als informant en als veronderstelde Executor van het geboortevermogen wordt aangewend en een zogenaamde registrator een balpen en een stempel in de hand neemt om op een blad papier de baby tot **persoon** te maken.
De rechtbank schuift mama een strafbaar feit in de schoenen, want de executeur van een vermogen is sinds mensenheugenis altijd alléén de vader. De moeder is nu schuldig aan een valse getuigenis, omdat ze niet gerechtigd is om vermogen aan de nakomeling over te dragen. Daar de vader onbekend is, omdat de moeder er bij hem niet op aangedrongen heeft dat hij als vader ook geregistreerd werd, ligt het vermogen nu braak.
Door de krabbel in de kolom voor doodgeboren baby's sterft de vaderloze en daarmee onwettige bastaard en met hem de mens.
De persoon ontstaat **precies hier**, met deze krabbel... en doordat de moeder een geboorteakte 'wenst', die de staat het beheer over de 'dode' mens en zijn gehele vermogen geeft, tot hij bewijst dat hij leeft.
Als iemand van jullie een zwangere vrouw kent ... Informeer haar alsjeblieft op tijd!!!

Hebben jullie het gemerkt? Dat is allemaal heel slim uitgedacht, het is echter uitsluitend gebaseerd op twijfelachtige veronderstellingen! Dat is de reden, waarom het voor ons uiteindelijk tamelijk gemakkelijk zal zijn om deze rechtsvermoedens te herkennen, ze terug te wijzen en de ware feiten te documenteren. Dan moeten **zij** deze weerleggen en dan zullen **zij** het zwaar hebben, want: Een **bezitting komt vóór de trust** [Bouviers Dictionary 1856 edition] en een ding kan niet aan een ding toebehoren. Een diamant behoort niet aan een gouden ring toe. **Dus moet voorheen een mens bestaan hebben**! We kijken later naar de manier waarop we dat oplossen, wanneer wij, de levende mensen, met onze stroman een contract afsluiten.
We kijken even naar een gerechtelijk oordeel uit 1795:
'Net zoals een staatsregering een kunstmatige persoon is, een kunstmatige creatie van het verstand, een abstractie, kan een staatsregering slechts op dit niveau met andere kunstmatige personen interacteren. Deze fantasiewereld heeft geen actualiteit noch een substantie. Het is uitgesloten, dat daarmee een gelijkwaardigheid met het ervaarbare en grijpbare kan worden bereikt, omdat zij (de fantasiewereld) niets met de reële werkelijkheid te maken heeft. De legale manifestatie daarvan is, dat geen openbaar lichaam zich met iets anders kan bezighouden dan met fictieve personen en de handelscontracten tussen hen.' [Penhallow vs Doanes Administrators 3 U.S. Dall. 54 54 (1795)]

Persona (Lat.): het masker dat de toneelspeler op het toneel gebruikt
[Webster's 1828 Dictionary]
Persoon: medewerker van een corporatie [26 USC §6621 (b) en §7343]
Standing: een recht van de lieden om de handelswijze van een andere persoon voor de rechtbank aan te vechten. [Black's law 2nd edition]. Levende vrouwen en mannen uit vlees en bloed hebben een **standing**, dingen een **status**!
Status: de status van een persoon is haar legale positie of conditie. [Black's law 2nd Edition]. Daaruit volgt dat het alleen de fictieve creaties van de Staat zijn, die een status of stand hebben.
Individuele trustees, aan wier naam de titel van de estate (geboortebezit) is gelieerd, zijn elk een **natuurlijk persoon**. [Dris-col, et. al. v. Nueces County, Tex Civ. App., 445 S.W.2d 1, 6.]
Met het woord **persoon** worden aangeduid: individuen, kinderen, firma's, verbanden, gemeenschappelijke ondernemingen, partnerschappen, estates, trusts, trusts, ook van bedrijven, syndicaten, stichtingen, vakverenigingen, gildes, corporaties en alle andere groepen of combines. [U.S. State Statutes]. Let op: man en vrouw worden hier niet genoemd!
Maximes of Law (Grondregels van het recht): 'vermelding van het ene is uitsluiting van het andere' (Latijn: *expressio unius est exclusio alterius*) [Bouviers Maximes of Law 1856]
De **NAAM** in HOOFDLETTERS wordt gebruikt om een schuldenaar met een vermoede schuld aan te geven. [Plowd. 18, 15Vin. Abr.534;22 id 540]
'**Personen** zijn gewoonlijk geconstrueerd, om de soeverein uit te sluiten' (442 U. pagina 600, 604 (1941) en 330 U.S.-pagina 258, 275 (1947)). De koning was ook niet aan het parlement gebonden.
The 14th Amendment (wijziging) van de Amerikaanse constitutie (grondwet), geratificeerd in 1868, creëert... voor het eerst een burger [persoon] van de Verenigde Staten, ter onderscheiding van die van de staten van de Unie. [Black's Law 6th Edition page 657]

Office of the Secretary of State of Texas, titel II, deel I, hoofdstuk 70, onderdeel C, regel-afdeling – 79-32:
(b) Alleen **HOOFDLETTERS** worden erkend
(c) De symbolen die als gedeelte van de naam worden erkend zijn:
! " $ % ( ) * ? # = @ [ ] / + & *en* **-**.
Nuttig om te onthouden: enkelvoudige aanhalingstekens (' en ') en dubbele punt (:) worden hierbij niet vermeld.

Natuurlijke persoon: een menselijk wezen, ter onderscheiding van een persoon (zoals een coöperatie), geschapen door een gerechtelijke procedure. /Merriam Webster`s Dictionary of Law © 1996]
Kunstmatig\fictief persoon: legale persoon ... [Merriam Webster`s Dictionary of Law © 1996].
Persoon: 'een menselijk wezen, waarbij men ervan uitgaat, dat het rechten kan hebben en met plichten belast kan worden; daartegen is een **zaak** een object waarop men recht doet gelden'. [Black's Law 2nd Edition]
... Een **soeverein** is niet een persoon. [330 U.S. 258(1947)]

Fictieve naam: een vervalsing, alias, voorgewende of voorgespiegelde naam, aangenomen door een persoon in enige wezenlijke delen verschillend van zijn ware naam..., teneinde te ruilen of te misleiden. [Black`s Law 6th Edition page 624]
Een naam: een woord of woorden, gebruikt om een persoon te onderscheiden en te identificeren. [65C.J.S.`1, pg.1]
Rechtmatig (lawful): Een akte of gerechtelijke verordening, uitgebracht door enige rechtbank.
Legaal: ... een schriftstuk of rechtelijke schikking, uitgegeven door rechtbank onder gekleurd recht (colored law), is een legaal proces, ongeacht de fouten in het document. [Abbott's Law Dictionary 24]
Gekleurd recht (color of law): De schijn of gelijkenis zonder het waarheidsgehalte van de rechtsgeldigheid. Machtsmisbruik op grond van een statuut, en alleen mogelijk doordat degene die het recht schendt een gezagsdrager van de staat is, is een verrichte handeling onder gekleurd recht.
Fictie: Komt van 'fictio' in het Romeinse recht, een **fictie** wordt toegelicht met de ongegronde bewering van een eiser die de aangeklaagde geen toestemming geeft om te protesteren, waarbij als het ware het object het hof rechtsmacht verleent. Ficties spruiten voort uit het de wet. Het recht/de wet komen niet voort uit ficties. [Bouvier's Dictionary of Law (1914), page 2142]
Legale fictie: geloven of aannemen, dat iets wat onwaar is, waar is. [Black´s Law 2nd Edition] Niemand kan tegelijkertijd eigenaar en erfgenaam zijn.
Een **legale fictie**: Een aanname, dat iets dat onwaar of niet bestaand is (of onwaar of niet bestaand kan zijn), waar of bestaand is. [Oran's Dictionary of the Law, West Group, 1999]
Legaliteit: Niet werkelijkheid (Latijn: *fictio non est, ubi veritas*). [Bouvier's Dictionary of Law (1856)]
Daar de regering een schepping van mensen is, kan zij geen jurisdictie over haar schepper hebben, behalve door toestemming (consent).
De **toestemming** maakt de wet tot wet. [Bouvier's Dictionary of Law (1856)]

En hier nog een klein privilege voor de vertegenwoordigers van de regering zelf, als dank voor de moeite:
Natuurlijke persoon: betekent menselijk wezen en niet een kunstmatige of juridische persoon. [Shawmut Bank, N.A. v. Valley Farms, 610 A.2d. 652, 654; 222 Conn. 361.]
Natuurlijke personen: kunnen medewerkers van de burgerregering zijn. [Rocklite products, v. Municipal Court of Los Angeles Judicial Dist., 32 Cal. Rep. 183, 188; 217 C.A.2d. 638.]
Degenen die 'in aanmerking komen' voor voordelen van de burgerregering kunnen worden aangemerkt als **natuurlijke personen**. [Public Health Trust of Dade county v. Lopez, Fla., 531 So. 2d. 946, 948.]

Hoe men tot een persoon en tot subject (aansprakelijk te stellen) van de regulerende instanties wordt, is dus eenvoudig te bewerkstelligen: men moet de Staat om toestemming vragen en vrijwillig een PERSOON worden, doordat men zijn toestemming verleent. In het kort: **met een verdrag**! De slavernij is afgeschaft, maar niet de vrijwillige! Met de 13e en 14e verandering (13th and 14th amendement) van de VS-constitutie (Grondwet) mag niemand tot

slavernij worden gedwongen... Behalve indien hij dit uitdrukkelijk wenst.
En hoe maak je die wens kenbaar?
Doordat men domicilie kiest in het rechtsgebied en naar het kantoor van de PERSOON (Staatsbureau) gaat, wordt men een statutair persoon (volgens de statuten), tot een persoon, die elk statuut moet gehoorzamen. Denk nu alsjeblieft niet aan een geografische locatie, wanneer men hier over een domicilie (vestiging) spreekt. De persoon bezet het STAATSBUREAU (public office), want de persoon **is** het STAATSBUREAU met domicilie aan de zetel van de regering en dat is, wat onze principaal betreft, Washington D.C! We spreken hier van een publiek persoon, de medewerker van de staat, die wij met onze ID-kaart en het BSN-nummer enz. geworden zijn.
In de aard van een wet ligt besloten, dat hij datgene wat hij tot stand heeft gebracht kan controleren. Dat wat de staat geschapen heeft, kan zij controleren. En de staat heeft zeker geen mensen geschapen, maar personen... Evenzo claimt hij dat ze hun BUREAU bezetten. De juristen geloven ten onrechte dat ze WETTEN maken, om mensen te controleren. Nee! Ze kunnen alleen maar de BUREAUS controleren, waarin hun fictieve personen zitten. Hoe lang kunnen zij dat? Zolang wij niet onafhankelijk en vrij buiten het rechtsgebied vallen. In deze omstandigheid ligt wel een kans besloten, want alles, wat de regering niet gemaakt heeft is privaat en vreemd [buitenlands].

Vanuit het perspectief van de burgers gezien stellen regeringen de onvervreemdbare rechten en eigendommen van mensen veilig. Vanuit het standpunt van de regering gezien is het de soeverein die haar heeft gecreëerd (soeverein maakt regering). Maar de realiteit is, dat de publieke medewerkers van de regering twee dingen doen: zij gehoorzamen haar wetten en controleren haar dienaren. De wetten worden voor de dienaren geschreven, niet voor de heren. De dienaren worden personen genoemd, de heren zijn niet-personen.
Niet-personen zijn de heren van de regering en hun wetten.
Wetten komen van niet-personen.

Wanneer wij allemaal dienaren zijn en als staatsmedewerkers een BUREAU in de regering hebben, hoewel wij dat niet wensen, zou het wellicht goed zijn er eens over na te denken om nog op tijd ontslag te nemen....

Wezenlijks rondom de naam:
Doorslaggevend voor het succes in onze toekomstige rechtsgang zal de kennis rondom 'onze' namen zijn.
Namen, die anders geschreven worden dan de christelijke naam, zijn het uitgangspunt van de corruptie. Namen staan immers allemaal voor legale personen, die niet de mens uit vlees en bloed identificeren.
Namen zijn onderverdeeld in de Christelijke namen als 'Benjamin' en de familienaam als 'Franklin'. Geen mens kan meer dan **één** christelijke naam hebben. ..." [Bouvier`s Law Dictionary 6th Edition 1856].
Men gebruikt de naam van de stroman voor de eeuwige onderwerping van de mens. De eerste valkuil is dat de namen dezelfde klank hebben. De rechter spreekt hem 'Legalese'/in legale vorm uit.

> [Legalese: 'words and expressions typically used in legal documents that most people find difficult to understand' https://dictionary.cambridge.org/de/worterbuch/englisch/legalese].

De aangeklaagde daarentegen in zijn eigen taal en wij spellen de naam zelfs, wanneer een jurist ons daarnaar vraagt of wij praten er liever omheen. Namen zijn gekleurde interpretaties en belichamen een trust of de handelsnaam van een firma, een creatie van de wet (Latijn: *ens legis*), een fictieve schepping in contrast tot een natuurlijk persoon. [Black's Law 1951 4th Edition]

Water kan met de zintuigen worden ervaren en vastgesteld, maar het woord 'water' is op zichzelf niet meer dan een symbool, want men kan het woord niet drinken. Net zomin kan een naam een mens identificeren, want de naam is slechts een uitgevonden woord of symbool.
'**Een naam** is een woord of woorden, gebruikt om een **persoon** te onderscheiden en **te identificeren'.** [65 Corpus Juris Secundum `1, pg.1]
Het rechtssysteem heeft de naam geschapen om deze als stroman te gebruiken, want fictie kan niet met de mens zelf interacteren. De naam in HOOFDLETTERS is dat wat men gebruikt, om ons helemaal op de foute weg te leiden. Het is heel duidelijk: want slechts dat, wat men geschapen heeft, kan men beheersen.
God schiep de mensen, over welke God heerst.
De mensen schiepen de regering, waar ze over heersen.
De regering schiep de naam, over welke zij heerst….
De regering kon de ware naam van de mensen corrumperen en haar als handelsnaam via de geboorteakte gebruiken. En zo ontstond de burger en hem kon men als onderpand (surety) voor de staatsschulden gebruiken. Dat is het **doel** van de **burger** en van de **naam**. Want zekerstelling betekent een naam van een persoon, die als eerste verantwoordelijk is voor de betaling van de schulden van iemand anders... [Black´s Law (1990) 7th Edition]
Met een contract wordt, in termen van een zekerheidsstelling, 'een zekerheid deel van de verplichtingen van de principaal.' [Black´s Law 7th Edition]

Nogmaals! De naam is het bewijs, dat iemand geïdentificeerd kan worden, die de schulden betaalt!!!

Het contract ter aanvrage van de zekerheid vindt bij alle personen plaats, die '**sui juris**' [naar zijn (eigen) recht] verdragen af kunnen sluiten. [Bouviers: 1856]; (sui juris… niet onder legale onmondigheid staand, of onder de macht van iemand anders of onder beschermheerschap. [Black's Law 4th Edition])
Een zekerheid/borg is dus aan te spreken voor de verplichtingen van iemand anders.
Sui juris maakt een persoon tot deze borg.
Een soeverein zou dat niet gebeurd zijn! Soevereinen, vroegere koningen bijvoorbeeld, konden niet zonder hun toestemming voor de rechtbank worden gedaagd, huidige soevereinen ook niet. Daartoe moet hij eerst worden opgeroepen, er moet worden geappelleerd, of hij zijn toestemming daartoe geeft. En appèl is een oproep, om de opmerkzaamheid van iemand anders te krijgen. Na ontvangst besluit men of men aan de oproep gevolg geeft of niet. Een appèl van een overheid in de vorm van een schriftelijk stuk is dus maar een oproep, om opmerkzaamheid van jullie te krijgen. Ook als zij ons slechts als namen waarnemen, blijft er

een kleine kans bestaan, dat daarachter toch een soeverein tevoorschijn komt. Hoe dan ook, de mensen zien het appèl als verplichting, om als naam aan de oproep gevolg te geven. Die opkomst is dan het bewijs voor de autoriteiten, dat de 'opgeroepene' toch niet soeverein was.

Alle namen vormen bezit!
De naam is dan ook bezitstitel. Zelf is men noch de naam, noch de bezitstitel. Wanneer men je oproept, reageer je uit een oude gewoonte en identificeer je je met de naam... en daarmee verlies je alles.
Als iemand naar de naam vraagt en men **geeft** hem de naam, dan draagt men het bezit van zijn naam vrijwillig en per toestemming over aan de andere partij, die met dit bezit nu kan doen wat hij wil. Indien wij er dus voor kiezen om te antwoorden met de bedoeling en het gevolg dat iemand ons bezit krijgt, dan is dat onze soevereine, autonome beslissing en een contract... en een **gigantische catastrofe**!
Elke soeverein moet erin toestemmen dat hij juridisch vervolgd kan worden en aansprakelijk gesteld kan worden! Met zijn toestemming bewerkstelligt hij dit!
De verschillende handelsnamen zijn alleen maar variaties van de geboorteakte, die alle op een stroman duiden, van wie wij, de mensen, waarborg, zekerheid en onderpand zijn.
Voortaan loopt alles via de stroman/de naam. Er is slechts **één enkele reden**, waarom dat alles mag gebeuren! Wij hebben onze toestemming gegeven, doordat wij hen onze naam gaven! Wij zijn het verdrag met vrijwillige toestemming aangegaan. Hoe wij weer van de naam af kunnen komen?
Helemaal niet! Hij behoort ons niet toe (in de zin van eigendom), weet je nog?
Wij hebben hem niet gemaakt.
Wij stemmen er alleen niet meer mee in, dat wij (hetzelfde als) de naam zijn! Wij zouden ons slechts schuldig maken aan diefstal als we dat zouden beweren. Maar we doen misschien wel het meest cruciale ding ooit! Wij zullen onze bezitstitel op de naam veiligstellen, per contract, bijvoorbeeld via copyright of trademark, zodat niemand hem verder nog mag gebruiken. Ongeautoriseerden zouden daarvoor dan een vergoeding dienen te betalen en die zou best hoog uit kunnen vallen...

Laten wij eens naar het voorbeeld van een verkeerscontrole kijken, waar het volgende een feit is: het gaat de overheid daarbij niet zozeer om onze veiligheid, maar uitsluitend om ons geld. Daar denkt een agent misschien anders over, want die wil zijn job met overtuiging kunnen uitvoeren. Maar wij weten dat hij aan het testen is of wij medewerkers van het systeem zijn en daarmede in handel en zaken (trade and business) bij het systeem betrokken zijn. Hij herkent dat aan onze licenties van het systeem zoals het rijbewijs en aan onze systeemnaam, en als hij dat vastgesteld heeft, mag hij ons uitbuiten.

Agent: "Opent u het raam, hoe is uw naam?"
Soeverein: "Wat kan ik voor u doen?"
Agent: "Rijbewijs en kentekenbewijs alstublieft!"
Soeverein: "Ik stem niet in met deze conversatie!"
Agent: "Ik zei autopapieren en rijbewijs en wel meteen!"
Soeverein: "Ik stem deze conversatie niet toe!"
Agent: "Dan haal ik u nu uit de auto en arresteer u!"

Soeverein: "In dat geval ziet het er anders uit, meneer agent. U speelt dat u naar een wet handelt, bedreigt mij en dwingt mij tot een zaak met u, en wel tegen mijn wil. Nu ben ik blij dat u mij dwingt om mee te werken. Hier is mijn rijbewijs en hier zijn de autopapieren. Wilt u mij uw visitekaartje geven? En hier geef ik u mijn officieel geregistreerde bekendmaking van mijn bedrijfsvoorwaarden en het copyright, inclusief het billijke bedrag voor het ongeautoriseerde gebruik van mijn bezittingen, mijn naam dus. Ik heb de legale titel op mijn naam en het overeengekomen contract luidt: "het ongeoorloofde gebruik van mijn naam zal resulteren in een schadevergoeding van € 100.000 aan zilveren munten. Ik ben gaarne bereid samen met u naar het contract te kijken, dat u nu vrijwillig aangegaan bent!"
Agent: "Waar hebt u het over, verdomme?"
Soeverein: "Ik wens geen transactie met u aan te gaan, mijnheer agent. Ik ben verplicht u mede te delen dat men schadevergoeding betaalt bij onbevoegd gebruik van mijn bezit. Wanneer u met mij een transactie wilt aangaan en daarmee de kosten voor het onrechtmatige gebruik van mijn bezit accepteert, dan stuur ik u een rekening, die binnen 10 dagen betaald moet worden. Uw onderpand voor de betaling gaat dan over in mijn bezit, indien u de rekening niet binnen 10 dagen betaalt. Daarvoor krijg ik dan nu graag uw privéadres."
Agent: "Van zo'n onzin heb ik nog nooit gehoord, maakt u een grapje?"
Soeverein: "Nee meneer de politieman, ik wens geen grapjes te maken, het is zelfs tamelijk ernstig. Het contract wat u net in de hand houdt is een officieel geregistreerd document. Wat u daar leest is geenszins een grap, maar een contract dat U met mij aangaat! Ik zelf zal geen contract met U aangaan! U heeft mij bedreigd! Als u mij dwingt mee te werken, dan doe ik dat, maar u gaat dan aansprakelijk voor een bedrag van € 100.000,- in zilveren munten wegens het onbevoegde gebruik van mijn bezit. Zo staat het in het contract! Ziet u wel?"
Agent: "Ik heb er genoeg van. Een fijne dag nog."

Niemand zegt hier, dat men dat zo moet doen of dat dit een oproep daartoe zou zijn. Het is slechts een mentale oefening! Maar het laat zien hoe men eenzijdige, immorele handelingen van acteurs van de regering kan ontkrachten. Eerlijk gezegd zijn sommigen van ons dezer dagen, met de toestroom van mensen uit het oosten, blij dat wij onze agenten hebben. De meesten van hen zijn onze buren en vrienden. Het hele spel met de naam zou zo erg nog niet zijn, wanneer men via deze truc niet al ons geld zou stelen.

> Onthoud: via de naam komen ze aan ons geld en onze oplossing is:
> ***stem niet in met enig contract en geef nooit je naam prijs!***

Als de soeverein op bevel van de agent van politie het raam naar beneden had gedraaid, zou hij met het aanbod van de politieman hebben ingestemd en het contract aangenomen. Onderschat nooit wat het voor consequenties heeft als je doet wat anderen zeggen! Daarmee zit je aan een contract vast! Niemand mag jullie naam gebruiken en als jullie dat niet willen en het toch gebeurt, moet er een tegenprestatie zijn die groot genoeg is!

ID-kaart: via zijn lege papiernaam stelt de mens zijn waarde ter vervoeging. De ID-kaart identificeert hem als bezit van de staat. Identificatie betekent letterlijk 'identiek-making', dus gelijkstelling.

Hoe worden wij tot legaal bezit?
De ID-kaart toont aan dat degene die op de ID-kaart staat een legale entiteit is. Aan wie hoort de legale titel toe? Aan de staat, die heeft de ID-kaart, die zijn eigendom is, gemaakt. De houder heeft slechts het gebruiksrecht en legitimeert zich daarmee als legale entiteit of als legale bezitstitel. Wanneer ik een ID-kaart heb, heb ik stilzwijgend een contract gesloten, dat inhoudt dat ik hetzelfde als de legale titel ben en aan de staat toebehoor.
Kan ik weer van de ID-kaart afkomen? Nee, want een contract kan slechts door beide partijen in overeenstemming worden ontmanteld of wanneer een van de verdragspartijen gestorven is.
En wie kan mij identificeren? Ik alleen mijzelf. De regering kan verzekeren wie ik ben, wanneer ik toestemming geef, dat ik hetzelfde ben als haar bezit; pas dan kan de regering zeggen wie ik ben: hun bezitstitel!

Over de vraag hoe de aangelegenheid met de ID-kaart kan worden opgelost, denk ik al lang na. Hij wil mij gewoon niet zeggen wie ik ben! 'Schuldig' of 'schuldenaar' denk ik af en toe te vernemen, maar alles klinkt zo onduidelijk. Hij behoort mij niet toe, maar ik heb toch voor zijn gebruiksrecht betaald. En heel zeker is, dat ik hem nooit meer zal gebruiken, omdat hij prima facie-bewijs van mijn hoedanigheid van medewerker van de staat is: 'Public Officer'. Deze belichaam ik echter niet, omdat ik spoedig, als dit script klaar is, een buitenlandse jurisdictie **ben**. Daarom heb ik de ID-kaart voorlopig geconfisqueerd, tot de situatie definitief duidelijk geworden is. Mocht iemand zijn eigendom terugverlangen, dan geef ik het natuurlijk graag terug.
Tenslotte zullen wij dit probleempje met een klein contractdocumentje moeten oplossen...

Hoofdstuk 6

Private stroman en publieke stroman

Opmerking vooraf: De oorspronkelijke tekst is door Theon Moerbeek uitgebreid met afbeeldingen en aanvullende informatie.

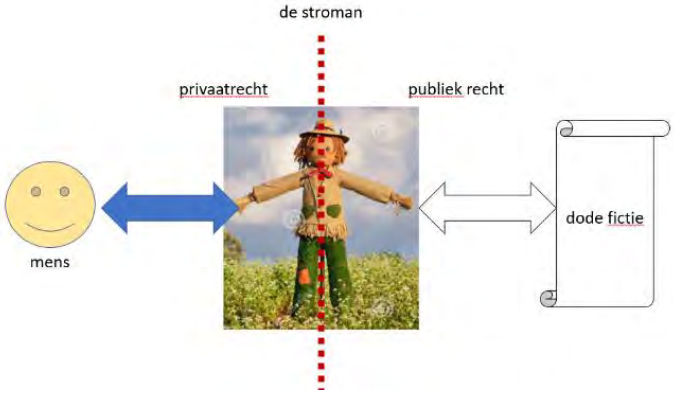
Ik introduceer de term stroman hier omdat het op het forum een collectieve term of synoniem is geworden voor PRIVATE PERSOON enerzijds en voor PUBLIEKE PERSOON (public officer) anderzijds en omdat de term duidelijk en opvallend communiceert. Want met de stroman als rechtsbegrip is er wel iets aan de hand. Het bestaan ervan wordt niet echt door de regeringen toegegeven; logisch hij omhult haar bedrog! De stroman is een voorgeschoven, fictieve papierfiguur, die de juridische transacties namens mensen overneemt, waarmee de Staat iets in handen krijgt om interactie mee te voeren en te plunderen.

Het onderscheid dat ik voor mijn eigen begrip geïntroduceerd heb, is de scheiding tussen de private en de publieke 'stromantweeling'. Omdat, zoals we later zullen zien, de staat de publieke stroman gebruikt wanneer hij iets van de natuurlijke persoon wil, namelijk zijn geld. Met hem houden ze ons onder de plak van hun rechtsgebied.
En ik noem de **'natuurlijke persoon' een private stroman,** omdat **een persoon een fictie is** en blijft, zelfs wanneer je deze als **'natuurlijk' camoufleert**.
Met wie kunnen we nu nog als mens een contract sluiten als de publieke stroman uiteindelijk het slachtoffer is geworden van een moord?
Ik geef toe dat ik het erg moeilijk vond om met dit onderwerp om te gaan en ik je ongaarne iets voorzet dat later niet in elkaar past. Maar we moeten tenslotte nog steeds een connectie houden met de overheid, via iets dat ze kennen. Natuurlijke personen dan maar. Individuen die de oude burgerrechten hebben. Hoe moeten we anders aanspraak maken op schadevergoeding?
Het plan is dat:

- De mens een contract sluit met de natuurlijke persoon en
- De natuurlijke persoon met de publieke stroman.

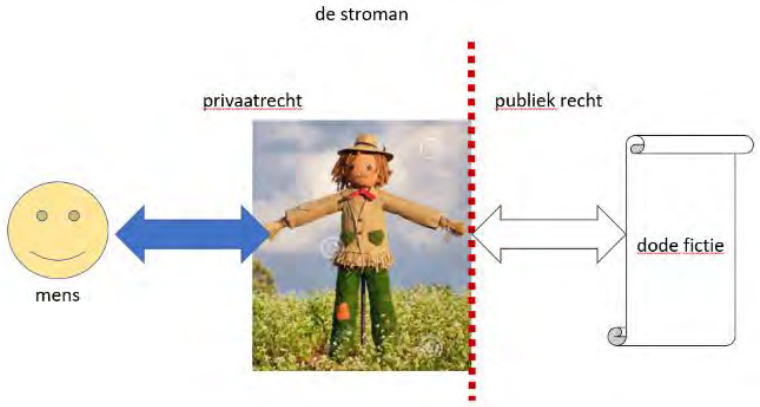
Kijk zelf maar ...

De mens is werkelijkheid en het recht een fictie. De mens kan nooit in publieke wetten en statuten gelijkgesteld worden met ficties.
De reden waarom de stroman zo goed geschikt is om als tussenpersoon van mens en als drager van fictieve entiteiten (de wetsmarionetten) te fungeren, is omdat hij, de publieke stroman, hun overheidsagent is. Alle contracten dragen uiteindelijk alleen onze handtekening, omdat ficties zoals de staat niets kunnen ondertekenen, alleen levende 'echte' mensen van vlees en bloed kunnen dat doen. Om niet met

fraude te worden geconfronteerd, hebben de juristen waarschijnlijk de oplossing met de stroman gecreëerd. Er wordt mensen geen letsel toegebracht! En stromannen en strovrouwen bestaan alleen op papier, niets kan hen schaden! Om die reden is het de staat mogelijk gemaakt ons, via de stroman, als hun staatsdienaren te behandelen.
Hoewel de stroman alleen de interacties met de staat dient, behoort de private tweeling tenminste de mensen, omdat deze gewoon dichter bij hen staan.
Om het duidelijker te zeggen: we kunnen de stroman-tweeling terughalen: de publieke als we het exclusieve gebruiksrecht aan hem verklaren en de private door een arbeidsovereenkomst met hem te sluiten, zodat beiden óns voortaan dienen!

Het feit dat de publieke stroman geen aanspraak op rechten kan maken, heeft een essentieel oorlogsdetail als achtergrond: hij is een publieke dienaar van de staat en geniet in ruil voor zijn inspanningen voorrechten/privileges.

Deze privileges stemmen hem 'dermate tevreden', dat hij in ruil voor deze voordelen (benefits) in deze publieke trust al zijn rechten opgeeft, omdat hij er vrijwillig van afziet! Daarmee is hij een overheidsslaaf.

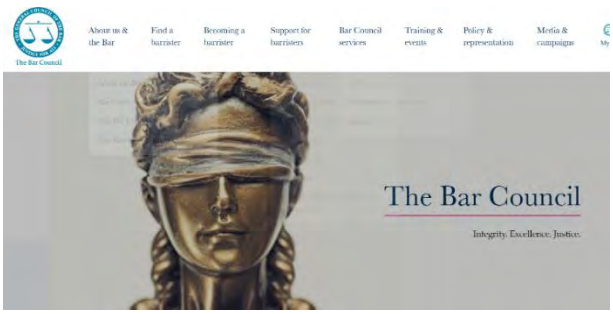
Stroman: een zwakke of defecte persoon zonder 'standing' [Black's Law 2nd Edition]
Stroman: een 'vrachtruim (voorzijde)' of een derde partij die bij naam is ingesteld alleen om deel te nemen aan een transactie [Black`s Law Dictionary 6th Editie page 1421]
Een **stroman**, iemand zonder inhoud, naar voren gebracht als borg of zekerheid [Black's Law, 6e editie, pagina 1421]
Privilege: een enkel en speciaal gebruik of voordeel dat een persoon geniet, een bedrijf of klasse, voorbij de algemene voordelen van andere burgers ...., een uitzondering [Black's Law Dictionary 6th Edition page 1197]

MEN OF STRAW. Men who used in former days to ply about courts of law, so called from their manner of making known their occupation, (*i. e.*, by a straw in one of their shoes,) recognized by the name of "straw-shoes." An advocate or lawyer who wanted a convenient witness knew by these signs where to meet with one, and the colloquy between the parties was brief. "Don't you remember?" said the advocate; to which the ready answer was, "To be sure I do." "Then come into court and swear it." And straw-shoes went into court and swore. Athens abounded in straw-shoes. Quart. Rev. vol. 33, p. 344.

Het privilege is naar voren geschoven, want iemand die het voordeel van deze status accepteert, mag geen vragen stellen over de grondwettelijkheid ervan. [124 U.S. 581.8 S. Ct. 631.31 L. Edition 527]

Scarecrow, de vogelverschrikker (**stroman**), wenste iets van de Tovenaar van Oz! Een verstand! Wat heeft de tovenaar van Oz hem gegeven? Een geboorteakte! De stroman is het wezen van de wet (Latijn: *ens legis*): een schepsel van de wet; een kunstmatig wezen, in tegenstelling tot een mens van vlees en bloed.

De BAR is een organisatie waar meer dan de helft van de rechters en advocaten in is georganiseerd: De website van de BAR in Februari 2020: men ziet hier Justitia geblinddoekt, ze ziet dus niets. Ook de volgende zin is treffend. Men zegt ons alles, we moeten het alleen juist lezen…

The Bar makes a vital contribution to the efficient and effective operation of criminal and civil courts.

De bar geeft een vitale ondersteuning aan efficiënte uitvoering van de criminele en publieke rechtbanken. Lees: aan rechtbanken die crimineel en openbaar zijn.
Zij plaatsen een stroman, deze wordt overgedragen aan de BAR (eigendom van de CROWN) en wordt door haar gerund om hem te kunnen betrekken bij een activiteit van derden (BAR-STAAT-STROMAN).
Zoals we later zullen zien, is per definitie de primaire opdracht van een advocaat het overhevelen van privaat eigendom naar publiek eigendom. Misschien wist je dat nog niet! De publieke stroman behoort de overheid toe en/of de orde van advocaten en/of zijn superieuren, de banken.

Public Officer (publieke persoon): Het recht, de autoriteit en de plicht, gecreëerd en gedragen door de wet, waardoor een individu gedurende een bepaalde periode of permanent wordt ingezet naar goeddunken van de wetgevende macht, toegerust met een deel van de soevereine autoriteit van de overheid ten gunste van de publieke dienstverlening. [29 Cal. App 139,249 P.56,58] en [Black`s Law 4th page 1235]
Het is de plicht van een publieke persoon zoals die van elke andere agent of trustee, hoewel niet uitdrukkelijk vermeld in de statuten, om geloofwaardig over te komen en de door of via hem opgelegde gelden over te dragen aan de juiste autoriteiten.... en de uitvoering van deze plicht kan met daartoe geëigende middelen aan de publieke persoon (Noot v.d. vertaler; 'dus niet aan de mens') worden afgedwongen.... [Public Office and Officers, page 609 §909 (1890)]
Als **twee rechtsgebieden** [privaat en publiek] in één persoon concurreren, is het hetzelfde alsof ze twee personen waren. [Maxims of Law 1856 van Bouvier]
Privaatrecht: het deel van de wet dat de relaties tussen individuen, bedrijven en instellingen definieert, reguleert, handhaaft en beheert [Black's Law Dictionary 6th Edition page 1196]
Individium (individual): ... een privaat- of natuurlijke persoon in tegenstelling tot een partnerschap, bedrijf of vereniging ... [Black`s Law 2nd]

Laten we onderscheid maken tussen de private en de publieke stroman
De **private stroman** wordt gecreëerd middels de **geboorteakte**. Hij heeft **rechten**! Hij is een wettelijke, soevereine persoon onder het commerciële handelsrecht van de UCC met de mogelijkheid om een rechtszaak aan te spannen volgens het civiel- of privaatrecht. De geboorteakte stroman is privaat bezit van de mens en heeft commerciële standing. Het

privaatrecht werkt dus vooral op het gewoonheidsrecht (common law) en op de burgerrechten. Schuldeisers/crediteuren kunnen alleen maar vanuit het privaatrecht handelen.
Zijn privaatrecht is het land waarop hij staat en het privébezit waarin hij woont. In het privaatrecht heeft geld een intrinsieke waarde zoals goud en zilver. Het uitoefenen van het recht van de private stroman om contracten te sluiten, maakt mensen tot zekerheid voor de publieke stroman.
De publieke stroman is ook een niet-ingezeten vreemdeling, een niet-individu, een niet-burger en niet betrokken bij handel en zaken.
Hij bestaat in de staat en heeft onvervreemdbare rechten. Hij mag geen belasting betalen. Hij is alleen verantwoording verschuldigd aan zijn mens en diens schepper.
Het 13e amendement van de Verenigde Staten (13th Amendment) schafte echter privaatbezit af. ... de geldigheid van de staatsschuld van de Verenigde Staten mag niet in twijfel worden getrokken. [Sectie 4 (1868)]

De '**publieke werknemer'/stroman** werd gecreëerd door het **sofi-nummer**. Hij heeft **voorrechten**! Het is een bevoorrechte status [8USC §1401, 26 USC § 3121 (e) en 26 CFR § 1.1-1 (c)]. Met sociale zekerheid verkrijgt hij voorrechten onder een nationale franchise van de overheid, net zoals dat bij de vestigingen van Mc Donald toegaat. Hij behoort toe aan de overheid en valt onder de jurisdictie van de administratieve rechtbanken (bestuursrecht). Hij is een openbaar agentschap van de bedrijfsstatuten/wetten van de overheid die hem 'beschermt'. Hij geniet voordelen, immuniteiten en franchiserechten en heeft verplichtingen en aansprakelijkheden. Hij is een ingezetene, een individu, een burger en houdt zich bezig met handel en zaken (public officer). Hij bestaat binnen de grenzen van de wettelijke jurisdictie en woont in publiek bezit. Zijn commerciële status is schuldenaar omdat hij op de plek van de schuld woont, zijn betaling is de schuldverrekening met toekomstige lastenverlichting. Om zijn licenties en privileges te compenseren, moet hij belastingen betalen die hij verschuldigd is (= wettelijke afdwingbaarheid). Alleen een natuurlijk persoon heeft een rijbewijs nodig.
Met de publieke stroman kan de staat haar doel bereiken om de belastinginkomsten te vergroten en om controle over de mensen uit te oefenen, omdat door de uitwisseling van rechten met privileges alle rechten nu bij de staat liggen. Alle wetten van de overheid hebben betrekking op het grondgebied van de overheid, dat niet bestaat als een plaats omdat een failliet bedrijf, zoals de BRinD, geen grondgebied heeft. Daarom is de woonplaats van de openbare stroman het adres van de jurisdictie van de overheid en geen geografische locatie.
Een publieke stroman wordt gebruikt voor de commerciële overdracht (transmitting utility) van waren of diensten in activiteiten, sluit contracten en neemt alle verplichtingen en aansprakelijkheden in de handel op zich in uitwisseling met andere debiteuren, bedrijven en kunstmatige (fictieve) personen. En dan komt het 'spel' ongeveer hierop neer: een bouwbedrijf huurt een metselaar; de metselaar ontvangt zijn maandelijkse loon en moet dit gebruiken om zijn gereedschap, de materialen en de bouwmaterialen voor de bouwplaatsen uit zijn eigen zak te betalen. Hij betaalt voor het bedrijfsbusje, de verzekering en de voertuigbelasting, betaalt zelf de brandstof, draagt zijn bedrijfstelefoon en is alles bij elkaar zo veel geld kwijt, dat hij maar weinig overhoudt om van te eten en te leven. En alles voor het 'privilege' dat hij voor het bouwbedrijf mag werken. En mocht er al iets achterblijven, dan krijgt de belastingdienst de rest. Hoe moet een publieke stroman daar een gezin van onderhouden?

Om het nogmaals op een rijtje te zetten: er is publiek eigendom en privaat eigendom; er is publiekrecht en privaatrecht; vermoedelijk is er de publieke stroman en de private stroman. Het recht van de **openbare/publieke** stroman is het bestuursrecht van de staat; het recht van de **private** stroman is het Privaat-, Civiel- of Burgerlijk recht (Latijn: *civilis* = burger) of gewoonterecht (Common Law).
Privaatrecht (Privacy Right): Het recht om met rust te worden gelaten; alle wetten die het iemand mogelijk maken met rust te worden gelaten [Black's Law Dictionary 6th Edition Page 1195] en na 277 VS 438, 478 (1928) en 494 U.S. 210 (1990).
De invasie van het recht: De Onafhankelijkheidsverklaring telt 1337 woorden, de Interne Inkomstencode telde in 1913 11400 woorden en vandaag de dag zeven miljoen woorden. De IRS (US Steuerbehörde) publiceert elk jaar 8 miljard pagina's met formulieren en instructies, wat overeenkomt met 300.000 bomen per jaar. Sinds 1938 zijn er 60 miljoen statuten/regels. Hoe corrupter de staat, des te talrijker de wetten [Tacitus]
Gerechtigheid was ooit het recht om met rust te worden gelaten, dat wil zeggen privérust te verschaffen. Gerechtigheid vandaag is een franchise met privileges.

Waarschuwing!!!!
Alle privaatrechten hebben betrekking op het geografische land! De residentie van de private stroman Hans Meier is daarom de geografische locatie Hinterdupfing.
Alle franchise privileges van de publieke stroman hebben betrekking op wettelijke franchiseregels. Deze hebben geen geografische locatie. De zetel van deze regels is dus de residentie van de publieke stroman, een fictief land!

(Opmerking v.d. vertaler: Een franchise is een methode van zakendoen waarbij een ondernemer een contract sluit met de eigenaar van een handelsnaam die de franchisenemer het recht geeft om tegen betaling een zaak met die handelsnaam te exploiteren.)

De woonplaats van de publieke stroman is derhalve de woonplaats van het rechtsgebied. Een wettige Staat is een onderneming zonder geografische locatie. Onze lichamen bevinden zich echter op het land en niet in een fictieve staat omdat dat fysiek onmogelijk is. Recht kan niets onmogelijks afdwingen.
(Latijn: *Lex non cogit ad Impossibilia*) [BROOM`s Maximes of Law (1845)]
Het is alleen mogelijk voor de geboorteakte of de sociale verzekeringskaart dat deze zich op de plaats van de wetten bevinden. En daar zijn ze ook.
Als u zegt dat u zich in een staat bevindt, omdat u daarvan de nationaliteit bezit, geeft u toe dat u een publieke stroman bent en dat u onderworpen bent aan het publiekrecht en niet aan privaatrecht. Als we toegeven dat we de stroman zijn, kunnen we net zo gemakkelijk toegeven dat we een woonplaats hebben (in het fictieve rechtsgebied) en hóp daar zijn we belastingbetalers en gebruikers van privileges geworden. Daarmee hebben ze ons als mens laten verdwijnen.
Laten we slim zijn, de situatie in ogenschouw nemen en ons realiseren dat ...

Het enige doel van de grondwet en de oprichting van een regering altijd is geweest om de private rechten en privé-eigendommen te beschermen.

Private rechten en privé-eigendom bestaan niet meer. Alles is nu in openbare handen. Er valt voor een regering dus niets meer te beschermen. Wat volgt hieruit? De overheid is overbodig geworden! Ze kan zichzelf opheffen!

Doel van de sociale zekerheid: meer belastingbetalers genereren! Sociale zekerheid is het privilege, de belasting is de last! Een wet om ervoor te zorgen dat het algemeen welzijn (opmerking v.d. vertaler… Lees: 'het welzijn van het openbare, dus van degenen die de openbaarheid runnen') wordt verhoogd door het opzetten van een systeem van ouderdomsuitkeringen ... om belastingen te verhogen ... [Social Security Act van 14-8-2035 H.R. 7260 PREAMBULE]

We herhalen opnieuw hoe de overheid er potverdorie in slaagde om private wetten uit te roeien en alle bezittingen in het publieke machtsbereik te krijgen?
Privaat bezit kan alleen met contractuele toestemming (in consent) worden overgedragen aan het publiek bezit:

a) ... **in vredestijd**
   - Door directe overdracht als gevolg van verkoop of geschenk
   - Door indirecte overdracht op basis van de veronderstelling van een publieke status als publieke stroman en door een aanvraag voor sociale zekerheid! (De staat heeft het private gebied naar binnen geharkt.)

b) ... **of in oorlog door verovering!**

Wat heeft men in 1933 gedaan? Men heeft de burgers (en al hun bezittingen) uit de failliete VS CORPORATION (door verovering) afgedankt en, als mede-trustees met inbegrip van hun privébezit, naar een publieke trust overgeheveld. Iedereen gaf alles af voor het grote publieke welzijn en niemand merkte het. Hoe bewijs je dat voor de autoriteiten? Door een sociale verzekeringskaart aan te vragen, zou iedereen toegang moeten krijgen tot het privilege van de sociale zekerheid en zo direct verstrikt raken in dit nieuwe trustsysteem. Alles was nu publiek, zowel de persoon als zijn eigendom. De rechten zijn dus niet gewijzigd (grondwet, common law, burgerrechten, enz.), maar het hele rechtssysteem is uitgewisseld, in dit geval door de naadloze en onopgemerkte overgang naar **trustwetgeving**. De oude rechten bestaan nog steeds, onaangeroerd, maar de subjecten van deze rechten (de burgers) horen er niet meer bij. Zij zijn nu trustee/curator van een trust! En trustees hebben geen eigendomsrechten, juist omdat zij trustee zijn.
Mensenrechten zouden ook bestaan, maar mensen ontbreken in de trust!

In ieder geval is het publiekrecht afgeleid van de burgerlijke status van private mensen en van hun **recht om contracten te sluiten**. Publiek recht is ontstaan door het faillissement van de private sector. Het openbaar kantoor bevindt zich in een federaal gebied (Berlijn/Washington D.C.). **De eerste vereiste van de publieke persoon** is zijn fictieve **woonplaats** op het federale grondgebied!

Laten we de speer nog een keer omdraaien:
... als er geen privébezit is, behoort alles inclusief onszelf aan het publiek domein (trust) en we huren het gebruik van openbaar eigendom via de belasting. In feite is er dus geen

overheid, omdat er geen privébezit of private rechten zijn om te beschermen. Alles wat privaat was is publiek eigendom geworden en ... door te zwijgen stemde hij toe! (Latijn: *qui tacet videtur*). [Bouvier's Maximes of Law 1856] De wetten dienen de 'waakzamen' en niet de 'slapende schapen' (Latijn: *vigilantibus non dormientibus jura subveniunt*) [Broom`s Maximes of Law 1845]

De publieke stroman is een werknemer onder de overheidswetten [26 USC § 3401 (c)] en [5 USC §2105 (a)]. Het uniform dat de stroman draagt, is zijn sofinummer. Dit nummer is eigendom van de overheid [20 CFR. §422103 (d)] en mag niet voor privédoeleinden worden gebruikt zonder strafbaar te zijn (diefstal van eigendommen van derden) [(42USC §405 (c) (2) (C) (i); 42 USC 408 (a) (7) of 18 USC 1028 A et altera].
Het ondergoed dat hij draagt zijn de wetten/regels/statuten van deze regering, ongeveer 60 miljoen in aantal! De wet kan het onmogelijke niet afdwingen (Latijn: *lex non cogit ad impossibilia*) [BROOM`s maximes van de wet (1845)]

Ik weet dat ik hiermee rond blijf hangen, maar we moeten de realiteit begrijpen. Omdat er in onze geest volledig verschillende realiteiten en visies op het systeem zijn, omdat we het volledig geïntegreerd hebben. Het is zelfs nog erger omdat het ons heeft geïndoctrineerd. Zelfs als de dagelijkse realiteit bewijst hoe ze ons behandelen als vervelende vliegen, geven we er de voorkeur aan ons te onderwerpen in plaats van met hen in conflict te raken. We weten uit ervaring dat dit niet goed voor ons zou eindigen. En daarbij vergeten we te vragen waarom ze dit ongestraft mogen doen, want hier is wijd en zijd van mensen niets te zien! Het antwoord is hierboven. Het was moeilijk voor ons om dit te ontdekken.
Laten we in plaats daarvan nog een paar voorbeelden vinden van hoe een publieke instantie wordt gevormd door een natuurlijk persoon die instemt met het contract:

1. Woonplaats (domicilie): de woonplaats maakt u belastingplichtig en beëindigt de bevoorrechting als Burger of ingezetene,
2. Geregistreerde kiezers: jullie bezit kan een juridische zekerheid zijn voor de schulden van de lokale overheid,
3. Notarissen en advocaten (spreekt voor zich),
4. Huwelijksakte: is een driepartijencontract en verandert het paar in 'protegé' (Ward of the State) van de overheid; het product van het huwelijk, de kinderen, behoren tot de overheid,
5. Rijbewijs/vaarbewijs o.i.d.: iedereen die een rijbewijs aanvraagt, wordt automatisch natuurlijk persoon. Omdat hij als dienaar van de regering, geëngageerd in handel en zaken, onderweg is en hiervoor openbare wegen gebruikt. De private stroman heeft geen rijbewijs nodig omdat hij geen openbare wegen benut,
6. Beroepsmatige licenties,
7. Visvergunningen,
8. Sociale verzekeringsvoordelen,
9. Ziektekostenverzekering,
10. Copyright/patenten,
11. Aanvragen van allerlei aard, zoals kinderbijslag, § 34 c, paspoort, ID-kaart, enz.

Alle 'bevoorrechten' die door het bovenstaande worden getroffen, worden behandeld alsof ze een openbaar kantoor zijn dat volgens overheidsregelingen werkt. Dat zouden zowat alle 'Duitse burgers' moeten zijn. De publieke stroman maakt gebruik van het 'overheids franchisesysteem' en zorgt daarmee voor de goedkeuring. UCC 9-102 (80): 'transmitting utillity' (overdragend medium) is een persoon... (c) draagt goederen over UCC 9-102 (44): 'waren' betekent .... (iii) de ongeboren welp van dieren [... ze bedoelen toch geen mensen?]
Werkzaam (in dienst van): werken onder contract [Black´s Law 2nd Edition]

EMPLOYED. This signifies both the act of doing a thing and the being under contract or orders to do it. U. S. v. Morris, 14

WERKZAAM: DIT BETEKENT ZOWEL DE ACTIE VAN IETS TE DOEN ALS OOK ONDER CONTRACT OF ORDERS TE STAAN

En hier is het belangrijkste vermoeden waarvoor de publieke Stroman is opgericht: ingrijpen in de activiteiten van particulieren die anders buiten hun wetgevingsbereik vallen met het doel hun privébezit te stelen. Men heeft nu het 'recht' om alle mensen uit te sluiten van het gebruik van hun eigen privé-eigendom (zie de definitie van eigendom hieronder).
Zo zijn de BRinD als vazal en de VS Inc. als principaal puur een **'welzijnstrust'**, waarvoor we allemaal als trustees werken, door ze ons privé-eigendom te geven en in ruil daarvoor privileges krijgen.

Let op! "Als de overheid rechten creëert voor individuen tegen henzelf, is er **geen verplichting** om voor **rechtsmiddelen** bij de rechtbank te zorgen." 40.9 Supreme Court 12.32 l. Edition 354]
Het Hooggerechtshof zegt dus dat rechten die tegen onze belangen ingaan, geen 'opt-out-clausule' hoeven te hebben. Ik heb altijd gedacht dat rechtsmiddelen door de wet zijn ingesteld. Verre van! Omdat het systeem zichzelf beschermt en het de rechtbanken zijn die de wetten maken. Daar zullen we later nog eens over moeten nadenken.

Waar een statuut een recht creëert en een speciaal rechtsmiddel in petto heeft, dan is dat **rechtsmiddel exclusief**. [236 U.S. 165, 174, 175, 35 Sup. Ct. 398, 59 L. Edition 520] (... en sluit dan andere rechtsmiddelen uit ...)
Terrorisme .... 2. Een overheidssysteem dat probeert met intimidatie te regeren… [Funk and Wagnalls New Practical Standard Dictionary (1946)]

De stroman is gemaakt om het recht te verkrijgen met anderen contracten aan te gaan. De aanvraag voor het sofinummer leidde tot een dergelijk contract, dat de private stroman met de overheid heeft gesloten. De private stroman ontstond uit de geboorteakte.
Hij is haar voormalige natuurlijke persoon. We kunnen ze echter niet kwijtraken omdat we niet de eigenaar van de persoon zijn. Dit aspect baarde me veel zorgen totdat ik de suggestie van Mary Croft las om contracten met de stroman-tweeling af te sluiten. U zult versteld staan wanneer we op dit punt komen!
Als onafhankelijke trust is de 'private geboorteakte stroman' de opdrachtgever (principaal) én begunstigde en de 'echte' mens is zijn trustee en agent.
Als publiek bureau heeft hij echter expliciet of impliciet ingestemd om dit bureau te bezetten en overheidszaken onder volledige controle van de staat uit te voeren, want hierbij is hij

definitief curator en overheidsagent. Hiermee kun je de private stroman vergeten. Hij betaalde alles vanuit de achtergrond omdat de publieke stroman, zijn tweeling, aansprakelijk werd gesteld. Je belde een tweeling en vanuit het perspectief van de staat antwoordde altijd de juiste van de twee. Door de publieke stroman in de publieke trust (welvaartstrust) op te nemen, verloor de natuurlijke persoon door de verleende privileges ook al zijn publieke en private rechten. Wie het voordeel aanneemt, moet de last dragen (Latijn: Qui sentit commodum, sentire debet et onus). [Bouvier's Maximes of Law 1856]

Ik vind het heel verbazingwekkend hoe de advocaten dit ingewikkelde werk zo goed voor elkaar hebben gekregen. De minister van Financiën van koning Henry IV van Frankrijk wist al: de kunst van het innen van belastingen is het plukken van de gans zonder dat hij gaat schreeuwen.
Mens en persoon gedragen zich als een straat en een wegenkaart. De straat (fysieke manifestatie) is echt, de kaart is fictie (het abstracte etiket dat het beschrijft). Het gebruik van een stroman heeft voordelen, je kunt iets doen dat anders niet is toegestaan, b.v. zakendoen met de vijand, die via een stroman afgewikkeld worden. En de maker van de stroman (de overheid) is meestal de enige die hem kent en weet wat hij doet. Zoals we al hebben gehoord, moet er een rechtsmiddel zijn voor elke wet, zelfs als deze exclusief is, en die zijn uitgang heeft bij de ingang.

1. Ons belangrijkste wapen is natuurlijk de terugkeer van persoon naar mens door de levendverklaring, die we middels een beëdigde getuigenverklaring bewijzen.
2. Een tweede uitweg is de 'autograph'(vingerafdruk), omdat een mens niets ondertekent, zet hij een 'autograph'. Alleen een persoon 'ondertekent'.
3. Ten derde, zoals verschillende keren vermeld, konden we een contract sluiten met de stroman en hem als een beveiligde partij (Secured Party) in ons bezit brengen.

Eigendom wordt gedefinieerd als het recht om uit te sluiten. Als de overheid alle private eigendom in beslag neemt door de natuurlijk persoon op te richten, kan dit niet zonder compensatie gebeuren [444 U.S. 164 (1979)].
Als compensatie een privilege is, hoeft niemand het tegen hun toestemming te aanvaarden. [Bouvier`s Maximes of Law (Latijn: invito beneficium non datur)] Niemand kan gedwongen worden een voordeel te accepteren tegen zijn toestemming in. [Bouviers 1856 Dictionary]

De essentie van eigendom van bezit is dus het recht om alle anderen van gebruik en voordeel uit te sluiten. Als je iemand niet kunt uitsluiten, ben je niet de eigenaar ... dat zijn zij! Als alle eigendommen publiek zijn, kan het publieke domein/de overheid de private persoon uitsluiten van alle bezittingen en/of belastingen op de huur ervan heffen. De enige manier om eigendom te verliezen is door toestemming. Wat van mij is, kan zonder mijn toestemming niet afgenomen worden. [Bouvier Maxims of Law 1856]

Overigens kon je geen contract afsluiten met betrekking tot je geboorteplaats omdat je het niet vrij kon kiezen.
U kunt dus, volgens het gewoonterecht (Common Law), geen burger zijn op basis van statuten zonder een wettelijk bindend contract. En u hebt vanzelfsprekend het recht om geen contract aan te gaan. (Vrijwilligheid in gewoonterecht.) En wie vertelt ons dat hun datums en tijden correct zijn? Wie heeft het recht op de kalender gehuurd? Of hebben we het recht om

zelf onze tijd te bepalen? En zijn hun contracten dan nog steeds geldig? Het zijn alleen twijfels, niets specifieks! Ben je er nog bij?
In ieder geval is één ding duidelijk geworden. We zijn de stroman op de huid gaan zitten! Ja toch? De vraag hoe we ervan af kunnen komen en/of we het op een doelbewuste manier kunnen gebruiken is beantwoord! Het is de verblijfplaats! Deze is vals! We moeten verhuizen!

Een grappig maar geen gek idee om van de verblijfplaats af te komen en daarmee los te komen van de stroman is om de Bijbel in te zetten.
Waar halen de zwarte gewaden hun rechtssysteem vandaan?
Uit de bijbel. Tenminste dat is wat ze zeggen en zelfs volhouden (hoewel dat een aperte leugen is).
Naar schatting zijn de meesten van ons gedoopt en volgens Canon 96 van mens tot stroman geworden. Wat is de ware woonplaats voor ons gedoopten?
… onze woonplaats is echter de hemel (Johannes 4: 4)
Geen zwarte jas kan dit ooit weerleggen!

Hoofdstuk 7

Trusts

Tussengeschoven informatie van Karel Bagchus

En hier komen we bij het geboortecertificaat. Heb je al gemerkt dat als je ergens met je geboortecertificaat zwaait dat dat bijna als knoflook voor vampiers is? Dat komt omdat dat het enige papier is waar hun handtekening op staat. Een handtekening is een belofte. In dit geval de belofte een goed TRUSTEE te zijn voor de TRUST (en dit is afdwingbaar met geweld). Dat dit voor ons zo belangrijk is zal ik zo uitleggen.
Omdat op 7-jarige leeftijd er niets meer vernomen is van degene op het geboortecertificaat wordt deze volgens Admirality Law (Zeerecht) geacht overleden te zijn. De Cestui Que TRUST © *HENDRIK CHARLES BAGCHUS* wordt dan geregistreerd als "vermiste cargo" en ondergebracht in een nieuwe Cestui Que Vie TRUST genaamd © HENDRIK CHARLES BAGCHUS (dit keer dus niet in schuine leestekens). Dit is de TRUST waarin 'het leven' van deze persoon bewaard wordt. Als je op je 18e jaar een BSN-nummer aanvraagt dan wordt deze trust door ons 'nieuw leven' ingeblazen. Maar omdat wij ons lichaam niet geclaimd hebben als het onze blijft de Cestui Que TRUST buiten ons gezichtsveld.

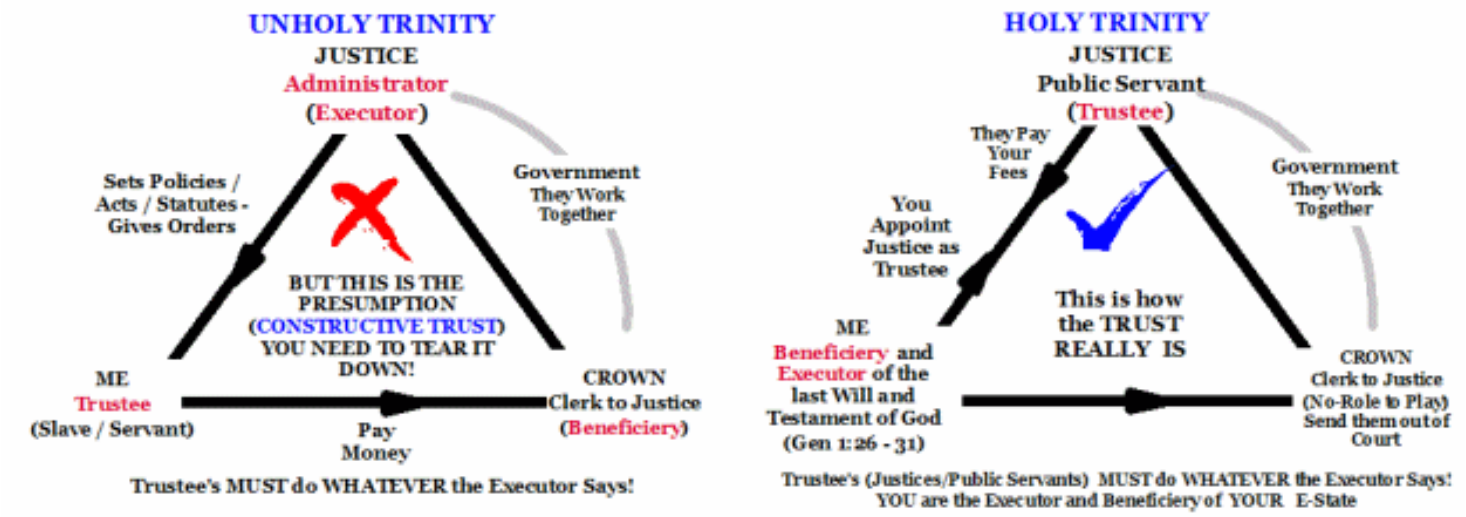
Wat is een TRUST?
Een TRUST is een juridische constructie waarmee een waardevol bezit door derden beheerd kan worden. Toen de kruisridders massaal op oorlogspad gingen om rijkdom te stelen bij een concurrerende religie kwam het vaak voor dat ze "missing in action" raakten en pas na jaren weer terugkwamen. Om ervoor te zorgen dat ondertussen hun kastelen niet in verval raakten richtten zij een TRUST op voor het beheer van een ridder zijn landgoed en financiële zaken.
In een TRUST spelen een aantal partijen een rol.

- **REQUESTOR**
  Deze vraagt de oprichting van de TRUST aan. Meestal is de REQUESTOR ook de BENEFICIARY
- **BENFICIARY**
  Dit is de begunstigde van de TRUST. In Nederlands ondernemingsrecht is dit de aandeelhouder. Het is de BENEFICIARY die de EXECUTOR aanstelt.
- **EXECUTOR**
  Dit is degene die de bevelen geeft aan alle andere mensen. In Nederlands ondernemingsrecht is dit de Directeur of Chief Executive Officer (C.E.O.). Deze

behoort niet bij het personeel en zijn wil is wet. De EXECUTOR kan ook BENEFICIARY (DGA: Directeur-Grootaandeelhouder) zijn.

- **ADMINISTRATOR**
  Deze heeft vergelijkbare bevoegdheden als de EXECUTOR, echter is daar ondergeschikt aan. De ADMINISTRATOR behoort wel tot het personeel. De ADMINISTRATOR kan door de EXECUTOR ontslagen worden.

- **TRUSTEE**
  Deze titel klinkt heel aardig maar dit is het laagste van het laagste, de "hot patato" die niemand wil zijn. De TRUSTEE is belast met het onderhoud van de in de TRUST ingebrachte goederen. Omdat de kasteelheren bij terugkomst van hun rooftochten graag weer op de troon plaats wilden nemen is de rol van TRUSTEE met geweld afdwingbaar. Als de opzichter na terugkomst van de ridder niet uit het kasteel vertrekt wordt deze er met geweld uitgezet. Een TRUSTEE kan door de EXECUTOR of ADMINISTRATOR ontslagen worden.

De reden dat de overheid zo zenuwachtig wordt van het zien van een geboorteakte is omdat daar hun handtekening op staat, als TRUSTEE!!!
Wat wij denken dat een Persoon is, blijkt toch iets anders te zitten dan wij denken. Wij denken aan een persoon als jij of ik of hij. Maar een Persoon is een TRUST, een corporatie waar iedereen in kan deelnemen. De overheid is de TRUSTEE. Zij hebben de belofte gedaan goed voor ons te zorgen. Op het moment dat ik aangehouden word door een politieagent en ik mij als de persoon © HENDRIK CHARLES BAGCHUS identificeer, dan wordt de politieagent ook die persoon, in de rol van TRUSTEE. Het is immers een publieke functie, oftewel een PUBLIC SERVANT.
Direct daarop verandert hij zijn rol naar ADMINISTRATOR. Bij afwezigheid van de EXECUTOR is hij gerechtigd de bevelen te geven. Omdat hij geen bevelen hoort neemt hij automatisch aan dat degene die zich ook als deze persoon geïdentificeerd heeft dan wel een (onbekende) TRUSTEE moet zijn. En die rol is afdwingbaar dus als je niet doet wat de ADMINISTRATOR zegt word je in een warenhuis opgesloten (de vermiste cargo is dan gevonden en veilig opgeborgen) of schiet 'ie je dood als je je verzet.

Omdat je gezondigd hebt moet je voorkomen bij de rechtbank. Daar zitten allemaal mensen in zwarte jurken omdat het priesters zijn. De rechter is de TRUSTEE van de persoon © HENDRIK CHARLES BAGCHUS. De griffier maakt onder het Zaaknummer als naam een CONSTRUCTIVE TRUST aan waar hij zelf de REQUESTOR van is, en stelt de rechter aan als TRUSTEE en ADMINISTRATOR van de RECHTZAAK. De rechter stelt de aanklager aan als EXECUTOR. De rechter vraagt nu naar "de gedaagde" zijn naam.
Zodra iemand zich met zijn naam identificeert wordt deze BENEFICIARY van de RECHTZAAK. De rechter switcht nu van rol met de gedaagde. De gedaagde neemt de titel TRUSTEE over en de rechter wordt BENEFICIARY van de RECHTZAAK.
Als je je zonden opbiecht krijgt de aanklager van de rechter de titel BENEFICIARY en de titel EXECUTOR van de aanklager gaat naar de gedaagde, die het vonnis namens de BENEFICIARY als EXECUTOR moet uitvoeren.

Dit is een 'knippen-en-scheren' toneelstuk omdat zowel de rechter, de aanklager, de bode en zelfs je eigen advocaat, zonder dat jij dat weet, (net zoals de nutsbedrijven) een greep mogen doen in het Cestui Que TRUST-fund waar al jouw bezittingen in belegd worden. Wij worden hier opgelicht op een schaal die voor ons onvoorstelbaar is. Dit "afromen" gebeurt in opdracht van "Rome" en het Vaticaan is de uiteindelijke begunstigde van een aanzienlijk deel van de belasting en boetes die wij geacht worden te betalen. Het is de moderne Inquisitie die hedendaagse aflaten int.

Tot zover de info van Karel Bagchus

Cestui-Que-Vie-Trust 'lenen op levenstijd',

Foreign Situs Trust / Secret Trusts / Inferior Roman Trust, etc.

Het idee achter de Trusts: de Bijbel identificeert aarde en hemel als Gods persoonlijke bezit, de gelovigen zijn de beheerders/trustees van dit bezit. De grondleggers van de trusts waren de profeten die de Bijbel schreven door te handelen als 'agenten van God' en als zijn begunstigden fungeerden.
Jezus is de beschermer van de trusts en de paus is zijn vertegenwoordiger. De Bijbel is de wet van de trusts en de priesters zijn de rechters. Daarom zijn alle trusts het privé-eigendom van het Vaticaan en kunnen niet zomaar geclaimd/opgeëist worden.
Zo beginnen alle vormen van recht met kerkelijk recht. Het recht van de kooplieden, het recht van de zee, het Romeinse burgerlijk recht en het meest recentelijk de Uniform Commercial Code werden allemaal gedefinieerd door de Heilige Stoel (Santa Sede) en de Romeinse Curie en worden onder het trustsysteem van de paus beheerd.
De paus heeft hier twee taken. Aan de ene kant is hij de belangrijkste kerkleider en aan de andere kant de CEO die verantwoordelijk is voor de wereldwijde handel, waar hij verschijnt als FRANCISCUS. Als de hoogste trustee leidt hij de **Global Estate Trust**. Deze trust is verdeeld in drie rechtsgebieden: Lucht, Land en Zee. Alle drie zijn verdeeld in de rijken van de levenden en de doden. De levenden omvatten alle mannen en vrouwen, evenals dieren en

alle levende wezens waarvan het bloed in hun lichaam stroomt. De doden zijn alle juridische ficties, trusts, bedrijven en partnerschappen met beperkte aansprakelijkheid.
De **lucht-jurisdictie** blijft bij de Heilige Stoel, is universeel, **wereldwijd** en functioneert zonder rekening te houden met religieuze voorkeuren naar vrije wil van individuelen.
De **zee-jurisdictie** is ook een **internationale** aangelegenheid. Deze regelt alle commerciële zaken op zee (Maritiem Recht) en wordt wereldwijd beheerd door de Britse CROWN-tempel, ook bekend als Westminster.
De **land-jurisdictie** als recht van het land is **nationaal** en omvat alle levende mensen evenals al het andere leven op het land (Law of the Land). Elk rechtsgebied heeft zijn eigen rechtssysteem.
Het punt hier is dat deze **Global Estate Trust** alle levende mensen toebehoort en het grootste en rijkste bedrijf op aarde is. **Hij is de aarde**.

Dus laten we vaststellen dat men bij het opzetten van een 'wereldorde' bij mandaat van het Vaticaan aan de V.N., gehoor gevend aan artikel 75 van het VN-Handvest, een **wereldwijd trustsysteem** heeft opgezet. Alle handel wereldwijd is gebaseerd op deze administratieve basis.
Om ons ongewenste slavenbestaan van ons af te schudden, moeten we ons allereerst bezig houden met de principes van deze trustfondsen, omdat zij de hoeksteen vormen van het beheer over ons als slaven.
Bij een trust is er altijd een relatie tussen de oprichter, de trustee en de begunstigde. Alles draait om het trustgoed, de activa, activa die fysiek (bijv. onroerend goed) of ideëel (bijv. juridische claims) kunnen zijn.
De oprichter kan tegelijkertijd de begunstigde zijn, maar de trustee kan nooit begunstigde zijn. Tot op zekere hoogte heeft de trustee de ezelkaart, omdat hij moet werken en beheren en alle fiduciaire verantwoordelijkheid heeft, maar in tegenstelling tot de oprichter en de begunstigde, is het hem volgens de trustwet niet toegestaan om van de zaak te profiteren.

Een titel is perfect/ideaal/compleet, wanneer het volledig en legitiem eigendom en controle betekent. Een titel is onderverdeeld in a) **Legal title**, wettelijke titel, die eigendom en controle aangeeft volgens de statutenwet, en b) **Equitable title**, die juist en billijk (rechtvaardig) is als het de titel als gebruiksrecht betekent.
Zoals reeds vermeld, kunnen trustees niet profiteren van een trust, ze moeten werken en de administratie ervan bijhouden. Begunstigden kunnen op hun beurt geen eigendom, bezit of controle over de trust doen gelden.
En ... een trust kan geheim blijven! Als de vader niets zegt tegen zijn kinderen als de stichter van een huis, is het volledig aan hem om te beslissen. Pas bij de rechtbank moet de trust bekendgemaakt worden. Voor de begunstigden kan dit leiden tot aanzienlijke nadelen. Bijvoorbeeld als de overheid op basis van het sofi-nummer een sociale zekerheid trust creëert en de begunstigden lokt om de voordelen te accepteren, dan kan het verlies van rechten (een wellicht ongewenste en/of achtergehouden complicatie) een gevaar vormen voor de begunstigden.
Want de begunstigde verliest alle rechten en de aanspraak op zijn onvervreemdbare rechten met betrekking tot de trustactiva. Waarom? De begunstigde schaft aan en kan b.v. het trustvermogen uit onvoorzichtigheid of met opzet in gevaar brengen. Dus begunstigden

hebben geen rechten in samenhang met de trust! Je bent al begunstigde en er is niets om over te mekkeren! Je hebt de autosleutel en volgens de regels mag je de auto besturen, maar de auto is niet van jou.
Je hebt de **titel op het gebruik**, maar niet op het eigendom van de auto.
Alle rechten vloeien voort uit de titel [Bouvier´s Dictionary 1856]
Voordelen: voordeel, profijt, winst, privilege [Black's Law 2e Editie]
Ik rijd in mijn auto, maar niet in de jouwe. Ik heb de titel op mijn auto maar niet op die van jou. Niet alleen de rechten, maar ook het type rechten vloeit weg van de titel, afhankelijk van het type titel dat je hebt. Als u een trustee bent, hebt u geen recht om het eigendom te gebruiken en te bezitten. Evenzo hebben begunstigden geen wettelijke rechten op het vermogen. De oprichter (schenker/ Grantor/Settlor) heeft de perfecte titel omdat hij de trust heeft opgezet. De gedoneerde trustactiva moeten echter de stichter voorheen hebben toebehoord. In dit opzicht ben ik hevig geïnteresseerd in het contract dat de paus destijds met de Schepper sloot.

De begunstigde van een trust gelooft dat de rechtbank hem zal horen, wanneer hij een rechtszaak aanspant; maar dat is verkeerd gezien, omdat hij niet de wettelijke titel heeft. En de centrale taak van de rechtbank is het bepalen en vastleggen van het wettige recht. Als u echter geen perfecte titel over het onderwerp, b.v. de geboorteakte, hebt, kunt u ook geen aanspraak maken om op basis van wettig recht op dit onderwerp te reclameren ... en dan heeft u geen 'standing' in het recht ... en heeft u geen grond …. Herinnert u zich uw moeder toen ze zich bij de geboorteaangifte als 'vermeende' executeur gedroeg om jou de titel van het gebruik van de erfenis te geven... Ze bevond zich voor de (fictieve) rechtbank en de informant stuurde haar in oneer. Daarmee had ze zonder 'standing' het proces verloren!

De eenvoudigste oplossing zou hier natuurlijk zijn om als begunstigde niet naar de rechter te stappen. De rechter zal er zelfs van uitgaan, dat de begunstigde zich als eiser beklaagt, omdat de curator zijn verplichtingen als trustee niet na is gekomen.
Als begunstigde van de trust heeft u echter noch de titel van uw geboorteakte, noch bent u de eigenaar van uw sofinummer of uw identiteitskaart. De trustee beheert de wettelijke titel. Dus ik zal niet naar de rechtbank gaan! Als u geen wettelijke titel hebt, kan een rechtbank niets beslissen en vastleggen.
Dientengevolge kunnen begunstigden geen beroep doen op een rechtbank, die uitsluitend beslist over wettige rechten, wanneer een klacht wordt ingediend. Begunstigden hebben geen rechten of rechtsmiddelen om zichzelf te verdedigen en zijn overgeleverd aan de genade van de rechtbank. Wij zijn in het trustrecht! Het is huiveringwekkend en van jullie zullen er beslist zijn die zich in de rechtbank vertwijfeld afgevraagd hebben hoe dit proces nu toch verloren kon worden. Dit is een van de antwoorden!
Vanuit overheidsperspectief wordt de 'burger' in de status van een begunstigde geplaatst, wat op zijn beurt de overheid in staat stelt de begunstigde als een subject te behandelen, omdat hij degene is die moet zwijgen, omdat hij, **jawél**, de begunstigde is. Als subject zijn we overgeleverd aan elk overheidsverzoek, zonder grondwettelijke rechten en volledig weerloos. Anders gezegd, misleiden ze ons in de rol van trustee, een trustee binnen een overheidstrust. Als we de status van een trustee accepteren, kan de overheid ons heel veel trusteeverplichtingen opleggen om lasten te dragen. Zelfs als u niet tegelijkertijd curator en

begunstigde kunt zijn, kunt u nog steeds de curator van de ene en de begunstigde van de andere trust zijn. De rechtbank doet dan wat het wil en speelt met ons omdat we geen flauw idee hebben wat er nu eigenlijk echt aan de hand is. In ieder geval wordt onze claim op grondwettelijke rechten of zelfs mensenrechten afgewezen. En dat frustreert ons omdat het mysterieus is en we het niet rijmen kunnen. En de scherpste haak is, dat de rechtbank dit allemaal in het geheim kan doen, waarbij rechten worden omzeild, omdat een geheime trust niet hoeft te worden onthuld.

Iedereen, inclusief de overheid, kan een trust creëren zonder specifiek de woorden trust, trustee, foundation, donor, benefit of een andere term te gebruiken die normaal met een trust wordt geassocieerd. Mijn vertrouwensrelatie/trustbetrekking met mijn dochter is eveneens stilzwijgend wanneer ik als een begunstigde de pulp in haar mond schep! Zij wordt ook, juridisch gezien, als incompetent beschouwd om de trustbetrekking te kunnen begrijpen. We worden precies zó als incompetent beschouwd, als we als begunstigde voor de rechtbank staan.

Wat betekent het om bij de overheid iets aan te vragen? Het betekent een aanvraag voor een begunstiging. Een aanvraag voor een rijbewijs, een rekeningaanvraag, de aanvraag voor een sociale verzekeringskaart of een belastingnummer betekent altijd de aanvraag voor een begunstigde status in een trust van de staat. Oho! Zonder begunstigde te zijn, is er geen voordeel. En u profiteert alleen als u uw rechten opgeeft.

De Microsoft-licentie identificeert me als een eindgebruiker in een trustrelatie. Microsoft maakt duidelijk dat ik geen eigendom verwerf, maar een gebruiker ben. Microsoft heeft de wettelijke titel op zijn software. Als u niet van uw beperkte rechten houdt, stuurt u de software terug. Het voorkeursgebruik is dus vrijwillig. Als u de software gebruikt en ervan profiteert, hebt u geen rechten tegenover Microsoft. Als de computer kapotgaat of de software alle bedrijfsgegevens bespioneert, kan de begunstigde niets beginnen tegen de trust, de schenker of de gevolmachtigde. Het enige dat je hebt is de pech van onwetendheid. Alleen omdat u bij het invullen van de aanvraag dacht dat u volledig gratis een begunstiging zou krijgen, betaalt u nog steeds voor de begunstiging door al uw rechten opgegeven te geven.

Bij een rechtszaak tegen trusts of trustees gebeurt er dit:

- De rechtbank gaat er stilzwijgend van uit dat de trustbetrekking erkend en gewenst was, toen de aanvraag werd ingediend.
- Dat er om gebruiker en begunstigde te worden vrijwillig en bewust afstand van rechten is gedaan.

Op basis van deze veronderstellingen verliest u uw proces. Trusts zijn onzichtbaar! Tenzij u uitdrukkelijk klaagt of erop hamert, laat de rechtbank de trusts voor wat ze zijn. Ze zijn vanzelfsprekend.
Ongeacht het contract is er geen verplichting tot openbaarmaking als u een trust creëert en een begunstigde aanwijst. Fiduciaire relaties zijn niet beperkt tot de relatie tussen begunstigden en beheerders; in plaats daarvan omvatten ze ook de relatie tussen de beschermheer en degenen belast met bescherming, agent en principaal, of advocaat en cliënt, evenals vele naamloze

relaties.
Als je geïrriteerd was door de laatste twee pagina's, dan ben je net als ik toen ik moeizaam zocht naar de basisgegevens over trustfondsen. Hoe ga je om met zoiets onbekends? Toch is er ook hier een remedie te vinden, maar ik wil die graag nog even op afstand houden.

Begunstigde (Beneficiary): 'iemand voor wiens gebruik een trust is geschapen' [Black's Law 2nd Edition]
Begunstigde: 'iemand die vertrouwen heeft' [Black's law 1st]
Trustbetrekking: 'het vertrouwen tussen de agent en de opdrachtgever. Zorg en verantwoordelijkheid moeten in het grootste belang van de opdrachtgever (Principaal) worden gedragen.' [Black's law 2nd]
Trustee plicht. Een plicht om voor iemand anders zijn voordeel te handelen; door zijn eigen belangen ondergeschikt te maken aan die van de andere persoon. 'Het is de hoogste standaard aan plicht die de wet kent (bijv. Trustee, voogd)'. [Black's Law Dictionary, Sixth Edition, page 625]
Op armlengte: Buiten bereik van persoonlijke invloed of controle. Partijen worden geacht op zakelijke basis zaken te doen wanneer iemand opkomt voor de strikte letter van zijn rechten en zijn bedrijf op een formele manier uitvoert zonder te vertrouwen op de eerlijkheid en integriteit van de ander en zonder onder controle en overweldigende invloed van de ander te staan. [Black's law 1th en 4th Edition]
'Als iemand zich **op armlengte** bevindt, kunt u zien dat deze niet bekend is en geen begunstigde kan zijn ... ... een zakelijke transactie **op armlengte** getuigt niet van fiduciaire verplichtingen tussen de partijen.' [Black's law 7th Edition]

De Cestui Que Vie Act (CQV) van 18 en 19 november 1666 werd vastgesteld door Charles II, koning van Engeland, Schotland en Ierland. In een juridische noodsituatie, vanwege de afwezigheid van mensen op zee en de aanhoudende oorlogen, werd besloten dat vermiste mensen na 7 jaar doodverklaard zouden worden om hun nalatenschap te kunnen regelen. Uit deze vroegere nood is het misbruik voortgekomen om mensen met hun geboorte al dood en vermist te verklaren, tenzij ze hun 'levend zijn' binnen 7 jaar aan konden tonen. Zoals we al weten, werd tegelijkertijd een geboorteakte opgesteld, een PERSOON gecreëerd en een trustfonds opgericht om met dit GEBOORTE CERTIFICAAT (vergelijkbaar met een waardepapier) internationale handel te bedrijven.
Hiermee werden van mensen PERSONEN gemaakt én onvrijwillig en zonder hun medeweten SLAVEN. Als de persoon die als dood werd beschouwd zich echter als levend bewijst, wordt de titel weer hersteld.
De **CQV**, opgericht onder Washington DC Municipal Statute Chapter 2, Vital Statistics, Section 7-201 § 10 onder de jurisdictie van Puerto Rico, is een trustfonds ten behoeve van mensen wier recht waarde is (maar niet het recht). Alleen de NAAM is de trust. Omdat de registrerende staat die de TRUST heeft gecreëerd slechts een indirecte EIGENAAR is, beheert deze als TRUSTEE dit TRUSTVERMOGEN. De staat wil ook de begunstigde zijn en wordt daartoe gemachtigd als de mens zich met zijn naam gelijkstelt aan de stroman (die dezelfde naam heeft). Uit de CQV-TRUSTS ontstonden in de loop van het faillissement van de Crown Corporation (1814/1815) door de overname van Europese particuliere banken, private, geheime, internationale **'Foreign Situs Trusts'**.

Een **CQV**-trust (nu **Foreign Situs Trust**) bestaat 70 jaar: het doel en de functie van een CQV-trust was om een tijdelijk fortuin op te bouwen ten behoeve van een ander, wanneer gebeurtenissen verhinderden dat deze voor een bevoegde autoriteit zijn levende status kon bewijzen. CQV-trusts zijn een recht op ACTIVA voor begunstigden en zijn gecreëerd als gevolg van Pauselijke BULLEN en gebaseerd op wettelijke vermoedens.
Met de proclamatie van het '14e Amendment' van 6 december 1865 werd een private Rooms Katholieke trustwet ingesteld die een **Cestui Que Trust** vestigde als een publiek liefdadigheidsfonds om de kunstmatige persoon (burger) in een ondeelbare eenheid met de overheid te brengen. Een **Cestui Que Trust** verschilt van een reguliere trust, doordat het niet bestaat in een uitdrukkelijk contract en geen licentiegever heeft, maar een constructieve trust van rechtswege is, die alleen **mede-trustees** en **mede-begunstigden** heeft.
Het vermoeden bestaat dat de huidige liefdadigheidstrusts op zodanige wijze functioneren, dat personen voor het leveren van waarde rechten van de publieke sector ontvangen die hen als hun agenten en publieke dienaren in ruil flinterdunne privileges bieden.
Dit bewijst zich door het volgende:

1. Dit contract kan niet worden afgedwongen, omdat het van nature niet voorziet in een verplichte compensatie.
2. Er is voorzien in onbedoelde goedkeuring van het contract, omdat de mens op het moment van creatie nog niet volwassen was (afgifte van de geboorteakte) contracten met minderjarigen zijn niet afdwingbaar.
3. De toestemming voor het contract was niet transparant en het contract werd niet door beide partijen ondertekend.
4. Het beginsel van gelijke bescherming en gelijke behandeling als basis voor de vorming van de trust ontbrak. (Requirement for Equal Protection and Equal Treatment)

Trust: Een gebruiksrecht of landtitel of ander eigendom, gehouden ten behoeve van een andere persoon, die inherent is aan de wettelijke titel. [Black's Law 2nd Edition].
Trusts kunnen door de wet geheim worden gehouden en noch de opdrachtgevers noch hun agenten [de overheid en rechtbanken] kunnen worden gedwongen om de regels en wetten van de trust bekend te maken; deze regels kunnen als de bliksem veranderen zonder dat de deelnemers het merken! [Zie: The Law of Trusts]
Cestui Que Trust: (He who has a right to a beneficial interest in and out of an estate the legal title to which is vested in another. [Black's Law 2nd Edition])
'De persoon die een vruchtgebruik heeft in en uit een ESTATE, wiens wettelijke titel in een andere gelegen is', evenals: 'de persoon die het gebruiksrecht van een vermogen bezit, de begunstigde van een trust'. [Black's Law 6 th Edition]
Cestui que vie: persoon op wiens leven op de verzekering is geschreven. [Black's Law 6th Edition].
Cestui que use: 'heeft het recht om de winsten en voordelen van het ESTATE te ontvangen, maar de wettelijke eigendomstitel (evenals de verplichting) om het te verdedigen ligt bij een ander'. [Black's Law 6 th edition].
Irrevocable Trust (Onherroepelijke trust): Onherroepelijk na de oprichting ervan, zoals in het geval van het storten van geld voor iemand anders dan de trustee ten behoeve van een derde persoon (begunstigde). [Black's Law 6 th edition].

Secret Trusts (Geheime trusts): 'er is vanuit de overheid geen verplichting om geheime trusts bekend te maken'.
Public Trusts (Publieke Trust):' de familierechtbank beheert en beheert het ESTATE' (Protection of Personal & Property Right Act 1988, Section 11 Form PPPR 6)
Het recht op het ESTATE 'wordt ongeweten verbeurd door het 'vrijwillig' aanvragen van sofi-nummer en/of belastingnummer'.
Privilege: 'een individueel en bijzonder nut of voordeel dat een persoon, een bedrijf of klasse geniet, voorbij de algemene voordelen van andere burgers …, een uitzondering'. [Black's Law Dictionary 6 th editie. Pagina 1197].

Om erachter te komen of het om een trustrelatie gaat, zou je elke autoriteit, in dit voorbeeld een 'rechtbank', de volgende vragen kunnen stellen:

- Onder welke trust is de 'rechtbank' ingehuurd?
- Geeft deze trust vergunningen en licenties af aan deze rechtbank?
- Plaatst deze trust de geregistreerde eigenaar of erkende agenten in een fiduciaire positie?
- Is de gelicentieerde 'rechter' contractueel vastgelegd als werknemer?
- Wat zijn de begrenzingen waaraan de gelicentieerde rechter zich moet houden?
- Is de advocaat 'Jongbloed' een gelicentieerde buitenlandse agent volgens de artikelen van de trust?
- Zijn al deze contracten commerciële contracten?
- In verband met welke trusts is advocaat 'Jongbloed' begunstigde of trustee?
- In verband met welke trusts is rechter 'Vlegel' begunstigde of trustee?
- In verband met welke trusts is de griffier 'Oudzeer' begunstigde of trustee?
- Onder welke trusts functioneert deze rechtbank nog?
- Waar is deze fictieve entiteit administratief mee verbonden?
- Wat is de geografische locatie van de fictieve entiteit?
- **Is een fictieve entiteit voor gerechtelijke stappen namens en als agent van een 'alter ego' trouwens gerechtigd?**

Kleine historische insteek:
Emergency Banking Act van 9 maart 1933, 48 Stat. Public Law 89-719: afgekondigd door president Roosevelt toen hij het faillissement en de insolventie van de VS Inc. verklaarde; als gevolg hiervan werd de grondwet opgeheven en alle Amerikaanse burgers tot vijand verklaard!

House Joint Resolution 192, 73e congres, vergadering van 5 juni 1933; gezamenlijk besluit om de goudstandaard buiten werking te stellen, de soevereiniteit van de Verenigde Staten en de officiële bevoegdheden van alle regeringsfunctionarissen en -afdelingen op te heffen. Vanaf dat moment werden mensen via hun geboorteakte als zekerheid en als waarde aan de banken verpand. Sinds 1933 zijn mannen en vrouwen het zekerheidssubject, het onderpand, voor de lening.

HJR - 192, sectie 1: Elke beschikking in elke wet die onder het gezag van de Amerikaanse (Inc.) obligaties autoriseert is hierbij afgeschaft.
Dit betekent dat US Inc. zijn eigen obligaties niet langer meer kan autoriseren.
Security (borgstelling): Iedereen die zich ertoe verbindt te betalen of iets anders in dit verband te verrichten, omdat de opdrachtgever hierin tekortschiet. Iedereen die, als persoon of nalatenschap, voor het welzijn van een ander aansprakelijk is zonder te delen in de vergoeding, staat in de positie van een borg. [Black`s Law Dictionary 5 th Edition]
Sureties (Borgstellers): Gedwongen om de schuld van hun opdrachtgevers te betalen; worden beschouwd als begunstigden om een vergoeding te ontvangen, zelfs zonder contractuele verbintenis. [371 U.S. 132 (1962)]
SCC 1-204: '... een persoon geeft waarde aan rechten als dit van de persoon gevorderd wordt ...'

Sociale zekerheid als liefdadigheids-Trust (Charity Trust)

Sociale verzekering is geen verzekering, noch is er een fonds hier. [Helvering v. Davis 301 US 619, Strewart Co. V. David 301 US 548]
Het sociale zekerheid account is het account van de stroman en staat op de handelsnaam van de stroman en niet op de echte naam. [Helvering v Davis 301 US619, 57·SCt 81 LEd. 1307; 904] Sociale zekerheid is geen verzekering of een programma voor ouderenvoorziening, het is een welvaartsprogramma.
Dit blijkt uit het feit dat iemand incompetent en hulpeloos moet zijn om deel te nemen aan dit publieke welzijnsprogramma. Dus stemt hij stilzwijgend in en benoemt de regering als beschermheilige om voor zijn eigen zaken te zorgen.
'Doctrine of Parens Patriae' (Latijn: *Parens Patriae* 'ouders van het vaderland') De staat wordt als soeverein gezien; de staat in zijn hoedanigheid van beschermende verzorger voor allen die niet in staat zijn om voor zichzelf te zorgen. [Black's law 7th Edition]
Het aanvaarden van een uitkering is gelijk aan het verwerven van een recht in ruil voor een belofte. Je zou het ook zo kunnen vertalen: het feit dat je een wettelijk recht hebt verkregen (welzijn, bescherming van de staat) is het bewijs dat je iets moet hebben beloofd (bijv. aansprakelijkheid voor de betaling van de staatsschuld). 'Het 'recht' op sociale zekerheid uitkeringen wordt 'verdiend' door het feit dat degenen die in de productieve jaren als lid van de economie bijdragen, later naar die economie kunnen verwijzen voor hun bescherming' [363 VS 603 4 L. Ed 2e 1435.80 S. Ct. 1387 (1969)]. Let op de citaten, omdat socialezekerheidsuitkeringen geen gegarandeerd recht verlenen, noch wordt iets verdiend, behalve alleen een belofte van de staat. Er is daarom geen wettelijk recht om ooit een ouderdomspensioen te ontvangen! 'Als een schuldenaar een leven lang sociale bijdragen heeft betaald, heeft die schuldenaar alle schulden naar zijn fysieke mogelijkheden betaald.' [Bouvier`s Law Dictionary].
Dus ... met de sociale bijdragen betaalt u alleen de staatsschuld af! Wie had dat gedacht! Heb je ooit gehoord van het Ponzi Schema? Juist, een piramidespel ...!

Social Security Trust: de **oprichter** (settlor) is het volk, bepaald door de Security Act. De persoon, de 'sociale zekerheid', is de individuele trustee. De **begunstigde** is de staat in de zin van zijn ambtenaren en werknemers.

De introductie van de sociale zekerheid in 1935 had als doel de eindeloze staatsschuld te betalen (zie HJR 192).
Pensioen was beloofd -niet gegarandeerd- maar je moest er nu voor betalen. Elke trust vereist activa om het trustlichaam op te richten. De socialezekerheidskaart dient als het initiërende orgaan van de trust, omdat de socialezekerheidskaart eigendom is van de staat.
Met de sociale zekerheidskaart wordt de gebruiker tot publiek persoon!

Opnieuw voor de herhaling …
Burgerservicenummers worden uitgegeven door de VN via het IMF [20 CFR, Chapter 111 Subpart B, 422.103 (b)]

Fiduciaire plicht: 'Een plicht om te handelen ten behoeve van iemand anders zijn voordeel ... Het is de hoogste standaard van plicht die de wet met zich meebrengt.' [Black's Law Dictionary, Six th Edition, pagina 625]
Public Officer (publiek persoon): 'Het recht, de autoriteit en de plicht, gecreëerd en gedragen door de wet, waardoor een individu ofwel voor een bepaalde periode of permanent naar believen wordt gebruikt door de wetgevende macht, begiftigd met een deel van de soevereine autoriteit van de overheid ten behoeve van het publiek.' [29 Cal. App 139.249 P.56.58] en [Black`s Law 4th page 1235]
'Het is de plicht van een publiek persoon, zoals die van elke andere agent of trustee, hoewel niet uitdrukkelijk in de statuten vermeld, om geloofwaardig over te komen en gelden die hij in handen krijgt over te dragen aan de relevante autoriteiten... en de uitvoering van deze plicht kan met passende middelen tegen de publieke persoon persoonlijk worden opgelegd ... [Public Office and Officers 609 §909 (1890)]
'Alle **ambtenaren** zijn beheerders/trustees van het volk.' [63 C Am Jur. 2 d, Public Officers and Employees, §247]
Een ambtenaar is het publiek een fiduciaire plicht verschuldigd.
Als **publiek persoon**/overheidsfunctionaris is men ook een wettelijk/statutair individu en een niet-ingezeten vreemdeling. [26 U.S.C. §7701 (b) (1) (B)]
Handel of bedrijf. De term 'handel of bedrijf' (trade or business) sluit de bereidheid tot de functie van publiek persoon in. [IRC 7701 (26)]

De sociale zekerheidsbijdragen van de curatoren/trustees gaan in de algemene belastingpot van het staatsbedrijf om de lopende operaties (schulden) te dekken. Niets wordt ingelegd voor latere doeleinden (generatiecontract).
Sociale zekerheidsbijdragen zijn geen belastingen, maar vrijwillige verzekeringsbijdragen.
Sociale zekerheid is ook geen contract, omdat de belofte om te betalen (tegenprestatie) ontbreekt! Het is een 'voorrecht van de incompetenten'.
'Het inkomen dat iemand verdient, mag niet worden gebruikt om zijn buurman pijn te doen, noch om gebruikt te worden voor zijn voordeel.' 517 (1892)]
Dienovereenkomstig is de staat een commerciële particuliere verzekering.
'... als de staat een commerciële zaak instapt, verliest hij zijn soevereine bevoegdheden en moet hij worden behandeld als elk ander bedrijf.' [91 Corpus Juris Secundum §4 (2003)]
'**Publieke dienst is een publieke trust** (Public Trust), zie welvaarts/welzijns trust; [Black's Law 6 th pagina 1232]

Zoals hierboven gezien, kunt u geen socialezekerheidsuitkering/voordeel krijgen zonder publiek persoon of ambtenaar te zijn. Als medebeheerder van een welzijnstrust wordt u daardoor een:

- **Doorgeefeenheid** (Transferee) onder 26 U.S.C. § 6901
- **Trustee** onder 26 U.S.C. § 6903
- **Belastingbetaler** onder 26 U.S.C. § 7701 (a) (14)
- **Overheidsfunctionaris/Publiek persoon** in de vorm van een persoon die zich bezighoudt met handel onder 26 U.S.C. § 7701 (a) (26)
- **Persoon** met inkomen van de overheid onder 26 U.S.C. § 7701 (a) (9) en (10)
- **Verdragspartij** bij de staat onder 26 C.F.R. 331.3402 (p) -1
- **Woonplaats** (domicile) in Washington D.C. onder 4 U.S.C. §72
- **Burger** (citizen) en ingezetenen (resident) met belastingplicht onder 26 C.F.R. §1.1-1 (c)

Als je het tot hier hebt volgehouden, gefeliciteerd! Ja, je hebt het goed gelezen! Zonder publiek persoon te zijn, is het u verboden belasting te betalen. Of wilt u worden vervolgd voor identiteitsdiefstal?
En om belasting te betalen, is er naast uw toestemming aan de openbare stroman nog een basisvereiste: u moet ingezetene zijn, d.w.z. een permanente verblijfplaats hebben! Dus houd het nog even vol, want het wordt zo langzamerhand interessant!
Omdat ik je tot nu toe altijd teruggehouden heb, wil ik nu minstens één ding oplossen!
Het echte doel van een rechtszaak is een vermoedelijke trustrelatie, het is niet de eiser en het is niet de beschuldigde! Het is de vaststelling van de rechtbank of er een trustrelatie is of dat deze er niet is. Of u bent de eiser (begunstigde van de trust) of de verweerder (trustee van de trust). Als je de rechter niet vraagt in welke trustrelatie hij oordeelt, heb je sowieso geen kans, omdat hij de trustkenmerken zal veranderen zoals hem dat uitkomt.
Afgezien van de vraag waarom je de dagvaarding eigenlijk hebt opgevolgd, kun je het met een houwitser van 155 mm proberen die je voor de rechter opstelt, bij voorkeur voordat het proces begint. Hoe komt de rechtbank op al deze krankzinnige ideeën. Precies! De rechtbank aanvaardt en vermoedt. Je weerlegt zijn veronderstellingen niet, vooral de stilzwijgende niet! Aldus ga je er stilzwijgend mee akkoord. **Als u uw rechten niet uitoefent, hebt u er geen!**
Degene die zwijgt, wordt als instemmend beschouwd. (Latijn: *qui tacet, consentire videtur*) [Bouvier's Maximes of Law 1856]
Laten we dus hun vermoeden van een trustrelatie verwerpen en het tegendeel bewijzen. We bewijzen eenvoudig dat er geen veronderstelde trustrelatie bestaat. Hier is de remedie. Waar een wet, is er een remedie! (Latijn: *ubi jus, ibi remedium*) [Bouvier's Maximes of Law 1856]
We konden geen trustrelatie aangaan, omdat al onze contracten op afstand worden gehouden. Wat was dat ook alweer?

Op armlengte (at arm's length):

'Buiten bereik van persoonlijke invloed of controle. Partijen worden geacht op zakelijke basis zaken te doen wanneer iemand zich houdt aan de strikte letters van hun rechten en hun zaken op een formele manier uitvoert, zonder te vertrouwen op de eerlijkheid en integriteit van de

ander en zonder aan de controle en overweldigende invloed van de ander onderworpen te zijn.' [Black's law 1th en 4 th Edition]
Als iemand op **armlengte** is, kunt u zien dat deze niet bekend/vertrouwd is en geen begunstigde kan zijn.
'... een zakelijke transactie creëert geen fiduciaire verplichtingen tussen de partijen.' [Black's law 7th Edition]

Aha, hij vertrouwt het niet en kan over zijn contracten op armlengte nooit fiduciaire plichten voortbrengen. Op armlengte is men geen subject, dus ook niet aansprakelijk. Er kan dus ook geen procedure zijn. En het lijkt erop dat je op armlengte geen begunstigde van een trust kunt zijn omdat je niet vertrouwt (... 'one who trusts').
Het ziet er zeer naar uit dat men als een beheerder ontsnappen kan, als je op afstand handelt. Omdat iemand aan wie trustplichten zijn toevertrouwd, niet op armlengte handelt. Als we in onze juridische correspondentie ook de voorrechten hebben verworpen, die niet door ons geaccepteerd zijn, dan hebben ze niet langer de kans om een trustrelatie aan ons te hechten.
Niemand kan gedwongen worden, om tegen zijn toestemming in, een voordeel te aanvaarden. [Bouvier's 1856 Dictionary]

Natuurlijk moet je voortbouwen op de geschiedenis: er zijn twee contracten die men bij verschijnen voor een gerecht aangaat. Er is de contractuele relatie tussen de eiser en de beschuldigde, waarvan ik een van de twee ben, en er is de contractuele relatie tussen de rechtbank en mij als partij, het onderwerp.
Omdat de rechtspraak bestaat uit schriftelijke stukken die onze schriftelijke stukken en die van de tegenpartij op wettelijke rechten onderzoeken, zijn we natuurlijk de 'at arm's length' kenmerken aan het begin van onze correspondentie niet vergeten!
Welke stilzwijgende veronderstellingen maakte de rechtbank toen we het ons gemakkelijk maakten in de rechtszaal?

1. Eisers en gedaagden zijn een onuitgesproken vertrouwensrelatie aangegaan.
2. De rechtbank gaat ervan uit dat het jurisdictie heeft in vermogensrecht (het gaat altijd om eigendom/bezit).
3. De rechtbank gaat ervan uit dat de eiser de begunstigde is en de verweerder de trustee/curator.
4. De eiser klaagt over de trustee dat de trustee zijn verplichtingen als trustee heeft verbroken.

Op armlengte is niets daarvan het geval, en we zullen er in de toekomst voor waken deze kleine passage in onze correspondentie (en bij onze handtekening en adres) niet te vergeten.
Ja, op het trustrecht hebben ze alles gebaseerd en de duivel gaat los als iemand ze doorheeft. Trustrecht verslaat contractrecht! Statutenrecht (hun zogenaamde wetten) is hetzelfde als aansprakelijkheidswetgeving en ze doen alles over trusts. Het trustcontract dat we niet kennen, is letterlijke wetgeving. Wat anders zou TTIP moeten zijn? Niemand weet het! De rechtbank moet niettemin TTIP volgen.
De truc die we gebruiken is dat we een trustrelatie suggereren en vermoeden en deze remmen via 'at arm's length' (rechtsverwerking). Nu hebben we nagevraagd en afgewezen - met deze

kleine toevoeging! Onze berekening is dat ze ons niets prijs zullen geven en liever hun mond houden.

Zoals in het begin beloofd, heeft de U.N. een trustadministratie opgezet en op de markt gebracht. Ja, dat hebben ze perfect gedaan. Hebben we onze onafhankelijkheid van hun privileges en hun trustsysteem geforceerd dan hebben we alle openbare wetten geforceerd en waar zijn we terechtgekomen? Precies ... in het private handelsrecht van de Uniform Commercial Code! En dat gaan we nu wat nader bekijken.

Hoofdstuk 8

Uniform Commercial Code (UCC) en Common Law

Opmerking vooraf: De oorspronkelijke tekst is hier en daar door Marjan Boone uitgebreid met aanvullende informatie (ander lettertype en ingesprongen).

Als een AUTHORITEITSPERSOON beweert, zoals mij zo vaak is overkomen, dat de UCC hier in 'Duitsland' niet van toepassing is, wijs diegene dan op het volgende:
District Columbia: Artikel 18 B 7 bepaalt dat de Admiraliteitswet (Admiraalrecht – Zeerecht/UCC) van toepassing is op de volgende locaties:

1. Op volle zee
2. Op Amerikaanse schepen
3. In alle landen die door de Verenigde Staten (VS) worden bestuurd of veroverd zijn en binnen de Amerikaanse staat

De UCC werd ingevoerd als een uniforme handelswet 'in zijn geheel of in delen door alle Staten'. [Black`s Law 6th Edition]. Iedereen die betrokken is bij de handel en het bedrijfsleven (handel en business), zoals een publiek persoon, handelt in de UCC. Alle mensen die zich in een private sfeer bevinden, worden door de UCC beschouwd als handelspartners, als bedrijven. Alle autoriteiten en rechtbanken en alle overheidsorganen, inclusief de politie, zijn commerciële handelsondernemingen vallend onder de UCC en zijn allemaal bij Dun & Bradstreet geregistreerd. Elke brief van de autoriteiten is dus een commercieel aanbod, want de soevereine bevoegdheden zijn allang voorbij. Ik heb al uitvoerig verslag gedaan van de UCC, dus ik zal hier alleen de essentie weergeven.

De UCC werkt met zeer strenge regels en onwetendheid daarover kan tot een fiasco leiden. Ook in de UCC is alles gebaseerd op vermoedens (presumpties), en iedereen die het vermoeden niet verwerpt en weerlegt wordt stilzwijgende tot contractpartner, omdat hij of zij het commerciële contract heeft geaccepteerd. Hij kan het commerciële contract ook impliciet aanvaarden, bijvoorbeeld omdat hij in de afgelopen 30 jaar braaf zijn belastingen heeft betaald, zodat kan worden aangenomen dat hij dit jaar opnieuw zal betalen.
Er bestaat een mailbox-regel die zegt dat iemand die een aanbod heeft ontvangen en het niet afwijst, het aanbod heeft geaccepteerd. Na slechts drie dagen wordt het aanbod al van kracht. De mailbox-regel gaat er natuurlijk van uit dat de persoon aan wie je een bericht hebt achtergelaten een PERSOON is. De mens gaf ook toe dat hij meneer Meier is, hij zei tenminste 'ja'!

De 'Principal-Agent-Doctrine' zegt dat een aanbod, dat naar een werknemer (agent) wordt gestuurd, tegelijkertijd geacht wordt te zijn overhandigd aan de directie (Raad van Bestuur of opdrachtgever) van de onderneming. (Het informeren van de agent is het informeren van de Principal (opdrachtgever) en vice versa). De P-A-D geldt ook voor aanbiedingen op het niveau van 'staten'. Opdrachtgever: U.S. Inc. - Agent: BRinD

Principal: een persoon die controlebevoegdheid heeft of een leidende positie bekleedt.

- *Een chef of een hoofdman of -vrouw*
- *De algemeen directeur van een onderwijsinstelling*
- *Degene die een ander in dienst neemt om op te treden als een agent die onderworpen is aan algemene controle en instructie in het bijzonder: de persoon van wie het gezag van een agent afkomstig is*
- *De chef of een daadwerkelijke deelnemer aan een misdrijf*
- *De persoon die primair of uiteindelijk aansprakelijk is op grond van een wettelijke verplichting*
- *Een vooraanstaand uitvoerder: STAR*

Het UCC is uiteraard niet vertaald in het Duits, - hoogstwaarschijnlijk omdat het hier niet van toepassing is - en is een enorm compendium van omslachtige definities en technische termen gegroepeerd in 9 secties. Ik kan je dit beter besparen, vooral omdat ik het zelf niet begrijp (en omdat ik geen tijd heb). Ik wil u slechts drie essentiële aspecten aanbevelen die u absoluut zou moeten weten! Ze zijn een verlossende genade en ze beroepen zich op ons motto: ...verlaat het UCC zo snel en voor zo lang als dat mogelijk is!
In ieder geval lijkt het doel van de UCC te zijn om de advocaten van de grote bedrijven de middelen te geven middelgrote bedrijven over te nemen.
Het is belangrijk om te begrijpen dat de UCC een achterdeur (rechtsmiddel) in het gewoonterecht heeft opengelaten, zodat ze niet hoeven toe te geven dat ze allemaal blut zijn.
Onthoud: een failliete eenheid kan geen handeldrijven!

> **Common Law** Gewoonterecht:
> Het recht dat in Engeland is ontwikkeld, voornamelijk op basis van rechterlijke beslissingen die gebaseerd zijn op gewoonte en precedenten, ongeschreven in de wet of het wetboek, en die de basis vormen van het Engelse rechtssysteem en van het systeem in heel de VS, behalve in Louisiana.
> Een stukje geschiedenis om beter te begrijpen waar we mee te maken hebben.
> Voordat het handelsrecht voor iedereen werd ingevoerd, waren we allemaal onderworpen aan het zogenaamde burgerlijk recht en in de Engelstalige wereld aan Common Law of het gewoonterecht. Vroeger waren we 'echte burgers' en 'natuurlijke personen'. In het gewoonterecht werd iemand alleen gestraft door een rechtbank als hij aan een ander reële en aantoonbare schade had toegebracht.
> "Je droeg geen veiligheidsgordel en je wordt gestraft met € 60.-! Wie heb je gekwetst/beschadigd? Niemand! Geen schade = geen straf!"
> **Civil Law** (Burgerrecht):
> De rechten die aan de burger toekomen. 'Burgerrechten zijn rechten die door nationale en internationale overheden gegarandeerd behoren te worden, en die de burgers van een bepaald land of gebied zekere garanties verschaffen. Voorbeelden zijn het recht op privacy, demonstratie en een eerlijk proces wanneer men aangeklaagd wordt. Een ander voorbeeld van wat de rechtsstaat zeker dient te

stellen is het recht om niet tegen zijn wil te worden afgehouden van de rechten die de wet hem toekent.'
https://www.vocabulary.com/dictionary/nl/burgerrecht

Volgens het handelsrecht (Statuten) kan men echter bij de geringste inbreuk gestraft worden. 'Veiligheidsgordel niet vastgemaakt betekent: volledige aansprakelijkheid, boete van 60 euro of gevangenisstraf.'
Evenzo kan volgens het gewoonterecht niemand gedwongen worden om een handeling te verrichten! Bovendien moeten contracten volgens het gewoonterecht moedwillig, bewust, vrijwillig en transparant tot stand komen, omdat ze anders niet van toepassing zijn. Het belangrijkste motto is dus: **uit het handelsrecht en in het gewoonterecht!**

De uitoefening van het wettelijk recht (Statuten) betekent een beroep op het gewoonterecht (Common Law). [Sims v. Aherns, 271 S.W. 720 (1925)].
https://case-law.vlex.com/vid/271-s-w-720-607597030

Als **eerste**: Wanneer u een handelsaanbod krijgt, is het eerste wat u moet doen: uw rechten reserveren. We weten nu natuurlijk dat we er geen hebben vanwege de privileges van een publiek persoon, maar tegelijkertijd zijn we slim genoeg om dat vermoeden tegelijkertijd te verwerpen. We zijn geen publiek persoon meer, omdat we hun trust op armlengte houden, we hebben ons adres veranderd en in het algemeen - zoals we later zullen zien - hebben we het rechtsgebied en zijn privileges verlaten. Als u zich nu geen rechten voorbehoudt, raakt u ze kwijt. De veronderstelling dat u (zoals altijd) afstand hebt gedaan van deze rechten is toch niet weerlegd? Je kunt ze nooit meer terughalen! Het beroep op uw rechten is exclusief! Het is voldoende als u 'alle rechten voorbehouden' of 'zonder vooroordelen/zonder vooringenomenheid' (**without prejudice**) opschrijft/ of daarmee onderschrijft. Het beste is om een stempel te maken en te laten zien dat je al eerder hebt nagedacht over het reserveren van uw rechten.

Als **tweede**: U moet de enige twee UCC-paragrafen, die de deur naar het gewoonterecht openen, begrijpen; u moet met hen kunnen meedenken en ze aan uw handelspartner kunnen aanbieden. Zo staat het bijvoorbeeld in mijn voorwaarden:

a. UCC Doc # 1-308; rechtsmiddel: 'Ik behoud mij het recht voor om niet gedwongen te worden om te handelen in het kader van een commercieel contract of faillissement dat ik niet willens en wetens ben aangegaan. En verder zal ik niet aansprakelijk zijn voor het afgedwongen voordeel van een geheime overeenkomst of commerciële regeling of insolventie.'
   (Insolventie is in Europa de meest overkoepelende term om alle mogelijke regelingen voor het financieel onvermogen van ondernemingen en particulieren te benoemen. De term is afgeleid van het Latijnse werkwoord 'solvere', dat betalen betekent. Met het ontkennende prefix in- heeft het woord insolventie dus betrekking op het niet kunnen betalen.)
   Bij de behandeling van een exclusief recht of claim zal het niet behouden van dit recht

leiden tot het verlies van het recht en zal de handhaving ervan op een later tijdstip worden verhinderd. (UCC 1-308 (oud 1-207).9) en

b. UCC Doc. # 1-103; rechtsmiddel: 'Alle beginselen van recht en rechtvaardigheid (met inbegrip van het algemene handelsrecht en het recht dat relevant is voor de handelingsbekwaamheid) moeten de UCC aanvullen. Deze code is een aanvulling op het gewoonterecht, dat geldig blijft. Er moet een regel worden geformuleerd in overeenstemming met het gewoonterecht. In het gewoonterecht moet er echte schade zijn ontstaan. Indien u op 1-308 (oud 1-207) een voldoende, expliciet voorbehoud heeft gemaakt van uw rechten, kunt u erop aandringen dat de regels in overeenstemming met het gewoonterecht worden afgehandeld. De code kan niet zodanig worden geïnterpreteerd dat het een gewoonterechtelijke handeling uitsluit. Het gewoonterecht kan geen actie afdwingen!'

Als **derde**: Je hebt AHV 'n (algemene handelsvoorwaarden) nodig om ze een tegenbod te doen of een schadevergoeding te eisen!

Waarom is het hele trust- en handelsrecht gebaseerd op veronderstellingen? Het antwoord is ontwapenend eenvoudig: omdat je tegenwoordig geen rechtsgeldige contracten meer kunt sluiten. In het handelsverkeer ruilt u waarde voor waarde. Zeker een krat bier heeft zijn intrinsieke waarde, maar niet de papiersnippers waarmee je ervoor 'betaalt'.
Geld: '(goud- en zilver gedekte) waarde-eenheid (eenheid van waarde)' [Black`s Law Dictionary] tot 1933.
Geld (tegenwoordig): 'rekeneenheid voor wederzijdse vorderingen op basis van schuld en krediet' (unit of account) [UCC 1-201 (24)].

https://www.law.cornell.edu/ucc/1/1-201

(UCC 1-201 (24): 'Money" means a medium of exchange currently authorized or adopted by a domestic or foreign government. The term includes a monetary unit of account established by an intergovernmental organization or by agreement between two or more countries.')

Geld: "Rekeneenheid van schulden uit een fiduciaire/trustrelatie"

https://www.law.cornell.edu/constitution/articlei

(Amerikaanse grondwet artikel I, lid 10
Geen enkele staat zal een verdrag, bondgenootschap of confederatie aangaan; marquébrieven (brieven waarin iemand voor een crimineel wordt uitgemaakt) en represailles nemen; geldstukken uitgeven; creditnota's uitgeven; ***alles behalve gouden en zilveren munten als betaalmiddel voor schulden****; een akte van beslaglegging, ex post facto recht (na het feit: 'met terugwerkende kracht worden feiten strafbaar gesteld') of recht dat afbreuk doet aan de verplichting tot het sluiten van contracten, of een adellijke titel te verlenen.)*

Je kunt niet meer betalen voor goederen omdat er geen echt geld is/bestaat, dus er kan geen echt handelscontract zijn, omdat goud en zilver, echt geld, geen wettig betaalmiddel meer zijn. Om deze reden werd men gedwongen om het 'vermoeden' in te voeren! Indien niemand

klaagt na een uitgevoerde handel, wordt het 'sluiten van een overeenkomst' als vermoedelijk geacht en dus als legaal beschouwd. Dan stellen of introduceren ze nog een paar tijdslimieten en dan heeft de persoon die daar kennis van heeft, 'de wetende', de opdracht. Lees en bedenk: de UCC 1-308 spreekt van uitsluiting van aansprakelijkheid voor een gedwongen voordeel. Kun je je voorstellen wat daarmee bedoeld wordt?
Het is het opgelegde voordeel, het superprivilege om de ene schuld met de andere te kunnen vereffenen. Men gebruikt schulden of promessen als wettig betaalmiddel! De euro of de dollar is een schuldbekentenis (IOU = I Owe You/ ik ben je iets schuldig). Ze veroorloven ons te mogen betalen met hun schuldpapieren en maken ons aansprakelijk voor dit privilege! (Wie een privilege gebruikt moet ook de last dragen!) En nogmaals, de omzetting van het niet-weerlegde rechtsvermoeden in de handelsrechtelijke waarheid maakte de deal legaal! Met het voorbehoud van 1-308 zijn we in ieder geval weg hieruit! Een andere remedie zou zijn om een betaling met goud en zilver in het spel te brengen. Want dan zou er een echt juridisch contract zijn en zou al het andere inclusief geforceerde voordelen en privileges wegvallen. Dit zou ons automatisch in het gewoonterecht brengen! We moeten dit idee in gedachten houden...

De 10 stelregels van het UCC-handelsrecht [Maximes of Commerce].

1. Een arbeider is zijn werk waard [Exodus 20:15].
2. Allen zijn gelijk volgens de wet [Deuteronomium 1:17].
3. In de commerciële handel is de waarheid soeverein [Johannes 8:32].
4. De waarheid wordt uitgedrukt in de vorm van een beëdigde verklaring [Numeri 30:2; Mattheüs 5:33].
5. Een onweerlegbare beëdigde verklaring staat als waarheid in de commerciële handel [Hebreeën 6:13-15].
6. Een onweerlegbare verklaring wordt een gerechtelijk vonnis [Hebreeën 6:16 -17].
7. Een omstandigheid moet worden uitgedrukt om opgelost te worden [Efeziërs 6:19-21].
8. De eerste die het slagveld verlaat, verliest door verzaking [Mattheüs 10:22].
9. Opoffering/verzaking is de maatstaf voor geloofwaardigheid [?].
10. Een retentierecht/pandrecht of vordering kan worden voldaan door [Genesis 2-3]:
    a) Punt voor punt afwijzing door een tegenverklaring,
    b) Besluit van een jury,
    c) Betaling of vereffening/compensatie van de schuldvordering.

We weten al dat we geen van allen rechten bezitten (punt 2), maar dat er zoveel nadruk wordt gelegd op de waarheid (punten 3-5) is nogal verrassend! Ik kon de definitie voor waarheid niet vinden in de oude Black's Law edities, maar ik kon wel de definitie van het tegenovergestelde vinden: 'Waar waarheid is, bestaat de fictie van de wet niet.' [Black's Law 2nd Edition]

De beëdigde verklaring is een eed of gelofte die een mens aflegt ter bevestiging van de handelsrechtelijke waarheid. We zullen later een heel hoofdstuk wijden aan de beëdigde verklaring of affidavit (Latijn: *affidavit* 'hij heeft daarbij verzekerd', d.w.z.: stuk met toevoeging van een eed), omdat het een van onze sterkste en belangrijkste wapens is. Een

onweerlegbare beëdigde verklaring (zonder tegenverklaring) is een gerechtelijk vonnis. Ja, inderdaad! Heb ik al gezegd dat we nooit meer naar de rechtbank gaan? Maar nog sterker is dat een beëdigde verklaring de aanwezigheid van een mens bewijst. Omdat alleen een mens kan zweren met een autograph om dit te bevestigen... Een PERSOON ondertekent en bevestigt slechts in plaats van een eed af te leggen, omdat hij/zij niet kan zweren omdat hij/zij een fictie is. In plaats van een eed af te leggen, neemt men ook graag de beëdigde verklaring af, bijvoorbeeld voor de executie van onroerend goed/van het eigendom of het kleine beetje dat nog niet onder de handen vandaan getrokken is. Ja..., we zijn nog steeds in de UCC, maar niet voor lang!
Natuurlijk rijst de vraag hoe we ons moeten gedragen als we via de 1-103 zijn ontsnapt aan de UCC en nu onder het gewoonterecht vallen als gewone burgers. Vergeet niet dat het doel van de oefening aan het einde de vrije en soevereine mens is, voor wie geen wetten hoeven te gelden, omdat hij/zij zich fatsoenlijk gedraagt tegenover zijn medemens. Zelfs het gewoonterecht geldt dan niet. We willen onze vrijheid en soevereiniteit terug, wij maken aanspraak op onze ESTATES en we halen onze soevereine standing weer terug.

'**Een soeverein** is vrijgesteld van de aanklacht... op de logische en praktische gronden dat er geen wettelijk recht kan bestaan tegen de autoriteit die de wet maakt waarop de wet is gebaseerd' [205 U.S. 349, 353.27 p. Ct. 526, 527, 51 L. Edition 834 (1907)].
Een soeverein hoeft een andere soeverein niet te vertellen dat hij soeverein is. De soeverein is gewoon soeverein door zijn bestaan. De regel in Amerika is dat de Amerikanen de soevereinen zijn. [Kemper v. State, 138 Southwest 1025 (1911) page 1043, section 33]
Sui juris: 'zijn eigen meester' [Black`s Law 6th Edition] [**Opgelet**!! Sui juris klinkt geweldig, maar we gebruiken deze valstrik niet!]
Sui juris: 'het vermogen om de eigen zaken te beheren (...zonder enige juridische belemmering...)' [Black`s Law 2nd Edition].
Ex nunc sui juris (latijn): 'in het bezit van volledige sociale en burgerrechten, niet onder enige wettelijke onbekwaamheid of de macht van een ander of bevoogding. Behandelt zijn eigen zaken.' [Black`s Law 6th page 1434]
ONVERKOOPBAAR. De toestand van een object of een recht dat niet kan worden verkocht. Zaken die niet commercieel zijn [traditioneel verworven rechten], zoals openbare wegen die inherent onvervreemdbaar zijn. De natuurlijke rechten van leven en vrijheid zijn onvervreemdbaar. [Bouvier's Law Dictionary (1859), Vol. II, p. 610.]
(In de handel heeft niemand onvervreemdbare rechten, omdat alles daar verhandelbaar is)

Er zijn acht elementen die een contract volgens het gewoonterecht legaal maken. We moeten altijd en in ieder geval naar deze elementen verwijzen in commerciële aanbiedingen, ook al hebben deze elementen niets te maken met het handelsrecht, maar komen ze uit het gewoonterecht. Dit zou alleen absurd zijn als we niet slim genoeg zouden zijn om de publieke persoon en zijn privileges af te wijzen en ons de rechten onder 1-103 en 1-308 voor te behouden om aan de UCC te ontsnappen. De acht hoekstenen van een effectief verdrag zijn:

1. volledig en overtuigend aanbod
2. aanvaarding
3. gelijkgestemde intentie

4. voldoende gelijke (billijke) tegenprestatie (consideratie)
5. geestelijke en juridische capaciteit
6. wettigheid van het doel van de overeenkomst
7. kennis, bereidheid en vrijwillige instemming (consent)
8. zekerheid en duidelijkheid van de voorwaarden (transparantie)

Een contractaanbod wordt na 72 uur bindend, na 7 dagen bent u in gebreke en na 10 dagen is het een vonnis. Whoa, dat is snel! Wijs aanbiedingen die u niet wilt, onmiddellijk af! Het doel van het gewoonterecht (Common Law) is de benadeelde partij te herstellen/vergoeden, want het enige doel van de grondwet en de instelling van een regering is, ik herhaal, de bescherming van de private rechten en het private eigendom.
Immorele handel: een contract dat aan de ene kant geen mens die bij zinnen is en niet geestelijk gestoord zou aangaan en dat aan de andere kant geen enkele eerlijke en integere man zou accepteren [Black's Law 1st Edition].
Er zijn 12 transacties waarop het UCC niet van toepassing is:

1. zekerheidsrechten
2. hypotheken
3. pandrechten dat door diensten of goederen is gewaarborgd
4. loonoverdrachten
5. overheidsoverdrachten
6. verkopen van vorderingen of roerende goederen
7. verzekeringspolissen
8. gerechtelijke uitspraken
9. schadeclaims
10. aandelen in onroerend goed
11. schadeclaims (uit onrechtmatige daad!)
12. bankrekeningen

Hoofdstuk 9

Rechtsvermoedens (veronderstellingen van recht)

Opmerking vooraf: De oorspronkelijke tekst is hier en daar door Marjan Boone uitgebreid met aanvullende informatie (ander lettertype en ingesprongen).

We hebben al meerdere malen aan dit thema gesnuffeld.
Het vermoeden is hun enig overgebleven 'rechtsmiddel' om iets illegaals in iets wettigs te veranderen. Het vermoeden houdt hun frauduleuze systeem overeind. De oplossing kan hier natuurlijk alleen zijn om het **vermoeden te benoemen, te weerleggen en te verwerpen**. Om dit volledig te kunnen doen, zou men alle rechtsvermoedens moeten kennen, wat op zijn beurt weer volledige kennis van de structuur van het systeem veronderstelt. Dat was ook de basisgedachte achter deze opmerkingen, want in mijn schermutselingen met de autoriteiten wilde ik snelle en rechtszekere winst maken. De hoofdzaak was, dat ze me gewoon met rust zouden laten!
Vermoeden (presumption): 'Een vermoeden betekent dat de onderzoeker van de feiten het bestaan van de vermoedelijke feiten moet vaststellen, tenzij er voldoende ondersteunend bewijs wordt geleverd dat de feiten niet bestaan.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 1186 en UCC 1-201]

Een **vermoeden** is geen bewijs noch een vervanging voor bewijs. [American Jurisprudence 2nd, Evidence §181]
Het hebben van de macht om vermoedens te creëren is geen [wettige] manier om aan grondwettelijke beperkingen te ontsnappen. [219 U.S. Code 219, 239, 31 Sup. Ct.145].

> https://supreme.justia.com/cases/federal/us/219/219/
> 219 U.S. 219 (31 S. Ct. 145, 55 L. Edition 191) ALONZO BAILEY, Plff. in Err., v. STATE OF ALABAMA. No. 300.
> https://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/219/219
> https://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/257/312

Vermoeden: 'Het geloof in een onvolledig bewijs.' [Webster`s Dictionary 1913]

> 'The act of presuming, or believing upon probable evidence; the act of assuming or taking for granted; belief upon incomplete proof.'
> https://www.websters1913.com/words/Presumption

Vermoedelijk bewijs (presumptive evidence): 'Bewijs dat als een feit wordt beschouwd totdat het tegendeel is bewezen, officieus bewijs of indirect bewijs.' [Black's Law 2nd Edition]
Vermoeden: 'Een onzekerheid over een enkel feit. Een vermoeden is een regel in het recht, de wetten of de jurisprudentie, waarbij door het vaststellen van een fundamenteel feit het bestaan van het vermoedelijke feit toeneemt (d.w.z.: aannemelijker wordt), totdat het vermoeden wordt weerlegd.' [Black's Law 6th Edition]

> Presumption. An inference in favor of a particular fact.
> A presumption is a rule of law, statutory or judicial, by which finding of a basic fact gives rise to existence of presumed fact, until presumption is rebutted. Van Wart v.

> Cook, Okl. App., 557 P.2d 1161, 1163. A legal device which operates in the absence of other proof to require that certain inferences be drawn from the available evidence. Port Terminal & Warehousing Co. v. John S. James Co., D.C.Ga., 92 F.R.D. 100, 106. [Black`s Law, 6th edition, page 1198]

Bewijs op basis van de wet is alleen toelaatbaar als naar de wet is verwezen in het positieve recht.
Positief Recht: 'Wet die daadwerkelijk en specifiek is uitgevaardigd of aangenomen door een wettige autoriteit voor de regering van een georganiseerde rechtsgemeenschap.' [Black's Law, 6th edition, page 1162]
'De mate waarin een **vermoeden** wordt gebruikt om bij gebrek aan bewijs of vervangend bewijs schuld vast te stellen, komt overeen met de mate waarin onze procedurele rechten zijn geschonden.' [Black's Law 6th Edition, page 500]
Rechtsvermoeden (presumption of law): 'Een rechtsvermoeden is een vermoeden dat het bestaan van het vermeende feit afdwingt, zodra het basisfeit is bewezen en er geen bewijs van het tegendeel is geleverd. Het rechtsvermoeden is onweerlegbaar door voldoende bewijs.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition]
Bewijs: (*proof*): 'vaststelling van een feit of een hypothese als waar door voldoende bewijs' [Black's Law Dictionary, 2nd Edition]
Men gaat akkoord met het **vermoeden** en alle gevolgen van dien, indien men zwijgt. (Latijn: *Qui tacet consentire videtur.*) [Bouvier`s Maxims of Law 1856]
Degene die ervan weet en erin toestemt ondervindt geen onrecht (Latijn: *Scienti et volunti non fit injuria. A wrong is not done to one who knows and wills it.*) [Bouvier`s Maxims of Law, 1856].

Als een vraag over de feiten of aansprakelijkheid jegens hem overtuigend wordt vermoed, dan is dit volgens de wet geen geschikte procedure. [Black's Law Dictionary 6th Edition page 500]
We merken opnieuw op dat de rechtbanken moeten vermoeden dat wetgeving in de wet aangeeft wat zij bedoelt en dat de wet tot uitdrukking brengt wat er in de wet bedoeld wordt. [Hooggerechtshof van de VS 489 U.S. 235, 241-242] (1989)]
https://supreme.justia.com/cases/federal/us/489/235/

Wat volgt is een mengelmoesje van **informatie**, waar niet iedereen zich bewust van is, maar dat niet op vermoedens berust.

1. De VS, een bedrijf van de Engelse Kroon, is reeds sinds 1788 failliet.
   http://usa-the-republic.com/items%20of%20interest/US%20legal%20history.html
   De artikelen van de Confederatie stellen in artikel 12: 'Alle uitgegeven wissels, geleende gelden en schulden die door of onder het gezag van het Congres zijn aangegaan vóór de vergadering van de Verenigde Staten, in het kader van deze confederatie, worden beschouwd als een aanklacht tegen de Verenigde Staten, voor betaling en voldoening waarvan de genoemde Verenigde Staten, en het openbaar geloof hierbij plechtig zijn toegezegd'. De 'Founding Fathers', als oprichters, erkenden en reorganiseerden de schuld in de Amerikaanse grondwet 1787, artikel VI,

vandaar 'grondwet'. Het faillissement vond plaats op 1 januari 1788 op basis van 21 leningen die de Verenigde Staten van Amerika hadden ontvangen van de koning van Engeland, daterend van 28 februari 1778 tot en met 5 juli 1782, waarvan de terugbetaling door het Congres was bekrachtigd op 22 januari 1783. De United States Bank, opgericht in 1791, was een private bank, met 18.000 van de 25.000 aandelen in het bezit van Engeland.

2. Sedert 27 maart 1871 bestaat er geen grondwettelijk de-jure-Congres *sine die* (Latijn: zonder dag, datering).
3. Het Congres is ondergeschikt aan de president als commandant van de krijgswet. De bevolking van de VS staat onder het uitvoerend bevel van de president volgens het krijgsrecht van 12 USC 95 a, b. Elke burger is als rechtsvijand gevestigd bij de Wijzigingswet van 9 maart 1933, 48 State 1, Amending Trading with the Enemy Act van 6.10.1917 H.R. 4960, Public Law nr. 91.
   https://govtrackus.s3.amazonaws.com/legislink/pdf/stat/48/STATUTE-48-Pg1.pdf
   https://govtrackus.s3.amazonaws.com/legislink/pdf/stat/40/STATUTE-40-Pg411.pdf
   https://www.congress.gov/114/plaws/publ193/PLAW-114publ193.pdf
4. Met de afkondiging van het 14de amendement van 6 december 1865 werd een private rooms-katholieke trustwet in het leven geroepen, die een Cestui Que Trust stichtte als een publieke liefdadigheidsinstelling (Charitytrust) om de kunstmatige persoon, de burger van US Inc., in een ondeelbare eenheid met de regering te brengen. Een liefdadigheidstrust verschilt van een reguliere trust in die zin dat:
   a. Het niet gevormd wordt door een uitdrukkelijk contract, d.w.z. een openlijke, schriftelijke overeenkomst, maar door een juridische constructie, d.w.z. fiat en
   b. Een Cestui Que Trust die geen concessiehouder (Grantor) heeft, maar een constructieve trust is, die door middel van de wet, dat wil zeggen door middel van 'make-belief' (schijnvertoning), gecreëerd is. Deze trust heeft alleen maar medetrustees en medebegunstigden.
5. De oprichting van 'United States Incorporated' als handelsagentschap met zetel in Washington DC. Wetgevend besluit van 21 februari 1871, 41e Congres, Sessie III, Hoofdstuk 62, pagina 419. De burger is een burgerlijke dode entiteit, die opereert als mede-trustee en mede-begunstigde van de Public Charity Trust, die de debiteur (schuldenaar) onder het 14e Amendement in de Cestui Que van de US Incorporated (Sectie 4) in slavernij houdt.
   https://www.loc.gov/law/help/statutes-at-large/41st-congress/session-3/c41s3ch62.pdf
6. De wetgever heeft een naamloze vennootschap opgericht als een privaatrechtelijk militair-internationaal-commercieel-maritiem rechtsgebied onder de titel STAAT VAN....
7. Alle recht is contract. Het contract waarmee de 'Constructive Trust' is opgezet, wordt bepaald door twee kenmerken: a) toestemming door stilzwijgen, b) men aanvaardt uitdrukkelijk voordelen (beneficia) van de overheid en sluit daarmee het contract met de overheid als publiek persoon. Door dit te doen gaat u akkoord, er is geen schriftelijk contract, maar een legaal contract bestaat door de legaliteit van het vermoeden.

8. Daarmee verliezen de mensen al hun onvervreemdbare rechten en hun soevereiniteit en geven deze vrijwillig op, omdat men ervan uitgaat (vermoedt) dat ze al hun waarden opofferen voor het algemeen belang (public good). Zo verliest het volk zijn 'standing' en sterft een burgerlijke dood in de wet.
9. Mensen die een civiele dood sterven zijn als geesten die niet in staat zijn om hun eigen zaken te regelen en hun onvervreemdbare rechten te genieten.
10. Van 1871 tot 1913 bekleedden overheidsambtenaren hun ambt in twee hoedanigheden: USA – status en US Inc. – status.
11. Obligaties uitgegeven door US Inc. kwamen in 1912 te vervallen dus de eigenaar van US Inc. (de overheid) moest de lening aflossen. De US Inc. beschikte echter niet over de middelen om hun schuldeisers (de zeven families die de Federal Reserve Bank hebben opgericht) te betalen, De nationale overheid beschikte ook niet over voldoende middelen om aan de verplichtingen van US Inc. te voldoen. De schuldeisers schikten voor alle activa van zowel US Inc. als die van de nationale overheid in plaats van opheffing en liquidatie van het hele land. Door dit te doen onteigenden ze de natie, zowel USA als US Inc.
12. US Inc. vormt een overeenkomst met de Federal Reserve Bank (het is belangrijk op te merken dat beide entiteiten particuliere ondernemingen zijn die de algemene aantijgingen van verraad of fraude uit deze relatie wegnemen). Door deze overeenkomst moet US Inc. 'in schuld' functioneren, want er waren geen middelen of bronnen om hun activiteiten te financieren.
13. Toen werden de senatoren vervangen. De eerste zakelijke senatoren zaten in het volgende verkiezingsjaar bij stemming van de geregistreerde kiezers van de US Inc. De oorspronkelijke nationale senatoren van de staten namen dat jaar hun functie niet op en ten minste een derde van de senatoren zetels van de periode voor 1912 kwamen legaal en vrijwillig vacant.
14. Op 23 december 1913 werd de Federal Reserve Act aangenomen. De oprichting en het beheer van de nationale munt werd in handen van een particulier kartel gelegd.
15. Op 5 juni 1933 verklaart US Incorporated het faillissement op grond van de House Joint Resolution (HJR) 192.
16. In 1935 werd met de wet op de sociale zekerheid (SSA: Social Security Act) een private trust in het leven geroepen met de verzekerden in HOOFDLETTERS. De SSA maakte de verzekerden tot mede-trustees van de gelijknamige trust, wees het Algemeen Trustfonds van de SSA aan als begunstigde en gaf aan de verzekerden het sociale verzekeringsnummer.
17. Het IMF en de Wereldbank worden de nieuwe eigenaars van US Inc. (Overeenkomst van Bretton Woods in het kader van de U.S. Code Titel 22, sectie 286) https://www.law.cornell.edu/uscode/text/22/286]
    In de Bretton Woods-overeenkomst in 1944 wordt US Inc. opgeëist in het nieuwgevormde Internationale Monetaire Fonds (hierna "IMF" genoemd) in ruil voor de macht die de president van US Inc. het recht van benoeming verleent voor het aanstellen van gouverneurs en algemeen beheerders van het Internationaal Monetair Fonds, de Wereldbank voor Wederopbouw en Ontwikkeling, en de Inter-Amerikaanse Bank (gecodificeerd in de Amerikaanse Code Titel 22 § 286). Opgemerkt

moet worden dat deze wet een onwettig belangenconflict heeft gecreëerd tussen US Inc. (met de nieuwe buitenlandse eigenaar) en het doel om de zakelijke behoeften van de nationale overheid te vervullen. Dit is de oorzaak van ons gebruik van de term 'overheid met een oorspronkelijke jurisdictie'. Met de nieuwe buitenlandse eigenaar van US Inc. ontstond dus een belangenconflict tussen de nationale overheid en US Inc., hoewel het contractdoel van US Inc. op het eerste gezicht niet is veranderd.

18. In 1962 moesten alle staten onder de US Inc. hervormingen doorvoeren op dusdanige wijze dat de mensen zich niet realiseerden wat er met hun geld gebeurde. (**National Governors Conference in Lexington Kentucky**)
    https://www.fordlibrarymuseum.gov/library/document/0054/4526197.pdf
    Op de National Governor's Conference in 1962 in Lexington, Kentucky, informeert US Inc. de gouverneurs (onder het mom van 'publieke noodzaak') dat zij allen bestaande particuliere bedrijven onder US Inc. moeten vormen of hervormen (in het belang van hun staat), zodat de mensen niet zullen ontdekken wat de staatsregeringen doen met het geld van het volk (geknoei met buitenlandse bankbiljetten, d.w.z. Federal Reserve Notes (FRN's), obligaties en schuldbewijzen), welke activiteiten verboden zijn voor de nationale regeringen door hun eigen grondwetten. Informatie die naar alle waarschijnlijkheid zou leiden tot een volksopstand met in het ergste geval het einde van de staatsambtenaren, die in het ergste geval gedood zouden worden en op zijn minst vervangen. De voorgestelde opnemingstermijn was 1968.
19. In 1970 heeft elke staat zijn grondwet en statuten herzien en PRIVATE CORPORATE ENTITIES in the STATE of ...
    'Tegen die tijd herzag elke staat zijn grondwet en statuten en vormde private rechtspersonen met de naam "STATE OF (X)" (waarbij "(X)" representatief is voor de gewone naam van de staat), en maakte vervolgens zijn oorspronkelijke wettige gouvernementszetels los van de overheid ten gunste van buitenlands eigendom en zeggenschap onder het mandaat van US Inc.'
20. Op 5 september 1996 is het menselijk kapitaal van US Inc. geregistreerd (US Patent Trademark Office Nr. 709471).
    '5 September 1996 wordt aanvraagnummer 709471 van het US Patent & Trademark Office ingediend, bestaande uit een plan voor het markeren van het vermeende 'menselijke eigendom' van US Inc. (d.w.z.: elke 'burger van de Verenigde Staten') die doet denken aan de bijbelse referentie in de aard van het merkteken van het beest. Dit plan is een schending van de grondwet.'
21. "Een paspoort wordt in tijden van oorlog afgegeven aan een 'Schip' van de staat", bijv. een burger of een handelsnaam volgens 'Trading with the Enemy-Act' van 6 oktober 1917 en 'Emergency Banking Relief-Act' van 9 maart 1933.
    https://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/Documents/twea.pdf
    https://govtrackus.s3.amazonaws.com/legislink/pdf/stat/48/STATUTE-48-Pg1.pdf
    Bron: US Legal History
    http://usa-the-republic.com/items%20of%20interest/US%20legal%20history.html

Laten we eens vanuit het standpunt van de regering kijken naar de wettelijke vermoedens van het systeem:

1. De mens moet de bron van soevereiniteit en vrijheid zijn, anders zou er niemand (voor de schuld) aansprakelijk kunnen worden gesteld.
2. Het systeem wint altijd.
3. Het systeem beschermt zichzelf.
4. Het systeem mag de wettelijke vermoedens van het systeem niet bekend maken.
5. Er wordt vermoed dat de mens zich vrijwillig en bewust aan het systeem onderwerpt.
6. Een persoon neemt bewust en vrijwillig alle wetten, voorschriften en voorwaarden in acht, omdat hij voorrechten en voordelen van de staat ontvangt.

Conclusie: als er geen wet is die voorschrijft om de vermoedens (rechtsvermoedens) te onthullen, dan kan er ook geen wet zijn waarin staat dat de mens deze vermoedens moet kennen.
Bijgevolg kan hij niet gestraft worden voor het niet kennen van deze (geheime) niet bekendgemaakte veronderstellingen. Geen straf zonder wet! (Latijn: *Nulla poena sine lege.*) [Bouvier's Maxims of Law, 1856].
60 miljoen statuten kunnen niet worden ontzenuwd door een levende ziel, dus laten we ze gewoon naar de hel sturen!
Een andere keten van vermoedens:
De geboorteakte genereert een persoon; een persoon genereert de wettelijke naam; de wettelijke naam genereert een handelspapier; een handelspapier genereert een onderpand voor de schuld; een onderpand voor de schuld genereert een belofte aan het banksysteem; een belofte aan het banksysteem genereert een levenslang gebonden slaaf; een levenslang gebonden slaaf genereert niet aflatende winsten voor het banksysteem.
Bewijsvoering: zonder bezield wezen geen mens; zonder mens geen aanspraak op vermogen; zonder vermogen geen trust; zonder trust geen overheid; zonder overheid geen schuldslaaf; zonder schuldslaaf geen banksysteem; zonder banksysteem? Het paradijs op aarde!
In het kort gezegd: **'Zonder bezielde wezens geen paradijs op aarde.'**

Het is u vast opgevallen dat ik delen van de bovenstaande informatie meerdere keren herhaal, omdat deze zo belangrijk zijn voor de toestand van onze wereld van vandaag de dag en voor de situatie waarin wijzelf zitten. Zonder het concept te begrijpen, hoe en vanuit welke situatie ze het gedaan hebben, zullen we het moeilijk hebben om te winnen. Want dan kunnen we niets oplossen. Men kan wel iets oplossen door het punt van oorsprong te benaderen, er met open blik naar te kijken, de structuur van het concept te doorgronden... en vandaaruit de opening zien om tot de oplossing te kunnen komen.

'Zoals een ding gebonden wordt, zo wordt het ontbonden...' [Bouvier's Maxims 1856]
Zodra we de belangrijkste achtergrondgedachte hebben begrepen, ontdekken we het vermoeden en kunnen we deze als ongeldig bestempelen. Ongeldigverklaring (*abatement*) is een legitieme procedurele handeling en we zullen het ze onder de neus wrijven, zonder emotie en zonder gêne. Het is de **enige manier** om onder het Handels-, Trust- en Krijgsrecht te kunnen winnen!
En daarmee zetten we ze schaakmat!

Hoofdstuk 10

Kernpunten van de weerlegging

Het zal ons allemaal duidelijk wel duidelijk zijn, dat het voor failliete bedrijven uitgesloten is om rechtmatig te handelen. Ze verkrijgen hun 'wettige legaliteit' door niet-weerlegde rechtsvermoedens. Alleen al met deze kennis zouden we, als we klaarwakker waren, elke wetmatigheid kunnen verwerpen en aan het wankelen brengen. Als je het niet afwijst, verlies je door verzaking. Als we echter de jurisdictie flink aanpakken, maken we het onze buren en vrienden, die ik al eerder ter sprake bracht, eveneens moeilijk en onze advocaten hebben nog veel meer te verliezen. Hun vrijheid bijvoorbeeld omdat zij door wetsovertredingen gevangengezet kunnen worden.
'Niemand kan rechter zijn in zijn eigen zaak'. Men kan geen rechter én partij zijn. (Latijn: *nemo judex in causa sua*) [Bouvier's Maximes of Law 1856].
Dus geven we er de voorkeur aan ons te richten op individuele gevallen en hun aannames van voren naar achteren te doorgronden en te weerleggen, tenzij we op een dag iets beters kunnen bedenken. De reden waarom ik hier zoveel nadruk leg op de juridische woordenboeken is, omdat we vandaaruit hun rechtsvermoedens tastbaar en aantoonbaar kunnen weerleggen.
Ze begrijpen alleen juridische taal. De weerlegging van vermoedens moet geloofwaardig, onderbouwd en eenduidig zijn en toereikend genoeg voor de rechtbank 'om vragen op te werpen'.
Derhalve wordt de weerlegging naar dezelfde weegschaal gebracht; mijn veronderstellingen moeten afgewogen worden tegen die van jou en die van jou tegen die van mij. En daar trekken ze dan aan het kortste eind, omdat de wetteksten die ze geschreven hebben in ons voordeel spreken, het overige daaromheen zijn trucjes.
We hebben het al een paar keer gehad over 'standing' en ik herhaal hier dat een soevereine 'standing' betekent dat we onze eigen zaken voor de rechtbank vertegenwoordigen. Omdat onze eer een plechtstatig heerschap is, die eraan gehecht is om zijn leven lang gelijk te hebben, doen we er goed aan onze 'standing' met een partner zo'n vijftig uur van tevoren te oefenen. Als we het gesprek met hem kunnen doorstaan, vergroot dat onze kansen.

Omdat het de **vermoedens** zijn, en niet hun wetten of feiten, die macht over ons proberen uit te oefenen, moeten we de vermoedens in dezelfde volgorde verklaren, in dezelfde volgorde waarin hun systeem werkt. De overheid werkt aan vermoedenscontracten in trustrelaties! Het is een van de belangrijkste valkuilen, dat we denken, dat we aan hun wetten onderworpen zijn.
Dat zijn wij niet! Wij onwetenden zijn aan de **vermoedens** van hun wetten onderworpen. Wetten zijn reeds lang niet meer van toepassing! Dit zal een van de **belangrijkste** vermoedens zijn die we moeten afwijzen en weerleggen.
Een ander belangrijk vermoeden dat moet worden weerlegd, is dat u **contractueel verbonden** bent met de naam die de overheid heeft gecreëerd en dat dit, aansluitend hierop, ons ertoe brengt ons met de stroman te identificeren.
Een ander belangrijk vermoeden is dat je verbonden bent met de overheid. Maar juist het tegenovergestelde is waar, de overheid is met ons verbonden, omdat de hiërarchie volgens hun Bijbel er ongeveer zó uitziet:

De Schepper ... creëerde de mens ... creëerde de wettige regering en de banken ... creëerde de bedrijfsregering ... creëerde de corporatieve regering (Staat der ...) ... creëerde personen .... creëerde rechteloze personen…. creëerde slaven ... creëerde dode personen ....
Oftewel: Bijbel ... grondwet ... trustrecht ... handelsrecht ... statutaire wetgeving .... krijgsrecht .... geen recht .... niets).

De mens is echter nog steeds de schepper van de overheid, **dus de overheid staat bij hem in de schuld:** de mensen zijn de schuldeisers of crediteuren. De mens is uiteindelijk de soeverein, omdat je anders niemand als aansprakelijk en verantwoordelijk kunt beschouwen. Dus kunnen we alle wettelijke niveaus die ze bedacht hebben met vertrouwen afwijzen: Internationaal recht .... Krijgswet van de belangrijkste winnaar ... Bezettingsrecht van de bezettende macht .... Oorspronkelijke wetgeving van de bezette staat .... Oorspronkelijke wetgeving van de staten .... Verordening recht voor bezet gebied ... enz. We kunnen de vermoedensketen tot in het absurde voortzetten.

Laten we niet vergeten dat we fouten kunnen maken. De afwijzing van de geboorteakte bijv. als onderdeel van het maritieme recht, zou ons niets brengen en stelt ons mensen bloot aan onnodige gevaren.

We kunnen niet afwijzen wat niet van ons is.
Mannen of vrouwen die hun eigen wil en testament (Latijn: *voluntatem et testamentum*) naar voren brengen hebben een veel hogere rechtspositie dan enige andere handhavingsambtenaar onder het 'geboorteakte-regiem'.
Onder de 'vrije wil' is de geboorteakte helemaal niet relevant, omdat alle geregistreerde personen levenloze activa zijn; men zou zelfs kunnen stellen dat mannen en vrouwen die hun geboorteakte terug willen geven zwakzinnig zijn. (Latijn: *Non compos mentis*: niet toerekeningsvatbaar).
De houder van de geboorteakte heeft echter CQV-gebruiksrechten door het gebruik van de persoon; hiermee denken ze dat je voldoende wettelijke autoriteit bezit. Men zou bijv. een wettige bond op de achterkant van een gecertificeerde geboorteakte kunnen creëren. Als we uiteindelijk het onderwerp geld goed genoeg hebben belicht en er goed over hebben nagedacht, zouden we misschien met een beetje achtergrondkennis en een paar juridische instrumenten een idee uit kunnen uitwerken om legaal aan ons geboortebezit te komen.
Het basisprincipe van praktische weerlegging is relatief eenvoudig. Eerst trekken we alle registers van rechtsvermoedens uit de kast en wijzen we de autoriteit en identiteit af van de computer die ons schreef. We doen niet de moeite om op de hele situatie in te gaan, anders raken we verzand in een impliciet handelscontract met hen.
Dan houden we ze hun eigen wetten onder hun neus en geven ze een tijdslimiet om te voldoen aan hun plicht om informatie te verstrekken en onze juridische twijfels weg te nemen door onze wettelijke vermoedens te weerleggen. Ze zullen dat niet doen omdat ze het niet kunnen, willen en mogen doen.
Na de deadline wordt ons schadevergoedingsaanbod actief en keren we de rollen om, omdat wij nu degenen zijn die legitiem geld willen. Het hoofdstuk over het monetaire systeem laat ons precies zien hoe we dit gaan doen. Ik denk dat ik aan het eind een checklist zal toevoegen zodat we niets vergeten en geen vervelende fouten maken.

Hoofdstuk 11

Privileges

Degene die het voordeel heeft, moet ook de last dragen. (Latijn: *Cujus est commodum, ejus debet esse incommodum*) [Maxim's of Law 1856 van Bouvier] Niemand is gedwongen een voordeel te aanvaarden tegen zijn toestemming. [Bouvier's woordenboek 1856]

Zoals we hierboven hebben gelezen, geniet de begunstigde van een trust privileges/ voorrechten/ benefits. Het vermoedelijke hoofdcontract hiervoor zou zijn; **alles** voor het algemeen belang op te geven en in ruil daarvoor bescherming en rechten '**privileges**' te ontvangen van de staat.
Dit fundamentele vermoeden van de jurisdictie is echter fundamenteel verkeerd, omdat sinds HJR 192 de mensen zelf de basis van deze privileges zijn, die als zekerheid voor de overheidsschuld toentertijd werden toegezegd. Het land en het volk waren vanaf dat moment niet meer aansprakelijk voor de overheidsschuld, dus alle zogenaamde voorrechten en voordelen komen van het land en de mensen zelf en niet van de goodwill van een staat. De 'staat' bedriegt ons bij elke stap die we maken.

'**Fraude** vernietigt elke transactie en alle contracten.' [American Jurisprudence 2nd, § 8]
'Geen actie komt voort uit **fraude** (Latijn: *ex dolo malo non oritur actio*).' [Bouvier's Maximes of Law 1856]
'Het is **fraude** om fraude te verbergen (Latijn: *fraus est fraudem celare*).' [Bouvier's Maximes of Law 1856]
'Niemand mag **fraude** en **bedrog** verontschuldigen.' [Bouvier's Maximes of Law 1856]
'**Fraude** creëert geen overheidseigendom.' [Bouvier's Maximes of Law 1856]
'Als een beschermer/voogd zich **frauduleus** gedraagt ten opzichte van zijn protegé, moet hij uit de patronage worden verwijderd.' (Latijn: *si quis custos fraudem pupillo fecerit a tutela removendus est*) [Bouvier's Maximes of Law 1856]

Dat is de reden waarom we nooit kunnen toegeven dat we enig voordeel van de staat krijgen, omdat dit een leugen is en we onszelf dan aan dit bedrog verbinden. Bovendien geeft het hoofdcontract ons een **exit clausule**, die we kunnen gebruiken. Als we afzien van de voorrechten van **bescherming** en de **rechten** van de staat, kunnen we de trustrelatie verlaten en het contract beëindigen. Wat moeten we hiervoor doen? We wijzigen gewoon onze woonplaats, kiezen een andere locatie of overheid, bijv. onze eigen. Dit elimineert de verplichting om belasting te betalen voor bescherming. Helaas moet ik toegeven dat ik alleen de theoretische logica van de situatie kan presenteren voor zover ik die begrijp en dat er zeker veel moed en veel kennis voor nodig is om dit alles in de praktijk door te zetten. De andere partij heeft 2000 jaar de tijd gehad om onze natuurlijke rijkdom voor ons af te sluiten. Maar ik koester ook de heimelijke hoop, dat iemand van u die over meer kennis beschikt, deze informatie verder zal ontwikkelen en zijn oplossingen net zo vrij toegankelijk zal maken als dat ik doe!

'Door deel te nemen aan een door de staat gerunde **'privilege-franchise'** zijn belastingen **geschenken**…' [31 U.S.C. Artikel 321 (d)]
Licentie (Engels, 'license'): 'Licentie of toestemming, -bij wet verboden-, **om iets illegaals te doen**, daarom zijn alle licenties een toestemming om de enig geldende wet te overtreden.' [Black's Law 6th and 7th Edition]
Licentie: 'een toestemming (permission) van een autoriteit …' [Black's 3rd page 1110]
Machtiging (permission): 'ontkenning van het recht. Komt voort uit het stilzwijgen van de wet (from the law's silence) of wordt uitdrukkelijk in een verklaring uitgedrukt.' [Iets illegaals] [Black's Law 2nd Edition]
'Waar de **dienst/verdienste** afhangt van het bestaan van een bepaalde zaak [tegenprestatie, privilege] die als de basis van de overeenkomst wordt beschouwd, is de dienst/verdienste verontschuldigd in de mate dat de zaak [privilege] verdwijnt of niet-bestaand blijkt te zijn.' [Dairy Food Store, Inc, v. Alpert (1931), 116 C.A. 670, 3 P.2d 61; Coulter v. Sausalito Bay Water Co. (1932), 122 C.A. 480, 10 P.2d 780.]

Sociale zekerheid is geen contract! De belofte om te betalen ontbreekt!
Als er een verklaring komt, dat je voordelen hebt ontvangen, kunnen we de volgende argumenten als een gedachtespel bedenken onder het motto:
'Iedereen kan afstand doen van een wet die tot zijn voordeel wordt ingevoerd.' [Bouvier's 1856 Dictionary]
Ten eerste: Bewijs mij dat u de wettige autoriteit (UCC 3-501) hebt om te vermoeden dat ik van voorrechten gebruik maak! U hebt deze autoriteit niet, omdat belastingen voor de staat geschenken zijn. Een geschenk geven is geen voorrecht, maar een vrijwillige zaak. Voor een geschenk kan men geen voordelen ter compensatie krijgen. Een geschenk is geen verplichting als tegenhanger van het voordeel.
Ten tweede, Bewijs dat ik vrijwillig en contractueel heb ingestemd om in de staat te verblijven, zodat ik, om privileges te verkrijgen, onder de jurisdictie van die staat zou kunnen vallen.
Ten derde: Bewijs mij dat ik schriftelijk heb toegestemd in een franchisecontract.
Ten vierde: Analyseer heel specifiek de vergoeding, het voordeel of de compensatie en de geldwaarde ervan, zodat ik openbaar eigendom aan de rechtmatige eigenaar kan teruggeven om mijn 'standing' te herwinnen.
Ten vijfde: Merk op dat de term 'voordeel' de betekenis heeft, dat ik en niet u een contractueel recht zou hebben om iets te claimen, omdat ik de klant ben en u de dienstverlener. In mijn vocabulaire betekent de term 'voordeel' iets dat ik voor de rechtbank kan afdwingen.
Ten zesde: Ik kom niet in aanmerking voor het belangrijkste voordeel, omdat voor al deze voordelen een publieke persoon, die zich inzet voor handel en bedrijfsleven, nodig is. Ik heb niet zo'n openbare betrekking, noch ben ik betrokken bij handel en zaken. [26 U.S.C. § 7701 (a) (26)]
Ten zevende: Het is nog steeds **fraude** om dingen voordelen te noemen die mensen wetmatig niet kunnen gebruiken. Ik ben niet en ben nooit geautoriseerd om een voordeel van staatswege te ontvangen. Omdat ik niet zo'n soort persoon ben die woonplaats in het rechtsgebied van de BRinD heeft en daarom geen burger of ingezetene van de BRIND ben. Ik behoor tot geen van deze groepen. [Zie 20 C.F.R. §422.104]

Ten achtste: Het was en is niet mijn bedoeling om ooit voordelen van de staat te accepteren, vooral geen voordelen om daarmee mijn onvervreemdbare rechten op te geven. Het Amerikaanse Hooggerechtshof heeft bepaald dat degenen die een staatsvoordeel aanvaarden hun grondwettelijke rechten opgeven. 'Uitgesproken is het principe dat iemand die het voordeel van status accepteert, niet kan worden gehoord inzake de grondwettigheid.' [124 U.S. 581.8 S. Ct. 631.31 L. Edition 527]

Voordelen zoals weggebruik of sociale zekerheid zijn niet contractueel en moeten te zijner tijd gewijzigd en afgeschaft worden. [449 U.S. 166 (1980)]
We moeten aannemen dat een persoon die onder de wet valt, niet het recht heeft om uitkeringen te ontvangen. [363 U.S. 603 (1960)] Degenen die geen verdienste hebben, die uit de verbintenis met de commerciële franchise stammen, en die geen inkomsten ontvangen binnen de US Inc., kunnen niet aansprakelijk worden gesteld voor belastingen [26 U.S.C. §871] ... en mogen geen van de bovengenoemde voordelen ontvangen.
'In de regel ontspringen **franchises** aan contracten tussen soevereine macht en private burgers ...' [American Jurisprudence 2nd, Franchises, §4: Generally (1999)]
Laten we ons nogmaals herinneren, dat elk zogenaamd **staatsvoordeel**, bezit en/of tegenprestatie vanaf de dag van afgifte van de geboorteakte van de persoon, met een soortgelijk luidende benaming als de naam van de mens, als een geschenk moet worden behandeld. Hieruit kan noch het vermoeden van een trustrelatie, noch van een verplichting of aansprakelijkheid opgemaakt worden. De enige waarde die bestaat, zijn wij, de mensen in de vorm van jij en ik.
'... een persoon geeft waarde voor rechten …' [UCC 1-201].
Op basis van HJR 192 kan geen 'staat' ook maar een enkel privilege onderbouwen.

Er moet alleen nog de kanttekening gemaakt worden dat 'dit spel' al in 1783 is uitgevonden, getuige het: **Definitieve vredesverdrag, Artikel III 1783.**
Daar werd het privilege bedacht om essentiële diensten van de staat te gebruiken en met obligaties te mogen betalen en om de adel de voordelen van immuniteiten en vrijstelling van aansprakelijkheden toe te kennen.

Hoofdstuk 12
Woonplaats, adres, handtekening

Woonplaats
Zoals we al weten, bezit niemand onroerend goed, dus we zijn slechts huurders [Senaatsdocument 43, 73e congres, 1e bijeenkomst]. Nu het hele spel met de persoon voor ons duidelijk is en we het erover eens zijn geworden dat de persoon niet van ons is, omdat er niet de mens mee wordt bedoeld, is de volgende vraag naar alle waarschijnlijkheid nooit bij ons opgekomen: **wie is eigenlijk de eigenaar van ons adres**? Juist! Dat behoort de staat toe. Mogen we het dus bestempelen als '**mijn**' adres? Natuurlijk niet! De postcode is ook niet van ons. Omdat we beide onder licentie gebruiken, gebruiken we een rechtsprivilege en onderwerpen we ons wederom aan de regels van de staat.
Het lijkt er dus op dat we iets aan ons adres moeten doen. Laten we eerst eens kijken naar wat de juridische woordenboeken te bieden hebben op het gebied van woonplaats en adres.

Woonplaats (domicile): 'de plaats die een man vrijwillig heeft gekozen als zijn thuis en die van zijn familie, niet voor een tijdelijk doel maar met de huidige bedoeling om een permanent thuis te hebben.' [Black´s Law, 2nd Edition]
Woonplaats (domicile): 'de plaats waarnaar iemand van plan is terug te keren, zelfs als hij momenteel ergens anders woont.' [Black's Law, 6th Edition]

Adres (adress): 'Plaats van een bedrijf of verblijfplaats; het deel van de factuur dat de gerelateerde en technische beschrijving bevat van het rechtsgebied waar de factuur is opgesteld.' [Black´s Law, 2nd Edition]
Adres: 'alle informatie waarmee een persoon kan worden bereikt' [Rechtslexikon Köbler, page 8]
Geen woonplaats (non-domicile), **niet-woonachtig** (non-resident): 'iemand die geen bewoner is van een jurisdictie in kwestie; geen inwoner van het betreffende rechtsgebied.' [Black´s Law, 2nd Edition]

Zoals reeds aangegeven in het hoofdstuk over de stroman-tweeling, moeten we ons ook in dit hoofdstuk de fundamentele vraag stellen, welke van de twee eigenlijk bedoeld is in termen van woonplaats en adres.
De private stroman - mocht hij nog ergens verschijnen – zou (let op!) zijn geografische verblijfplaats daar hebben, waar hij naar huidig voornemen een permanente huisvesting realiseert.
Is hij echter een publieke persoon, dan is zijn woonplaats het adres van het rechtsgebied waar hij onder valt. Opmerking: het woord 'adres', in gedrukte vorm, heeft, behalve een paar microgram inkt, geen substantie en geen andere plaats dan het papier waarop het is geschreven. Dit is aanvankelijk niet gemakkelijk te begrijpen, omdat men van nature gelooft dat de plaatsaanduiding het soevereine grondgebied van een staat is, maar dit is hoogstens een failliet bedrijfsterrein, zoals bijvoorbeeld Washington D.C.

Om een uitweg uit deze puinhoop te vinden, moeten we eerst in een nog veel ergere puinhoop duiken, om er later met winst weer uit tevoorschijn te kunnen komen en het probleem te tackelen. Welke van de beschikbare kandidaten is nu inge**zeten**? Overtuig uzelf!

Inwoner (inhabitant): 'iemand die momenteel en permanent op een bepaalde plaats woont en zijn woning hier heeft; de woorden inwoner (inhabitant), burger (citizen), bewoner en werknemer (employee), **gebruikt in verschillende grondwetten**, om de hoedanigheid van **kiezers** te definiëren, houden in wezen hetzelfde in. Iemand is een inwoner, bewoner of burger van de plaats waar hij zijn woonplaats of thuis heeft.' [Black´s Law, 2nd Edition]
Inwoners: 'De term omvat alle personen die permanent of overwegend in een bepaald gebied wonen, ongeacht of aan hun woonplaats ook burgerrechten verbonden zijn.' [Duits juridisch woordenboek]
Binnenlands/ inlands (domestic): 'behorend tot of gerelateerd aan een huis, een woonplaats of de geboorteplaats.' [Black`s Law, 5th Edition, page 434]
Burger (citizen): 'Over het algemeen een lid van een vrije stad of een vrij land ... die alle rechten en privileges heeft die een persoon maar kan hebben ...' [Black´s Law, 2nd Edition]
Inwoner (Latijn: *residens*): 'Elke persoon die een woning bewoont, heeft op dat moment de intentie om gedurende een bepaalde periode binnen de staat te blijven en toont de ernst van die intentie door een voortdurende fysieke aanwezigheid in de staat tot stand te brengen." [Black´s Law, 2nd Edition]
Inwonende vreemdeling (Latijn: *resident alien*): 'iemand die nog geen burger van dit land is, die naar het land is gekomen met de bedoeling zijn vroegere burgerrechten op te geven en hier te wonen." [Black`s Law, 6th Edition, page 1309]
'**Burgerschap** (citizenship) en **woonplaats** (domicile) zijn synoniemen' [Black`s Law, 6th Edition]
'... deze opvattingen hebben een lange traditie en zijn afgeleid van de christelijke pretentie dat de 'inheemse mensen' een wettige prooi en buit zijn van hun beschaafde veroveraars.' (Pauselijke bullen uit 1452 en 1493) [Wheaton: 270-1]
Namen van schepen (name of vessels) worden in gedrukte vorm anders weergegeven dan in kleine romeinletters. Met andere woorden: ze worden in HOOFDLETTERS geschreven **met de betekenis van het hoofdlettergebruik** onder het Romeinse recht. (US Government Printing Office Style Manual § 11.7)
Op de betekenis van hoofdletters komen we later in dit hoofdstuk terug.
Individuen [6 CFR §1.1441-1 (c) (3) en 26 U.S.C. §7701 (b) (1) (B)]

- Vreemdeling ... Inwoner, bewoner en buitenlandse inwoner zijn equivalenten.
- Niet-ingezeten vreemden**.**
- **Geen enkele Amerikaanse staatsburger kan een niet-ingezeten buitenlander zijn**. Een niet-ingezeten vreemdeling wordt behandeld als een ingezeten vreemdeling of inwoner.

Let op: Je moet een niet-ingezeten vreemdeling [7701 (b) (1) (B)] zijn om uit je woning te ontsnappen!

'Een **corporatie** is een burger, inwoner of bewoner van de staat of het land door of krachtens de wetten waaruit de corporatie geschapen is.' (*"**A corporation** is a citizen, resident, or inhabitant of the state or country by or under the laws of which it was created, and of that state or country only.*") [19 Corpus Juris Secundum (C.J.S.), Corporations, §886 (2003)]
Elke persoon, geboren binnen de grenzen (limits) van de Verenigde Staten en **onderworpen aan de jurisdictie daarvan**, is een **burger van de Verenigde Staten**. [Congressional Globe, 39th Congress, 1st Session, page 2890 (1866)]

Maar het 14e amendement (grondwetverandering) van de Amerikaanse grondwet heeft personen geschapen en hen tot eigendom van de staat gemaakt; hier begint ook de geboorteregistratie. Het 14e amendement, geratificeerd in 1868, creëert ... voor het eerst een burger van de Verenigde Staten, **in tegenstelling** tot die van de aparte federale Staten. [Black`s Law, 6th Edition, page 657]

Komt u dat bekend voor?

'Ze worden geacht hun burgerstatus niet kwijtgeraakt te zijn, op voorwaarde dat ze na 8 mei 1945 in Duitsland zijn gaan wonen en geen tegengestelde wil hebben geuit.' [Artikel 116, lid 2, regel 2 van de grondwet] (... dat het opeisen van onze persoon onze daartegen uitgebrachte wil zou zijn, staat echter niet in de grondwet!)

Aha, net als in de BRinD, was er nooit een nationaliteit, alleen het staatsburgerschap in verbinding met de aparte federale staten. Natuurlijk vraag je je met gezonde lekenkennis af hoe een nationaliteit zou kunnen bestaan, als de staat waartoe je behoort niet bestaat. Ieder die hier verstek laat gaan, zou de lezingen van Andreas Clauss moeten bestuderen. Hij legt dit briljant uit. Ik noem hem altijd, omdat hij me zonder mij te kennen op het spoor van dit hele onderwerp heeft gezet. Bedankt daarvoor!

Laten we, om alle verwarrende juridische definities op één lijn te krijgen, wat afstand nemen en op vakantie gaan, bijvoorbeeld naar Italië.

Als we naar Italië gaan, worden we daar als buitenlander beschouwd. Dan worden we inwoner van Italië. Waarom? Omdat we daar nu leven: we zijn namelijk wat langer gebleven. Maar we zijn geen Italiaans staatsburger in de zin van de Italiaanse grondwet. Waarom? Omdat we buitenlander zijn. Het feit dat een inwoner een buitenlander is, werkt precies hetzelfde. Omdat hij geen staatsburger is, blijft alleen de mogelijkheid van buitenlandse inwoner (alien resident) over. Maar alleen burgers van een staat hebben burgerrechten. Als je een burger bent, ben je geen buitenlander of inwoner. Deze laatste heeft geen grondwettelijke rechten, maar je hebt het vrije recht om te reizen, je wordt niet belast en je hebt geen vergunningen nodig.
Als je echter de 'burgers' als zodanig met een paar juridische trucs afschaft, blijven de grondwettelijke rechten weliswaar bestaan, maar zijn ze niet van toepassing. Waarom? Omdat er geen burgers meer zijn op wie ze van toepassing zijn. De burgers zijn nu buitenlanders, inwoners, individuen of bewoners, of met andere woorden: ze zijn expats! En daar staan we

nu dan, bedremmeld, en kijken in de spiegel in de ogen van een ... publieke persoon! Veel geweldige privileges, maar geen rechten.
De overheid kan nooit een onvervreemdbaar recht regelen, anders zou het geen recht maar een privilege zijn. Een regering kan dus alleen de privileges in haar statuten wijzigen, maar niet de rechten. Er is maar één reden waarom een onvervreemdbaar recht niet wordt toegepast: de gebruikers zijn geëlimineerd! Ze doen hetzelfde als ze jammeren over mensenrechten. Er zijn mensenrechten, maar er zijn geen mensen. Die hebben ze geëlimineerd! Dat is de hele truc!
Italië was leuk, toch gaan we weer naar huis. Op de terugweg hebben we tijd om erover na te denken hoe we toch aan deze mallemolen zouden kunnen ontsnappen, en dan komt er een belangrijke aankondiging op de radio!

Privaat: bezit het absolute eigendom van de eigen werkkracht, lichaam en vermogen, heeft deze zelfde relatie tot de regering in een rechtszaak, is een niet-ingezetene (non resident) ten opzichte van de staat, is geen openbaar lichaam volgens de statutaire wetten, is niet in dienst (employed) in een openbaar kantoor of in handel of zaken [26 USC § 7701 (a) (26)], is niet gebonden door een openbare status, openbaar privilege of openbaar recht onder enige staat of federale franchise; absoluut eigendomsrecht, niet onderworpen aan wetshandhaving met het recht om met rust gelaten te worden.'

En nu hebben we een briljant idee: we gaan verhuizen en ons adres wijzigen. Vanaf het eerste moment zijn we nu privaat, dat wil zeggen: een niet-ingezeten buitenlander (non-resident alien). We ontdoen ons van de publieke persoon (public officer) door het domicilie te wijzigen in niet-inlands (non-domestic), omdat we niet gebonden zijn aan een woonplaats (non-domicile). We zijn momenteel niet van plan om een permanent thuis te hebben. Als bij een goede christen is onze woonplaats ook niet de aarde, maar de hemel. [Johannes 14.2-3] We zijn slechts mensen op doorreis (Latijn: *transients*). Zonder te verblijven in een woonplaats binnen een specifieke jurisdictie zullen ze ons als niet-ingezeten buitenlanders beschouwen. En niet-ingezeten buitenlanders zijn geen partij bij een franchise-privilege-contract en hebben geen relatie met de staat.
14e Amendement Sectie 1. Alle personen die geboren of genaturaliseerd zijn in de Verenigde Staten (d.w.z.: de plaats waar de geboorteakte zich bevindt) en onder de jurisdictie daarvan vallen, zijn burgers van de Verenigde Staten en van de afzonderlijke staat waarin zij hun woonplaats hebben. (All persons born or naturalized in the United States, and subject to the jurisdiction thereof, are citizens of the United States and of the state wherein they reside.)

De Verenigde Staten werden een corporatie. Waar kun je in een bedrijf wonen? Op het bedrijfsterrein in Washington D.C.! En hoe word je een subject? Via een arbeidsovereenkomst met de overheid als publieke persoon!
En onze burgerstatus kunnen we ook meteen op onze buik schrijven, omdat het 14e amendement ons tot slaven heeft gemaakt, waarvan we de status aangeven met de woonplaats. En volgens 8 U.S.C. Artikel 1401 kan een niet-ingezeten buitenlander geen burger zijn. Zoals ik al zei, zijn we met de burger ook van de bijbehorende privileges en de vele trustee-relaties af. Zonder woonplaats kun je niet worden berecht of vervolgd, heb je geen status of burgerlijke staat, ben je geen wettelijk staatsburger of een persoon of individu. Om het

eenvoudiger te zeggen: we zijn dan een niet-ingezeten (buitenlandse) niet-persoon. [26 U.S.C. §3121 (e) en 26 C.F.R. §1.1-1 (c)]
Tussen haakjes: gaat het nog?
Voordat we het vergeten: een burger is verplicht loyaal en gehoorzaam te zijn aan de staat, die hem beschermt. Aangezien de staat tot een jurisdictie is verworden, kunnen we deze loyaliteitsplicht beter opgeven en intrekken, bij voorkeur onder ede met een affidavit. Onze trusteeplicht behoort daarmee toe aan ons land.

Conclusie: Met dit totaalbeeld voor ogen zouden we nu genoeg in de war moeten zijn om de psychiatrie binnen te wandelen, waarin ze ons graag willen hebben als we deze zwendel blootleggen.

Een partij zonder publieke status is: een niet-ingezetene, een vreemdeling op doorreis (transient alien), een staatloze persoon, een passant en een dode burger. Allen hebben wettelijk gezien een buitenlands domicilie. Als je je ergens vestigt, word je ergens een subject van. Door een woonplaats te kiezen delegeren we onze rechten aan een overheid. Als we verhuizen, is de regering ten opzichte van ons buitenlands. Wat een regering buitenlands maakt, is het feit dat we geen woonplaats hebben in haar rechtsgebied. Het is een inmenging van een buitenlandse regering in mijn soevereiniteit als ze mijn burgerrechten wil bepalen.
Oeps, dat moeten we onthouden!
Als we ons fysiek in een andere staat en rechtsgebied bevinden dan waar we woonden, is de statusverklaring niet bindend voor het buitenlandse rechtsgebied waarin we ons bevinden.
Een Italiaanse reiziger in de BRinD.
Laten we het spel omdraaien:
Maxime van het recht: 'Iedereen die rechtspreekt buiten zijn of haar gebied kan ongestraft worden genegeerd' [wegens schending van de bevoegdheidsorde]. (Latijn: *Extra territorium jus dicenti impune non paretur*). [10 Co.77; Dig.2.1.20; Law`539; Broom, Max 100, 101]
De woonplaats schept de jurisdictie waaraan we onderworpen zijn. En de woonplaats hangt alleen af van het samenvallen van fysieke aanwezigheid en de intentie om daar permanent te verblijven. Als ik ons een beetje ken, is het zeker niet onze bedoeling om permanent op het kleine stukje papier van de bevoegde jurisdictie te verblijven. Er wonen zoveel mensen op dit papier dat we hoogstwaarschijnlijk niet genoeg ruimte zouden hebben. Hoe kan een publiek persoon, zeg maar een geboorteakte-vermogensassortiment, nu geografisch ingezetene zijn?
Nee, dus als het nieuwe contract, dat we als soeverein met de regering gaan sluiten, op onze nieuwe woonplaats tot stand komt, dan moeten we de stroman-regering als een private partij behandelen. Ja, we handelen vanuit een privaat contract. De regeringsfunctionaris-stroman heeft dan voor ons geen soevereine, officiële of gerechtelijke immuniteit meer.

En hier is onze exit clausule: de remedie voor het 14e amendement en voor 'Duits staatsburgerschap' is '15 United States Statute at large' (Expatriation Statute).

15 Statutes at Large, Chapter 249 (section 1), enacted July 27 1868
Hfdst. CCXLIX. --- Een wet (*act*) betreffende de rechten van Amerikaanse burgers in het buitenland.

Waar het **recht op ontheemding** een natuurlijk en aangeboren recht is van alle mensen, onmisbaar voor de uitoefening van het recht op leven, vrijheid en het nastreven van welzijn; en waar deze regering, in overeenstemming met dit principe, immigranten uit alle landen graag heeft verwelkomd en hun burgerrechten heeft gegeven; en waar zulke Amerikaanse burgers en hun afstammelingen onderdanen zijn van buitenlandse staten, die aan de regering hun fiduciaire plicht verschuldigd zijn; en waar het nodig is voor de handhaving van de openbare vrede, dat deze aanspraak op loyaliteit van derden onmiddellijk en definitief wordt ontkend; brengen wij in een rechtmatige en rechtsgeldige wet onder, dat elke verklaring, instructie, mening, bevel of beslissing van een vertegenwoordiger van deze regering, die het recht op beëindiging van het staatsburgerschap ontzegt, beperkt, vermindert of in twijfel trekt, in strijd met de fundamentele principes van deze regering wordt verklaard.

Dus als we verhuizen, en dat moet absoluut, zullen we ons het '**Expatriation Statute**' eigen maken, het contract ontbinden, de jurisdictie onze loyaliteit ontnemen en een nieuw contract sluiten met een beter land. Bedenk, aan het einde van het script gekomen, waar je het liefst zou willen wonen! Ach ja, uiteraard sluiten we ook een vredesverdrag.

Stoort het u ook zo, net als mij trouwens, dat ik hier constant Amerikaanse wetten aan het citeren ben? Wel, ze dienen alleen als anker, als halte voor de uitweg, voor onze ontsnapping. Ik prefereer de wetten van de principaal boven die van de vazal. De BRD zou ze nooit ontkennen. En nog een troost: zoals de laatste hoofdstukken zullen aantonen, is er geen andere soeverein en geen andere autoriteit dan wijzelf. Uiteindelijk hoeven we niemand iets te vragen of iets te bewijzen; wij maken zelf een openbare publicatie. Daarmee zorgen wij er omgekeerd voor dat zij iets moeten bewijzen!

Even een samenvatting. Een grondwet schept een Public Trust, die een kunstmatige constructie is. De ruggengraat van trusts zijn alle openbare rechten en alle openbare vermogens. De trustees van de trust zijn alle mensen die als ingezetenen, burgers, buitenlanders, bewoners, enz. in de regering werken als publieke personen (public officers) met hun sociale zekerheid en als belastingbetalers. Alle private constitutionele burgers - niet de publieke personen - zijn de begunstigden, voor zover die er nog zijn. De stichter van de trust is de staat en de regering die hem heeft gecreëerd. Natuurlijk zijn mensen geen contractpartijen, trustees of begunstigden. En dit alles wordt bij elkaar gehouden door de woonplaats. Immers ...
'Het is de locatie die de toepassing van de grondwet bepaalt en niet de status van het volk.'
[Balzac v. Porto Rico, 258 VS 298 (1922)]

Dus als er geen locatie is, of een compleet andere, dan is de toepassing van de grondwet en de overige wetgeving niet mogelijk. Hoe was het ook weer in de inleiding van dit verwarrende hoofdstuk? Het persoonlijke adres is het adres van een staatsbedrijf van de openbare stroman en een genereus privilege van de regering. Zijn we nu nog iets vergeten? We zijn het briefverkeer en de postcode vergeten. Ook dat zijn privileges waarop wij geen titel hebben en die ons onderdaan van hun statuten maken. Dus in de toekomst plaatsen we de postcode liever tussen vierkante haken om het privilege uit te sluiten.

Waar streven we eigenlijk naar door de verandering van onze woonplaats en ons burgerschap aan te kondigen? Onze afscheiding van de BRD betekent het volgende:

- Volledige juridische, politieke en commerciële exit uit de BRinD en de U.S. Inc. (States of ...).
- Bevestiging van de geboorteplaats, indien gewenst.
- Geen opgave van nationaliteit, indien gewenst.
- Een soeverein mens te worden, in plaats van een wettelijke persoon in het rechtsgebied te blijven.
- Een niet-belastingbetaler te worden.
- Een niet de jure, maar wel de facto staatloze persoon en daarmee de mens te worden, die we al waren.
- Een persoon te worden die vrij is van sociale zekerheid, maar een allround 'verzekerde' mens (hierover later meer).
- Een buitenlandse en soevereine jurisdictie te zijn, op gelijke voet met de huidige 'staat'.

Hoe doen we dat? We maken een volledig administratief verslag, dat onze standing en intenties jegens de overheid documenteert. We kieperen hun onrechtmatige veronderstellingen overboord, ontdoen ons van hun privileges en verklaren dat we vrije soevereinen zijn die door een regering horen te worden bijgestaan. Met een ordelijk en volledig administratief archief hebben we goede bewijzen in de rechtbank, waar we niet naar toe gaan. Daarbij profiteren wij ervan geen overheidsformulier te gebruiken, omdat a) er geen bestaat voor dit doel en b) dit ons alleen onvrijwillig zou terugbrengen in hun commerciële contracten.

Denk voortaan alstublieft altijd aan onze Italiaanse vakantie. Met dit domicilie zijn we uit hun rechtsgebied en de bijbehorende belastingplicht gekomen. We zijn nu volledig vreemden voor de staat. En onze 'staat' en onze 'regering' zijn omgekeerd ons nu volkomen vreemd. **Wij** zijn nu de buitenlandse staat tegenover de buitenlandse (voorheen onze) regering en opereren in een buitenlandse jurisdictie. We zijn extreem immuun voor ze en van hen afgescheiden.

Opmerking voor begrip: zoals we aan het einde van de uitleg zullen zien, waren alle staatsbedrijven, autoriteiten en banken al in 2012 de jure wettelijk geëxecuteerd, wat openbaar gemaakt is via het UCC-1 – Financing Statement. Het Vaticaan heeft ook zijn heerschappij beëindigd. Maar ... de facto vallen ze ons nog lastig als altijd en erger. Als we al te maken hadden met hun 'rechtssysteem', dan moeten we er nu aan vasthouden, zoals we altijd hebben gedaan. We moeten iets doen wat overeenkomt met hun heilige administratieve instructies, zodat ze ons geloven. Als er geen formulier of regelgeving is, zullen ze ontstemd zijn. Daarom houden we ons aan hun regelgeving zodat ze kunnen 'meedenken'. We moeten beleefd zijn tegen mensen met verstandelijke beperkingen.

Maar er is geen autoriteit meer, omdat alle autoriteiten failliet en opgeheven zijn. Iedereen is nu persoonlijk aansprakelijk. Ik heb het uitgeprobeerd, maar ze geloofden me niet. Daarom ben ik van mening dat we radicaal moeten omdenken en ons moeten ontdoen van het principe

van bevel en gehoorzaamheid, een fictie van onze denkwereld. Er is geen regering meer. Er is niemand aan wie we om toestemming of een stempel kunnen vragen. Dit leerproces vereist kennis, moed en doorzettingsvermogen, maar het zal ons gelukkiger maken. Ik durf te wedden dat de kennis en tools van deze paar pagina's hieraan kunnen bijdragen. Dus denk ik niet dat we veel moeite moeten doen om vrij en soeverein te worden. We zijn al vrij en soeverein, alleen nog niet in ons hoofd! Zij zijn dus niet het grootste obstakel, maar wijzelf, mogelijk omdat we onszelf als slachtoffers zien. Het is de dodelijkste van alle valstrikken die ze voor ons hebben uitgezet. Want zij bestaan niet meer sinds 25-12-2012. Onze "soevereine" contractpartij is opgehouden te bestaan. De verkeerde ideeën zitten alleen nog in ons hoofd. En precies daaraan zouden we moeten werken!
In Afrika is er een meer waar de lokale bevolking vis vangt met lange stangen. Ze houden de stang boven het wateroppervlak. Als de equatoriale zon schijnt, werpen de palen lange schaduwen en daarmee drijven ze de vissen in hun netten.
Hoe lang nog willen wij ons door de schaduwen van hun rechtssysteem in hun netwerken laten drijven? Ik neem het standpunt in dat we ons niet langer met hen hoeven te bemoeien, omdat ze niet meer bestaan. We kunnen niet vernietigen wat er niet is door rebels te worden of ons ongenoegen te uiten! God verhoede!

Adres

Voordat we aan ons adres gaan werken, wil ik u eerst nog op iets wijzen. Ik denk dat dat goed is. Zoals de juridische woordenboeken ons leren, is er juridische fictie en is de mens de enige realiteit. We hebben het meerdere keren genoemd: het reële kan nooit interactie hebben met het fictieve. Dus werd de stroman geïntroduceerd als tussenpersoon. Alleen hij kan communiceren in de juridische sector. Hij is juridisch de principaal, de mens heeft in het recht niets te zoeken, hij bevindt zich eenvoudigweg daar niet. Hij is als het ware verheven en een buitenstaander! Alleen als agent van zijn private stroman, de enige mogelijke contractpartij, kunnen mensen schriftelijk zaken doorgeven aan het fictieve rechtssysteem. Zolang deze flauwekul niet definitief is herzien, moeten we nog genoegen nemen met deze 'realiteit' en onze private stroman inzetten, van wie ik eigenlijk af wilde komen toen ik dit script begon.

Dus hier is mijn suggestie voor het adres volgens het motto: de mens schrijft, de stroman stuurt door:

> [MP]Hans-Xaver: Meier ©
> 'Aan Rioleringskanaal 1'
> c/o [98765] 'Hinterschmiding'

Geen adres - geen persoon - niet-ingezeten buitenlander - geen inwoner - zonder BRD/US - niet militair - momenteel Beier - geen gedwongen agent - houder van de titel en begunstigde van de geboorte-trust - Secured Party en crediteur - openbaar geregistreerd - gemachtigde - private standing - niet aansprakelijk volgens HJR 192 - crediteur van de CROWN CORPORATION - buiten BAR -alle interactie in handelsrecht: 'at arm's length' (Black's Law, 1st / 2nd / 7th Edition) – 'without prejudice' - alle rechten voorbehouden - UCC # 1-103 en UCC # 1-308 - zonder beroep - soeverein - geen subject van een jurisdictie - niet binnenlands - alle contractuele relaties en referenties openbaar gemaakt in de UCC-1 Financing Statement

MP: kleine letters (microprint); laat zien dat het om een mens van vlees en bloed gaat.
Het is duidelijk dat dit ons nieuwe adres bevat. De kleine letter van de naam, een persoon met een soevereine status, de stroman in privaatrecht, zonder woonplaats, dus niet belastingplichtig, een schuldeiser van de overheid, niet aansprakelijk en alle zakelijke relaties op armslengte afstand, dus geen trustrelatie, competent schuldeiser onder Common Law en geen mogelijkheid voor rechtsmiddelen van een tegenpartij (geen beroep, geen regres) en geregistreerd en gepubliceerd met copyright.
We kunnen van iedereen post ontvangen, maar accepteren deze niet, omdat de persoon aan wie het aanbod zou kunnen worden gedaan niet beschikbaar is. Als er toekomstige brieven binnenkomen die niet correct zijn geadresseerd, retourneren we de brief door te vermelden: 'Onbestelbaar op dit adres'.

Black's Law Dictionary stelt in volume 6, pagina 264, herziene 4e editie (revised 4th Edition) uit 1968: '**Het hoofdlettergebruik van de letters van iemands natuurlijke naam eindigt met een vermindering of verlies van wettelijke status of burgerschap, waardoor men zelfs tot slaaf of een deel van de inventaris wordt. De methode waarmee de staat een natuurlijk persoon ertoe aanzet zich 'vrijwillig' aan de slavernij toe te vertrouwen, bestaat uit de vorming van een juridische fictie (met andere woorden: alle letters als HOOFDLETTERS).**'

Hoofdletters hebben een functie om iemands status aan te duiden. Hier een overzichtje:
john doe

- mens met alle rechten van de Schepper

john Doe

- natuurlijke persoon met alle rechten van de Magna Charta

John DOE

- kunstmatige persoon: heeft nog steeds verschillende rechten

JOHN DOE

- bedrijfspersoon met de rechten zoals bepaald door de admiraal van de corporatie (Maritiem recht)

DOE, JOHN

- oorlogsnaam: geen rechten en volledig slaaf van de admiraal

©: Voor voorbeeld van gebruik zie hierboven en elders.

c/o: **care of**, in de betekenis van 'bij'; in de zin van 'tijdelijk in onderhuur', om niet de indruk te wekken van een woonplaats die men volgens de huidige bedoeling als permanent zou hebben gekozen.

[ ]: vierkante haken sluiten de postcode uit, die anders zou worden geïnterpreteerd als een privilege; tussen vierkante haken zijn postcodes 'irrelevant, verklarend en ingevoegd.' [The Style Manual for the California Supreme Courts, 1984]
De postcode heeft daarmee geen kracht of gevolg meer in de wet.

Geen beroep: geen teruggave mogelijk, regres, verwijzing of bezwaar niet toegestaan, niet onderhandelbaar.
Zonder verhaal (no recourse): geen mogelijkheid om erop terug te komen, geen teruggave, geen vermoeden van enige aansprakelijkheid, waarover dan ook [Black's Law, 4th Edition, page 1198]
Secured Party: wordt later uitgelegd.

: De dubbele punt tussen de voor- en achternaam moet voldoende zijn om in de spelling de persoonsnamen van elkaar te onderscheiden.

Probleem met de post

Gratis thuisbezorging wordt beschouwd als een commercieel voordeel in oorlog (Latijn: *commercium belli*: commerciële overeenkomst in oorlog, oorlogscontract). Al diegenen die adressen gebruiken, zijn omgezet in commerciële personen, dus wij allemaal. Het bewijs hiervan is dat je alleen betaalt voor het transport van postkantoor naar postkantoor. Gratis postbezorging is een militair voorrecht (uit de burgeroorlog van 1863). Bezorging aan de brievenbus van de eindklant is een privilege, want deze bezorging is gratis. Elke brievenbus voor de huisdeur impliceert daarom een privilege vanuit een trustrelatie. Een effectieve remedie om aan dit privilege te ontsnappen zou een postbus zijn! Het zou nog beter zijn als verschillende 'echte' mensen samen een postbus zouden regelen. Maar dat gelijkgestemde mensen elkaar ontmoeten en elkaar beschermen en ondersteunen, is sowieso het ultieme antwoord op elk rechtssysteem.

Iedereen … is een **begunstigde** (beneficiary). 'Het bestaan van de postdienst bewijst dat het echte doel van de postdienst de service is, niet om geld te verdienen.' [U.S. Postal Policy, D. Aplleton and Company 1931]
Dit privilege van de gratis bezorgdienst van de post had echter een veel grotere liefdadigheid in gedachten, namelijk die van de deelnemers onbewust tot medeschuldenaars en handelsnamen van de stroman te maken en deze in een trustsysteem te stoppen. Het accepteren van gratis postdiensten maakt van iedereen een **begunstigde** en een beschermingszoeker van een trust. Degenen die niet voor zichzelf kunnen zorgen, zijn een onderworpene van de 'parens patriae-doctrine'. Welkom bij de club van gehandicapten!

Kortom: de privileges van postbezorging alleen zullen onze soevereiniteit ook niet langer kunnen wegnemen en ze zijn zeker niet ons grootste probleem!

Handtekening en autograph

Levende mensen verzegelen documenten met een autograph; bedrijven (personen) gebruiken handtekeningen.
Publieke personen ondertekenen namens een openbaar ambt. Strikt genomen mogen ze aan ons niet adresseren, omdat we, zoals we hierboven meldden, een buitenlandse staat zijn. En als ze met ons praten, zitten ze knel met hun misleidende voorstelling van zaken dat we dood zijn. We zetten onze autograph in rode inkt met voornaam en achternaam, idealiter zoals hieronder getoond. Rood heeft de betekenis van bloed en betekent de wet van het land *(*Law

of the Land)*;* blauw staat voor water en geeft onze maritieme jurisdictie, de UCC, aan. Het document is verzegeld met een duimafdruk in rode inkt in de rechterbenedenhoek van het document. Ten slotte kan men een gekleurd exemplaar van het familiewapen plaatsen, ter grootte van een postzegel. Hiermee is de verzegeling van het document voltooid. De duimafdruk staat voor de levende mens, het familiewapen voor de familienaam. Als we met 100% zekerheid aangetoond willen hebben, dat hier een mens schrijft, dan schrijven we met de hand.

MPHans-Xaver: Meier ©
'Aan Rioleringskanaal 1'
c/o [98765] 'Hinterschmiding'

Geachte meneer Pias Publieke persoon,

... .
... .
... .
... .
... .

Met vriendelijke groet

Eigenhandig geschreven, mijn autograaf, verzegeld met mijn duimafdruk

, familiewapen

hans xaver meier _____ niet-overdraagbare autograaf,

Duimafdruk/ autograph

Alle rechten voorbehouden UCC 1-103 en UCC 1-308
Arm's length (Black`s Law Dict., 1e, 2e, 7e Edition)

Geen adres - geen persoon - niet-ingezeten buitenlander – geen inwoner - zonder BRD/US - niet militair - momenteel Beieren - geen gedwongen agent - houder van de titel en begunstigde van de geboorte-trust - Secured Party en crediteur - openbaar geregistreerd - gemachtigde - private standing - niet aansprakelijk volgens HJR 192 - crediteur van de CROWN CORPORATION - buiten BAR-alle interactie in handelsrecht: 'at arm's length' (Black's Law 1st / 2nd / 7th Edition) - without prejudice - alle rechten voorbehouden - UCC # 1-103 en UCC # 1-308 - zonder beroep of regres - soeverein - geen subject van een jurisdictie - niet binnenlands - alle contractuele relaties en referenties openbaar gemaakt in de UCC-1 Financing Statement

Hoofdstuk 13
Belasting

Als de overheid ons belasting wil laten betalen, neemt zij ons per assimilatie (het assimilatiebeginsel is vastgelegd in de Berner Conventie en behelst de gelijkschakeling van buitenlandse en binnenlandse auteurs) [Fockema-Andreae, pag. 29] als publieke dienaars op in het moederbedrijf BRinD, d.w.z. als franchisenemers, en bemachtigt zo de juridische identiteit van de persoon.
We hebben hierboven al gezien hoe privaat tot openbaar wordt gemaakt.

Privaat wordt gestolen als private mensen tot subjecten (onderworpenen) van een rechtsgebied gemaakt worden, door hun private positie te gappen en daar dan een publiek persoon van te maken, door hun woonplaats te veranderen van geografisch naar zakelijk, en door in 'publiekrechtelijke overeenkomsten' vrijwillige contracten te vermoeden.

Vindingrijkheid, creativiteit en slimheid die een Tijl Uilenspiegel waardig zijn. Ze geven het bedrijf dezelfde naam als het voormalige grondgebied van de staat, ze bedenken dubbelzinnige formuleringen en woordspelingen en definiëren ze in individuele statuten precies andersom en, net als de psychiaters, spreken ze relatief veel Latijn. Dat is 'met alle respect' bedrog van de hoogste kwaliteit. Aangezien publiek en privaat uiteindelijk alleen kunnen worden verbonden door vrijwillige, wederzijdse instemming, hebben ze hiervoor iets gecreëerd dat ze justitie noemen. (Latijn: *justitia*, gerechtigheid, rechtvaardigheid.)

'**Justitie**' is het einde van de regering. Het is het einde van de burgerlijke samenleving. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven, totdat het einde bereikt is of totdat de vrijheid in de voortgaande beroering verloren is gegaan." [The Federalist No. 51 (1788), James Madison]

Een belastingbetaler zou iemand zijn die onderworpen is aan en aansprakelijk is voor de belastingwetgeving. Het woord **'aansprakelijk'** is de doorslaggevende term die een wettelijke verplichting om belasting te betalen vaststelt.
'Het zou de plicht van alle volwassenen moeten zijn, die een inkomen hebben van meer dan $ 3500 per belastingjaar ...' [Revenue Act 1894, Section 29]

Als zelfbenoemde 'juridischewoordenexpert' vraag ik aandacht voor de woorden **'plicht'** en **'... zou moeten zijn'** Sindsdien heeft het Congres nooit meer geprobeerd een belastingwetgeving aan te nemen, die een **wettelijke aansprakelijkheid** voor natuurlijke personen omvat om een directe belasting te betalen.
Aansprakelijkheid: de voorwaarde van het recht 'gebonden of verplicht te zijn' te betalen of te vergoeden; wettelijke verantwoordelijkheid [Black`s Law, 2nd Edition]
Er is in de gehele Duitse belastingwetgeving of in de Amerikaanse 'Internal Revenue Code' **geen enkele bepaling**, volgens welke natuurlijke personen **belastingplichtig** zijn. Omdat inkomstenbelastingen **vrijwillig** zijn voor alle natuurlijke personen. Een bedrag dat u verschuldigd bent (amount you owe), is niet hetzelfde als een bedrag waarvoor u aansprakelijk bent (amount you are liable for).

Voordat een administratieve actie kan worden ondernomen, moet het vermoeden van aansprakelijkheid bestaan en worden aangetoond. In principe wordt aansprakelijkheid alleen gegenereerd als de soeverein vrijwillig akkoord gaat.
'**Een soeverein** is vrijgesteld van de rechtszaak ... op de logische en praktische gronden dat er geen wettelijk recht kan zijn tegen de autoriteit die de wet maakt, (en) op wie de wet gebaseerd is.' [205 U.S. 349, 353.27 S. Ct.526, 527, 51 L. Ed. 834 (1907)].

Onderworpen te zijn aan (subject to) betekent volgens 26 U.S.C. §7701 (a) (14) hetzelfde als aansprakelijk zijn voor (liable for). Een belastingplichtige zou iemand zijn die onderworpen is aan de belastingwetten. Maar er bestaat voor niemand zo'n wet behalve ... voor een publiek persoon. Die kan aansprakelijk worden gesteld. Het is echter een verplichting in het kader van zijn dienstverband bij de overheid. Iemand die geen publiek persoon is, kan dus geen belastingbetaler zijn.
Belasting is daarom de **last** (the burden) van het **privilege** om publiek persoon te zijn. Nu komen we al dichterbij. Bovendien geldt dat dwang of fraude niet tot een wettig contract kan leiden. Daar een wet niets zonder bestaande aansprakelijkheid kan afdwingen, kan ze ook niemand straffen. Kan de overheid een specifieke aansprakelijkheid creëren als er geen overeenkomstige wet is? Nee, dat kan ze in geen geval! De wetgevende macht moet de wet opstellen die de uitvoerende macht uitvoeren mag.
Een **verordening** die niet onder de wetgeving valt, is ongeldig [361 U.S. 87.89 (1959) en 354 U.S. 351,358-359 (1957)]
Dus als er geen wet is, die stelt, dat een belastingbetaler aansprakelijk is, kan geen enkele bestuurder ter wereld hem dwingen belasting te betalen. Zo is het! Maar zoals de naam al doet vermoeden, is er een zogenaamde belastingplicht voor hem. Alleen, belastingen zijn enerzijds niet verplicht en anderzijds vrijwillig!

'In de rechtsgang komt '**wet'** overeen met '**plicht'**.' [Black`s Law, 2nd Edition] '**Plicht** betekent ook morele verplichting buiten de wettelijke sfeer. **De weigering is geen reden voor een actie**. Hier is plicht het equivalent van morele plicht.' [Black`s Law, 2nd Edition]
Belasting: in algemene zin is een belasting elke bijdrage die door de overheid aan individuen wordt opgelegd voor bijdragen aan het gebruik en de diensten van de staat, of wel onder de naam van accijns, btw, tol, verplichting (duty) of andere benamingen (tribute). [Black`s Law, 2nd Edition]
'Het principe dat **belastingen** die vrijwillig worden betaald niet kunnen worden terugbetaald, is goed ingeburgerd.' [200 U.S. 488.192 U.S. 253]
Inkomstenbelasting ... 'is quasi-contractueel van aard.' [219 U.S. 250]
Entiteit: 'Term voor een echt wezen, bestaande werkelijkheid, organisatie om deze te kunnen belasten.'
Quasi - contractueel: 'Een verplichting die de wet schept bij ontstentenis van overeenstemming.' [Black's Law, 6th Edition, page 1245]
'Ons **belastingstelsel** is gebaseerd op vrijwillige belastingaanslag en betaling, niet op dwang.' [Flora v. U.S., 362 U.S. 145 (1959)]

Als gevolg hiervan zouden private zaken nooit kunnen worden belast, en dat zal ook niet gebeuren. Alle belastingen hebben betrekking op het publieke domein, op de overheid zelf, en

komen voor rekening van haar werknemers voor het voorrecht om overheidspersoneel te zijn. Alleen een publiek persoon kan daarom aan belasting worden onderworpen. En een publiek persoon is alleen iemand die een verblijfplaats heeft.
'De belastingdienst heeft het **domicilie van de publieke personen** in het 'District of Columbia' geplaatst.' [4 U.S.C. §72 en 26 U.S.C. §7701 (a) (9) en (a) (10) en 26 U.S.C. §7701 (a) (39) en 26 U.S.C. §7408 (c)]
Als we onze verblijfplaats niet binnen het statutenstelsel van de staat hebben, dan zijn de privileges en franchises niet van toepassing. De publieke persoon bestaat niet en het afdwingen van belasting kan niet op legale wijze plaatsvinden.

Internal Revenue Code (IRC) 877 (c): '**Belastingontwijking** wordt in bepaalde gevallen niet vermoed ... wanneer de persoon bij zijn geboorte een burger van de Verenigde Staten is geworden, alsook een burger van een ander land is geworden en een burger van dat andere land blijft'.
(2) (i). En in de BRinD? Toen we een Duitse 'burger' werden, zijn we toen onze verbintenis met onze bondsstaat kwijtgeraakt? Nee! We hadden de hele tijd 'dubbel burgerschap'. We moeten gewoon de minder wenselijke laten vallen!

We kunnen ons de moeite besparen: dezelfde maatstaven zijn van toepassing in de 'BRD-wetgeving'. Ook hier hangt de aansprakelijkheid van de burger af van een belastingwet, waaruit deze aansprakelijkheid moet voortvloeien. Maar die is er niet! Daarover is waar je ook zoekt niets te vinden. De Duitse wet op de inkomstenbelasting bepaalt wel wie belasting verschuldigd is (natuurlijke personen, enz.), maar ook daar is geen aansprakelijkheid geformuleerd.

§ 6 Aansprakelijkheid

- De aansprakelijkheid voor de schending van officiële plichten (§ 839 BGB, artikel 34 GG) wordt door dit **verdrag** en in het bijzonder door § 6 niet beperkt. De belastingdienst is onbeperkt aansprakelijk in geval van letsel aan leven, lichaam en gezondheid, zoals gesteld onder de productaansprakelijkheidswet (Product Liability Act).
- Bovendien is de belastingdienst aansprakelijk overeenkomstig de wettelijke bepalingen van het schenkingsrecht.

Maar als we het niet helemaal zeker weten, dan kunnen we het belastingkantoor gewoon de volgende vragen stellen.

"Laat ons a.u.b. weten welke wet u gebruikt om de aansprakelijkheid van een mens om belasting te betalen uit af te leiden en stuur ons in dit verband een gecertificeerde rekening (true bill) van de verantwoordelijke schuldeiser. Stuur ons een kopie van een belastingwet die een belastingplichtige aansprakelijk stelt voor inkomstenbelasting (enz. ...). En nu we ons toch deze moeite getroosten, laat ons in deze samenhang meteen weten wie de eigenaar is van het **betreffende belastingnummer.**

Zou het antwoord zijn, dat wij, als mensen, de eigenaren zijn, is het volgende vanaf vandaag van toepassing:
"U betaalt in de toekomst zelf uw belastingen, want we geven u graag ons eigendom; als u dit geschenk niet wilt accepteren, zullen we ons eigendom vernietigen."
Eigendom: 'Volledige heerschappij, titel of eigendomsrecht van een zaak of een claim.' [Black`s Law, 2nd Edition]
Per definitie kunt u met uw eigendom doen wat u wilt.
Als het antwoord is, dat het belastingnummer van u is, weet u zeker hoe u met uw eigendom moet omgaan. Als alternatief raden we u aan om alle belastinggelden op tijd over te dragen naar een van uw opgegeven accounts. U zult zeker begrijpen dat wij van onze kant uw eigendom niet langer mogen gebruiken. Omdat we privaat zijn, zou het een strafbaar feit zijn om buitenlands openbaar eigendom te claimen als het onze en het voor openbaar gebruik uit te geven.

Deel ons mede, of de volgende uitspraak waar is.
Uitsluitend ambtenaren of contractpartijen uit het officiële circuit mogen rechtmatig eigenaar zijn van wat voor het gebruik of de controle van openbaar eigendom of onroerend goed bestemd is, of eigendom dat voor openbaar gebruik geschonken is.
Is dit waar of onwaar?

Deel ons mede, of de volgende uitspraak waar is.
Een particulier die publiek eigendom gebruikt voor persoonlijke voordelen, bijvoorbeeld een belastingnummer, pleegt een strafbaar feit, omdat hij een openbare werknemer belichaamt die een ambtsaanmatiging in strijd met wettelijke voorschriften begaat. [18 U.S.C. § 912 Title 18, Part I, Chapter 43]
Is dit waar of onwaar?

Laat ons weten of de volgende uitspraak waar is.
Het bezit van een belastingnummer toont prima facie – bewijs, dat de bezittende persoon in de officiële hoedanigheid van overheidspersoneel functioneert. [Title 5, Part I, Chapter 5, Subchapter II, §552a]
Is dit waar of onwaar?

Laat ons weten of de volgende uitspraak waar is.
Het is illegaal om openbaar eigendom voor private doelstellingen of persoonlijk voordeel te gebruiken. [Title 18, Part 1, Chapter 11, § 208]
Is dit waar of onwaar?

Laat ons weten of de volgende uitspraak waar is.
Zonder een gegarandeerd voordeel of nut kan geen enkel wettelijk, afdwingbaar recht of titel of eigendom geclaimd worden.
Is dit waar of onwaar?

Laat ons weten of de volgende uitspraak waar is.
Als iemand belasting betaalt, betaalt hij deze vrijwillig en daarom moeten ze als een geschenk worden beschouwd, omdat belastingen worden gedefinieerd als 'een niet terug te betalen, onherroepelijk geschenk'.
Is dit waar of onwaar?

Is ons rechtsvermoeden juist dat de insluiting van het ene de uitsluiting van het andere is? (Latijn: *Expressio unius est exclusio alterius.*) [Bouvier's Maxims of Law, 1856]

Wij hopen dat u het ons niet kwalijk neemt deze vragen te stellen, omdat 'degene die wettelijke rechten gebruikt niemand schaadt'. (Latijn: *Qui jure suo utitur, nemini facit injuriam.*) [Bouvier's Maxims of Law, 1856]
We verklaren hierbij dat we geen publieke medewerkers zijn, omdat we slim genoeg waren om de publieke stroman tijdig op te zeggen en te verhuizen. In dit verband verwijzen we naar al onze zorgvuldig voorbereide en reeds gepubliceerde documenten aan het einde van deze uiteenzetting. Belastingen hoeven alleen te worden betaald door degenen die geloven dat dit moet en zeker niet door een mens! Dank u wel! Schaakmat! "

We stelden slechts enkele beleefde vragen, niets onbehouwens, om ons voor toekomstige briefwisseling in de juiste stemming te brengen. Voordat u een dergelijke actie uitvoert, moet u zich altijd toerusten met de echt belangrijke achtergrondkennis voordat u toeslaat. Maar zoals u zult zien, zal de ambtenaar op het belastingkantoor verbijsterd zijn. Hij krijgt zelden een vragenlijst in te vullen voor een 'belastingbetaler'. Alleen al vanwege zijn jarenlange conditionering denkt hij meteen aan een nieuwe, slimme variant van aangekondigde belastingontduiking.
Omdat hij zelf belastingbetaler is, kopieert hij de vragenlijst voor slechtere tijden, gewoon voor de zekerheid. Alle gekheid op een stokje, de volgende stap brengt hem naar zijn superieur. En diens pad leidt naar de baas boven hem. Dat gaat zo door en houdt niet meer op! Het maakt ons niet uit waar onze majesteitsschennis blijft hangen, want hier speelt de principaal-agent-doctrine die we al eerder genoemd hebben. Naar alle waarschijnlijkheid zullen we nooit een antwoord krijgen. Wanneer de antwoordtermijn is verstreken, moeten we iets anders bedenken om hen aan hun eigen wettelijke voorwaarden te laten voldoen. Bepalingen die we hun eenvoudigweg voor de neus gaan houden! Het is het proberen waard! En tegen die tijd zullen een paar trucs en vuistregels nog wel in ons opkomen.

Hoe dan ook, als ze zich de moeite getroosten om te antwoorden, dan zullen ze moeilijk met het geval uit de voeten kunnen. En daarmee hebben we ze bijna in ons eigen rechtsgebied. Als zij toegeven dat wij mensen de eigenaar zijn van het belastingnummer, ontbinden we natuurlijk op legale wijze ons eigendom. Zijn zij echter de eigenaar, betalen zij vanuit hun verplichting uw belastingen zelf. Dat eigendom verplicht, zegt zelfs onze 'grondwet' (artikel 14). In het echt beantwoorden ze onze vragen helemaal niet of ze omzeilen deze.
Helaas zullen ze ons nooit een directe, verifieerbare leugen opdissen, zodat we er genoegen mee zullen moeten nemen niets van hen te horen. Zij negeren het gewoon en sturen ons in ruil daarvoor het volgende verzoek om de belastingaangifte in te dienen en dit keer met een beetje meer nadruk! En dan zijn we weer terug bij af! Het is ons allemaal duidelijk, dat we een aantal goede private registers nodig hebben, die bijna compleet met hun wetten correleren. Onze weg van inspanning en moed zal niet gemakkelijk zijn, maar het zou nog veel moeilijker zijn om alles te laten zoals het is en niets te doen. Dit kunnen wij, vrouwen en mannen, onszelf gewoon niet aandoen!

Het belastingnummer is te vergelijken met een brandmerk voor een stuk vee. Het ingebrande merknummer is uniek, maar het kan nooit naar een mens verwijzen, alleen naar het 'hoornvee' dat we eerder waren. Hoe kan de staat als fictieve juridische constructie zeggen wie ik, de mens, ben? Hij ziet misschien wazig een mens voor zich staan, een querulant bovendien, maar hij kan niet zien wie ik ben, want de enige die kan weten dat ík dat ben, ben ik. Maar hij mikte ook niet op mensen, omdat de gezochte een ander is. Op dezelfde manier kijkt meneer de verkeersagent naar mijn identiteitskaart. Aha! De heer Meier ... en geeft mij daarmee te verstaan dat ik hetzelfde ben als dat dingetje! Als ik een stuk hoornvee wil blijven, identificeer ik mezelf met het persoonsbewijs en geef ik toe dat ik hetzelfde ben als dit kleine ding, dit stukje gelamineerd karton met foto. Een fictieve juridische constructie, bijvoorbeeld een politieagent, kan noch horen, noch verstaan, noch begrijpen.
Hoe kan een persoonsbewijs dat mij niet eens toebehoort aan hem, de andere gelamineerde kartonnen kaart, vertellen wie ik ben? Natuurlijk weet iedereen dat ik niet **hetzelfde** ben **als** mijn identiteitskaart. Maar fictieve advocaten geloven dat, omdat ze met deze *identificatie ons hebben waar ze vinden dat we thuishoren, namelijk als aangeklaagde in de rechtbank! En hiermee zijn we al bijna bij het volgende onderwerp aangekomen.

* uit het Latijn: *identi(cus)* [identiek], *-fica(re)* [maken], *-tio* [-ing], identiek-making.

Hoofdstuk 14

Advocaten

Tegenwoordig is een advocaat een beëdigd officier van de rechtbank en vanwege zijn eigen erkenning als deze officier is het zijn plicht om **de wil van de staat aan de burger op te leggen**. (Today an attorney is a sworn officer of the court, and by his own admission, as that officer, his duty is to impose the will of the state against the citizen.) [AMERICAN BAR ASSOCIATION, VERDRAG VAN 1947] (ABA: opgericht in Saratoga Springs New York, 21 augustus 1878)

Dit onderdeel verdient nauwelijks een apart hoofdstuk, zoals u kunt zien in de bovenstaande beschrijving van een advocaat! Ik doe het dan ook even vlot. Als er zich onder u een advocaat bevindt, wat ik nauwelijks kan geloven, dan zou hij misschien zijn carrièrekeuze moeten heroverwegen of stoppen met lezen. Aan het laatste geef ik de voorkeur, omdat ik niemand in **gewetensconflict** wil brengen. Wat? Oh, wat het woord betekent? Lees dat dan hieronder.

BAR: **B**ritish **A**ccreditation **R**egistry
Attorney: advocaat. [Uitleg. Het Engelse woord komt van het Oudfranse 'atorné', dat letterlijk betekende '(hij die is) aangewezen, aangesteld'. Dit gaat terug op het Latijnse *'attornatum'*, letterlijk 'ernaartoe-gedraaid'. Vergelijk Frans 'tourner', Engels 'to turn' en ons leenwoord uit het Spaans 'tornado'.]
'**ATTORN**: In het feodale recht, een eerbetoon of diensten overdragen van de ene heer (Lord) naar de andere. Dat is wat leenmannen, vazallen of pachters doen bij de overdracht van eigendom'. [Webster's Dictionary, 1828]
'Een **advocaat** neemt een dubbele positie in, wat resulteert in een tweeledige verplichting. Zijn eerste plicht berust bij de rechtbanken en de overheid, niet bij de cliënt.' (7CJS§4)
'**Cliënten** worden in betrekking tot hun relatie met hun advocaten ook wel beschermelingen (ward of the court) van de rechtbank genoemd.' (7CJS§2)
'Het **certificaat** van het Hooggerechtshof autoriseert alleen wetshandhaving in rechtbanken als een lid van de gerechtelijke tak van de overheid. Kan alleen beschermelingen (ward of the court) van de rechtbank, kinderen en zwakbegaafde personen vertegenwoordigen.' [Corpus Juris Secundum, Volume 7, Section 4]
'**Beschermelingen** van de rechtbank: kinderen en zwakbegaafde personen.' (Latijn: *Non compos mentis,* niet bij volle verstand) [290 Ky.644,162 S.W.2d 189, 190]
'Alle advocaten en rechters hebben een advocaat, als houvast, om hen te vertegenwoordigen.' [Black's Law, 6th Edition]
Kol Nidrei (Aramees: כל נדרי 'alle geloften'): **Herroeping en verbreking van alle persoonlijke geloften, eden en beloften aan God**
'Alle geloften, verboden, bezweringen, beschrijvingen en alles wat erop lijkt, straffen en eden die ik plechtig beloof, zweer, als een bezwering uitspreek, mij als verbod opleg van deze Jom Kippoer tot aan de verlossende volgende Jom Kippoer. Alle betreur ik, mogen alle zijn ontbonden, kwijtgescholden, geannuleerd, ongeldig en vernietigd zijn, zonder rechtskracht en zonder voortbestaan. **Mogen onze geloften geen geloften zijn, mogen onze eden geen eden zijn.**'

Alle advocaten en rechters zijn georganiseerd in een beroepsvereniging, die wij in de BRinD kennen als 'kamers van advocaten' en een 'rechtersvereniging'. Internationaal zijn deze kamers gestructureerd als de **'BAR Association'**. Waar ter wereld de BAR's zich ook bevinden, ze registreren zich allemaal in Groot-Brittannië (UK) en zijn daar ondergeschikt aan de CROWN TEMPLE SECRET SOCIETY. Deze society is er één van de drievoudige kroon (CROWN CORPORATION) en is het financiële machtscentrum van de wereld, gevestigd in de CITY OF LONDEN als een soevereine 'staat' zoals het VATICAAN en WASHINGTON D.C.
Alle 'BAR-advocaten' zijn daarom door verplichting en door hun eed gebonden aan de CROWN, die zelf buiten elke kerkelijke jurisdictie valt. Alle BAR-advocaten zijn daarom franchisenemers van de CROWN en gebruiken hun voorrechten om private rechten en private eigendommen over te hevelen naar openbare rechten en openbare eigendommen.
De methode waarmee zij dit doen is duidelijk: met statuten die zijn gebaseerd op hun 'trust- en privilegespel'! Je moet ze nageven dat ze vlijtig zijn, want sinds 1938 hebben ze ongeveer 60 miljoen statuten voor ons uitgevonden.
Opmerking: **elke burger** wordt geacht de wet te kennen [7 Wall (74 US 169) 666 (1869)]
Als dat geen wettelijk vermoeden is waar we ons druk om zouden moeten maken ...

'De uitoefening van rechten kan door geen enkele staat worden gelicentieerd' [U.S.C. 353 U. S. 238, 239], dus alle advocaten zijn slechts om één reden advocaat: ze zijn loyaliteit, toewijding en gehoorzaamheid verschuldigd aan hun beroepsvereniging, de CROWN.
De overheid is eveneens loyaliteit aan de CROWN verschuldigd. En van haar hebben alle advocaten hun vergunning, omdat de overheid geen staat vertegenwoordigt, maar de buitenlandse machthebber, de CROWN.
Een **licentie** is in de wet gedefinieerd als toestemming om iets illegaals te doen. (license" is defined in law as, 'A permit to do something illegal.') [Black's Law Dictionary, 6th and 7th Edition]
Een tweede essentiële taak van de advocaat mag hier niet ontbreken. Zoals we later nog wat preciezer zullen bezien, legt een advocaat de eed af dat hij alles moet doen om te verbergen dat hij een failliet bedrijf vertegenwoordigt en beheert.
Als u zich nu realiseert dat een advocaat als agent van de rechtbank binnen de BAR 'rechten en eigendom' moet overdragen aan de CROWN, moet u vriendschap met en vertrouwen in hen nog maar eens goed overwegen.
We mogen niet over het hoofd zien, dat de CROWN CORPORATION niet ondergeschikt is aan de Britse vorst: zelfs de koningin moet zich aandienen als ze de CITY OF LONDEN betreden wil. Simpel gesteld kun je zeggen dat de 'kamers van advocaten' worden gerund door de 'wereld-elitebanken' en dat de advocaten hún instructies uitvoeren om wereldwijd vermogen binnen te halen. Ook de Federal Reserve is eigendom van de "CROWN" en is, net als alle centrale banken, ondergeschikt aan de BIS (Bank for International Settlements).
Als we nu aan de gedachte aan levensreddende maatregelen willen vasthouden, ziet het er allemaal nogal verwarrend en onoplosbaar uit. Maar dat is het niet! Neem bijvoorbeeld de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring uit 1776 waarbij de 13 Verenigde Staten zich loskoppelden van het Britse Rijk.

Degenen die de verklaring voor de Amerikaanse zijde ondertekenden, waren vijf BAR-advocaten die door hun eed gebonden waren aan de CROWN CORPORATION, maar niet aan de Amerikaanse regering.
Daarmee bevonden zich aan beide kanten van het verdrag dezelfde mensen of dezelfde CROWN. Natuurlijk is een contract ongeldig, tenzij ten minste twee partijen het ondertekenen. De onafhankelijkheidsverklaring van 1776 ziet er mooi uit, maar het is waardeloos papier omdat het geen verdrag is. Amerika is niet onafhankelijk van Engeland!

Zo zijn in de US Inc. en net zo in de BRinD alle zogenaamde 'rechtbanken' rechtbanken van de CROWN. En alleen een burger van de CROWN kan daar als partij voor de rechtbank worden toegelaten. Dat moeten we goed onthouden!

Een klein probleem moest echter opgelost worden, omdat de jurisdictie van de CROWN-bankiers ook een meester kent en deze meester is Gods wet, de Bijbel. En de eerste vijf boeken van de Bijbel laten zien dat door mensen gemaakte rechtspraak ten strengste verboden is. De huidige Britse koningin Elisabeth Battenberg zwoer in 1953 een eed op de Bijbel en deze eed verplicht rechters en advocaten van de BAR om naar buiten toe Gods wetten te gehoorzamen. In werkelijkheid zweert echter geen enkele advocaat op de Britse koningin maar op de CROWN. De eed van de koningin was dus volkomen waardeloos.

Advocaten gehoorzamen Gods wet niet omdat ze dat niet mogen. De CROWN CORPORATION verplicht hen zich aan hun wetten te houden en deze staan, zoals reeds vermeld, buiten het canonieke rechtssysteem en buiten de Bijbel. Dit heeft ook een diepere betekenis, daar rechters en advocaten als priesters in een tempel van de CROWN kunnen worden gezien.
De religie op basis waarvan de CROWN opereert, staat het **Kol Nidrei-principe** toe bij de toepassing van maritieme juridische procedures of in het oorlogsrecht. Bedrog en fraude zijn hier geen obstakels en zelfs eden kunnen zonder gevolgen worden verbroken.
Kol Nidrei-principe: *In dit gebed verzoekt men om nietigverklaring van alle geloften, eden en verplichtingen, die men gedurende het afgelopen jaar op zich genomen heeft. Het gaat in deze nadrukkelijk om geloften jegens God en jegens zichzelf, niet jegens anderen.*
Op deze manier kan een gerechtelijke procedure worden gesimuleerd zonder dat de verantwoordelijke partijen elkaar de nek omdraaien. Maar we vermoedden al dat het rechtssysteem fundamenteel niet deugt en hier hebben we nu net de wortel van het kwaad te pakken. Neemt u dit allemaal nog van me aan? Laat het alsjeblieft duidelijk zijn, dat ik er ook niet bij was, maar dit alles alleen gelezen heb. De situatie lijkt me echter maar al te logisch beschreven!

Nog iets om het niet onopgemerkt te laten. Het bovenstaande probleem met 'Gods wetten' hebben de bankiers met behulp van hun BAR-advocaten keurig opgelost door zekerheidshalve de JURIDISCHE PERSOON uit te vinden. Een geboorteakte kan zich slecht op de bijbel beroepen. Om te ontkomen aan de BAR-jurisdictie en aan de CROWN moeten we ons natuurlijk, of we het nu leuk vinden of niet, op Gods wetten beroepen.
Dit is de enige manier waarop we ze kunnen overtroeven. En we kunnen ons ook de drie belangrijkste regels van het hemels recht herinneren:

- Houd vrede.
- Doe niemand pijn.
- Behandel anderen zoals je jezelf zou behandelen.

Met deze drie eenvoudige basisregels nemen we ons recht op water, land en lucht weer ter harte. **Dat is de wet van de hemel.**

Onze 'goede BAR-advocaat' zou dit niet zijn als hij geen deel zou uitmaken van een kamer van advocaten en daarmee is hij een agent van de CROWN CORPORATION. BAR-advocaten dragen eigendom over aan de staat. De US Inc., waarvan de wetten, zoals ik hier staande houd, op ons van toepassing zijn, zijn een afzonderlijke, buitenlandse, internationale, maritieme jurisdictie.
'De Amerikaanse overheid is een buitenlands bedrijf met het aanzien van een staat' [19 Corpus Juris Secundum, Corporation, §883 (2003)] en is daarom direct ondergeschikt aan de CROWN en dus aan de BIS, die in het begin van de jaren dertig door het Vaticaan werd opgericht. Wat doet de Amerikaanse overheid? Die houdt mensen gegijzeld, als onderpand en zekerheid namens de CROWN op grond van de Federal Reserve Act van 1913 en HJR 192 van 5 juni 1933 om geld te genereren voor de bankiers.
De Amerikaanse regering en daarmee de BRinD-regering zijn buitenlandse agenten van een buitenlandse regering, net als de advocaten en rechters. Wij zijn hun vijanden, zoals gedefinieerd in de Enemy Act van 1917. De 'voormalige' mens moet een CROWN-burger geworden zijn, zodat ze hem naar hun rechtbank kunnen slepen.

Dus als u nog steeds van mening bent dat u een advocaat moet raadplegen, onderwerpt u zich automatisch aan de jurisdictie van de BAR en dus aan de frauduleuze Kol Nidrei-wetten van de CROWN CORPORATION en pas dan wordt u verdragspartij tegenover de CROWN. En men wordt nog iets: men wordt beschermeling van de rechtbank en dus een persoon met een zwakke geest.
Iemand die een advocaat in het spel brengt, brengt geen rechtmatig proces tegen de 'noodtoestandsrechtbanken' teweeg, omdat advocaten agenten van de rechtbank zijn en ze alleen processen aangaan die door de rechtbank zijn toegestaan, namelijk om ... **privaat bezit over te dragen naar openbaar eigendom!** Genoemde 'iemand' heeft ze niet allemaal op een rijtje, hij moet mesjogge zijn!
Dat we dom waren, daar hadden we al zo'n vermoeden van. We wisten alleen niet precies waarom en hoe we dat voor elkaar gekregen hebben. Dat is inmiddels wel duidelijker geworden. Een luttele troost resteert aan het einde van dit trieste hoofdstuk. Alle advocaten en rechters worden vertegenwoordigd door een advocaat als houvast, dus alle advocaten en rechters zijn ook zwakzinnig. Ik vrees haast dat de hele BAR Association mesjogge is, omdat zijzelf binnenkort een aantal goede advocaten nodig zal hebben. Zei ik al dat de BAR in oktober 2015 werd aangeklaagd voor $ 279 biljoen in goud?

Hoofdstuk 15

Gerechtelijke instanties

'Er zijn sinds 1789 geen rechters meer in Amerika, er zijn alleen beheerders.' [FRC v. GE 281 US 464, Keller v. PE 261 US 428 1 Stat. 138-178]
De taak van de advocaten is om privaat eigendom over te hevelen naar publiek eigendom.

Hoe functioneren rechtbanken

Via de afstemming met de laatste hoofdstukken zal het eenvoudiger zijn om te begrijpen hoe rechtbanken 'functioneren' en hoe het zit met hun autoriteit. Want zolang we niet fundamenteel weten vanuit welke jurisdictie ze ons klein krijgen, komen we geen stap dichter bij de oplossing. Waarom is er eigenlijk een oplossing nodig? Als soevereine mensen zouden wij middels een paar goede gesprekken met elkaar wel tot een oplossing komen, maar hier hebben we te maken met frauduleuze bedrijven die, in licentie, ons eigendom aan het hunne willen toevoegen.
Dit hoofdstuk is essentieel in mijn betoog, omdat het ons onvermijdelijk naar de praktijk van het dagelijks leven leidt. Als we vijandig worden, zullen we niet verder komen. Als we weigeren, komen we in de rechtbank terecht. Ongehoorzaamheid en straf ontmoeten elkaar in de rechtbank.
We betalen geen parkeerkaart en laten het erbij. Op een dag belanden we in de rechtbank en in de bak. GEZ niet betaald, we staan terecht en worden vandaaruit in de gevangenis gezet. Belastingen niet betaald? O! O! Wat je dan te wachten staat!

Laten we beginnen met te stellen dat de heren van de wereld alleen naar macht en naar ons materiële bezit streven. Empirisch weten we dit al lang. We konden zien hoe ze onze eigendomstitels naar zich toe trokken door ons certificaten voor onze eigendomstitels te geven (bijv. de geboorteakte). Waardeloze ongedekte papieren. Een goudcertificaat in plaats van goud.
Ze 'verkochten' ons privileges, zodat we openbare eigendommen mochten gebruiken. **Eigendommen die ze ons eerder ontfutseld hadden**.
Omdat behalve de dood niets voor niets is, betalen we huur voor het gebruik van deze privileges in de vorm van belastingen. Als we een huis bouwen en niet langer in staat zijn om de lasten te betalen, zullen ze het huis van ons afnemen en het privilege om hun eigendom te gebruiken aan een ander geven.
Met de kunstgreep van de JURIDISCHE NAMEN zijn we zelfs tot staatseigendom en openbare werknemers geworden en daarmee hebben ze het prachtig voor elkaar gekregen: **ze hebben alles legaal weten te maken!**

Onze prachtige soevereiniteit is omgezet in een commercieel staatsprivilege. Maar hoe verliest een staat, of zelfs een individuele mens, zijn soevereiniteit en zijn totale bezit? We hebben het er al eerder over gehad: hetzij door oorlog en verovering, hetzij door een vrijwillig contract. Hoe dan ook, alles is nu eigendom van de frauduleuze winnaar. Het verslagen en beroofde volk is, vanuit het oogpunt van de overwinnaar, de vijand en om dit feit te

bevestigen is vastlegging in een wet het beste. Met de 'Trading With the Enemy Act' van 6 oktober 1917 (40 Stat. 411) werden alle Amerikaanse burgers tot vijand verklaard.

Ik hoef niet eens over ons Duitsers te praten, omdat de hele V.N. werd opgericht op basis van de vijandelijke staat 'Het Duitse rijk'. Zolang er geen vredesverdrag komt, heerst er oorlog en omdat de 'Enemy Act' van kracht is, verkeren we nog steeds in een staat van beleg. En de staat van beleg regeert in tijden van oorlog, ook bij ons. En dat allemaal vanwege geld!
De enige echte (= primaire) jurisdictie die onze heren gebruiken, is dan ook de noodtoestand (emergency) en het oorlogsrecht onder 12 U.S.C. 95a & 95b, ingesteld met de wet van 9 maart 1933. Dat klinkt helemaal niet zo lekker, omdat volgens Cicero alle andere rechten in oorlogstijd niet gelden. En daardoor staat het oorlogsrecht tijdens de staat van beleg boven alle andere rechten! Daar vinden we geen regels, want alles wordt geleid door noodzaak en nood kent geen wetten.

'De huidige statutenwetgeving verbiedt aangesloten banken van het Federal Reserve System om bankoperaties uit te voeren tijdens een door de president uitgeroepen noodsituatie, behalve onder de regulering van de minister van Financiën.' [12 U.S.C.A., Section 95 and Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 146]
De Federal Reserves 'Emergency Banking Relief Act' van 9 maart 1933 is nog steeds actief. Vanwege de 12 U.S.C.A. 95 vernieuwt elke president elk jaar de nationale noodtoestand.

Voor het algemene begrip moeten we een **kleine reis door de geschiedenis** maken ...

Jaar 1871

Laten we ons herinneren, dat in de Verenigde Staten sinds 1863 de nationale noodtoestand de basis was van alle overheidsacties, omdat de Verenigde Staten als soevereine staatsconstructie failliet waren. Het bedrijf Verenigde Staten Inc. werd geboren. De eerste steen voor dit nieuwe wereldwijde bedrijf werd gelegd in 1871. In dat jaar trad de District of Columbia Organic Act van 1871 in werking. Dit geschiedde kort na de Amerikaanse burgeroorlog, die in 1865 eindigde.
Met deze 'Act of 1871' heeft het 41e Congres van de Verenigde Staten 'Washington D.C.', de regering van de Verenigde Staten, omgezet in een commerciële onderneming. Met de contractuele integratie van alle Amerikaanse staten in dit bedrijf (Corporation), werd elke Amerikaanse burger onbewust een quasi-werknemer van de 'Verenigde Staten Corporation'. De staatsburgers werden bij wetgeving tewerkgesteld als publieke personen in het staatsbedrijf.
UNITED STATES CODE, Title 28, § 3002 (15) (A) (B) (C) :(15)

'Verenigde Staten' betekent - (A) een federale onderneming; (B) een agentschap, afdeling, commissie, bestuur of andere entiteit van de Verenigde Staten; of (C) een instrumentaliteit van de Verenigde Staten.
'Washington D.C.' is een commercieel bedrijf, het is geen staat en het behoort geen regering toe. Daarom bestaat de VS niet uit 51 staten, maar uit 50 staten + Washington D.C. Het district is een bedrijfsterrein en behoort daarom niet tot de Amerikaanse staten, net zoals de

'City of London' niet tot Groot-Brittannië behoort, het 'Vaticaan' niet tot Italië en de 'Bank for International Settlements' niet tot Zwitserland.
Dus vandaag de dag bestaan er twee verschillende USA's. Eerstens de Verenigde Staten van Amerika met de **Grondwet voor de Verenigde Staten en zijn president Barack Obama**, en ten tweede de VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA met de **Grondwet van de VERENIGDE STATEN en de CEO Barack Obama.**

Jaar 1913

Met de Federal Reserve (FED) Act van 1913 werd een **private banking consortium** tot de centrale bank van de Verenigde Staten, met het recht bankbiljetten te drukken en de geldstroom te controleren. Deze 'Act' stelt de FED in staat om 'geld' te creëren zonder tegenwaarde, hetgeen de 'staat' (het Amerikaanse bedrijf) dan zelf voor zijn overheidsuitgaven moet lenen tegen rente. Om de rente te kunnen betalen, moet de 'staat' inkomstenbelastingen heffen van 'zijn burgers'. Inkomstenbelastingen zijn verboden door de grondwet, maar niet door de algemene voorwaarden van het staatsconcern.

Jaar 1933

Vanwege de Eerste Wereldoorlog en de daaropvolgende economische crisis gingen de VERENIGDE STATEN (CORPORATION) in 1933 failliet. Je zou ook kunnen zeggen dat de private banken, beter de CROWN, er toen eindelijk in slaagden de VS in een faillissement te drijven. Congreslid James Traficant, Jr.: "Het is een erkend feit dat de federale overheid van de Verenigde Staten zich, met de door president Roosevelt aangekondigde Emergency Banking Act van 9 maart 1933 48 Stat.1, Public Law 89-719, als failliet en ontbonden zag."
Om handelingsbekwaam te blijven en verder te kunnen opereren, bood het failliete UNITED STATES Inc. zijn **burgers c.q. werknemers als zekerheid en onderpand** aan. Dit geschiedde middels de House Joint Resolution (HJR) 192.
In 1933 werden voor het eerst verplichte geboortecertificaten voor bewoners ingevoerd, die ook **als bankgaranties en zekerheden** fungeerden. Hun waarde komt overeen met een gemiddelde verwachte winst per inwoner, die wordt berekend op basis van hun levensprestaties, creatieve ideeën, consumpties en gerelateerde belastingbetalingen tijdens hun gemiddelde levensduur. Het rode nummer op de achterkant van de Amerikaanse geboorteakte is de registratiecode van een op de beurs verhandeld effect/waardepapier.

'Het eigendomsrecht van bezittingen ligt bij de staat; individueel eigendom bestaat alleen in relatie tot de overheid, wat neerkomt op louter gebruik; en het gebruik moet in overeenstemming zijn met de wet en afhankelijk zijn van de behoefte van de staat.' [Senate Document Nr. 43, 73th Congress, 1th Session]
Vanwege het faillissement van UNITED STATES Inc., de loskoppeling van dollar en goudprijs en de ongeremde 'geldcreatie' door de FED (Fiat-Money), zijn de bankbiljetten tot puur schuldpapier geworden, alleen gedekt door de waarde, die de individuele burger (onwetend bij zijn geboorte) aan de 'staat' gegeven heeft. En wie Federal Reserve Notes (dollars, maar ook euro's) gebruikt, bevindt zich in een privaat UCC-handelsbedrijf, omdat als een vorm van betaling papieren van een privaatbedrijf gebruikt worden.
Als dat geen enorm voorrecht is!

Voor de mensen in de VS en voor ons is dit essentieel. De oorspronkelijke, organische grondwet verleende de mensen **onvervreemdbare** rechten die, als gevolg van de fraude van 1871, toen de burger tot publieke persoon werd, tot **relatieve rechten of privileges** ingeperkt werden. Wie een rechtszaal in de Verenigde Staten binnenkomt, begeeft zich in het rechtsgebied van het handelsrecht - aangegeven door de met goud bestikte vlaggen - en valt daarmee **buiten** de grondwet en buiten de rechten die de grondwet hem garandeert.

Laten we samenvatten
Oorspronkelijk dachten we (liever gezegd ik) dat commerciële handel in de UCC de oplossing van ons 'jurisdictie probleem' zou zijn, omdat alle staten en autoriteiten aantoonbaar geregistreerde handelsondernemingen zijn. Toen vroegen we het aan de paus en ontdekten we dat alle commerciële handel in een trustsysteem is geïntegreerd. Een trustsysteem dat werkt via privileges en vertrouwensrelaties waar we niets van wisten. Zonet hebben we vernomen dat de hele wereld failliet is en alles onder de noodtoestand, het oorlogsrecht valt.
De belangrijkste conclusie die we hieruit kunnen trekken, is dat de bankiers de meesters van de aarde zijn. De bankiers bedachten dit systeem, planden het al lang van tevoren, creëerden het doelbewust en ze willen het natuurlijk koste wat kost overeind houden.
Dus als we onze soevereiniteit terug willen hebben, moeten we uiteindelijk de begrippen eigendom en geld uitzuiveren. Trefzekerder en concreter uitgedrukt: het gaat om het faillissement dat zij beheren en controleren en de staat van beleg met oorlogsrecht die ze over ons hebben afgeroepen.
Met onze geschiedkundige excursie hebben we eindelijk gevonden wat we zochten (most wanted):

Het rechtsgebied waarin we ons allemaal bevinden is de buitenlandse administratie van het wereldbankroet onder de staat van beleg/ het oorlogsrecht van de CROWN CORPORATION.

Het lijkt erop dat we aan dit alles nooit kunnen ontsnappen. Om nu te voorkomen dat we daardoor een depressie krijgen, wil ik voor een beetje ontspanning zorgen. Ik ga alvast het proces noemen dat ons uit deze hondsgemene val kan halen. Eerst een paar punten pro memorie. Een: we wilden de UCC kraken en deden dat met de 1-103 en 1-308. In een mum van tijd zijn we in 'Common Law' beland. Twee: nu moeten we bij iemand schade veroorzaken, voordat we kunnen worden vervolgd. Drie: we wilden af van de trustrelaties en deden dat met weerleggingen en 'op armlengte' (at arm's length). Vier: we wilden de publieke persoon 'Stroman' en zijn privileges kwijt en hebben ons verblijf veranderd. Maar (en nu zijn we bij vijf), tijdens de oorlog zijn er geen andere rechten en wetten van toepassing: alleen oorlogsrecht!
En daar bevinden we ons absoluut in. Ze doen en laten wat ze willen. Hoe kunnen we daar tegenop?
We kraken hun staat van beleg met een nietigverklaring (*Abatement*)!
Het lijkt erop dat dat de enige manier is om de toepassing van de staat van beleg te stoppen. Tegen een nietigverklaring kan het oorlogsrecht zich niet staande houden.

Nietigverklaring (abatement): Als ze worden uitgevaardigd tegen militaire machten en hun rechtbanken in openbare of administratieve zaken, heeft dit tot gevolg dat alle procedures in

een rechtbank buiten werking worden gesteld, omdat militaire machten geen 'standing' tot beantwoorden hebben. [Black's Law, 3rd Edition (1933), pages 7 tot 8]

Alles wat we hierboven hebben aangedragen in termen van geschiedkundige samenhang, zou nooit de grotere context mogen verdoezelen, omdat de BAR-advocaten (advocaten, officieren van justitie en rechters) de instructies van de CROWN-bankiers blijven uitvoeren om voor borrelende geldbronnen te zorgen; en het is de enige taak van een rechtbank om rekeningen te vereffenen.

'Het proces van het **boekhoudkundig evenwicht** bestaat eruit vast te leggen, waar iemand in een fiduciaire rol goederen of geld voor een ander [bijv. de CROWN] ontvangen heeft om de juiste vergoeding zeker te stellen en te herstellen.' [Black`s Law, 8th Edition]

En ze doen dat onder de staat van beleg, zodat ze in de rechtszaal niet lang hoeven te dralen of, in tegenstelling tot ons, beleefd moeten zijn. Omdat het puur om handel gaat, is het nu gemakkelijker te begrijpen waarom ernstige misdrijven zoals diefstal, moord, afpersing en moord worden gedefinieerd als kapitaalmisdrijven, d.w.z. als commerciële misdaden.
'**Commerciële misdaden zijn**: diefstal, ontvoering, afpersing, slavernij, zwendel, drugsmisbruik, prostitutie ...' [27 CFR 72.11 code]

'Franchise-zitting (franchise court): een privaatrechtelijke zitting die bestaat onder een koninklijke licentie (privilege), met jurisdictie in een verscheidenheid van zaken, ...' [Black's Law Dictionary, 7th Edition]

'**Een buitenlandse vijand**, een buitenlander die, in internationaal recht, een onderdaan of burger is van een vijandige staat of macht. Het feit dat een persoon een permanente of tijdelijke trustverplichting aan de vijandelijke macht heeft, geeft hem het stempel van een vijand in oorlogstijd.' [1 Kent, Comm. 74 and Black's Law, 3th Edition]
'Alle burgers van de **Verenigde Staten** zijn uitgeroepen tot vijand van de **Verenigde Staten, Inc.**' [Congressional Record, 9th of March 1933, including H.R.1491, Amended Trading With The Enemy Act. (12 USC 95 (a) & (b), Stoehr v. Wallace, 255 U.S. 604.]
Het begrip **'vijand'** is niet beperkt tot de vijandelijke regering of haar strijdkrachten. Alle burgers van de ene oorlogsdeelnemer zijn vijanden van de regering en vijanden van alle burgers van de andere oorlogsdeelnemer. [Manual for Courts Martial, supra, page IV-34, Art. 99- 23c(1)(b).] ('Enemy' is not restricted to the enemy government or its armed forces. All the citizens of one belligerent are enemies of the government and all the citizens of the other.)

Nom de guerre: letterlijk 'oorlogsnaam'. Een vreemde vijand [wij, de mensen] kan tijdens de oorlog uit zijn naam geen handelingen handhaven. [Wharton's Pa. Digest, Section 20, page 94, (1853)]
'Net als bij de onafhankelijke soevereiniteit valt het onder de jurisdictie en plicht van een staat om inmenging in de status van zijn eigen burgers door andere staten of buitenlandse mogendheden te verbieden.' [Black's Law Dictionary, 4th Edition, Page 1300]
'Een **naam** uitgedrukt in HOOFDLETTERS of initialen van een naam zijn geen geschikt zelfstandig naamwoord om een specifieke persoon aan te duiden, maar ze zijn geschikt voor

een fictieve naam of de naam van een dode of voor een oorlogsnaam.' [Gregg's Manual of English] 'A **name** spelled in all capital letters or a name initialed, is not a proper name denoting a specific person, but is a fictitious name, or a name of a dead person, or a **nom de guerre**.'

'Alle wetten die niet in overeenstemming zijn met de **grondwet** zijn nietig.' [Marbury vs. Madison, 5 US (2 Cranch) 137, 174, 176, (1803)] (All laws which are repugnant to the Constitution are null and void.)
'Niemand is verplicht om een wet te gehoorzamen die in strijd is met de grondwet en die door geen enkele rechtbank kan worden gehandhaafd.' [16 Am Jur 2nd, Sec 177 late 2nd, Sec 256] (No one is bound to obey an unconstitutional law and no courts are bound to enforce it.)

'Als een rechter weet dat hij onbevoegd is of als hij handelt op duidelijke en geldige statuten die hem duidelijk van jurisdictie beroven, dan verliest hij zijn immuniteit.' [Rankin v. Howard, (1980) 633 F.2nd 844, cert. den. Zeller v. Rankin, 101 S. Ct. 2020, 451 U.S. 939, 68 L. Ed 2nd 326] When a judge knows that he lacks jurisdiction, or acts in the face of clearly valid statutes expressly depriving him of jurisdiction, judicial immunity is lost.
'Bevoegdheid van de rechtbank in geval van onbevoegdheid is nietig.' [Burnham v. Superior Court of California, County of Marin, 110 S. Ct. 2105 (1990)]

Betekenis van rechtvaardigheid (en van 'privaat'): het recht om met rust gelaten te worden (to be let alone). [277 U.S. 438, 478]

Voor het recht is iedereen gelijk

Het is niet zo eenvoudig om in dit hoofdstuk orde te scheppen, omdat, zoals we hierboven gezien hebben, de jurisdictie verschillende niveaus biedt, waarop we ons voor de rechtbank zouden kunnen bevinden. En we gaan meestal naar de rechtbank, omdat we niet weten waar we anders claims geldend kunnen maken.
Omgekeerd kunnen we zelf te maken krijgen met een particuliere of een openbare claim. In beide gevallen beslist een 'zogenaamde rechter' die 'recht' spreekt vanuit de geldende wetgeving. Tenminste, zo denken mensen erover. Het resultaat bij de rechtspraak: de ene verliest, de andere verliest nog veel meer!
Ingeval we zelf claims indienen, zijn er alternatieve mogelijkheden die we zullen bekijken in het hoofdstuk 'Geld'.
In geval van een rechtszaak tegen ons zou het een opluchting zijn, als we niet naar de rechtbank zouden hoeven gaan en de zaak in beiderzijds welbevinden opgelost zou kunnen worden. Of het zo eenvoudig kan zijn, moeten we natuurlijk aan ons geweten vragen. In hoeverre is een tegen jezelf gerichte claim rechtvaardig of niet. Dit is waar onze ethiek in het spel komt. Voor de meer fatsoenlijke onder ons, zou een verhelderende discussie en een eerlijke consensuele overeenkomst met de eiser de beste manier zijn om de zaak te verduidelijken en na aanpassing af te handelen. Zulk gedrag is tegenwoordig een buitengewone zeldzaamheid!
Waar we in dit hoofdstuk echter het oog op richten, zijn claims die voortvloeien uit de molen van de bureaucratie. We reden te snel, ontvingen een parkeerticket, ontvingen gele brieven

(aanmaningen) vanwege te late betalingen, hebben een natuurlijke afkeer van GEZ-bijdragen (omroepbijdragen), waren niet in staat om de belastingaanslag op te brengen, kwamen in algemene zin niet meer toe met ons geld en hebben gewoon hartstikke genoeg van al die gedwongen betalingen. Maar als we niet betalen, komen we onvermijdelijk voor de rechtbank. Indien nodig sluiten ze ons op.

Om het thema aan te pakken, moeten we het vanuit verschillende invalshoeken bekijken. Wat maakt het zo interessant voor dit private franchise-gerecht om aan deze werkwijze vast te houden? Het enige doel van een rechtbank zoals hierboven gedefinieerd is om rekeningen te vereffenen. Ze doen dit in de geest van hun private autoriteiten, namelijk de BAR en haar opdrachtgever, de elite banken van de CROWN. Van onze advocaten (BAR-agenten van de rechtbank) kunnen we hetzelfde verwachten. Voor een commercieel handelsbedrijf is het belangrijkste belang 'ons' geld. Hierna zullen we dan ook uitleggen hoe ze dit in praktische zin aanpakken.

Vanuit welke positie handelen de rechtbanken?

Het gerucht gaat al tientallen jaren dat elke rechter een geheime eed moet afleggen: hij belooft het bankroet overeind te houden. Onthoud altijd dat ze ons in 1933 als zekerheid verpand hebben (HJR 192 etc.), terwijl **wij de echte schuldeisers**/crediteuren zijn en **zij de debiteuren**. Zij hebben onze waarde gestolen. Maar zij mogen nooit onthullen wie de echte schuldeiser van het faillissement is.
De advocaat mag dat ook niet zeggen! Dus zijn er in de rechtbank naar waarheid twee partijen:

1. Private eiser of private aangeklaagde als schuldeiser versus
2. Rechter, advocaat en mogelijk officier van justitie als schuldenaar.

Door de ellende van onze onbekendheid en onwetendheid geloven we echter dat het andersom is en dat eisers en beklaagden de schuldenaren zijn en de staat de schuldeiser. We kunnen nu al vermoeden dat dit voor ons niet goed zal aflopen.
Een autoriteit klaagt ons aan, bijv. het belastingkantoor daagt ons. Daarbij zijn twee feitelijke partijen betrokken: wij als de 'gedaagde' (= schuldenaar) versus 'rechtbank- advocaat-belastingkantoor' (= schuldeiser). Het enige dat telt voor de rechtbank is, dat er een procedure is. Of de eiser of de gedaagde verliest of wint, is voor de rechtbank niet relevant. De rechtbank wint altijd als er een procedure is. In het genoemde geval wint de belastinginspecteur (schuldeiser) natuurlijk. Toch zijn er individuele gevallen waarbij de schuldenaar wint. Die worden openbaar gemaakt omwille van een schijn van 'gerechtigheid'. Dat moet wel, want de rechtbank en het belastingkantoor staan aan dezelfde kant. Denk maar aan de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring van 1776. De echte partij, de schuldenaar, verschijnt echter nooit voor de rechtbank. Nee, de internationale bankiers verschijnen nooit voor de rechtbank. Daarmee blijven de ware aard van het proces en het procesobject (aard en oorzaak van de actie) onbekend.
Het eerste wat moet gebeuren, is dat op tafel komt wie de ware schuldeisers van het faillissement zijn. Wij, als de echte schuldeisers, kunnen de posities als volgt onthullen:

'Dit is een faillissementszaak. U beheert het faillissement. In dit faillissement ben ik de schuldeiser en de rechtbank de schuldenaar. Als dit duidelijk is, dan ben ik geen partij in deze zaak. Een schuldenaar kan een schuldeiser nooit voor de rechter dagen!'

Als we via een advocaat de echte aard van het proces willen weten en onze claim langs die weg willen laten lopen, dan **kan** en **mag** hij dat **niet** voor ons doen. Als we zonder advocaat voor de rechtbank komen en de fraude zouden blootleggen, dan zou de rechtbank zich gedwongen zien de procedure niet toe te staan, omdat deze zou kunnen worden gepubliceerd. En daarmee zouden zij hun eed van trouw schenden. Wat zou er bijvoorbeeld op tegen zijn om onze 'volmacht' (power of attorney) terug te krijgen en ze te vertellen dat ze hun faillissement niet langer hoeven te beheren?

De internationale bankiers hadden de regering gechanteerd en die in 1933 bedreigd met een depressie die erger zou worden dan de voorspelling die ze in 1929 gedaan hadden. En zo gingen ze allemaal door alsof ze in staat waren tot betalen met de bedoeling ons zo lang mogelijk uit te melken. Men kan nooit een gezagsdragende instelling bij de kraag pakken, omdat deze eenvoudigweg het faillissement beheert. In 1930 tekende men een contract in Genève, waarin dit alles werd overeengekomen. Er is zelfs geen wet hierover, alleen dit privaatcontract van Genève.
Het juiste antwoord op de vraag: "Vanuit welke positie handelen de rechtbanken?", luidt toch wel: "Alle wetten en statuten bestaan alleen om het faillissement te handhaven; de rechtbank handelt vanuit de positie van faillissementsbeheerder. Het gerechtshof representeert in waarheid niets anders dan de bankiers!"
Hiermee is het **absolute hoofdvermoeden** van dit hoofdstuk uit de doeken gedaan!
We zullen hier nog op terugkomen!

Vanaf welke juridische niveaus handelen ze tegen ons om het faillissement te verhullen? We zijn er al achter gekomen en hebben drie wetniveaus ontdekt die plotseling logisch lijken.

Eerste niveau: staat van beleg en oorlogsrecht

Alle rechten vallen stil in oorlogstijd. De rechter kan doen en laten wat hij wil. De mensen zijn tot vijand verklaard, zodat de staat van beleg wettelijk van toepassing is. De overheid en de rechtbanken handelen vanuit een noodtoestand, een noodtoestand die destijds werd afgedwongen door de machtigste banken ter wereld.
Onze oplossing: **nietigverklaring** (ongeldigverklaring van handhaving van de staat van beleg), omdat oorlogshoven processen op basis van common law niet kunnen horen.

Tweede niveau: trustrecht

De rechtbank creëert een of meerdere trustrelaties voor ons. De ene keer zijn we de begunstigde van de trust, op andere momenten zijn we de beheerder. Trustrelaties hoeven niet te worden bekendgemaakt. In het trustrecht hebben we absoluut geen rechten. Waarom? Omdat we overheidsfunctionarissen zijn en privileges ontvangen. Een publiek persoon betaalt belasting, omdat hij het privilege heeft om overheidsfunctionaris te zijn. Een 'sociaalverzekeringsplichtige' heeft het voorrecht om mogelijk later een pensioen te

ontvangen. Een zorgverzekerde ontvangt het privilege om de kosten van ziekte gedekt te krijgen. Een briefschrijver mag de postcode gebruiken. Een autobestuurder krijgt met de licentie van een rijbewijs het privilege om deel te mogen nemen aan het openbare wegverkeer en je mag werken (voor de staat) als staatswerknemer in handel en bedrijfsleven. Uit faillissement kregen we het voorrecht om met schulden te kunnen betalen. De lijst is onuitputtelijk.
De beheerder van een trust heeft als enige plicht zijn taken als trustee uit te voeren. Hij is net zo'n overheidsfunctionaris als de rechter! Waar moet hij rechten voor hebben? Een begunstigde van een trust is al begunstigd en heeft privileges. Waarom zou hij rechten hebben en klagen? Hij heeft alles al!

Zoals we al weten: de eiser, d.w.z. de begunstigde, gelooft dat de rechtbank hem zal horen, maar hij heeft het mis omdat hij niet de wettelijke titel heeft. De taak van de rechtbank is het legale recht te bepalen en vast te leggen. Als u geen wettelijke titel voor het onderwerp hebt, kunt u geen wettelijke rechten op dat onderwerp claimen en dan hebt u geen standing in het recht (geen rechtsbevoegdheid)! Dus kunt u oneervol weer vertrekken.
De beste opstelling zou hier zijn: "De geboorteakte hoort niet bij mij, noch de ID-kaart, noch het rijbewijs, noch het belastingnummer, noch het sofinummer, omdat ik daar geen wettelijke titel op heb. Dus heb ik bij deze rechtbank niets te zoeken." Want als je geen wettelijke titel hebt, kan een rechtbank niets beslissen of bepalen. We hebben geen rechten of rechtsmiddelen om onszelf te verdedigen en zijn overgeleverd aan de genade van de rechtbank. Aangezien alle staten failliet zijn, wordt trustwetgeving gebruikt met de trust als vangnetbedrijf.

Derde niveau: handelsrecht UCC

Op alle niveaus die we hier bespreken, handelen rechtbanken op vermoedens. We moeten voorzichtig zijn en alle vermoedens aangrijpen en terugwijzen. Zij zijn niet verplicht om hun rechtsvermoedens bekend te maken. In het handelsrecht is er een vermoeden, dat wij, als publiek persoon, een woonplek hebben binnen het gebied van hun jurisdictie. We zijn daarom betrokken bij handel en zaken en zijn, als een publiek persoon, handelspartner.
Als we rechtsvermoedens niet terugwijzen, zijn we onderworpen aan de wetten en statuten van de UCC. Rechtbanken opereren in een jurisdictie die nooit iets met de zaken te maken heeft. Ze werken in maritieme jurisdictie, hoewel ze zich anders voordoen. Ze accepteren eenzijdige contracten als geldig en ze verlangen geen enkel bewijs van de geldigheid van de maritieme jurisdictie. Als de rechter ons de identiteitskaart voor 'identificatie' vraagt, wil hij weten of we in dienst zijn van de staat en als handelspartner gezien kunnen worden. We tonen de ID-kaart en worden als handelspartner gezien.
Onze persoonsnaam laat hem ook zien dat het geboortebezit ons begunstigt. Dat vindt hij niet leuk omdat hij de begunstigde wil zijn. Dus vraagt hij of ik de (beheerder) HANS MEIER ben. Natuurlijk ben ik die! En hop, de trustee (ik) en de begunstigde (hij) zijn al netjes verdeeld en zijn het erover eens; het proces-verbaal van de griffier kan dit op elk moment bewijzen.
Het komt niet in ons op om hem te vragen: "Als ik uw vraag beantwoord, ga ik dan een commercieel contract aan met u? Onderhandelt u hier over een trustrelatie? Wilt u mij mijn begunstigde positie afnemen?"

Wat we beter niet kunnen vragen is: "Bent u mijn juridische rechter krachtens artikel 101 GG?" Die vraag geeft ergernis en is niet verstandig gekozen, omdat de rechter als bedrijfsmedewerker van de groep zich houdt aan de 'algemene handelsvoorwaarden'. Wij zijn daar ook aan onderworpen en hij is naar bedrijfsstatuten zeker onze juridische rechter.
Een **'ja'** van onze kant brengt altijd de instemming met een commercieel contract tot uitdrukking. Net als de verkoper van een levensverzekering legt hij ons vast op het 'ja-antwoord' en brengt ons geoefend en soepel in zijn commerciële contract, waar we niet meer aan kunnen ontsnappen. Het komt allemaal neer op een contract. Ze doen er alles aan om onze instemming met het contract te krijgen! Het doel van het handelsrecht is om tot een contract te komen om geld voor de kroon te genereren. We doen er goed aan om DE HEER PIAS LOMPERD, de rechter, al voor de zitting enkele notities toe te sturen over onze rechtspositie, in het bijzonder het **voorbehoud van onze rechten** volgens de UCC.

Vierde en samenvattende niveau: faillissement

De US Inc. ging op 4 maart 1933 failliet. Dit maakte binnenlandse transacties illegaal. Handelen met de vijand is altijd illegaal. We zijn nu de vijand van de CROWN. Onze binnenlandse handel is handel met de vijanden van onze buitenlandse meesters. Binnenlandse transacties kunnen dus worden gereguleerd en bestraft, tenzij we een expat (migrant, ontheemde, tijdelijk in het buitenland vertoevend) zijn of de handelspartner is een expat. Als ieder van ons 50 expat-vrienden zou hebben, zou onze handel met elkaar buitenlands zijn en dus uitgesloten van enige statuten en belastingen. Ik ben er overigens ook een fan van om 50 van dergelijke vrienden, buren en kennissen te hebben.
De overheid is zelf schuldenaar van een buitenlandse associatie en treedt dus uitsluitend op als agent van haar buitenlandse meesters.
'De burger kan niet klagen omdat hij zich vrijwillig heeft onderworpen aan een dergelijke regering.' [92 US 551]
'... alle regeringen zijn bedrijven gecreëerd door gebruik en algemene toestemming ...' [36 VS 420 (1837)]

Ergo, de Amerikaanse regering is net als de Duitse een failliete onderneming en functioneert in haar eigen militaire wetgeving onder de Emergency Act, gekenmerkt door de bestendige noodtoestand. Een noodwet is geen wet omdat de nood zelf de ontoereikendheid van en het gebrek aan rechtvaardiging voor deze wet aantoont. De noodtoestand betekent een voortdurende oorlog tussen de overheid en de mensen. Amerikaanse burgers worden geclassificeerd als vijanden van de private, commerciële bedrijfsregering (US Inc.) in overeenstemming met de handel volgens de Enemy-Act van 9 maart 1933. De constante noodtoestand, een bewuste, gewilde en opzettelijke zelfcreatie, die opgezet werd door de banken en de overheid zélf, is de begunstigde en is vastgelegd onder andere in '12 USC 95 Appendix van Titel 50'. De commerciële regels zijn rechtsdominant omdat mensen ze nooit weerleggen en alle wetten gebaseerd zijn op vermoedens. Ze lieten ons goud en zilver opgeven en gaven ons daarvoor 'colorable money': dat lijkt wel op echt geld, maar het is dat niet.
Alle fictieve statuten komen de facto voor en niet de jure en zijn uiteindelijk regels van een elite gestoeld op geweld. Het logische gevolg is: 'oorlogsrecht, staat van beleg, winnen-

verliezen, wet van noodzakelijkheid, afschaffing van wetten, geen wet, wetteloosheid als volledige afwezigheid van geldige wetten.'

Daaruit volgt contractrechtelijk het volgende.
Er is geen rechtmatige contractinhoud, geen overeenkomend contractueel doel, geen vrije instemming van partijen, aanwezigheid van fraude en dwang, geen afdwingbaar contract, geen afdwingbare contractuele omgeving, absoluut recht op zelfverdediging, volledig recht en **plicht** om deze criminele agressie te negeren en af te wijzen.
Iedereen die een **sofi-nummer** heeft aangevraagd, heeft zijn burgerschap bij CROWN ingeleverd als pand voor de staatsschuld. Door een nummer maakt men ons tot 'subject van' (wat wil zeggen: 'onderworpen aan') de overheid. En we zijn het ermee eens dat we geen soevereine burger zijn, omdat we door de overheid 'beschermd' worden. Beschermd? Zeker uit die hoek zullen we geen bescherming krijgen om ons te vrijwaren tegen onze eigen domheid, leidend tot de keuze om subject te zijn. Toppunt van sarcasme is wel dat ze ons er ook nog om honen: een beschermde burger is dom, incompetent en zwakzinnig (Latijn: *non compos mentis*). Bescherming betekent een subject zijn, een onderworpene. Je wordt een beschermeling van de staat, je verliest je volmacht, enz. Alle nummers, zoals in dit geval het sofinummer, moeten worden verwijderd.

Onze rechtbank is een agent van de CROWN en beschouwt ons als een vijand volgens de staat van beleg. In werkelijkheid zijn wij echter de waarde die als onderpand hun faillissement dekt. Wij zijn de schuldeisers van hun fraude. Zij zijn de schuldenaar. Alleen debiteuren moeten in de rechtbank voorkomen. Als we dat ontdekken, hebben ze geen standing meer bij ons, omdat een schuldenaar een schuldeiser niet aansprakelijk kan stellen. Als we hun fraude blootleggen, zal hun kaartenhuis instorten, zeker niet zonder slag of stoot, maar het zal vallen.

Een **gegeneraliseerde** uitdrukking bevat niets zekers (Latijn: *Generale nihil certum implicat*). [Maxims of Law van Bouvier, 1856]
Een **rover** kan men tot alles in staat achten (Latijn: *Omnia praesumuntur contra spoliatorem)*. [Broom's Maxims of Law, 1845]
IRM-publicaties …. 'Hoewel het een goede bron van algemene informatie is, mogen (deze) publicaties niet worden geciteerd om een standpunt te ondersteunen.' [Internal Revenue Manual (I.R.M.), § 4.10.7.2.8]

Hoe gerechtshoven ons misleiden en wat we daar nooit zouden moeten doen

Rechtbanken stellen vragen en definiëren daarbij de gebruikte woorden niet.
Daarom weet ook nauwelijks iemand dat 'moeten' in feite 'kunnen' betekent.
We moeten onze eigen definities gebruiken om niet in hun 'privilege-valkuil' te raken. Ze spreken Latijn en leggen het niet uit. We moeten Latijn leren of daar helemaal niet verschijnen. Het eerste amendement van de Amerikaanse grondwet garandeert als een onvervreemdbaar recht het recht om te spreken, en dat houdt vanzelfsprekend ook in het recht om de beoogde betekenis van elk woord dat we spreken te definiëren. We hebben dus het recht om te zeggen: 'onder het begrip ***'moeten'*** versta ik een mogelijkheid en geen dwang.'

"Beklaagde, u bent verplicht de waarheid te zeggen!" De waarheid zeggen? Wacht even: nee hoor, de waarheid kan niet worden gezegd in een rechtbank. Het gerechtshof is een fictie. Een fictie kan de waarheid niet horen. Een dergelijk handelsaanbod moet onmiddellijk worden afgewezen! Over wiens waarheid gaat het? Er is geen wet tegen leugens, dus er is geen wet voor de waarheid. Iets **echts** als **waarheid** is helemaal onbekend voor een fictie als de rechtbank. Het is een val! Omdat er geen wetten zijn, worden die alleen maar vermoed. Er zijn geen contracten en er is geen echt geld, want die worden alleen vermoed. Met de verplichting van de beschuldigde om de waarheid te zeggen maakt men de beste contractafspraken.
Overigens: in de Verenigde Staten gebruiken rechters nu hun eigen privaatrecht. Alle statutenwetten zijn auteursrechtelijk beschermd. Als het publiekrecht was, zou je nooit auteursrechten hebben. Publieke wetten zijn nog steeds van toepassing, maar de rechters hebben ze bijgevolg gewijzigd en gebruiken ze voor private doeleinden (ca. vanaf 1965).

Het domste wat je kunt doen, is de rechtbank en zijn jurisdictie in twijfel trekken. Een rechter kan niet oordelen in zijn eigen zaak (Latijn: *Nemo judex in causa sua*) [Black's Law, 6th Edition, page 502]
De rechtbank is een buitenlandse, maritieme, met gouden vlaggen behangen proceslocatie. We zijn niet in de BRinD als we terechtstaan. Hier heeft de huisheer de leiding. **De cruciale vraag is of je daar iets te zoeken hebt.** En we hebben daar geen zaken, omdat we, zoals we eerder duidelijk gemaakt hebben, daar niet zullen verschijnen zonder dat het gerecht zichzelf in verlegenheid brengt. In de rechtbank moeten debiteuren terechtstaan en geen schuldeisers zoals wij zijn.

Er volgen nu een paar voorbeelden uit de praktijk.

Voorbeeld 1
Rechter: "Beklaagde, begrijpt u de rechtszaak?"
(Daarmee wordt bedoeld: "U hebt toch als een volledig bewust persoon achter de stroman, gewild, geweten en opzettelijk de wet overtreden en bent akkoord gegaan met mijn handelsaanbod om volledig te voldoen aan de contractuele voorwaarden van het systeem?")
Antwoord: "Sinds wanneer ben ik eiser of beklaagde, als ik de schuldeiser ben en u, achtenswaardige rechtbank, de schuldenaar? Bent u zojuist even het faillissement vergeten dat u beheert?"

Voorbeeld 2
Rechter: "Beklaagde, verstaat u mij? (Do you understand me?)"
Antwoord: "Natuurlijk ben ik niet ondergeschikt aan u, edelachtbare. Ik sta niet **onder u**, integendeel, ik sta **boven u** omdat ik uw schuldeiser ben! En ik vermoed dat u het vast ook met mij eens bent, dat ons handelscontract hiermee van de baan is? Ik ben schuldeiser en heb geen zaken voor de rechtbank, omdat ik geen partij ben. U als debiteuren moet dat onder elkaar maar uitmaken. Want geen partij bij de CROWN, dan ook geen rechtszaak!"

Voorbeeld 3
Men heeft een heel grappige methode op internet beschreven. De gedaagde diende eerder zijn levendverklaring in met verwijzing naar enkele van zijn gepubliceerde documenten en wilde daar alleen als mens verschijnen. Dus kwam hij als mens. De rechter vraagt hem om de persoonsnaam, hij kan de rechter niet horen. Hij vermoedt vaag de mondbeweging van een fictie, maar hij kan niets horen! De rechter vraagt hem opnieuw om de persoonsnaam, hij begrijpt hem gewoon niet. Hij kan de fictie niet zien, horen of herkennen. Na enkele andere vragen die niet kunnen worden gehoord, beëindigt de rechter de zitting en seponeert hij de zaak.

Voorbeeld 4
De rechter vraagt de stroman: "Aangeklaagde, begrijpt u uw rechten?"
Antwoord: "Ik ben de schuldeiser en soeverein: ik hoef u in uw zaak niet te antwoorden; het is niet uw zaak of ik mijn rechten begrijp of dat ik uw fictieve woorden begrijp; de reden waarom ik dat niet hoef te doen, is dat ik geen persoon ben die door de staat wordt gereguleerd. Ik heb geen status en ben geen openbaar kantoor. Ik heb standing op het land. U, edelachtbare, kunt alleen uw eigen werknemers beschuldigen. Ik ben niet een van hen!"

Maar willen we het zover laten komen? Nee, dat willen we niet! Maar stel dat we om welke reden ook toch voor de rechtbank verschijnen, laten we er dan eens wat luchtigjes en met een beetje humor naar kijken. We zijn nu ondertussen op de bodem beland van hun belachelijk gedoe en gaan nu een klein oefeningetje doen.

Voorbeeld 5
De rechter vraagt als eerste: "Wat is uw naam?"
Antwoord: "Nee, dat is het niet."
Rechter: "Wat bedoelt u?"
Antwoord: "Ik zeg dat **wat** niet mijn naam is."
Rechter: "Ik vraag naar uw naam."
Antwoord: "Ik heb veel namen, welke bedoelt u?"
Rechter: "Ik bedoel uw echte naam."
Antwoord: "Mijn ouders noemen me zoon, mijn dochters noemen me vader en mijn hond noemt me woef! Ik luister daar altijd naar! In wélke naam bent u geïnteresseerd?"
Rechter: "Vriend, wij spelen hier geen spelletjes, ik wil graag weten of u HANS MEIER bent."
Antwoord: "De naam die u zojuist hebt genoemd, is een copyrightnaam en mijn eigendom. Ik heb dit publiekelijk bekendgemaakt. Als u mijn eigendom opnieuw wilt claimen, wil ik u erop wijzen dat daar een gezouten vergoeding aanhangt. U bent vrij om te beslissen of u deze naam wilt blijven gebruiken of niet. Waar kiest u voor?"
Rechter: "Knul, je brengt jezelf in de problemen! Geef me nu je naam!"
Antwoord: "Knul is geen naam die van mij is. 'Heer', zal ik ook maar meteen zeggen, al helemaal niet! En nooit zal ik u een naam overdragen!"
Rechter: "Wat uw naam ook is, ik zeg, dat u uzelf moet identificeren!"

Antwoord: "Meneer PIAS LOMPERD, ik ben alleen geïnteresseerd in het beschermen van mijn eigendomsrechten; instrueert u mij om mijn privaat eigendom aan u te overhandigen zonder iets terug te ontvangen, zonder compensatie?"
Rechter: "Nee, ik vraag alleen om uw naam!"
Antwoord: "Voor alle duidelijkheid: ik geef mijn eigendom niet af en ik vermoed dat u me om de NAAM vraagt, zodat u mijn eigendom kunt gebruiken. Zo is het toch?"
Rechter: "Nee, dat klopt niet, ik heb uw naam nodig, zodat we door kunnen gaan met de dagelijkse gang van zaken! Ik wil dat u zichzelf identificeert."
Antwoord: "Ja, als u niet weet wie ik ben, wat doen we hier dan eigenlijk? Noem me mijnentwege dan maar gewoon schuldeiser – crediteur."
Rechter: "Dus heer schuldeiser - crediteur. Waar woont u?"
Antwoord: "Ik leef binnen de grenzen van mijn huid."
Rechter: "Wat is uw adres?"
Antwoord: "Ik heb uw adres niet. Ik ben geen eigenaar van een adres."
Rechter: "Waar slaapt u 's nachts?"
Antwoord: "In een bed."
Rechter: "Ik bedoel het gebouw waarin u slaapt."
Antwoord: "Ik slaap niet in een gebouw, ik slaap in een bed."
Rechter LOMPERD: "Het is wel goed zo, we stoppen ermee. Een heel slimme vogel... compos mentis."

Het is allemaal grappig, maar het is ook de waarheid. Met het naamspel en de woonplaats onderwerpen zij ons aan hun jurisdictie.

Als een rechter je in een dilemma brengt door te vragen wat je naam is, spel dan in ieder geval je menselijke naam zó, dat deze niet klinkt als je persoonsnaam. Op die manier ontsnap je aan de persoon! En jij bent ook degene die je zegt te zijn. Een identificatie van jou, de mens, is een onmogelijkheid van het recht. De wet kan het onmogelijke niet afdwingen (Latijn: *Lex non cogit ad impossibilia*) [Broom`s Maxims of Law, 1845]
Het zou belachelijk zijn om iemand wijs te maken, dat je hetzelfde bent als een foto op een gestempelde kartonnen kaart. En 'hand op mijn hart' en niks tegen je ouders, maar weten we wel precies wanneer en waar we zijn geboren? We weten het alleen van horen zeggen, dat klopt toch? En trouwens: er is geen wet die je vertelt, dat je jezelf identificeren moet. Het is ook eenvoudig onmogelijk om een mens te identificeren. Alleen dingen kunnen worden geïdentificeerd. Ze kunnen je niets maken!

Als we voor de rechtbank verschijnen, wordt aangenomen, dat we een 14e-amendement-burger zijn (gelijken onder de wet), dat we een slaaf zonder rechten zijn, dat we een verblijfplaats hebben, enz. enz. Kijk alstublieft hoe zij het bewijzen. Antwoord: het wordt bewezen door voor de rechtbank te verschijnen. [FRCP §2.4 (2) (4)]

Dagvaarding: 'Instrument dat wordt gebruikt om een civiele actie of een speciale actie te initiëren en een middel om jurisdictie over een partij te verkrijgen.' [Black's Law, 6th Edition, page 1436] Ons verschijnen maakt de jurisdictie, anders niet.

Laat het ons vanaf nu duidelijk zijn, dat de rechtbanken slechts over drie dingen onderhandelen:

1. rechtshandelingen (wetgeving/statuten);
2. acties met betrekking tot eigendom en
3. acties van noodtoestand en oorlogsrecht.

Stel dat we verstrikt geraakt zijn in een overheidsoptreden dat ons uiteindelijk terecht laat komen in een gerechtelijke procedure, dan kunnen we een levensgrote strategische vergissing begaan: **vóórkomen op grond van een appèl**.
De misvatting dat we moeten gehoorzamen, komt voort uit onze natuurlijke veronderstelling dat het een kwestie van opheldering is. Dat is het echt niet! Het gaat allemaal om de rechten waar de 'staat' onder een contract recht op heeft en dat is het doel op zich van de procedure.
Als de gemeente ons vraagt om gemeentebelasting te betalen voor de nieuwe kinderspeelplaats in de naburige stad volgens § R2D2, dan gaat het vooral om een handelsaanbod. Het is een aanbod van een commercieel bedrijf aan een commercieel bedrijf.
Als we nu een standpunt over de situatie innemen, bijv. dat de speeltuin niet in ons dorp wordt gebouwd en dat we het nut van deze financiële bijdrage niet inzien, hebben we daarmee natuurlijk het commerciële aanbod al geaccepteerd.
Waarom? We hebben alles toegegeven wat de gemeente eerder vermoedde! We hebben toegegeven dat we onder de jurisdictie van onze gemeente vallen. We hebben de geldigheid van § R2D2 bevestigd. We hebben toegegeven dat er een trustrelatie bestaat. We hebben toegegeven dat er een handelsverdrag bestaat. We gaven toe dat we een stroman en geen mens zijn, anders hadden we de fictie van de gemeente niet kunnen horen.
Onthoud: **het gaat altijd om de rechten, het gaat nooit om de zaak**.
Kortom: we zijn ingegaan op het handelsaanbod en we hebben ons onderworpen aan de jurisdictie, beter de AHV (algemene handelsvoorwaarden) van de gemeente. En deze algemene handelsvoorwaarden bepalen dat we moeten betalen.
Het maakt niet uit of we nu redelijke gronden vinden, die tegen hun eisen ingaan of niet. Dit is een emotieloos, onnatuurlijk proces en het is moeilijk voor ons om dit onder ogen te zien.
Niettemin wordt het handelscontract legaal als we niet onmiddellijk onze rechten (stempel met UCC 1-103 en 1-308) voorbehouden en het handelsaanbod in een tweede brief met de UCC-methode afwijzen. We gaan er **met geen enkel** woord op in. We vragen om informatie over de soevereine bevoegdheden van de gemeente en ontmaskeren de brief als een commercieel aanbod van een handelsmaatschappij. We stellen deadlines in voor de antwoorden en we presenteren onze AHV's, die juridisch effectief worden als onze wettelijke vermoedens niet worden weerlegd. Als de gemeente niet in staat is onze rechten ongeldig te maken, bevindt deze zich na onze deadline in de jurisdictie van onze algemene handelsvoorwaarden. En we hebben daar reeds voorzieningen getroffen met een schadeloosstelling en vergoedingenschema en ons van een onderpand verzekerd. We hebben dus de actie van de gemeente gekopieerd en teruggedraaid. Nu staat de gemeente in ons handelscontract. Er is natuurlijk niets op tegen vrijwillig bij te dragen aan de kosten van de speeltuin. Het benodigde geld zal binnenkort beschikbaar zijn!

Trouwens: een nietigverklaring of een copyright-procedure zou in dit geval ook denkbaar zijn.

Andere trucs van de rechtbanken

Gebruik van vermoedens; inclusief de 12 belangrijkste gissingen van de BAR Association. Dit zijn:

1. Het staatscertificaat
2. Openbare dienst
3. Ambtseed
4. Immuniteit
5. Dagvaarding
6. Bewaring
7. Voogdijrechtbank
8. Trustee court
9. Overheid als uitvoerder/ begunstigde
10. Executor voor schadevergoeding (onpartijdig)
11. Onvermogen
12. Schuld

De onbewuste acceptatie van hun **rechtsvermoedens** leidt tot oneer, omdat het gebrek aan standing aantoont. Opmerking: van 'dishonor' kan men niet beschuldigd worden als de rechten eerder waren gereserveerd.

Gebruik van kunstmatige woorden en bedachte woorden

Bijvoorbeeld: belastingbetaler, publiek persoon, rijbewijs, dwangbevel.

Gebruik van definities, die op elk juridisch gebied iets anders betekenen.

Bijvoorbeeld: burger, ingezetene, vreemdeling, verblijf.

Maar waar staat in de wet dat een begrip dat niet wettelijk gedefinieerd is, niet door mij gedefinieerd mag worden?

Bijvoorbeeld: wijzelf als spiritueel wezen.

Insinuaties en verdraaiingen naar het principe: Slaat u uw vrouw nog steeds?

Trust-franchise als rechtsgeldig te verkopen en ervan uit te gaan dat er een trustrelatie bestaat.

Het **vermoeden** dat een statuut publiekrechtelijk is.

Het **vermoeden van de rechtbank** dat het jurisdictie zou hebben over de eiser en de verweerder.

De insinuatie om een **subject** en een **persoon** en **aansprakelijk** te zijn.

Niet naar voren brengen van het bewijs van de geldigheid van hun (maritieme) jurisdictie.

Omkering van de bewijslast of negatief bewijs (iets dat niet bestaat moet worden bewezen) ... zie dat maar eens voor elkaar te krijgen!

De soeverein zover brengen dat hij toegeeft de stroman te zijn, hem tot schuldenaar maken en hem aldus in oneer brengen.

Dwang, zoals het afdwingen van handtekeningen en **bedreiging**.

In het algemeen: door te verstoppen, te verheimelijken en door bedrog.

Een goede manier om niet te verliezen is de eiser en met hem de rechtbank van het rechtsgebied dat hij erbij betrekt 'aan te vallen'. Als je dat niet doet, verlies je omdat het dan tot een proces komt.

De **allerbeste** oplossing om niet te verliezen is: niet voor de rechter verschijnen of de rechter aanwijzen als trustee.

Nooit spreekt de rechtbank recht over een zaak! Zij beheert en regelt trustaccounts. Eén piepje onzerzijds is al voldoende om ons in de val van hun jurisdictie te lokken. Dus: ga nooit op hun handelsaanbiedingen in! Geef uw **standing** aan en reageer met een proces. Daarover later meer. Ga nooit in op een handelsaanbieding van een autoriteit, want voor een rechtbank is dit al voldoende bewijs voor een vermoedelijk commercieel contract.

Wat Mary Croft te zeggen heeft over de gerechtshoven

'Het enige wat fictieve entiteiten van ons willen is onze levensenergie in de vorm van geld, en de enige manier voor hen om het te krijgen is door onze toestemming. **Ze kunnen niet functioneren zonder ons**, dus moeten ze ons naar de rechtbank slepen, zodat we schulden kunnen betalen die ze met hun rechtszaak tegen de trust [HANS MEIER] zelf hebben gecreëerd.'

Aangezien common-law-rechtbanken niet meer bestaan, weten we dat een zaak nooit te maken heeft met 'feiten' of levende mensen. Iedereen die een verklaring aflegt of zelfs feiten in een zaak meldt, heeft dus bij voorbaat verloren. Alle rechtbanken opereren onder trustwetgeving (Trust Law), gebaseerd op canoniek recht, dat zich in het verraderlijke handelsrecht van de UCC geopenbaard heeft, en we zijn alleen in de rechtbank om de rekening te betalen, als het ze tenminste lukt om ons daarbinnen te krijgen.

Om dit te doen gebruiken ze alle regels van de kunst: intimidatie, bangmakerij, bedreiging, spot, woede-uitbarstingen, belachelijk maken, enz., alleen om rechtsmacht te simuleren en onze instemming te verkrijgen dat we de NAAM HANS MEIER (trustee) zijn. Nadat we onze naam, Hans Meier, genoemd hebben, zijn we gebonden aan de rol van de trustee, d.w.z.: degene die verantwoordelijk is voor het beheer van de trust, vergelijkbaar met een directeur van een Duitse GmbH, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, vergelijkbaar met een Nederlandse nv. Dus tot nu toe is het een verspilling van onze tijd, energie en emoties om naar een plaats te gaan, waarvan het zo goed als zeker is dat wij daar aansprakelijk gesteld zullen worden.
Uit onze indoctrinatie, programmering en training weten we dat rechters onpartijdig zijn en een dienovereenkomstige ambtseed afgelegd hebben.
Dit betekent, dat hij noch de aanklager noch de verdediger mag bevoordelen. Maar onze ervaring leert ons dat hij het openbaar ministerie ten gunste is. Een flagrant belangenconflict wordt hier maar al te duidelijk: officieren van justitie, rechters en griffiers werken allemaal voor de staat (corporatie), de eigenaar van de trust voor dode rechtspersonen. ['Cestui Que Vie Act' van 1666], met andere woorden: de staat als eigenaar en licentiegever van het CQV-trustbezit HANS MEIER.

Het gaat niet om 'gerechtigheid', het gaat om het beheren van een trustvermogen. Ze vertegenwoordigen een trustvermogen, dat toebehoort aan de staat, en als wij de **gebruikers/**

begunstigden zijn, zijn er slechts twee posities over, die van de **uitvoerder** en die van de **trustee**.

Dus als we de vooringenomenheid van een rechter bewijzen - hoewel ik betwijfel of het zover zal komen - kunnen we hem laten weten, dat we ons bewust zijn van deze rollen. Krachtens de antitrustwetgeving kunnen zij niet de **uitvoerder of trustee** van een trustbezit zijn en tegelijkertijd de **begunstigde**. Dit zou met elkaar in strijd zijn, aangezien de **begunstigde** niet in zijn voordeel kan handelen. De enige manier waarop overheidsfunctionarissen de **begunstigde** van het trustvermogen kunnen zijn, is door de aansprakelijkheid die zij hebben aan ons over te dragen, omdat ze niet tegelijk de **vermogensbeheerder** en de **begunstigde** van de trust kunnen zijn. Het curatorschap en het kantoor van de vermogensbeheerder (uitvoerend 'schip') zijn hete aardappelen die we van ons bordje moeten zien te vegen, zodat we de gebruiker van de vermogensactiva kunnen zijn.

Toen we werden geboren, werd een trustfonds - een **Cestui Que Vie-Fund** (CQV) - in ons voordeel opgericht. Bewijs hiervan is de geboorteakte. Maar wat was de waarde die in dit trustfonds overgebracht werd om het op te bouwen? De waarde was **je recht op eigendom** door je geboorte in deze wereld, **je lichaam** door het levendgeborenbewijs en **je ziel** door de doopakte. De staat die dit trustfonds gesticht heeft, is de **eigenaar** en **trustee** of **beheerder** van het trustvermogen. Omdat de staat echter de **begunstigde** van het vermogen wil zijn, moet hij jou (**de feitelijke begunstigde**) overhalen om hem toe te staan de trustactiva te bezwaren door middel van **je handtekening** op een document (een dagvaarding, een aanvraag, enz.), om daarmee **het curatorschap aan hem overgedragen te krijgen.**
Een trustfonds kan overal worden **opgezet** en de partijen bij het fonds kunnen op elk moment worden **ingezet**. En aangezien de **begunstigde** de trustactiva niet kan belasten (dat kan alleen een trustee), is het de staat als **trustee** die de activa belast, maar hij doet dit in **zijn voordeel**, niet in het onze. Volgens de antitrustwetgeving is **de enige manier voor de staat** om te profiteren van zijn trustvermogen **door u ertoe te brengen van rol te wisselen** - van de begunstigde naar de trustee (degene die verantwoordelijk is voor de verrekening), **terwijl hij van de rol van trustee in die van de begunstigde glijdt** (omdat geen van beide partijen beide rollen tegelijkertijd in dezelfde trustee-relatie kan spelen). Volgens de antitrustwetgeving is de enige manier voor hem om trustactiva te belasten: het verkrijgen van de **toestemming van de begunstigde**. Waarom zouden we overeenkomen om van rol te wisselen als de trustactiva voor ons bedoeld zijn? En hoe lukt het ons om dit te voorkomen?

Welnu, hun manier van handelen is om ons voor het gerecht te brengen en ervoor te zorgen dat we, misleid en onkundig, doen wat ons verteld wordt. Maar als we de samenhang kennen, voordat we daar verschijnen, weten we wat we moeten zeggen, zodat dit niet gebeurt.

De **griffier** (court clerk) is de **sleutelfiguur**, ook al lijkt de rechter dat te zijn. De griffier is de **curator** van de CQV-trust die de staat toebehoort. Hij of zij is verantwoordelijk voor het aanwijzen van de **trustee** en de **uitvoerder** (vermogensbeheerder – executor) van de trust in die specifieke rechtszaak. Dus **de griffier bestempelt de rechter als trustee** (die de activa beheert) en hij bestempelt de officier van justitie als de **uitvoerder** van het trustfonds (*the one to execute the trust*). Hij is degene die de trustactiva afdwingt.

De **uitvoerder (vermogensbeheerder)** is uiteindelijk verantwoordelijk voor de verrekening, omdat hij of zij de zaak voor de rechtbank heeft gebracht namens de staat (**die op zijn beurt de fiduciaire relatie heeft gecreëerd**) die de CQV-trustactiva heeft belast. Alleen een **vermogensbeheerder/ officier van justitie (executor/prosecutor)** kan een trustrelatie tot stand brengen of initiëren, en **wie iets anders creëert, is aansprakelijk** en moet de **schade herstellen** (*must provide the remedy*).

Dat is de reden waarom alle officieren van justitie verplicht zijn om hun chequeboek mee naar de rechtbank te nemen, omdat, als ze hun aansprakelijkheid niet kunnen overdragen aan de vermeende verdachte (de beklaagde), of de vermeende beklaagde (de beschuldigde) het aanbod van de staat om aansprakelijkheid te aanvaarden afwijst, iemand in dat geval het trustfonds van het overeenkomstige bedrag moet vrijstellen om de schuld te compenseren. En deze 'iemand' is de officier van justitie. Aangezien de officier van justitie degene is die het trustbezit compenseert, moet de officier van justitie (procureur/ executeur PE) de last regelen. Als de rechter (administrateur, curator) de naam van het trustbezit, HANS MEIER, roept, kunnen we blijven staan en vragen:

"Voor de goede orde: moet deze oproep zo verstaan worden, dat het rechtsvermoeden klopt, dat het hier gaat om een 'Cestui-Que-Vie'- trustvermogen en dat dit trustvermogen, dat u nu beheert, het HANS MEIER-trustvermogen is?"

Hiermee wordt vastgesteld, dat we weten dat de naam een trust is en geen levende man.
Meestal is de eerste vraag van de rechter (beheerder, trustee): "Wat is uw naam?" Of "Wilt u uw naam vermelden voor het proces-verbaal?"
We moeten heel voorzichtig zijn om onszelf niet te identificeren met de naam van de trust, want als we dat doen, zullen we van rol veranderen en een **trustee** worden en de rechter een **begunstigde**. Als we vanaf het begin weten dat de rechter de **trustee** is, dan weten we ook dat de Rechter HANS MEIER is in deze trustrelatie (Constructieve Trust).
Het is krankzinnig, niet? Hun vertwijfeling maakt hen gek, dus projecteren ze hun gekte op ons en gaan psychologische maatregelen voor ons regelen, zoals: 'U dient opgenomen te worden!' Dit alles om hun ogen te kunnen sluiten voor hun eigen gekte. In dit verband kunnen we denken aan de wilsverklaring.
Dit is het punt waarop we kunnen vragen:
"Suggereert u dat deze oproep/vraag naar de naam betekent, dat u waarschijnlijk niet weet waar ik het over heb? Geeft u daarmee uw incompetentie toe? Moeten we iemand laten komen die weet waar ik het over heb?"

Ze moeten ons ertoe brengen toe te geven dat we HANS MEIER zijn, anders moeten ze de rekening betalen. En als we op hun verlangens ingaan, zijn we inderdaad de klos. Want de **rechter is de trustee,** een precaire positie.
We kunnen de zaak nu het beste zo aanpakken:
We zeggen: "HANS MEIER staat inderdaad voor deze rechtbank!"
We wijzen naar de rechter en zeggen: "Met alle respect, dat bent u! Als trustee bent u vandaag HANS MEIER. Vermoed ik dat correct?"

We blijven respectvol en vriendelijk, anders vervallen we tot hun niveau. Als de rechter gefrustreerd raakt, omdat we niet toegeven de naam van de trust te zijn evenmin als de trustee, beheerder van het vermogen, vragen we hem wie hij is.

"Voordat we hier verder gaan, edelachtbare, moet ik weten wie u bent." We richten ons tot de griffier en vragen hem - de beheerder van het CQV-trustfonds van de staat: "U bent waarschijnlijk de beheerder die de rechter als trustee aangewezen heeft in de trustrelatie nr. xxxxxx. Hebt u de officier van justitie aangewezen als de vermoedelijke handhaver in deze vermoedelijke trustrelatie?" We wijzen dan naar de rechter met de woorden: "Dus u bent de curator" en vervolgens naar de officier van justitie: "En u bent hier de executeur en ik de begunstigde. Hierbij geef ik u de opdracht om deze trustrelatie op te lossen en tot vrijspraak te komen."
"Ik eis hierbij mijn lichaam op, ook los ik het CQV-trustfonds op dat u belast heeft, omdat daar geen waarde is. U hebt alle wetten overtreden!"

Het zal hoogstwaarschijnlijk niet gebeuren, omdat de rechter zal bevelen:
"Rechtszaak afgewezen". Of – en dat is waarschijnlijker – de officier van justitie zal roepen:
"We trekken de rechtszaak in".
Want besef goed: elke trustee of executeur die weigert om onmiddellijk een CQV-trust te ontbinden voor een persoon die zijn standing en zijn bekwaamheid aantoont, maakt zich schuldig aan bedrog en schending van de fiduciaire plichten, en daarop staat zijn onmiddellijk ontslag en straf.

We hebben al vaker gezegd dat we niet langer een dagvaarding van de rechtbank zullen gehoorzamen, omdat de enige manier om het spel te winnen is om het niet te spelen! Met een schriftelijk stuk zullen we van de dagvaarding of het verschijnen voor de rechtbank afkomen. Omdat we alleen geïnteresseerd zijn in oplossingen, moeten we wederom voor ogen houden hoe de rechtbanken wetten handhaven; hier zijn de enige twee opties:

- 'van de hierin aangegeven verblijfplaats van de soeverein... en nadat dat is gebeurd ... '
- Schriftelijk contract tussen de buitenlandse soeverein en de regering, die agentschap en aansprakelijkheid met een persoon creëerde ... voor zover de twee dingen bestaan ... [Federal Rule of Civil Procedure 17(b)]

Als een rechtbank één van beide niet kan aantonen, dan past zij illegale afpersing toe. [298 U.S. 144, 157-158 en 431 U.S. 783 (1977)]
Als we geen woonplaats en geen schriftelijk contract hebben, staat de rechtbank machteloos. Het komt er dus natuurlijk allemaal op aan om onszelf tot een buitenlandse entiteit te maken door onze woonplaats te verleggen, zodat ze niet langer rechtsbevoegdheid over ons hebben. Hiertoe zullen we een stuk gereedschap gebruiken dat men een **affidavit** (verklaring onder ede) noemt, want in de rechtbank wordt niemand zonder een eed geloofd! En een onbetwist affidavit wordt tot een rechterlijk oordeel in de handel!

Maxim of Law: Wie buiten zijn of haar gebied recht spreekt, kan straffeloos worden genegeerd (wegens schending van de bevoegdheden) (Latijn: *Extra territorium jus dicenti impune non paretur*). [10 Co.77; Dig. 2.1.20; Law 539; Broom Max. 100, 101]

We wilden nog toevoegen hoe de rechtbank met onze procedures in commerciële zin omgaat.
Rechters beleggen alle zaken via het Court Registration Investment System (CRIS). Ze leggen alle zaken bij de centrale bank in als onderpand. Elke rechtszaak is een financiële transactie. Met onze rechtszaak wordt een overheidsschuldnummer uitgegeven. Dit nummer creëert een nepschuldverplichting volgens 18 USC 472 en volgende 473.474; een 'klassiek' schuldinstrument. Het valse schuldbiljet is gunstig voor de Federal Reserve. De gerechtelijke administratie vervalst hetzelfde schuldbiljet door een CUSIP-nummer aan het instrument toe te voegen. Dit komt het IMF ten goede. CUSIP is een geregistreerd handelsmerk van de ABA (American Bankers Association). De gerechtelijke instanties werken voor de bank en de bank wint altijd. Die is de schepper van de rechtssystemen.

Tot slot is hier de aanbeveling van een 'Amerikaanse burger' die 20 jaar rechter was. De titel luidt:

Hoe men de rechtbank uitschakelt

'Onder onze bedrijfsregering kan geen enkele soeverein rechtmatig aan een wettelijk misdrijf schuldig worden bevonden. Ik heb onlangs ontdekt hoe je vervolging binnen de trust kunt voorkomen, wanneer men zich als soeverein voor een bedrijfsjurist of rechter geplaatst ziet.

1. De soeverein moet vragen of alles wordt vastgelegd en zo niet, dan moet hij erop staan. Zeg niets, teken niets en beantwoord geen vragen, totdat u ervan overtuigd bent dat de procedure wordt vastgelegd.
2. Alles wat een soeverein voor optekening van het proces moet zeggen is: "Ik ben de begunstigde van de trust en ik benoem u als mijn trustee."
3. De soeverein wijst vervolgens de trustee aan zegt dat deze zijn instructie uit moet voeren. 'Als mijn gevolmachtigde wil ik, dat u mij in deze zaak, waarvan ik beschuldigd word, vrijpleit en de gegevens ervan vernietigt.'
4. Als de soeverein schade heeft geleden, bijv. als gevolg van zijn gevangenschap, kan hij de curator opdragen, dat hij over de trust door de rechtbank schadeloos wordt gesteld, door te zeggen: "Ik wil met een schadevergoeding gecompenseerd worden ten bedrage van € 10.000,00.'

Deze verklaring is voldoende om de autoriteit en jurisdictie van elke vervolging door een advocaat of rechter weg te nemen. De beschuldigde wordt onmiddellijk uit hechtenis vrijgelaten met een cheque, vergunning of claim waarmee hij schadeloosgesteld wordt. Het maakt niet uit wat de basis van de procedure was. Het maakt niet uit of het geclassificeerd werd door een statuut of door een publiekrechtelijke criminele handeling. Het werkt altijd!
Einde van het commentaar.
Uit het bovenstaande spreekt vanzelf dat wijzelf nooit een rechtszaak tegen iemand aanspannen. Dan zitten we daar en weten niet hoe we onze claims moeten afdwingen. Er zijn een paar opties. Later zal ik die ook uit de doeken doen.

Verstand (**mind**): in juridische zin betekent verstand alleen het vermogen om te willen, opdracht te geven, toe te staan en akkoord te gaan. [Black's Law, 6th Edition]
Conclusie van het recht (Latijn: *Fructus legis*): 'Bijv. execution.' [Black's Law, 4th Edition]
'Elke burger wordt geacht de wet te kennen.' [7 Wall (74 US 169) 666) (1869)]
Recht kan niets onmogelijks afdwingen (Latijn: *Lex non cogit ad impossibilia*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Van de woorden van de **wet** wordt niet afgeweken (Latijn: *A verbis legis non est recedendum)*. [Bouvier's Dictionary, 1856]
Het is voldoende straf voor de **rechter** dat hij God als wreker heeft, (Latijn: *Judicis satis poena quod Deum habet ultorem*). [Bouvier's Dictionary, 1856]
'Alle door mensen gemaakte wetten zijn commercieel van aard ... (behalve vele maximes)' [Broom and Bouvier's, 1856]
Maximes: 'principes die zonder bewijs geldig zijn, zoals axioma's in de wiskunde' [Bouvier's Dictionary, 1856]
Legaal is de tegenstelling van 'goed en goedkoop' en het equivalent van 'creatief.' [2 Abbott's Law Dict. 24; A Dictionary of Law, 1893]
Alle **rechten** zijn uitsluitend door mensen gecreëerd om hun privaatrechten en eigendommen te beschermen.
Een **recht** om te handelen kan niet voortvloeien uit bedrog. (Latijn: *Ex dolo malo non oritur actio*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Een **recht** om te handelen kan niet voortvloeien uit loutere overeenkomst (Latijn: *Ex nudo pacto non oritur actio*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Wat oorspronkelijk **ongeldig** was, wordt niet geldig met het verstrijken van de tijd (Latijn: *Quod ab initio non valet in tractu temporis non convalescit*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Een **berover** wordt tot alles in staat geacht. (Latijn: *Omnia praesumuntur contra spoliatorem*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Als **Gods wetten** in strijd zijn met de menselijke wet, worden de eerste gehoorzaamd. (Latijn: *Summa ratio est quae pro religione facit*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
De **wetten** dienen de waakzamen en niet de 'slapende schapen' (Latijn: *Vigilantibus non dormientibus jura subveniunt*). [Broom's Maxims of Law, 1845]
Rechtbanken die statuten afdwingen, handelen niet wettelijk. [Thompson v. Smith, 154 SE 579; FRC v. GE, 281 US 464; Keller v. PE, 261 US 428.]
Opzet is gelijk aan bedrog. (Latijn: *Lata culpa dolo aequiparatur*) [Bouvier`s Maxims of Law, 1856]
Afgedwongen contracten zijn ongeldig.
Schuld en overeenkomst zijn plaats gebonden. (Latijn: *Debitum et contractus non sunt nullius loci*). [Bouvier's Maxims of Law, 1856]
Betekenis van de plaats: 'De plaats van de jurisdictie bepaalt de handeling (Latijn: *Locus contractus regit actum*).' [Bouvier's Maxims of Law, 1856]
True-man doctrine: 'Een principe, dat stelt dat een aangevallen persoon het recht heeft om stand te houden en zich met geweld te verdedigen en als de aanvaller daarbij omkomt als niet schuldig beschouwd te worden.'
Alter ego-doctrine: 'Onder het leidende principe van 'alter ego' (tweede zelf) laat de rechtbank het bedrijf (bedrijfsentiteit) gewoon buiten beschouwing en houdt of maakt de

persoon verantwoordelijk voor alle handelingen, moedwillig en opzettelijk gepleegd namens het bedrijf.' [Black's Law, 6th Edition.]
Wet en bedrog kunnen niet samengaan. (Latijn: *Jus et fraus nunquam cohabitant*). [Bouvier's Dictionary, 1856]
Geen **straf** zonder wet (Latijn: *Nulla poena sine lege*). [Bouvier's Dictionary, 1856]
Statuut: 'De vastberaden wil van de wetgeving.' [Bouvier's Dictionary, 1856]
Rechtsmaxime: 'Eervol leven, niemand pijn doen, iedereen zijn deel geven.' [Inst.1,1,3; B1, Comm.40]
Sui juris: Latijn: 'In bezit van eigen recht'

1. Iemand die alle rechten heeft waarop een vrij man aanspraak kan maken; iemand die niet onder de macht van een ander staat, als een slaaf, als de mindere, enzovoort.
2. Om een rechtsgeldige overeenkomst te sluiten, moet een persoon over het algemeen sui juris zijn. Elke volwassene is vermoedelijk sui juris. [Bouvier's Law Dictionary]

De VS verkeert sinds maart 1933 in een **noodtoestand**. [Senate Report 93-549, July 24 1973]

De **wetten van het Congres** over deze zaken strekken zich niet uit tot de territoriale grenzen van de staten, maar zijn alleen wettelijk bindend in het 'District of Columbia' en andere plaatsen die onder de uitvoerende jurisdictie van de nationale overheid vallen. [Caha v. United States, 152 US, at 215]

Laten we uit dit hoofdstuk als belangrijkste inzicht meenemen dat we, bij elke tegen ons gerichte vordering, **de betrokken ambtenaar als onze trustee** moeten aanwijzen. Elke ambtenaar of handhaver die weigert een trustee te zijn voor de mens die zijn standing en zijn competentie aangetoond heeft, en/of weigert de trustrelatie onmiddellijk op te lossen en de zaak op te heffen, maakt zich schuldig aan fraude en schending van de fiduciaire plicht.

Hoofdstuk 16

Nietigverklaring (abatement)

Opmerking vooraf: De oorspronkelijke tekst is hier en daar door Marjan Boone uitgebreid met aanvullende informatie (ander lettertype en ingesprongen).

We hebben al gehoord dat een zogenaamde nietigverklaring (abatement) het enige rechtsmiddel is om het oorlogsrecht/de staat van beleg uit de weg te ruimen en ervan af te komen. Hoe doen we dat precies? Want het oorlogsrecht moet principieel en bij elke juridische procedure afgewezen worden, omdat dit het faillissement bewijst en dit het grote mysterie was van onze eerdere mislukkingen (naast het trustrecht).

Noodtoestandswetten en oorlogsrecht moeten een achilleshiel hebben, omdat dergelijke wetten in vergelijking met rechtmatige juridische processen gebrekkig zijn qua vorm, inhoud en autoriteit. Ze moeten wel ondeugdelijk zijn omdat ze onvoldoende kennis, verantwoordelijkheid en controle hebben over juridische processen en een gebrek aan communicatie bij regeringsacties duidelijk maken, daar er anders geen oorlog zou zijn en dus geen staat van beleg. Ik zou oorlog bijna definiëren als een uitgesproken gebrek aan communicatie. Maar hoe gebrekkig oorlogswetten ook zijn, ze zijn geldig tenzij ze ongeldig worden verklaard.

Nietigverklaring (abatement): 'Maar, wanneer militaire machten en hun rechtbanken in openbare of administratieve zaken worden aangevochten, heeft dat tot gevolg dat alle procedures in een rechtbank **buiten werking** worden gesteld, omdat militaire machten **geen bevoegdheid** ('standing') hebben om te antwoorden.' [Black's Law, 3th Edition (1933), page 7 and 8]

'**Nietigverklaring** is een correcte rechtsaangelegenheid.' [Simmons v. Superior Court (1943), 96 C.A. 2d 119, 214 P. 2d 844]
Nietigverklaring: 'Een einde maken aan een rechtszaak.' [Black`s Law, 2nd Edition]

Bijvoorbeeld: Alle gebreken van het rechtsgebied en zijn processen worden door 'vrijwillige verschijning' genezen [FRCP §2.4(2)(4)], omdat, zoals reeds vermeld, het woord **moet** in een dagvaarding **kan** betekent. [Pleasant Grove Union School Dist. V. Algeo, 61 Cal. App. 660, 215 P. 726]
Omdat de mensen dit niet weten, laten zij zich massaal en vrijwillig oproepen tot de onderhandelingen, waardoor de gebrekkige rechtsmacht wordt bekrachtigd. Door te 'verschijnen' geven zij het bestaansrecht. Verschijning is de handeling in het proces waarbij de verdachte in de rechtbank plaatsneemt om deel uit te maken van de procedure.
Reeds met een 'ja' bij het afroepen van de naam bevestigt de verdachte de bevoegdheid van de rechtbank en vervolgens maakt hij gebruik van het 'privilege' van de discussie en perfectioneert hij zo de procedure. De regel van de rechtbank is: 'met de aanwezigheid van het lichaam geneest men de fout van de naam, omdat elke verschijning in de rechtbank

vrijwillig is'. Denk aan artikel 24 van het Verdrag van Den Haag inzake landoorlogsvoering, dat krijgslisten mogelijk maakt!

Er is geen ander rechtsmiddel om in een rechtbank een noodtoestand aan te vechten dan door de rechtszaken ongeldig te verklaren. Nietigverklaringen zijn echter niet bedoeld om de bevoegdheid van de rechtbank als zodanig aan te vechten, ze zijn het rechtsmiddel om te goeder trouw eventuele **procesfouten te corrigeren.**

Net zoals de PERSOON en de naam HANS MEIER zich in de familierechtbank bevinden en zijn woonplaats het adres van de jurisdictie is, is een rechtszaak slechts correspondentie (in de zin van briefwisseling) en niets meer! De rechtbank is dus niet het gebouw of de rechter, het is het papierwerk *(*paperwork)*,* militair gezien de papieren soldaat die vecht! Als je wilt, is de rechtbank de geschreven opdracht!

Om zelf geen gebrekkige processen te creëren, moet het ons inmiddels duidelijk zijn dat we privaat, geen inwoner én niet in dienst van een openbare instelling moeten zijn.
Je mag op geen enkele manier **als persoon** naar buiten komen.
Een nietigverklaring kan alleen diegene maken die niet in een trust zit (behalve als begunstigde van de wettelijke titels van zijn geboorte-eigendom, zijn 'estates'), geen privileges benut, geen kiezer of licentiehouder is, en zich buiten de UCC bevindt.
We mogen geen enkele wet citeren, behalve de onvoorwaardelijk geldende regels van het recht, de rechtsmaximen. Niet te lokaliseren zijn op een verblijfadres is essentieel voor succes. We gebruiken ook geen enkele gerechtsterminologie om de verdenking van onderwerping te vermijden, en natuurlijk bedreigen we niemand, want dan is het gedaan.
Als er bij deze rechtbank een andere zaak aanhangig is en er een advocaat wordt geraadpleegd, of als er elders in de rechtbank een parallelle rechtszaak aan de gang is, laat het dan los, omdat u daarmee aangetoond hebt dat u wel binnen het rechtsgebied valt en dat uw nietigverklaring een leugen is. Dit zou kwalijke gevolgen hebben! En... hoe moeilijk het ook is, je moet geen commercieel belang hebben, want dan stort de nietigverklaring in, simpelweg vanwege de psychologische, innerlijke houding.
We moeten onszelf voor deze nietigverklaring vrij maken en ons soeverein buiten alle door de mens gemaakte wetten begeven. Ofschoon het krijgsrecht niet communiceren kan met het gewoonterecht, zoeken we toch ook het gewoonterecht niet op. Ja, verdorie, naar welke hogere wet gaan we dan?
Met een ongeldigverklaring komt onze christelijkheid in het spel, want de ongeldigverklaring wordt door de christelijke wet van 'vermijding' veiliggesteld. We mogen onze Schepper niet uit de weg gaan.
Vermijding (avoidance): 'ongeldig maken, nutteloos, leeg, ondoeltreffend, ineffectief; annuleren, verwijderen, ontsnappen of weggaan'. [Black's Law, 3th Edition, page 176]

Als het hele rechtssysteem gebaseerd is op de Bijbel, dan moeten we toegeven dat we in feite niet de erfgenaam van onze bezittingen kunnen zijn, als we niet de dochter of de zoon van de Schepper worden.

"Verdachte, wat is uw naam?"
"Mijn echte naam is alleen bekend bij de Schepper. Maar ik gebruik ook graag de naam die mijn ouders me hebben gegeven. Een wettig, vrijwillig en bewust aangegaan naamscontract bestaat er niet, aangezien ik als baby onbekwaam was!"
"Excuseer me, waar ik woon? Mijn woonplaats is het Hemels Koninkrijk, Evangelie van Johannes 4:4, dat weet u toch!"
De Bijbel is de enige verdediging tegen de imperialistische machten van de CROWN, ook als ze opereren onder Kol-Nidrei.

> [Kol Nidre, (Aramees: 'Alle geloften'), een gebed dat in Joodse synagogen werd gezongen aan het begin van de dienst aan de vooravond van Jom Kippoer (Verzoendag). De naam, afgeleid van de openingswoorden, duidt ook de melodie aan waarin het gebed traditioneel wordt gezongen. Hoewel er even oude versies bestaan in het Hebreeuws en het Aramees, wordt het Aramees over het algemeen gebruikt in de overheersende Ashkenazische en Sefardische riten. Het gebed begint met een uitdrukking van berouw voor alle onvervulde geloften, eden en beloften die in de loop van het jaar aan God zijn gedaan. Sommige Joodse autoriteiten beweren dat zelfs vervulde geloften worden opgenomen, omdat de daad van de gelofte zelf als zondig wordt beschouwd.]

Ondanks dat de CROWN dit niet mag toegeven, staat de Bijbel boven alles en zullen wij deze desnoods ongegeneerd gebruiken.
Ongeldigheidsverklaringen werken alleen maar, omdat in een procedure alle partijen zich op hetzelfde rechtsniveau moeten bevinden. Oorlogsrechtbanken hebben een ondergeschikte status ten opzichte van rechtsinstrumenten van welke vorm dan ook; nietigverklaringen werken daarentegen tegen onwettige processen, regels, vermoedens, bevelen en voorschriften en dus in het recht van de hoogste orde, namelijk volgens Gods wetten.
Menselijke wetten: 'Wetten waarvan de auteur mens is, in tegenstelling tot de goddelijke wet waarvan de auteur God is.' [Borden v. State, 11 Ark. 519, 54 Am. dec. 21 7, 220.] [Law Dictionary with Pronunciations, by James A. Ballentine, 1948 edition. Lawyers Co-operative Pub. Co., Rochester, N.Y.]

Dus met een nietigverklaring wordt de christelijke mens geholpen met het enige antwoord om een oorlogsproces te stoppen. De 'Power of Attorney straw man' (volmacht) werkt de nietigverklaring uit en (verrassing!) stuurt deze naar de tegenpartij. De tegenpartij, bijvoorbeeld het belastingkantoor, heeft aangegeven dat wij onze fiscale verplichtingen niet volledig zijn nagekomen. Ergo: de belastingdienst is de ene partij, wij zijn de andere partij. Het gerechtshof is nog in geen velden of wegen te bekennen. Als het belastingkantoor het zich niet te moeilijk maakt, is het 'papierwerk' gebrekkig en gaat het proces niet door. Er is een rechtmatig proces geëntameerd, het wordt niet zorgvuldig afgehandeld, het proces stopt. Daaruit kan worden afgeleid dat de eiser waarschijnlijk geen bezwaar zal maken binnen de komende 10 werkdagen en wij zullen na de 10e dag een verzuim (default) afkondigen. Het resultaat is: 'Zaak afgewezen, claim nietig verklaard.'

Zoals we al lang vermoeden, moesten we het paard omzichtig rijklaar maken door de kennis te vergaren die nodig is om legale juridische processen toe te passen.
Je hoeft je geen zorgen te maken over het bovenstaande, want als 'Secured Party' (schuldeiser) in onze zekerheidstellingsovereenkomst met de publieke persoon-stroman wordt ons de uitweg geboden; want dan zijn wij de echte schuldeiser en zijn zij de debiteur/schuldenaar en verliezen wij niets, want één ding kunnen zij niet accepteren: als wij hun vertellen dat zij het faillissement beheren!
Natuurlijk moet in onze zekerheidstellingsovereenkomst alles wat naar onderworpenheid aan hun jurisdictie riekt op voorhand worden geëlimineerd. Dan geven we onze tussenpersoon de volmacht (power of attorney) en laten we hem in ons belang de nietigverklaring verkondigen door:

1. een kennisgeving van ongeldigheid;
2. een memorandum van recht; en
3. een uitgewerkte verwerping van het bestaan van een bedrijf.
   Natuurlijk zullen we hem daarbij helpen!

Tot dusver hebben we dit allemaal heel anders gedaan. Wij zouden een brief aan het belastingkantoor hebben geschreven en erop hebben gewezen dat de belastingwetgeving ons deze en die rechten verlenen, met name de paragrafen A tot en met Z! Maar wat hebben we hierboven gezworen?
Wij beantwoorden nooit een brief van autoriteiten binnen hun jurisdictie! Nooit! Het gaat altijd en uitsluitend om de differentiatie van de verschillende rechtsgebieden. En het recht waar het om gaat is het oorlogsrecht en als ik zo vrij mag zijn, dat is gebrekkig. Onze brieven lokken alleen maar antwoorden uit over feiten. Er is geen sprake van een feitelijke situatie, er zijn alleen maar rechten, en een verweer daarop is vanaf nu strikt verboden!
We antwoorden dus nooit met een antwoordbrief, maar met een rechtmatig proces, bijvoorbeeld een ongeldigverklaring. We zouden ook kunnen antwoorden met een commercieel aanbod van een schadevergoeding. Natuurlijk zullen ze dan uit willen testen of we in het recht geschoold zijn, of dat we met geleend kruit schieten, maar we zullen ze laten zien dat het kaliber waarmee ze te maken krijgen de doordringende kracht heeft van een gepantserde houwitser en toch slechts op papier bestaat.

Andere zaak: er is een rechtszaak tegen ons aangespannen. De rechtbank stuurt ons een dagvaarding, de administratie van de politie klaagt ons aan voor een ernstige verkeersovertreding. We droegen onze veiligheidsgordels niet en we hebben niets of niemand schade toegebracht. Op de een of andere manier kwamen we toch in de rechtbank terecht. We zijn gewaarschuwd en het eerste wat we ons realiseren is dat we geen klacht indienen.
Wij leggen nooit een nietigverklaring voor aan de rechtbank, omdat anders het vermoeden bestaat dat er sprake is van een 'commerciële aanbiedingsreactie' op de brief van de rechtbank.
We dienen eenvoudigweg een petitie in bij de rechtbank (serve it, don`t file it!) door het defect van de eerste processtap aan te grijpen. Daarbij houden we zes belangrijke punten voor ogen.

- Er is vandaag de dag geen rechtbank die bevoegd is om de ongeldigheidsverklaring te horen.
- De rechtbank zal slechts één zaak behandelen.
- Nietigverklaringen worden opgediend. Er is ook geen eiser of gedaagde of de term 'rechtbank' of een opperrechter, niets van dat alles. Eiser of schuldeiser is voor ons een passende term.
- Aan een persoon bieden wij onze nietigverklaring aan en niet aan een rechter, die in ons geval Heer PIAS LOMPERD heet. We serveren hem deze in zijn persoonlijke private hoedanigheid, dus zonder titel.
- We weten dat de begunstigden van de krijgsrechtregering niet kunnen reageren op nietigverklaringen; alleen legitieme entiteiten in het gewoonterecht kunnen dat; maar deze bestaan niet.
- De ongeldigheidsverklaring creëert zijn **eigen rechtbank**, wanneer de nietigverklaring opgediend wordt.

We herhalen het nogmaals.
De eiser moet zijn fouten corrigeren; het gaat niet om de inhoud van de argumentatie, maar om de gebreken van de uiterlijke vorm. Met een nietigverklaring wordt de verweerder de eiser, de oorspronkelijke eiser de verweerder of aangeklaagde. De procedure stopt. Met een nietigverklaring geeft men aan dat de eiser tegen ons liegt. Iemand heeft een zaak tegen ons aangespannen, die daarvoor geen standing heeft. Je kunt niet iemand in het ene rechtsgebied aanklagen en hem of haar in een ander rechtsgebied laten vervolgen. Je kunt niet vanuit een lager rechtsgebied iemand vervolgen, die zich in een hoger rechtsgebied bevindt. Partijen die vallen onder de noodtoestand, de staat van beleg, krijgsrecht, oorlogsrecht en/of het internationaal en het gemeentelijk recht, hebben geen standing in het recht en kunnen niet reageren op de nietigverklaring door een christen. Gods wet is het hoogste, krijgsrecht c.q. oorlogsrecht de laagste. De mens is geschapen door God, de persoon door de overheid. De mens heeft de plicht om Gods wet te gehoorzamen. De nietigverklaring liegt niet als die van een christenmens komt, maar hij liegt wel als hij van een begunstigde van de imperialistische machten komt. De imperialistische machthebbers zullen het faillissement niet noemen.

Het is de 'aard van de actie' waar we naartoe willen. We weten officieel niets over de staat van beleg en oorlogsrecht, we weten niets over hun faillissement. We weten niet dat fraude en bedrog volgens het internationaal recht is toegestaan en dat ze daarom volgens de regels liegen tot het ze de strot uitkomt. Maar ze kunnen het proces niet zomaar terzijde schuiven, want een ongeldigverklaring is een legaal proces. Als ze met iets anders antwoorden, moeten we voorzorgsmaatregelen nemen.

De aard van de actie is bepalend voor de regels van de procesvoering.
Als het grondgebied onder oorlogsrecht zou vallen, zou het proces een zaak zijn voor een militaire rechtbank. Dit zou de mensen een rechtsmiddel geven via de wet. Toetreding tot de rechtszaak zou alleen betekenen dat we hun militaire jurisdictie zouden erkennen en accepteren. De belangrijkste argumenten van onze kant zijn natuurlijk:

- Ik ben geen kunstmatig persoon met bijwerkingen.
- Is de aard van de actie het oorlogsrecht?

- Vindt de aanval plaats op federaal grondgebied (op de zetel van het rechtsgebied waar we al lang niet meer wonen)?
- Is het een militaire aangelegenheid en zo ja, staat de natie dan onder oorlogsrecht?
- Ik ben geen soldaat!
- Als er oorlogsrecht heerst, ontstond dit dan vanuit een faillissement?

We moeten onze ongeldigheidsverklaring met de grootst mogelijke zorgvuldigheid verwoorden en mogen geen enkel rechtsvermoeden tot uitdrukking brengen. We mogen niets in hun voordeel zeggen en we moeten bij de eerstvolgende gelegenheid de nietigverklaring naar voren brengen

Ze zullen de procedure altijd stoppen, omdat ze de aard van de zaak niet kunnen en mogen toegeven! Hier is een formulering die ons een eerste indruk kan geven van de manier om een nietigverklaring aan te pakken.

Geachte Heer PIAS LOMPERD,
De aanklacht tegen HANS MEIER, een fictieve naam, kwam mij in handen. Ik overhandig onderhavige 'petitie' aan u persoonlijk, zodat de juridische entiteiten het instrument betreffende HANS MEIER voor ongeldig verklaren.
De aard en de reden van de aanklacht zijn onbegrijpelijk.
Daarom is er geen mogelijkheid om op de klacht in te gaan, totdat er een gelegenheid geboden wordt om een redelijke verdediging tegen deze grondslagen op te bouwen. Een niet gepresenteerd rechtsvermoeden kan niet worden afgewezen.
Hierbij wordt het volgende onder uw aandacht gebracht.

1. De vrijheidsrechten mogen niet worden beperkt.
2. Dat het instrument naar mij toe is gekomen maakt duidelijk dat de naam en de identiteit vals zijn; hier moet dus sprake van misleiding zijn: de zogenaamde rechtszaak noemt mij niet als 'partij'.
3. Als de 'eiser' een 'vordering' tegen mij indient, dan kan hij zijn beschuldiging uiten onder mijn echte naam en mijn werkelijke adres. Een correcte schriftelijke vormgeving is het belangrijkste oogmerk bij een proces in het geval van een ongeldigverklaring.
4. Wat de inhoud, de motivering, de bedoeling en de definitie betreft, gaat het hier om een verzoek tot ongeldigverklaring en niet om een klacht tegen de BAR. Daarom mag op grond hiervan geen constructie worden opgezet. Het is een legale actie van 'terugwijzing', het wijzigen van het 'instrument' is niet toegestaan.

Neem naar behoren nota van dit instrument. Respectvol gepresenteerd.... Hans, man van de familie Meier (privaat en soeverein enz.…).

We schrijven de nietigverklaring dus nog niet, maar de kernuitgangspunten zijn er al in opgenomen.
Als een ongeldigverklaring bij de heer Lomperd ligt, moet hij de indiener van het verzoekschrift op zijn minst het voordeel van de twijfel geven voor de zojuist ontstane

trustrelatie. Als er voorwaarden zijn voor het uitbrengen van een verzoek tot nietigverklaring, dan zijn dat deze:

a) Ongeldigverklaring als een rechtsaangelegenheid en niet als een zaak van verhulling;
b) De verkeerde interpretatie en de verkeerde naamgeving van een beschuldigde partij is een reden voor ongeldigheid;
c) Het vermoeden en de veronderstelling dat de rechtbank het recht heeft om over mensen te oordelen op basis van stilzwijgende toestemming.

Wat we nooit mogen doen in een nietigverklaring

We gehoorzamen hun wetten niet. We volgen Gods wetten en eisen deze op. We maken aanspraak op het voorrecht van verlossing, dat afkomstig is van de Schepper. We handelen soeverein, de toestemming komt van God. Dus zijn we nu onze eigen regering.
Wij verwijzen daarom met geen woord naar hun wetten; geen vermoeden, geen statuut, geen juridisch citaat, geen UCC, geen gewoonterecht, en geen enkele juridische vakterm mag ooit in een ongeldigverklaring uit onze pen komen. Ze zouden ons als incompetent beschouwen (Latijn: *non compos mentis,* Engels: *one who is not legally competent*), omdat we aandringen op de privileges van hun wetten.
We hebben er niets aan om ballen in eigen doel te schieten. Echter, er kunnen rechtsmaximen (Maxims of law), onveranderlijke rechtswaarheden worden gebruikt, omdat ze uit de Bijbel komen. We moeten blijven hameren op het rechtmatige proces, ook met betrekking tot de tegenpartij. Een rechtmatig proces kenmerkt zich door:

1. Een zegel/embleem van een echte soevereine staat;
2. De handtekening in zwarte kleur door een constitutionele rechter;
3. Een beschrijving van elke afzonderlijke beschuldiging zonder valse naamsvermelding van de verdachte.

Hiermee zullen ze het moeilijk krijgen, want vandaag de dag worden de vonnissen niet eens meer ondertekend.
Een ongeldigverklaring moet een opdrachtvoorwaarde (ordering clause) bevatten, anders is deze ongeldig. Alle termen die verwijzen naar de stroman moeten in hoofdletters geschreven worden zoals... MIJ, ONZE, HEER, MEVROUW. We mogen nooit de schijn wekken dat we gebruikmaken van hun privileges. De postcode wordt tussen vierkante haken gezet en we nummeren onze nietigverklaring met "Pagina EEN VAN TWEE" enz.

Indien wij, de eisers, binnen tien (10) dagen van het belastingkantoor in de PERSOON van MEVR. ENGEL GRAAI of in ons andere geval van HEER PIAS LOMPERD niets horen, zal het uitblijven van een antwoord het vermoeden bevestigen dat er geen onopgeloste materiële feiten bestaan, of dat er überhaupt geen sprake is van een controverse tussen de partijen.
Na het indienen van de ongeldigverklaring telt men, te beginnen met de volgende dag, precies 10 dagen af, met uitzondering van zon- en feestdagen. We zullen dit niet apart vermelden. Dat is de datum waarop de termijn afloopt. Tot die tijd hadden zij gelegenheid tot beantwoorden. Als er geen brief binnenkomt, kunnen we de standaardtekst eruit citeren en nog dezelfde dag onze voorbereide tekst versturen! Dat vermeldt de niet-naleving van het arrest, genaamd 'Praecipe' (Latijn: verorden, schrijf voor!).

Praecipe: 'een van de verschillende juridische **geschriften** die een persoon opdragen om te doen of te verschijnen en de reden voor zijn of haar actie te vermelden, waarom hij of zij dat niet zou hoeven te doen'. [Merriam Webster Dictionary]

> **Praecipe:** (Latijn: Geef een bevel) Een origineel geschrift, een van de vormen van een legaal proces dat gebruikt wordt om een actie te beginnen. Er werd een praecipe opgesteld, die de verdachte opdroeg te doen wat was bevolen of te verschijnen en te laten zien waarom hij of zij het niet had gedaan. Een bevel dat de griffier van een rechtbank opdraagt een formeel dwangbevel uit te vaardigen om een reeds gewezen vonnis ten uitvoer te brengen en een ambtenaar te bevelen beslag te leggen op de eigendommen van de verdachte om de schuld te voldoen.
> In Fockema-Andreae (Juridisch woordenboek) wordt onderscheid gemaakt tussen preceptief (gebiedend) en prohibitief (verbiedend) recht.

Na de indiening van het verzuim/ verstek/ ingebreke zijn, wordt een openbare kennisgeving en de datum van het verzuim bekendgemaakt. Telkens als een nietigverklaring onbeantwoord blijft, zijn zij 'in gebreke'; komt er iets nieuws, dan maken we een nieuwe 'ongeldigverklaring'. We moeten ook niet vergeten dat twee of drie getuigen van de nietigverklaring en het verzuim moeten getuigen. Wanneer we een reactie ontvangen en deze is correct geadresseerd, dan openen we de brief en beantwoorden deze. Als de brief niet correct geadresseerd is, aanvaarden we de brief niet en schrijven er 'retour naar afzender/ onjuist geadresseerd' op. Het kan niet schelen of de namen hetzelfde of vergelijkbaar zijn, want de naam van de persoon leidt naar hun franchise, maar niet naar ons!

Belangrijke opmerking voor ongeldigverklaringen door vrouwen (gênant voor de huidige tijd, maar het 'recht' komt van de katholieke kerk!)
Voor getrouwde vrouwen moet de ongeldigverklaring door de man worden geschreven en uitgereikt, omdat man en vrouw 'één vlees' geworden zijn. [Coverture: zie Bouvier`s Woordenboek].
Een ongehuwde vrouw moet een 'dekmantel' (cover) vinden (vader, broer, vriend), daaronder moet 'et uxor' (Latijn: ook gehuwde vrouw) staan. In het ergste geval schrijft men: Eva Meier 'suae potestatis esse' (letterlijk: dat E.M. eigenmachtig is).
Ongeldigverklaringen zijn alleen succesvol bij christenen! Het christelijk recht is het enige recht, dat hoger is dan het recht van de 'de facto'-oorlogsregering.
De papieren van de tegenstander worden ongeldig gemaakt: 'Afgewezen op goede gronden zonder oneer en zonder verhaal.'
Voor het overhandigen van de nietigverklaring heeft men twee of drie christelijke getuigen nodig. We hebben een getuige nodig voor de overdracht.
Op de dag van de uitspraak/vonnis (Rule Day) gaat een getuige het antwoord ophalen of een 'default' afgeven!

Et uxor is een Latijnse uitdrukking die 'ook echtgenote' (oftewel: gehuwd) betekent, meestal afgekort tot 'et ux'. De term is een juridische benaming die gebruikt wordt in plaats van het

noemen van de vrouwelijke echtgenoot van een mannelijke partij in een rechtszaak, bijvoorbeeld: Loving et ux. v. Virginia.
Suae potestatis esse: 'dat men eigenmachtig is', vergelijk *sui juris* en *compos mentis.*
Rule Day: dag van het vonnis.
Default: nalatigheid, nalaten te handelen. Het niet nakomen van financiële verplichtingen.

'De huidige tijdelijke regeringen bestaan om de lagere en wetteloze vormen van de **mensheid** in stand te houden.' [Arkansas v. Kansas & T. Co. (CC.) 96 F. 362]
'De **wet van God** en de wet van het land zijn beide hetzelfde.' [Bouvier's Maxims of Law, 1856]
'Want in tijden van oorlog, zwijgt de wet.' (Latijn: *Inter arma enim silent leges.*) [Bouvier`s Maxims of Law, 1856]
'Want wat de Geest van God ook drijft, het zijn Gods kinderen.' [Romeinen 8:14].
'Moeten' betekent **'kunnen'** en is niet dwingend. [Pleasant Grove Union School Dist. V. Algeo, 61 Cal. App. 660, 215 P. 726]
Krijgslisten zijn toegestaan [HVAC art. 24].

https://bbd6caf2-9a5f-4398-a1f1-8254e4a8d037.filesusr.com/ugd/da06f8_f37b7f4976824042a17db6f17afdb302.pdf

'Vanaf het indienen van het document tellen **10 dagen**.' [1 Samuël 25:38, Jeremia 42:6-9, Daniël 1:12-16, Handelingen 25:6, Openbaring 2:10]
Handelarenrecht: De regels die van toepassing zijn op handelspapieren worden van het handelsrecht naar het **gewoonterech**t overgezet. [A Dictionary of Law, by William C. Anderson, 1893, pages 670-671]

> **Law-merchant, law of merchants** (Recht van de kooplieden): De regels die van toepassing zijn op handelsdocumenten zijn door de wetshandelaar naar het gewoonterecht overgebracht. Ze vonden hun oorsprong in de gewoonten en de gang van zaken van kooplieden en bankiers, en worden nu erkend door de rechtbanken omdat ze worden opgeëist door de wil en het gemak van de handelswereld. Pagina's 670-671.
> https://larryhannigan.files.wordpress.com/2017/05/maxims_of_law.pdf

Handelsgebruik: een gebruikssysteem dat door kooplieden is gecreëerd en dat is goedgekeurd ten behoeve van de handel als onderdeel van het **gewoonterecht**. [A Dictionary of Law, door William C. Anderson, 1893, page 303]
'Niemand kan door zijn eigen proces van iets beroofd worden.' [Kapitel 34 Magna Charta]

'**Stilte** is een vorm van procedure en geeft een stilzwijgende impliciete voorstelling van het bestaan van twijfelachtige feiten. Stilte fungeert als een oponthoud wanneer het een dergelijk karakter heeft of in de omstandigheden een bedrog wordt.' [Carmine v. Bowen, 64 A. 932]

Hoofdstuk 17

Verboden toegang voor onbevoegden!

Het eigen huis is het best beschermde toevluchtsoord voor iedereen: 'My home is my castle'. (Latijn: *Domus sua cuique est tutissimum refugium.*) [Duhaime's Law Dictionary].

Om u op te vrolijken wil ik met een idee komen, dat ons in staat stelt de kennis, die we tot nu toe hebben opgedaan, in de praktijk toe te passen. Misschien heeft u al gehoord dat de laatste fase van de invoering van het zeerecht in onze gemeenschappen gepland is voor 2016-2017. Met de invoering van de dubbele boekhouding (dubbele boekhouding in accounts) hebben de gemeenten hun districtsrechten verloren en het is te vrezen, dat ons zogenaamde eigendom nu juridisch gezien het oorlogseigendom van buitenlandse entiteiten is geworden, geheel officieel en legaal bedoel ik! Mijn stad wist er niet veel van; zelfs niet over de (citaat) 'onbevoegde registratie van de stad als een commerciële onderneming bij Dun & Bradstreet'.

We moeten een aantal rechtsvermoedens afwijzen. We willen dit nu eindelijk eens rechtzetten en elke onbevoegde betreder van ons erf hiervan op de hoogte stellen. Wij willen de UCC hiertoe benutten en met een handelsaanbod komen. Dit is slechts een idee, maar het is interessant en het zou bijv. wetshandhavers en BOA's in verwarring en vertwijfeling kunnen brengen. Hoe zou het zijn als we onze have met de volgende bewoordingen onder de aandacht brengen?

HANDELSAANBOD
Verboden toegang voor onbevoegden! Geen toegang!
Kennisgeving aan buitenlandse jurisdictie:
U dient dit te lezen voor u privaat terrein betreedt.

U wordt erop gewezen dat u door het betreden van dit erf een contract sluit met de eigenaar en akkoord gaat met de bijbehorende Algemene Handelsvoorwaarden: 'Deze grond is privaat terrein en niet beschikbaar voor openbaar gebruik of controle. De soevereine eigenaar van dit land handelt privaat en in de geest van 'in sua potestate esse'. De eigenaar vaardigt beschikkingen uit, waarvan één een grondgebruiksvergoeding per vrouw en per man per dag van € 5.000.- betreft, te betalen bij het betreden van dit grondstuk zonder voorafgaande schriftelijke toestemming. Bewijs van betreding is de ongeoorloofde aanwezigheid op het terrein van de eigenaar. De vergoeding moet binnen 30 dagen in zilveren munten worden betaald. De vrouw of man die zonder toestemming het terrein betreedt, geeft hierdoor toestemming voor een onbeperkt retentierecht na afloop van een periode van 30 dagen. Al degenen die het grondgebied betreden zijn onderworpen aan deze bepaling, behalve wanneer betreding is toegestaan door de eigenaar. Een volledige lijst met disposities is verkrijgbaar bij de eigenaar. Het niet in acht nemen van deze bepaling is geen excuus en ontslaat de onbevoegde betreder niet van zijn aansprakelijkheid. Elke verleende vergunning of elk gebruik van dit terrein kan binnen vijf minuten mondeling worden ingetrokken.'

Aankondiging aan overheidsagenten

Door het betreden van dit erf accepteert u alle bovenstaande voorwaarden in hun geheel en gaat u akkoord met deze handelsovereenkomst. Bovendien aanvaardt u, op straffe van meineed, mijn wettelijke voorrechtstitel, het gewoonterecht en mijn Algemene Handelsvoorwaarden, die u op elk moment op verzoek zullen worden verstrekt. Bovendien respecteert u mijn onvervreemdbare rechten, die mij als soeverein mens aangeboren zijn. Bij het negeren van deze rechten moet u € 100.000.- betalen in zilveren munten en geldt een onbeperkt retentierecht na afloop van een periode van 30 dagen.

Openbare aankondiging van mijn standing: privaat-soeverein; alle commerciële interacties 'at arm's length' [Black`s Law 1st, 4th, 7th Edition]; geen verblijfplaats, geen adres, niet binnen landgrenzen; geen publiek persoon; niet vijandelijk reizend in Beieren; zonder BRinD; zonder US Inc.; geen ingezeten vreemdeling; geen gedwongen agent; buiten BAR en buiten CROWN; niet aansprakelijk op grond van HJR 192 en standing als Secured Party; openbaar geregistreerd; schuldeiser op grond van Bankruptcy Act Section 101 (11); onder afwijzing van alle legale rechtsvermoedens en stilzwijgende contracten; alle rechten voorbehouden op grond van UCC 1-103 en 1-308; geldigheid van UCC Doc. # 2012127914 van 28.11.2012 (*filing nummer van Hans Meier*) met bevel tot weerlegging; zonder beroep (als in een rechterlijke procedure); soeverein en geen onderwerp van buitenlandse jurisdictie; onder geldigheid van de Motu Proprio van 11 juli 2013; oorlogsrecht ongeldig verklaard; geen militair; geen soldaat; betaalmiddel alleen goud en zilver; gevolmachtigd vertegenwoordiger en wettelijke titelhouder en begunstigde van de Geboorte Estates als 'Holder in due course' (voorheen Cestui Que Vie, nu Foreign Situs Trust); uitsluitend handelend volgens de Gouden Regel en Gods wetten.

De Uniform Commercial Code (UCC) definieert een 'Holder in due course' (Houder te zijner tijd) als iemand die te goeder trouw een instrument voor waarde aanneemt zonder enige kennisgeving dat het verlopen is, oneer is aangedaan, er verweer tegen bestaat, of dat er door enig ander persoon aanspraak op gemaakt wordt.
https://legal-dictionary.thefreedictionary.com/holder+in+due+course

Hoofdstuk 18
Affidavit

In de rechtbank wordt niemand geloofd zonder eed.

Het AFFIDAVIT: een handgeschreven of gedrukte/geprinte verklaring met omschrijving of beschrijving van feiten, uit vrije wil opgesteld en bevestigd door een 'eed' (oath) of 'belofte' (affirmation), gedaan voor een ambtenaar die de bevoegdheid heeft om een dergelijke eed af te nemen. Een affidavit is een schriftelijke verklaring onder ede, opgesteld zonder openbaarmaking aan de tegenpartij. [Black's Law Dictionary, 2nd Edition]
Affidavit: Latijn 'hij/zij heeft onder ede bevestigd.'
Uitleg: middeleeuws Latijn; van *ad-* (toe-), *fides* (trouw, woord van trouw) en *-avit* (hij/zij heeft ge- …), dus letterlijk ongeveer: hij/zij heeft zijn/haar woord van trouw toegevoegd.

Eed (oath): 'een plechtige gelofte aan een godheid of geëerde persoon of zaak, om ervan te getuigen dat men de waarheid spreekt.' [Dictionary.com]
Eed (oath): 'elke vorm van actie waarmee een persoon laat zien dat hij aan zijn geweten gebonden is en een handeling eerlijk en waarheidsgetrouw naar voren brengt. Een bekrachtiging van de waarheid van een verklaring, waarvoor men in het strafrecht wegens meineed vervolgd kan worden, als men opzettelijk een onwaarheid verkondigt. Een door een persoon aan de openbaarheid gerichte gelofte, dat de verklaring of belofte in rechtstreekse verantwoording aan God afgelegd wordt. Een plechtig appel op het Hoogste Wezen, dat men verklaart de waarheid te spreken. Een expliciet gedane gelofte of verzekering, met een appel op een heilig of vereerd object, die de waarachtige en eervolle bedoeling van de partij bewijst, of met aanroeping [invocation] van het Hoogste Wezen om getuige te zijn van de woorden van de partij en om deze te bestraffen, indien de woorden vals zouden zijn.' [Black's Law Dictionary, 5th Edition, page 555]

<u>En nogmaals:</u>
Kol Nidrei ('alle geloften'): herroeping en verbreking van alle persoonlijke geloften, eden en beloften tegenover God: 'onze geloften zijn geen geloften, onze eden geen eden.'

Het voorlaatste hoofdstuk heeft ons al laten zien dat, wanneer een soeverein mens iets te verklaren heeft, hij dit door zijn tussenpersoon bij het rechtssysteem laat inbrengen. 'Soevereiniteit kan natuurlijk geen hoofdbeginsel van de wet zijn, omdat het de auteur en de bron van de wet is.' [18 U.S. 356,65. Ct.1064 (1886)] Het affidavit werkt vanuit een positie die vergelijkbaar is met de superioriteit van de mens. Maar ook hier moeten we oppassen dat we tijdens de productie geen fouten maken en meineed riskeren. De beëdigde verklaring bevestigt en versterkt een persoonlijke waarheid, die uiteindelijk het gerechtelijk vonnis vertegenwoordigt, mits geen beëdigde tegenverklaring (in het geval van een sanctie wegens eedbreuk) de onder ede bevestigde situatie weerlegt. En dat is wat voor ons belangrijk is. We willen een rechterlijke uitspraak zonder rechtbank. Laten we de 10 stelregels van het UCC-handelsrecht voor ogen houden, vooral punt 6.

1. Een arbeider is zijn werk waard [Exodus 20:15].
2. Allen zijn gelijk volgens de wet [Deuteronomium 1:17].

3. In de commerciële handel is de waarheid soeverein [Johannes 8:32].
4. De waarheid wordt uitgedrukt in de vorm van een beëdigde verklaring [Numeri 30:2; Mattheüs 5:33].
5. Een onweerlegbare beëdigde verklaring staat als waarheid in de commerciële handel [Hebreeën 6:13-15].
6. **Een onweerlegbare verklaring wordt een gerechtelijk vonnis [Hebreeën 6:16 -17].**
7. Een omstandigheid moet worden uitgedrukt om opgelost te worden [Efeziërs 6:19-21].
8. De eerste die het slagveld verlaat, verliest door verzaking [Mattheüs 10:22].
9. Opoffering/verzaking is de maatstaf voor geloofwaardigheid [?].
10. Een retentierecht/pandrecht of vordering kan worden voldaan door [Genesis 2-3]:
    a) Punt voor punt afwijzing door een tegenverklaring,
    b) Besluit van een jury,
    c) Betaling of vereffening/compensatie van de schuldvordering.

Twee dingen in de definitie van Black moeten ons aan het denken zetten. Enerzijds dat er geen ambtenaren meer zijn, die een dergelijk affidavit kunnen afnemen en uitvoeren, omdat alle overheidsinstanties sinds 25 december 2012 onbetwist zijn geëxecuteerd. We gaan dit in het laatste hoofdstuk in detail bespreken, maar moeten het er nu even bij laten. Nogmaals: er is geen staat, er zijn geen ambtenaren, er is geen soevereiniteit, geen autoriteit, geen legitimiteit, geen wettelijkheid! Het enige wat overblijft zijn wij, de min of meer soevereine mensen en de anarchie (in de zin van willekeur) van onze onderdrukkers.

Het tweede punt is dat Gods wet de belangrijkste wet is en ons oorlogsrecht de minste. En alleen met de christelijke wet van de Bijbel kunnen we hun oorlogsrecht overwinnen. Persoonlijk heb ik nooit begrepen, hoe het is gelukt om het Oude én het Nieuwe Testament in één boek onder te brengen, maar men heeft het voor elkaar gekregen. De Bijbel staat boven alles!
<u>En daarom kan een christelijke eed alleen van toepassing zijn op de Schepper en nooit op een persoon</u>. Als we zouden zweren bij een 'ambtenaar', zouden we in BAR zijn en de waarheid zweren bij hun BAR-godheid. Hiermee roepen we een duivel en de buitenaardse Kol Nidrei-godheid op! Alleen de antisociale persoonlijkheden aan de andere kant doen dat. Dus een christen zweert voor de Schepper en nooit voor een man, omdat een eed een religieuze gelofte aan God is. En hier komen alle rechten vandaan die onvervreemdbaar zijn en niet door een regering kunnen worden gewijzigd. Dus in juridische zaken zweer je bij God, hoe wij er ook voorstaan.

Het affidavit is daarom terecht onze reddende genade, omdat alleen een kind van God, een christenmens, een eed kan afleggen. Personen leggen een beëdigde verklaring af, een zogenaamde 'belofte', met gelijke geldigheid als die van een eed. Dus, natuurlijk gebruiken wij mensen beëdigde verklaringen om onszelf te bewijzen als een levend mensenkind en, indien correct gedaan, als niet mis te verstane actie. Geen enkel persoon kan deze onomstotelijke waarheid weerleggen met een tegen-affidavit. Mensen, we hebben goede kaarten om onze levendverklaring met een affidavit onweerlegbaar te maken, want in de rechtbank gelooft men niemand, tenzij men met een eed komt! Het niet tijdig weerleggen van

bewijsmateriaal vormt een wettelijk beletsel (estoppel), dat is het verzuim-oordeel en dan is er stilte.

'Stilte is een soort procedure en schept een stilzwijgende weergave van het bestaan van feiten in kwestie. Stilte werkt als een remming als het een dergelijk karakter heeft of onder de omstandigheden frauduleus wordt.' [Carmine v. Bowen, 64 A. 932]
De secured party heeft na een verzuim het recht om bezit te nemen. [DWU 9-607 tot -610]

Voordat we ons aan een beëdigde verklaring wagen, moeten we ons, net als bij een nietigverklaring, ervan bewust zijn dat we met een eed voor de eerste keer als mens mogen verschijnen en dat elke schijn of indruk van een persoon onze beëdigde verklaring tenietdoet. Waarom? De ene fictie kan geen waarheid spreken en de andere fictie kan de eed van de waarheid niet horen! Nogmaals, het vermoeden van wet dwingt ons het systeem volledig te verlaten. Je moet dus vooraf alle contracten opzeggen als je die niet wilt verbreken door een affidavit. We zullen deze problemen uiteindelijk een voor een oplossen.

Een affidavit van de feiten heeft de volgende juridische ketting als basis (retrospectief): ik heb geen contracten, geen tewerkstelling, geen agentschap bij de overheid, en ik krijg ook geen beneficium dat mij een voordeel geeft, zodat ik me aan de statuten zou moeten houden. Ik ben een buitenlander op doorreis (transient foreigner) ['iemand die het land bezoekt zonder de bedoeling te blijven' (Black´s, 6th ed.., p. 1498)] in relatie tot de lokale bevolking en dus geen inwoner van de staat zoals hierboven vermeld. Een inwoner onder de Internal Revenue Code is een buitenlander, gedefinieerd in 26 USC § 7701 (b) (J) (A) en de enige individuen die belastingplichtig zijn, zijn buitenlanders onder 26 CFR §1.1-1 (a) (2) (ii). De logica hiervan laat zich als volgt beschrijven. Aangezien de regering een buitenlandse corporatie is, moet voor die instantie de inheemse bevolking buitenlands zijn, en in oorlog nog vijandig ook! Maar ik ben geen doorsnee buitenlander/vreemdeling, maar een buitenlander/vreemdeling op doorreis. De belastingdienst vermoedt dat ik federaal aansprakelijk ben, maar daar is geen bewijs voor, omdat ik geen ingezetene ben en geen buitenlander volgens de federale wetgeving. Dus ik werk niet binnen BRinD of US Inc. Ik ben een niet-staatsburger, niet-nationaal onder de 8 U.S.C. §1101 (a) (21). Mijn staatsburgerschap is niet onderworpen aan of beperkt door de federale wetgeving, omdat de regering geen wetten kan maken die van toepassing zijn op mensen buiten de wet. Mijn belastingnummer is niet van mij, het is van hen en ik ben geen belastingbetaler, omdat ik geen inwoner of burger ben. De term werknemer (*employee*) houdt in: een functionaris van een onderneming [26 CFR§31.340 (c) -1]; aangezien ik geen werknemer ben, kan ik geen publiek persoon zijn. Daardoor heb ik geen privileges in handel en zaken, en kan ik geen loon of salaris ontvangen, met als gevolg **dat ik niets kan betalen!**

Nee, we zijn van het vervelende hoofdstuk 12 nog niet af! Des te sterker is onze wens om te zweren dat ze incompetent zijn. En daarbij mag er geen tegenbewijs zijn dat ons affidavit tot meineed maakt. We hebben dus nog veel te doen om onze schatkamer van bevrijdende bewijsstukken en documenten voor te bereiden, totdat we een affidavit aandurven ... Ho! Onze documenten zijn geschreven in de vorm van een affidavit, zodat ze voor iedereen geloofwaardig zijn! Schaf een rood stempelkussen aan!

Ons doel met het affidavit is natuurlijk om een reeks bewijsstukken op papier vast te leggen, die onze bedoelingen en reputatie ('standing') bevestigen, en om te voorkomen dat iemand ons dwingt tot 'vrijwillige' contracten. We zullen onze eigen rechter zijn en ons eigen vonnis vellen.

De regels van het affidavit

1. Het affidavit bevat alleen feiten, gebaseerd op persoonlijke kennis; kennis uit de eerste hand, geen conclusies, theorieën of geruchten. De onder ede verklaarde feiten moeten directe, onmiddellijke kennis tot uitdrukking brengen, geen informatie geven of veronderstellingen verwoorden.
2. Het kan niet argumenterend zijn.
3. Het mag geen conclusies trekken uit de wet.
4. Het kan te allen tijde uitgevoerd worden, zonder voorafgaande kennisgeving aan de andere partij; een affidavit is een eenzijdig proces.
5. Het moet worden gecertificeerd door een getuige, doorgaans een notaris**.**
6. Als het affidavit niet is beëdigd, wordt het niet als affidavit erkend.
7. Als vorm voor een akte of testament staat het als onbetwist bewijs, dat alleen kan worden verworpen en punt voor punt weerlegd met een tegen-affidavit van de andere partij.
8. Het moet worden opgesteld door te zweren dat de inhoud waar, correct en volledig is en door de aard van commerciële aansprakelijkheid vast te leggen met betrekking tot waarachtigheid, nauwkeurigheid, relevantie en controleerbaarheid van alles wat het affidavit uitdrukt.
9. Het kan alleen aangetast (geschonden) of ongeldig gemaakt worden door weerlegging met een tegen-affidavit, punt voor punt bewezen met toevoeging van de eed dat het verklaarde waar, volledig en correct is.
10. Staat als de waarheid met betrekking tot elk punt dat niet wordt weerlegd zoals hierboven beschreven; het hele affidavit staat als de waarheid van de zaak, in het geval helemaal niet geantwoord wordt.
11. Is in zijn geheel het vonnis van de rechtbank (rechtsgeldigheid), indien niet tegengesproken door een tegen-affidavit; dit autoriseert de uitvoerende macht van de wet op elk punt dat niet uitdrukkelijk met een tegen-affidavit is weerlegd.

Certificering van een affidavit,

Certificering door bijv. een 'derde getuige' is waarschijnlijk al millennia in gebruik. Het proces begon met iemand die ondergetekende kende en verifieerde dat het de echte naam van de aflegger van de eed was en niet een bedrieger. De maatstaf is gemaakt om fraude te voorkomen. [Bron internet]

De wederpartij dient ten aanzien van een **bevoegde getuige** twee zaken te doen:

1. Het weerleggen van bewijzen van de vastgestelde feiten dan wel het verstrekken van alternatieve feiten;
2. Bewijs geven van de toepassing van wetten met betrekking tot de gepresenteerde feiten of alternatieve feiten.

Draagt de wederpartij een van beide mogelijkheden niet aan, dan wordt de getuigenverklaring van de **bevoegde getuige** als onbetwist bewijs beschouwd.
Advocaten zijn hier natuurlijk geen geschikte getuigen. Ze gaan voorbij aan 'de waarheid, de hele waarheid en niets dan de waarheid', omdat ze onder het systeem nooit onbeperkt aansprakelijk zijn. Dat weten we al!
Of we een publiek persoon, pardon, een notaris inhuren om de beëdigde verklaring te certificeren? Aan de ene kant stel ik mezelf deze vraag, omdat ik niet langer contractueel verbonden wil zijn met het systeem. Aan de andere kant is het systeem overtuigd van de wettelijke juistheid van notariële akten binnen het Romeinse canonieke recht en de andere partij weet dit. Ergo, ik neig naar de slimmere oplossing om de tegenpartij iets geloofwaardigs en bovendien iets voornaams voor te schotelen, en in dit geval hiervoor een notaris in te schakelen, zonder de schijn te wekken van een openbare instelling en een contractuele relatie met de overheid. Hiertoe moeten we (zoals altijd) voorzorgsmaatregelen nemen.

Notaris: 'een **publiek persoon** wiens functie het is om met de hand geschreven en met een officieel zegel gekenmerkte klassen van documenten met een attest te bekrachtigen en certificeren teneinde ze geloofwaardigheid en authenticiteit te geven in **buitenlandse** rechtsgebieden; om notarisaties en notariële akten uit te voeren en te certificeren.' [Black's Law, 1st Edition]
Notaris: '**Een officier**, benoemd door de uitvoerende macht of een ander aanwijzend orgaan, onder het recht van de verschillende staten.' [Bouvier's Law Dictionary, 6th Edition]

De aflegger van de eed (affiant) is een trustee van de Schepper, die geen belastingbetaler is en daarom zijn we allemaal niet-belastingbetalers. Onze juridische standing is gebaseerd op het karakter van soevereiniteit in onze positie als trustee bij het vertegenwoordigen van de schepping. Daardoor werden we buitenlandse diplomaten. Dit blijft dus een feit totdat het geloofwaardig en authentiek met bewijs wordt weerlegd door een persoon met persoonlijke kennis.
God heeft ons geschapen en ons de aarde toevertrouwd, wat voor 'redenen' hij er ook voor had. God is de enige beschermer en wetgever. Zijn 'woonplaats' is de hemel en niet zomaar een plek op aarde. Hieruit volgt dat de aflegger van de eed noch op aarde gevestigd kan zijn, noch een burger kan zijn, noch een inwoner van een aardse jurisdictie kan zijn, want al deze statuten hebben één ding gemeen: **een domicilie, een woonplaats**! Onze plaats van oorsprong en ons thuis is echter de hemel en niet de aarde (Filippenzen 3:20).

Hoe een affidavit te schrijven?

1. Bepaling van de titel met 'naam' en 'adres' van de aflegger van de eed (verwijzing naar het proces).
2. We plaatsen in de eerste paragraaf 'naam', persoonlijke omstandigheden, standing, 'adres', 'geboortedag'.
3. In de openingszin de mededeling in de eerste persoon (dus met 'ik'), dat de beëdigde verklaring uit vrije wil is opgesteld.
4. Beschrijving van de belangrijkste waarheid.
5. Beschrijving van de waarheden, punt voor punt in aparte paragrafen.

6. Nummering van de individuele regels.
7. Bijgevoegde bewijsstukken.
8. Slotverklaring.
9. Handtekening met zegel en rode inkt (staat voor menselijk bloed).
10. Houd een blok open voor notarisatie.

Geschreven in een heldere, duidelijke en minimalistische stijl; in het heden (onvoltooid tegenwoordige tijd); vermijding van voornaamwoorden als 'mijn', 'jouw/ uw', 'zijn' en wegens gevaar van ambiguïteit (dubbelzinnigheid) woorden als 'te' en 'of'. Bijvoeglijke naamwoorden en bijwoorden moeten ook worden vermeden of zorgvuldig gekozen. De handtekening wordt gezet in rode inkt, zoals beschreven in hoofdstuk 12.
Er moeten zoveel mogelijk bevestigende documenten worden bijgevoegd.
Zoals hierboven vermeld, moet de bewering met de eed van waarheid, correctheid en volledigheid bevestigd zijn, want ontbreekt een van de drie, dan geldt het affidavit als meineed.
Een situatie moet in woorden worden uitgedrukt om te worden opgelost. De eerste die het slagveld verlaat, verliest door op te geven.
Maxime: Als de eiser zijn zaak niet bewijst, gaat de beklaagde vrijuit.

Voor welke doeleinden kunnen affidavits worden gebruikt?

Er zijn veel processen waarvan we het waarheidsgehalte op een betere manier zouden kunnen bewijzen. Herinnert u zich het belastingkantoor in hoofdstuk 13, waar we om een echte factuur (true bill) hebben gevraagd, een echte factuur van de schuldeiser? Natuurlijk bedoelden we een affidavit, waarvoor ze nooit de moeite zouden nemen. Met name handelsdocumenten kunnen worden 'beëdigd'. Het wordt echt grappig als we het hebben over het opheffen van de goudstandaard en de HJR 192 etc., en dat we niets kunnen betalen. We ontvangen geen loon of salaris van een publieke instelling: hoe kunnen we dan iets betalen binnen het overheidsbedrijf? Ja, het komt echt allemaal neer op geld, ik zweer het!

- Op commercieel gebied zouden we kunnen zweren dat we geen **true bill** hebben ontvangen.
- We kunnen om een **beëdigde boekhoudverklaring** vragen.
- We kunnen **beëdigde verklaringen van de kennisgeving** naar een autoriteit sturen als ze ons geen bewijs overleggen van autoriteit, identiteit en legitimiteit.
- We kunnen **contracten bevestigen** (contractueel affidavit of affidavit van overeenkomst).
- **Affidavits** kunnen worden gebruikt om meldingen van claims of executies en inbeslagnames te bevestigen (affidavit of distraint, conservatoir beslag).
- **Affidavits** kunnen worden gebruikt om pandrechten geloofwaardig te maken (affidavit of obligation).

En alles wat je verder maar kunt bedenken. We vermeldden al eerder dat het een scherp wapen is. Het is scherp, maar het kan in plaats van de tegenpartij ook ons pijn doen. Het is dus geen slecht advies om dit onderwerp te bestuderen, totdat je precies weet wat je doet, voordat je iets onderneemt. Houd er rekening mee dat we niet binnen de BAR werken en dat dit geen 'advies over juridische zaken' is. Als leek vond ik het net zo moeilijk of

gemakkelijk als u om dit allemaal te begrijpen. Er zijn hier dus alleen feiten die ik soms met veel, soms met minder moeite bijeen heb gesprokkeld. Ze zijn voor iedereen te vinden. Ik heb de feiten gewoon in een samenhangende context geplaatst. En aangezien mijn geadresseerden echte, soevereine mensen zijn, zullen ze vast wel weten wat ze ermee kunnen doen. En de anderen kunnen het sowieso niet lezen!

Rekening (bill): 'het schriftelijke bewijs van een contract' [Black's Law, 6th Edition]

De volgende voorbeelden komen van het internet. Het zijn methoden om met affidavits om te gaan. Er wordt dus geen patroon of model gepresenteerd. Het is eerder een eerste, voorzichtige stap om onze ESTATE terug te krijgen.
We onttrekken ons aan gehoorzaamheid aan de rechtsmacht. We doen afstand van de bescherming daarvan en kiezen volgens de landwet een land met een geografische nationaliteit. Vervolgens schrijven we een affidavit.
'Ik ben meerderjarig, geboren op het land en heb de titel van rechtmatig eigenaar (holder in due course) van de HANS XAVER MEIER - ESTATES. Ik claim de TITEL van executeur van de ESTATES.' Twee getuigen bevestigen door middel van een affidavit dat ze me al lang kennen. Ik haal mijn geboorteakte tevoorschijn en schrijf in rode inkt op de voorkant van de kopie: 'Alleen voor administratief gebruik' en in rode inkt op de achterkant: , Als eigenaar van het document bevestig ik dat dit een echte en correcte en volledige kopie is van de geboorteakte van HANS XAVER MEIER.' Met ondertekening door Hans Xaver Meier, alle rechten voorbehouden, verzegeld met een duimafdruk in rood etc. Daarna kunnen we de geboorteakte en de getuigenverklaring officieel laten certificeren door een notaris.
Met de openbare aankondiging wordt het proces voltooid en is datgene waar we aanspraak op maakten terug in ons bezit. We zijn nu executeur van de trust en de bekwame, legitieme titelhouder. Het klinkt nog niet perfect, maar zo zouden we het kunnen aanpakken.

Rechtmatige eigenaar (holder in due course): 'een term voor de oorspronkelijke eigenaar van een instrument die het te goeder trouw aanneemt en er iets waardevols voor inruilt.' [Black's Law, 2nd Edition]
Rechtmatige eigenaar (in handelsrecht): 'de houder van een instrument die het te goeder trouw voor waarde heeft aanvaard zonder claim of verdediging [DWU 3-302 (1)] en die het instrument vrij van alle claims kan opeisen.' [DWU 3-305]

Er volgen nu enige formuleringen die geschikt zijn om in een affidavit te gebruiken.
Ik, Hans, een levende man, een natuurlijke bewoner op het land, meerderjarig, geen kind, niet vermist op volle zee of achtergebleven op het slagveld, soeverein, handelingsbekwaam, verklaar vanuit mezelf, Motu Proprio, van onbeperkte waarde, dat ik het bovenstaande affidavit van verplichting heb gelezen en weet dat de inhoud waar, correct, volledig en niet misleidend is.

Affidavit van trouw (affidavit of allegiance)
Ik, Hans Meier etc., verklaar hierbij onder ede, dat ik van alle loyaliteit absoluut en in volle omvang afzie en elke buitenlandse koning, potentaat, heerser, STAAT, CORPORATION, monarch, VATICAAN, BIS, FED, UN of BANK en alle daarvan afgeleide producten afwijs en geen verplichting heb aan enige hogere autoriteit dan die van de Schepper, nunc pro tunc praeterea praeterea [Latijn: vanaf het begin en voor altijd].

Mijn constitutie is het recht van de hemel en luidt als volgt: 1. Ik bewaar vrede 2. ..... enz. Ik zal deze grondwet verdedigen ... Mijn vredesverdrag heeft de volgende formulering ... (Deze aanzet als voorbeeld dat u uw hele reputatie kunt opbouwen op een affidavit en hoe u uw nieuwe leven voor uzelf kunt opzetten in overeenstemming met uw stijl. We verhuizen ten slotte naar een nieuwe woonplaats!)

Affidavit ter reservering van rechten (affidavit of reservation of Rights)
Het zij tot eenieder gezegd, dat ik, Hans Meier, uitdrukkelijk mijn rechten reserveer en mij mijn rechten en vrijheden voorbehoud, altijd en overal van mijn geboorte af aan en in de toekomst: nunc pro tunc praeterea praeterea.
Ik ben geen burger van de BRD, geen US-burger (citizen) of een burger van het 14e amendement. Ik ben een mens uit Beieren en ik verblijf daar momenteel als een vrij en soeverein mens, als een vredestichter. Het schenden van mijn vrijheid kost …. etc.
De aflegger van de eed, hierna eedgetrouwe, Hans Meier, een natuurlijk geboren man op het land, zweert dat hij de voorgaande feiten geschreven en gelezen heeft in overeenstemming met de beste kennis en overtuiging waarover hij destijds kon vervoegen. Mijn verklaringen zijn mijn waarheid, waar, correct en volledig en niet misleidend; mijn waarheid, de hele waarheid en niets dan de waarheid.

1. Hans, de levende man, geboren volgens geruchten op de eerste maart in het jaar van de
2. Heer negentienhonderdeenentachtig (01.03.1981), hierna eedgetrouwe genoemd, verklaart
3. en constateert dat de volgende feiten naar beste weten waar, correct en volledig zijn en dat
4. men kennis van zaken uit de eerste hand heeft, die hierbij onder ede bevestigd worden. De
5. man Hans is meerderjarig en bekwaam om getuigenis van de zaken hierin af te leggen.
6. Als een vrouw of man op deze affidavit wenst te reageren dan doe men dat op navenante
7. wijze als dit instrument laat zien en men antwoorde binnen vijftien (15) dagen. Als dit niet
8. binnen de gestelde termijn geschiedt, is het ongeldig. Het is alleen geldig met een
9. handgeschreven handtekening.
10. **Ten eerste**: de eedgetrouwe verwerpt en ontkent dat de volgende corporaties de
11. bevoegdheid hebben om een proces aan te spannen en om aangeklaagd te worden:
12. BONDSREPUBLIEK DUITSLAND
13. VRIJSTAAT BEIEREN
14. STAD HINTERDUPFING
15. ALLE BAR ASSOCIATIONS
16. UNITED STATES, ALLE RECHTBANKEN EN AUTORITEITEN, enz., enz. en alle
17. derivaten en equivalenten hiervan, etc.
18. **Ten tweede**: men heeft geen bekend en/of vrijwillig en/of transparant contract met
19. bovengenoemde ficties.
20. **Ten derde**: men heeft alle BurgerServiceNummers, belastingnummers en alle huidige en
21. toekomstige beneficia afgewezen.
22. **Ten vierde**: men heeft geen internationale maritieme overeenkomst ondertekend met
23. enige zogenaamde staat, regering of internationale equivalenten enz., noch opzettelijk,
24. noch uit eigen wil, noch bewust, die bevoegdheid aan de admiralty-jurisdiction van de
25. rechtbanken zou verlenen en maakt geen overboekingen naar deze jurisdictie.
26. **Ten vijfde**: men is een mens en heeft standing on the land. Men is niet onderworpen aan
27. een corporatie of systeem van overheidstrust- of oorlogsrecht of enige wet, noch

28. aansprakelijk.
29. **Ten zesde**: men is geen corporatie of lid, of trustee, of begunstigde van door de wetgever
30. gecreëerde trusts, geen juridische fictie of juridische persoon, en verwerpt elke onbekende
31. verbinding tussen hem en een van deze entiteiten.
32. **Ten zevende**: men kan niet in onvrijwillige slavernij worden gehouden (13e
33. amendement).
34. **Ten achtste**: men kan niet worden gehouden als zekerheid bij faillissement en heeft nooit
35. toestemming gegeven om deel te nemen aan een faillissementsregeling van de
36. bovenstaande entiteiten en kan niet met faillissement worden gelijkgesteld.
37. **Ten negende**: men is een levende man en een vreemdeling op doorreis enz., en verklaart
38. ten koste van straf bij eedbreuk, dat de voorgaande verklaringen en feiten waar, correct en
39. compleet zijn in termen van het beste mentale vermogen en het vermogen om te weten.
40. Bij uitblijven van een weerlegging is dit de wet. Dixit eedgetrouwe.

[Einde uitwerking]

De auteur van dit ontwerp is van mening dat we voor 'men' moeten kiezen en niet het woord 'ik' gebruiken, omdat 'ik' altijd op een ondertekenaar wijst, een nummer van een entiteit. Dat alles is men niet ...
Indien er binnen de termijn geen tegenaffidavit is, is de tegenpartij in verzuim. Dit verzuim wordt bevestigd met een mededeling onder ede onzerzijds.

Mededeling van verzuim (default) op een affidavit

1. Men constateert het verstrijken van de gestelde termijn als het moment waarop het verzuim
2. van de zijde van de ontvanger ingaat. Een verklaring van niet-ontvankelijkheid door
3. middel van een tegen-affidavit is niet binnen 15 dagen na ontvangst van het affidavit
4. binnengekomen. De ontvanger heeft geen weerlegging door affidavit samengesteld en
5. bevindt zich in gerechtelijke gebreke. De verzuimmelding zou voldoende bewijs moeten
6. zijn van het feit dat Hans Meier het in zijn analyse van de wetten en ander onderzoek in
7. deze zaak bij het rechte eind heeft. De verzuimmelding vormt voor de ontvanger een
8. beletsel voor elke toekomstige actie tegen de levende mens. De ontvanger heeft geen
9. juridische standing, aangezien er geen juridische controverse of materiële feiten tussen de
10. partijen bestaan.

Wat is de definitie van recht in de 6e editie van Black`s Law Dictionary?
'De wet wordt gebruikt om een eed te kennen te geven of om een privilege bij ede vast te leggen.' (Law is used to signify an oath, or the privilege of being sworn.). Een andere definitie luidt: 'Recht is wat juist is.'
Laten we eindelijk doen wat de situatie van ons vraagt en onze eigen wetten met eden vastleggen! Die van hen werkten niet omdat hun eden allemaal leugens waren. Alleen dan zal het stil zijn!
'Als er een wettelijke of morele plicht is om te spreken, of als een vordering onbeantwoord blijft om op die wijze opzettelijk te misleiden, alleen in dat geval kan stilzwijgen worden gelijkgesteld met fraude.' [U.S. v. Prudden, 424F.2d. 1021 (5e Circ. 1970)]

Hoofdstuk 19

Contract met de stroman en UCC- Financial Statement

Algemeen

Elke **trustee** (fiduciair) wordt door de wet beschouwd als een **gevolmachtigde voor de stroman**. Alle documenten die de natuurlijke persoon ooit heeft ondertekend, waren gericht aan de naam van de stroman en voor hem, de opdrachtgever, hebben wij als natuurlijke persoon (in de hoedanigheid van zijn agent) alles ondertekend.

De stroman is de ingezetene (inwoner) en wordt binnen de gegeven jurisdictie geïdentificeerd als onze JURIDISCHE PERSOON. Het was voor mij heel lastig om deze 'juridische waarheid' te begrijpen en te aanvaarden, maar we bevinden ons voortdurend in een rechtssysteem dat bestaat uit louter ficties, misleidingen en fraude.
In heinde en verre geen spoor van mensen! Het lijkt erop dat we gelijk hadden in hoofdstuk 1. In de wet zullen we de mens nooit vinden! De wetten zijn nooit voor de mens bedoeld, maar alleen voor zijn geld en bezittingen. En hoewel we het beu zijn dat ze ons daarmee constant bedriegen, moeten we voorlopig genoegen nemen met compromissen. We zullen de stroman accepteren en hem voor onze eigen doeleinden inzetten. En wanneer velen van ons dit voor elkaar gekregen hebben en er ook succes mee hebben, dan is dat voor ons, onnozelen, een teken dat we ons opnieuw dienen te organiseren. Leven kunnen we niet alleen, dus wat is er mooier dan ons te bundelen in een groep wakkere, bewuste en soevereine mensen met overzicht?

Zoals we eerder reeds vastgesteld hebben, zijn we alleen daarom niet vrij en soeverein, omdat we 'aannemen' dat we dat niet zijn. Het dagelijkse leven overtuigt ons ook voortdurend daarvan en versterkt het idee dat we weerloze slachtoffers zijn. Die overtuiging is bij mij zo diepgeworteld, dat ik alles wat er niet menselijk uitzag in alle hevigheid afwees. Mijn medestrijder Anja denkt er net zo over, en velen van u waarschijnlijk ook. Ik ben dan ook blij dat ik hier alleen mijn eigen bevindingen en mogelijke oplossingen hoef te laten zien en niet verplicht ben u een juridisch veilig advies te geven. Ieder van ons moet zelf de leugens onder ogen zien, waarmee we ons lieten vangen, en ieder moet ze op eigen manier en door middel van eigen kennis laten verdwijnen. En om ons van een onderdrukking en een knechtschap van duizenden jaren te ontdoen is best een beetje inspanning waard!
Ik heb de titel van dit script gewijzigd, omdat ik uit het rechtssysteem wilde ontsnappen. Nu, na heel wat pagina's geschreven te hebben, realiseer ik me dat we dit systeem helemaal niet nodig hebben, ja zelfs dat het wenselijk is dat het totaal verdwijnt. Men kan het recht niet toevertrouwen aan mensen die zich er niet van bewust zijn dat recht zonder ethiek geen recht is. Maar als we ervan overtuigd zijn weet dat onze ethiek de basis voor een optimale samenleving moet zijn, dan komen we ook tot het besef dat we de wet helemaal niet nodig hebben.
Ik heb het al kort gehad over de truc om iets te laten verdwijnen. Je kunt een slechte zaak tot de bodem doorgronden door gedegen onderzoek te doen en de overwegingen te ontdekken, die tot het ontstaan ervan geleid hebben. Dan herken je de leugens en de misleiding erin en

kun je plezier hebben over de dommigheid ervan. Er ontstaat dan een gevoel van echte vrijheid!
De bedoeling van het huidige rechtssysteem is volgens mij het overnemen van onze hele planeet met volledige controle over zijn bewoners. Omdat dit alleen met onze instemming mogelijk is, moeten we allemaal vrijwillig stemmen om aan te geven dat dit helemaal in orde is. Na alle leuke toespraken en politiek cabaret ondertekenen we met onze stem een blanco cheque. 'Als individu kun je sowieso toch niets betekenen... ' Het is alleen te vrezen dat ze ons uiteindelijk niet allemaal nodig zullen hebben! Een belangrijke oefening is dan ook om 'nee' te leren zeggen, zonder daarvoor terug te schrikken.

Waar ik naartoe wil, is mij tijdens het schrijven ook iets duidelijker geworden. We overwinnen de wet met de wet, maar we kunnen alleen winnen als we daarna stoppen met het meespelen van hun spel. Toeschouwer zijn van een spel is misschien wel grappig, maar niet op de lange termijn, vooral als het om Russische roulette blijkt te gaan. Ergo, ik zou graag een speler willen worden van mijn eigen spel, met mijn eigen regels en zo. Dan kan ik ook mijn eigen vrijheden en barrières verzinnen. Omdat het hun uiteindelijk alleen om ons geld en onze goedkeuring gaat, hebben zij een aantal zeer nuttige uitvindingen ontwikkeld. De opdrachtgever (principaal) is tevens de stroman. Hij is dan ook de schuldenaar.
De agent is 'zijn' mens, die sui juris (d.w.z.: bevoegd om contracten af te sluiten) zekerheid (surety) vertegenwoordigt. Omdat ik het ook nooit echt heb begrepen, breng ik de medewerkende toneelspelers nog eens voor het voetlicht.

Publieke stroman: HANS X. MEIER, opdrachtgever en tot over zijn oren in de schulden, omdat hij in dienst is van de staat; ook wel schuldenaar genoemd; begunstigde van de trust, ware het niet dat hij deze hoedanigheid voortdurend overdraagt.
Private stroman en natuurlijk persoon: Hans Xaver Meier, agent en gevolmachtigd vertegenwoordiger van de bovengenoemde schuldenaar alsmede borgsteller voor HANS XAVER; werd door sui juris wettelijk aansprakelijk voor alle verplichtingen van de opdrachtgever; trustee van de trust;
Mens: Hans: man uit de familie Meier (Hans:Meier) en waarachtige, echte en onweerlegbare schuldeiser van de totale fraude van de CROWN-BANKIERS (begunstigde van zijn geboortebezit, bewezen door de registratie van de levende geboorte).
Staat, overheid, autoriteiten, rechtbanken: vermeende schuldeiser, in werkelijkheid de waarachtige schuldenaars en sinds 25-12-2012 de jure geëxecuteerd; niet langer meer trustee en executeur van het geboortebezit. Dit moeten we goed begrijpen in verband met het nog op te stellen contract met de stroman.

Hier volgt de definitie uit 'The Free Dictionary van Farlex' in vrije vertaling.
Zekerheidsrelatie (Suretyship): 'Een **contractuele relatie** waarbij de ene partij, de borg, zich verbindt om de schulden van de andere partij, de opdrachtgever, te betalen of om zijn of haar verplichtingen (obligations) na te komen in geval van verzuim (default).'
De opdrachtgever en begunstigde HANS XAVER is de schuldenaar - de persoon die als publiek persoon verplichtingen heeft aan een schuldeiser, zijn werkgever, de staat. De zekerheid, de curator Hans Xaver, die al het werk doet, is de 'huisvestingspartij'

(accommodation party) en agent - een derde persoon die verantwoordelijk wordt voor het betalen van de verplichting als de opdrachtgever in gebreke blijft.

Borg c.q. huisvestingspartij (accommodation party): een partij die zich garant stelt voor een lening aan een andere partij zonder enig voordeel voor zichzelf [Black`s Law, 2nd Edition]. De opdrachtgever blijft primair aansprakelijk, terwijl de zekerheid, de agent, secundair aansprakelijk is. Net als bijvoorbeeld een vader die garant staat voor de aankoop van de eerste auto van zijn kinderen. Zijn zoon is de principaal en begunstigde bij de aanschaf van de auto en het gebruik ervan en vader als trustee en agent zal moeten dokken als er wat scheef gaat. De handelaar als schuldeiser moet de opdrachtgever/ koper (zoon) eerst aanmanen om te betalen, voordat de vader als zekerheid/ borg van de koper de verplichting moet nakomen. Na eventuele betaling van het totaalbedrag aan de crediteur (dealer) kan de borg (vader) de betaalde som bij de principaal (zoon) in rekening brengen.

Een zekerheidsrelatie (suretyship) ontstaat uit een aanbod en acceptatie en leidt tot een overeenkomst (agreement). De partijen moeten bevoegd zijn (sui juris) en de waarde van de tegenprestatie erkennen. De partijen moeten het in het openbaar eens worden, zodat alle partijen bij elkaar bekend zijn.
De zekerheidsteller (borg) moet als zodanig worden geïdentificeerd, zodat de schuldeiser deze niet als de primair aansprakelijke partij beschouwt. Indien het contract een zekerheidsrelatie vermeldt, ontvangt de verkoper een passende kennisgeving van de driepartijen-overeenkomst. Er is geen speciale vorm van contract vereist voor de principaal-zekerheidsrelatie. Rechtbanken onderzoeken alleen de inhoud en niet de vorm als het gaat om het identificeren en vaststellen van een dergelijke relatie. De zekerheidsteller kan zijn aansprakelijkheid beperken tot een bepaald bedrag en wordt alleen aansprakelijk als de opdrachtgever de overeenkomst met de schuldeiser overtreedt. [West's Encyclopedia of American Law, Edition 2. Copyright 2008 The Gale Group, Inc.]

Als men de wereldgeschiedenis in ogenschouw neemt, bijvoorbeeld wanneer vorsten voor hun oorlogen leningen aangingen, dan kreeg de schuldeiser altijd de hoogste aanspraak op het grondgebied van de vorst. Het feit dat de uitlenende bankiers als derde partij meestal ook voorzagen in de oorlogen, viel echter niet op in de algemene verwarring.

Nu gaat er bij ons een lichtje op: de wijze uitspraak van 'Hermes Trismegistus' komt in ons op, waarin hij tot uitdrukking brengt dat alles, zoals het zich in het kleine verhoudt, zich ook in het grote verhoudt. Het grote wordt in het kleine weerspiegeld en vice versa.

De CROWN-bankiers slepen ons eigendom in de wacht, omdat wij het onderpand zijn van hun schuldenaar, de overheid. Maar wij zijn de regering, omdat we daarin openbare taken uitvoeren. Door middel van het stille contract met de publieke persoon heeft de regering haar schulden aan ons omgedoopt tot de onze en gebruikt ze de zekerheid van de stroman, in het geval van Hans Xaver, om alle schulden aan de bankiers af te lossen.
HANS XAVER zelf is een klassieke totale mislukkeling, omdat hij financieel en economisch zo goed als dood is: hij kan niet denken en heeft geen weet van zijn geboorteakte. Trouwens: als een van u meent, dat ik het mis heb met mijn conclusies, dan kan dit best waar zijn. Publiceer uw eigen bevindingen en ik zal de mijne corrigeren; het ontcijferen van het hele rechtssysteem is een coöperatieve taak voor ons als gewone mensen.

De deelnemers aan het grote toneelstuk zijn:
Schuldeiser van het toneelstuk en zoals altijd onherkenbaar op de achtergrond: de CROWN-BANKIER**.**
Agenten van de schuldeiser: de kettinghonden van recht en justitie, ook wel bekend als BAR-juristen en -advocaten.
Schuldenaar van het spektakel: de regering, beter bekend als de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid van sociale zekerheidsontvangers (Trust) en publieke personen, ook wel bekend als het strovolk of 'wij allemaal'!
Agenten van de schuldenaar: alle gekozen actoren van 'onze' regering, allemaal in dienst van de CROWN en dus buitenlands, maar met graagte en 99% zekerheid herkozen, als ze hun plicht vervullen.
Borg (zekerheid) van de schuldenaar: alle agenten van de stroman, de private stroman of natuurlijke personen, die zich als trustee tot aan de AOW-leeftijd inzetten om de eindjes aan elkaar te knopen**.**
Mens: niet relevant, want in dit toneelstuk niet-bestaand!

Maar er speelt nog een toneelstuk achter dit toneelstuk. De deelnemers daarvan zijn:

Schepper: schiep de mens, blies hem een ziel in en schonk hem 'rechten'; houdt zich doorgaans afzijdig en is daarom relatief onbekend.
Mens: soeverein en vrij met al zijn onvervreemdbare rechten; juridisch gezien zowel de soeverein en schuldeiser als de beheerder en begunstigde van Gods schepping, mede-auteur van het toneelstuk aarde; opdrachtgever en schepper van zijn regering en de belasting; zeer vergeetachtig, offervaardig, wel wat dom, maar vooral angstig; gelooft alles wat de autoriteiten zeggen en zegt op alles 'ja'.
CROWN-bankiers en andere elites: schuldenaren en agenten van de mensen; trustees, dus zonder rechten; geloven dat ze tegenstanders van de Schepper zijn; hun gereedschappen zijn wetten en geld.

En zo staat het in de Bijbel:
'Een rijke heeft macht over armen, wie leent, is de knecht van wie uitleent.' [Spreuken 22:7]
'Schaar u niet onder degenen die met een handklap te kennen geven zich garant te stellen voor schulden. Want waarom het risico lopen dat de schuldeiser uw bed afneemt, omdat u niet kunt betalen?' [Spreuken 22:26-27]

Als de schuldeiser en kredietverstrekker deze rechten heeft, is het duidelijk dat hij de politiek voor de soeverein maakt. En zo kwam het dat de CROWN-bankiers met Kerstmis 1913 eindelijk alle 'regeringen' in handen hadden en dat voortaan deze regeringen hun debiteuren waren.
In de UCC kan een schuldeiser de rechtsverhouding tussen hem en de schuldenaar formeel openbaar maken om zijn vordering veilig te stellen.
Dat geeft de schuldeiser als zekerheidsnemer het recht om een zekerheidsrecht in het vermogen van de schuldenaar bekend te maken (te perfectioneren).
Hiermee verzekert hij zich van de terugbetaling van bijvoorbeeld een lening en sluit hij officieel elke derde partij uit van andere vorderingen op de debiteur, zelfs de overheid. Als zekerheid kan de schuldeiser alle roerende en onroerende goederen van de schuldenaar aan hem als onderpand (collateral) laten geven en zo nodig opeisen.
Waarom bespreken we dit zo uitgebreid? Het antwoord is eenvoudig: bovenstaand toneelstuk laat zien dat de regering de stroman gebruikt als zekerheid/onderpand van de natuurlijke persoon.
De regering doet voorkomen alsof zij in dit verband een contract met de stroman heeft. Wij gaan het tegendeel bewijzen door de natuurlijke persoon een contract te laten sluiten met de stroman, die hem voortaan toebehoort. En op zijn beurt sluit de mens een contract met de natuurlijke persoon, die alle interacties regelt. In duidelijke taal: we kapen de stroman onder de neus van de staat vandaan. Wie had ook weer de wettelijke rechten op de naam en het gebruik van de persoon?
De geboorteakte is het bewijs dat er een legale titel bestaat en dat wij de eigenaar van deze titel zijn. En nu leggen we dit in een contract vast. Hier zit nog meer aan vast en we moeten ook aan een aantal voorwaarden voldoen, bijvoorbeeld dat we het auteursrecht (copyright) op de naam kunnen zekerstellen; maar eerst zorgen wij voor het gebruiksrecht van de stroman, die voortaan van ons is en niet langer van hen! Vanaf nu zijn wij de natuurlijke persoon, de crediteur en de schuldeiser (Secured Party Creditor) van de stroman en hij is **onze** schuldenaar.

UCC – Financing Statement

Een openbare aankondiging middels inschrijving in het 'UCC-1 Financing statement' maakt een schuldrelatie definitief ('perfect'). Want een UCC-1 Financing statement is het enige contract ter wereld dat niet kan worden verbroken. Deze 'UCC-filing' is een openbare locatie voor de bekendmaking van private contracten.
Het **stelt derde partijen simpelweg in kennis** van het volledige zekerheidsrecht van de schuldeiser op het onderpand van de schuldenaar. Een privaat contract behoeft op geen enkele manier openbaar te worden gemaakt, omdat dit de indruk zou wekken, dat het toch publiek is en de overheid door rechtsvermoedens er grip op zou kunnen hebben.
We verwijzen alleen naar het feit dat er een privaat contractueel document bestaat. Dit zorgt voor publieke erkenning zonder dat de inhoud van de overeenkomst wordt onthuld.
Het UCC-1 Financing statement is een eenvoudig formulier dat (1) de naam van de schuldenaar, (2) de naam van de schuldeiser (zekerheidsnemer) en (3) een voldoende beschrijving van het eigendom toont, dat door de schuldenaar als zekerheid voor de schuld is verpand. (UCC 9-502 (a)).

De invoer van de gegevens en de verzending vindt elektronisch plaats. Wijzigingen in het UCC-1 Financing statement kunnen te allen tijde als onderdeel van het origineel worden aangebracht.
De publicatie van de vermelding gebeurt in de openbare ruimte van de UCC-1, omdat dit door alle deskundigen op het internet, inclusief Mary Croft, beweerd wordt.
Aangezien alles wat te maken heeft met de euro en de dollar (oftewel Federal Reserve Notes) in de private sector valt - de uitgevers van deze 'wettige betaalmiddelen' zijn particuliere bedrijven - vindt de wereldwijde handel ook plaats in het private bereik. Maar wanneer de zekerheidsnemer/ crediteur/ schuldeiser de informatie openbaar maakt, krijgen zijn private contracten met de debiteur/ schuldenaar publieke erkenning. En dat is het belangrijkste doel!

Uit **Wikipedia:** Een UCC-1 Financing statement is een juridische formaliteit die door een schuldeiser wordt ingediend om aan te kondigen dat er sprake is van een vordering op het persoonlijk vermogen van een schuldenaar.
Opgelet: er moet eerst een contract zijn, waarin gesteld wordt, dat de schuldenaar bij de schuldeiser in de schuld staat.

- Deze filing wordt ingediend om het zekerheidsrecht van een schuldeiser openbaar te maken, waarmee er een recht op inbezitneming bestaat.
- Men maakt een zekerheidsrecht 'perfect' als waarborg voor het krediet.
- Men doet het ook om de prioriteiten die uit het contract volgen bekend te maken.

Het Financial statement heeft slechts drie vermeldingen nodig: (1) de naam en het adres van de schuldenaar (2) de naam en het adres van de schuldeiser (3) een verklaring van de kredietgarantie.

Samenvatting
Door de openbare bekendmaking in het UCC-1 Financing statement wordt een gewoonterechtelijke aanspraak op de handelsnaam en het eigendomsrecht van de stroman geperfectioneerd. Het bewijsstuk tussen de schuldeiser en de schuldenaar is een private overeenkomst die de commerciële contractuele relatie vastlegt. Hoe zo'n registratie plaatsvindt, zullen we later zien.

Hoe we de stroman te pakken krijgen…

De geboorteakte is de oorspronkelijke titel van de stroman. We kunnen elke verplichting die de stroman heeft, ontbinden door hem als schuldenaar op te eisen. Dit houdt in dat hij niet langer zijn werkgever iets schuldig is, maar ons. Waarom? Omdat de juridische titel van de stroman, de naam, van ons is. Hij is contractueel gezien ons eigendom, onze schuldenaar, geworden!
Wanner we het beheer over onze stroman hebben, beheren we de eigendomsrechten die de stroman met zijn geboorteakte opeist. We verwerven en beveiligen de aanspraak op hem door zijn geboorteakte te claimen. De geboortedag van onze stroman is waarschijnlijk niet onze verjaardag. Bekijken we de geboorteakte, waarop de datum van oprichting van ons stroman-bedrijf staat, dan blijkt die mogelijk één of enkele dagen later te vallen.

Alle claims van de elite zijn gericht op de stroman. Wij werden slechts gebruikt als onderpand- en accommodatiepartij. Alle belastingen zijn steeds een aanspraak geweest op de stroman en nooit op onszelf.
Let op! Voor het recht op de **titel van het lichaam** moet de geboorteakte, de kwitantie van de goederenontvangst, gezekerd worden. Ook dit moet legaal gebeuren. Nadat we deze hebben gekwiteerd (d.w.z.: voor de ontvangst hebben getekend), in ontvangst hebben genomen en alles openbaar hebben vastgelegd via het UCC-1-Financing statement, hebben we het volledige recht op het bezit van de stroman, die we vanaf nu in beheer hebben, wederom in handen. De obligatie, de verpande aanspraak op het bezit, die destijds op de kapitaalmarkt werd geplaatst, is nu van ons. In ieder geval het gebruik ervan. Dit onderdeel van het spel leek niet te winnen te zijn. Iedereen verloor, de bank trok aan het langste eind. Nu hebben we terug wat ons toekwam!

Ik vertelde al dat we bij onze geboorte de begunstigden van onze levens-estate werden. Daarna verloren we dit eigendom, omdat we als onwettige bastaarden niet konden erven. Met het bewijs van de geboorteakte werden we nu trustee van de eigendomstitel van de stroman, de rechtspersoon die de regering vertegenwoordigt. Omdat de stroman een integraal onderdeel van de regering werd, werd via hem de overheid de begunstigde, omdat de stroman werknemer (publiek persoon) van de overheid is. Deze werkwijze komt ons nu heel goed uit! Een trustee is altijd een natuurlijk persoon. En hoewel de bankiers geen wettige lening, recht of claim hebben, pakken zij de titel via de geboorteakte. We krijgen de controle terug door eenvoudig een pandrecht te vestigen op de geboorteakte in het UCC-1 Financing statement met de aankondiging van de verpanding.
Dergelijke meldingen over gegevens van leningen zijn heel gewoon. Banken stellen hun belangen in alle soorten bezittingen, zoals huizen, voertuigen en bedrijfsuitrusting, dagelijks veilig door het (on)roerend goed op te sommen en het als pandrecht te noemen in het UCC-Financing statement. Wij kunnen hetzelfde doen met onze geboorteakte, die ons eigendom is, en alleen wij kunnen deze lening bekendmaken.

Mary Croft hierover…
'De schuldeiser (Secured Party) moet een fictie, een stroman zijn, want alleen ficties kunnen in de handel optreden. Dus claimt de schuldeiser de stroman als aansprakelijk schuldenaar. Dan verpandt de schuldenaar al zijn bezittingen aan de schuldeiser. Voor de schuldeiser ben ik, de mens, de agent en alles behoort door middel van een privaat contract (Security Agreement) toe aan de schuldeiser. Dit security agreement geeft u, de agent van de schuldeiser, het hoogste recht op vordering op de stroman-schuldenaar, als u de mens als zekerheid van de stroman terugtrekt.
De enige manier om hun veronderstelling dat u een zekerheid bent te verwerpen, is door ze op de hoogte te brengen van het Financing statement. Je kunt als mens geen handeldrijven, dus de stroman treedt voor mij op en maakt het Financing statement officieel.
Het is dus de schuldeiser die de vordering op de schuldenaar registreert. Nu kan elke last voor de schuldenaar van mij als belanghebbende derde worden afgewend. Ik als belanghebbende derde heb nu een hogere claim op alle rechten, titels en belangen van de stroman.

Voor de registreerders kan het problematisch zijn dat de schuldenaar en de schuldeiser als dezelfde partij verschijnen. We moeten dus een beetje creatief zijn met de namen. Vrouwen kunnen bijvoorbeeld hun meisjesnaam gebruiken om de getrouwde naam te claimen. Onthoud wie je bent; zij zijn onze dienaren. We hebben het Financing statement per aangetekende post verstuurd en dat kunnen we bewijzen. Ik was de eerste. Het is niet geregistreerd, maar we hebben het opgetekend. We hebben onbeperkt krediet bij de Federal Reserve en kunnen dit innen. Dit alles is alleen van toepassing op de staatsschuld, omdat er geen geld is.' Einde citaat.

Er zijn in totaal drie private documenten die wij als schuldeisers en zekerheidsstellers met de stroman als schuldenaar overeen moeten komen. De eerste is de private overeenkomst (**Privat Agreement**). Ten tweede vrijwaart de schuldenaar de schuldeiser met de aansprakelijkheidsvrijstelling en de schadeloosstellingsovereenkomst. (**Hold Harmless and Indemnity Agreement**)
De zekerheidstellingsovereenkomst (**Security Agreement**) bevat als derde overeenkomst de lijst van de verpande goederen met een exacte beschrijving van de toegewezen zekerheden (bijv. overgedragen effecten) van de schuldenaar, waarmee de schuldenaar de schuldeiser verzekert.
Misschien moet ik voor een beter begrip nog eens vermelden dat we dit alles via de naam activeren. Want met de naam vindt de handel plaats, omdat de naam een handelsnaam is. En deze handelsnaam zullen we met een copyright beschermen, zodat alleen wij het recht hebben om deze handelsnaam te gebruiken.
Het is de naam die de waarde van de eigendomstitel weergeeft en uiteindelijk mogen alleen wij deze gebruiken. Anderen mogen dat ook, maar alleen met onze toestemming. De crediteur is dan legale schuldeiser (Secured Party Creditor).
Pas na ondertekening van de Secured Party Creditor Agreement (zekerheidsovereenkomst) door de schuldenaar wordt de overeenkomst afdwingbaar voor de wet.

De private overeenkomst (Private Agreement)

Deze overeenkomst legt de contractuele relatie vast tussen ons, de natuurlijke persoon als schuldeiser en de 'ens legis', de stroman, de handelsnaam en de titelhouder van alle wettelijke namen, entiteiten en afgeleiden daarvan als schuldenaar. Vanuit mijn logica komt de mens hier ook niet voor, want we zitten nog steeds in het fictieve vakgebied van handel en contracten. Het enig noodzakelijke voor deze overeenkomst is de persoonlijke garantie, dat we niet onze handelsnaam bent. Deze handel tussen partijen voldoet aan de eisen van UCC 1-102(3) en is een overeenkomst tussen het fictieve karakter Hans Xaver Meier en de stroman HANS XAVER MEIER in hun respectieve hoedanigheid van schuldeiser en schuldenaar. Deze onschendbare overeenkomst is privaat en zal in geen geval openbaar worden gemaakt.

Aansprakelijkheidsvrijstelling en schadeloosstellingsovereenkomst (Hold Harmless and Indemnity Agreement)

Wordt deze overeenkomst niet correct geadresseerd en ingediend, dan kan dit verzuim al het andere tenietdoen. Vrijstelling van aansprakelijkheid is een juridisch document waarmee de handelsnaam als schuldenaar plechtig zweert dat enerzijds de schuldeiser nooit een zekerheid

of partij is bij een overbruggingskrediet (UCC 3-419) voor de schuldenaar, en anderzijds dat de schuldenaar de schuldeiser ontheft van aansprakelijkheid en vrijwaart van alle rechtsvorderingen, juridische claims, bevelen, arrestatiebevelen, gerechtelijke uitspraken, vorderingen, aansprakelijkheden, verliezen, beëdigde verklaringen, dagvaardingen, rechtszaken, kosten, boetes, leningsverplichtingen, rechten, schadevergoedingen, rente, en dat hij alle kosten die de schuldeiser heeft gemaakt en die gekoppeld zijn aan de handelsnaam van de schuldenaar vereffent.
Deze bekendmaking is uitermate effectief als bijvoorbeeld blijkt, dat de schuldeiser, in plaats van de schuldenaar, in hechtenis wordt genomen. De handelsnaam-stroman fungeert dus als een dummy voor ons, die, zoals het op papier staat, verantwoordelijk is voor al onze juridische geschillen.
De vrijstelling van aansprakelijkheid wordt gehecht aan de navolgende zekerheidstellingsovereenkomst (Security Agreement) en wordt openbaar gemaakt onder verwijzing naar het UCC-1-Financing statement.
Hiermee wordt overtuigend gedocumenteerd dat de stroman niet de natuurlijke persoon is en zeker niet de mens van vlees en bloed. Dit onderscheid is van groot en significant belang, als men de werkwijze van het rechtssysteem om nieuwe klanten te werven in ogenschouw neemt.

De zekerheidstellingsovereenkomst (Security Agreement)

Een zekerheidstellingsovereenkomst is een wederzijdse overeenkomst, waarbij de schuldenaar een zekerheidsrecht (security interest) inbrengt als onderpand voor een waardevolle tegenprestatie (UCC 9-102 (a) (73)). Een zekerheidsrecht is een eigendomsrecht dat de betaling van een verplichting waarborgt. UCC 1-102 (37). Met deze zekerheidstellingsovereenkomst wordt de schuldeiser de gewaarborgde partij (Secured Party Creditor). De schuldenaar moet deze ondertekenen.
Een zekerheidsrecht wordt ondubbelzinnig en afdwingbaar als aan drie voorwaarden is voldaan:

1. Er is een passende zekerheidstellingsovereenkomst tussen de partijen, waarin de borg beschreven is.
2. De zekerheidsnemer kent een waarde toe aan het onderpand.
3. De schuldenaar heeft rechten als eigenaar van het onderpand en de bevoegdheid om rechten over te dragen (UCC 9.203 (b)).

Drie dingen komen voort uit de beveiligingsovereenkomst:

1. Men krijgt beperkte controle over het fonds.
2. Men wordt 'Houder te zijner tijd' (Holder in due course) van de stroman
3. Men heeft een overeenkomstig hoge lening op de stroman.

Nu hebben wij de hogere aanspraak, en als de regering de stroman wil belasten, moet ze eerst mijn, wettelijk gezien hogere claim uitbetalen.

Er zijn twee soorten bezit: reële (concrete, tastbare) goederen en immateriële activa.

1. **Reële goederen** zijn: consumptiegoederen, landbouwproducten, voorraden en bedrijfsmiddelen.
2. **Immateriële activa** zijn: commerciële vorderingen, beweeglijk vermogen (beleggingen), instrumenten, depositorekeningen, kredietbrieven, gesecuritiseerde rechten, bankrekeningen, documenten en algemene immateriële activa.

Een zekerheidsnemer kan een zekerheidsrecht, bijvoorbeeld een bankdeposito, alleen perfectioneren door **controle** (UCC 9-314). Een zekerheidsrecht op gecertificeerd onderpand in geregistreerde vorm kan alleen worden geperfectioneerd door **overdracht** van het bezit aan de Secured Party (UCC 8-301). Geen van beide procedures mag openbaar worden gemaakt.
Een **pandrecht** (retentierecht) naar gewoonterecht (Common Law) is: 'een **recht** dat aan de ene persoon wordt verleend om het bezit te behouden van wat aan een andere persoon toebehoort, totdat de vordering of de bezwaring door de bezittende persoon is betaald of voldaan. [Black's Law, 4th Edition]

Deze wettelijke aanspraak op bezit blijft dus binnen de contractuele relatie met de handelsnaam-stroman en buiten alle wetten en rechtsstelsels op basis van een contract. Dit recht blijft bestaan, totdat de stroman zijn verplichting heeft terugbetaald. Een recht op buitengerechtelijke executie is dus even zo goed mogelijk. Noch de stroman, noch iemand anders kan eigendom van de Secured Party Creditor wegnemen. Elk klein stukje eigendom moet worden opgenomen in een zekerheidstellingsovereenkomst.
Met het UCC-teruggaveproces kunnen we alle 'vrijwillige' contracten terugdraaien, waarbij we als trustee voor de stroman optraden.
Dit proces stelt ons in staat om de privileges en voordelen van de stroman te schenken aan een natuurlijke persoon, maar niet zijn verplichtingen. Deze natuurlijke persoon is men zelf of wellicht iemand anders.
Onze status van 'Secured Party Creditor' maakt een einde aan het rechtsvermoeden dat we eigendom van de staat zijn. Alleen burgers (slaven) van de staat hebben privileges. Als we onze foto op de onafhankelijkheidsverklaring en de grondwet niet kunnen zien of onze handtekening op de Grondwet niet kunnen vinden, zijn wij geen partij van het contract.
We hebben het eenzijdige (unilaterale) recht om onze rechten op te eisen door een verklaring af te leggen over onze 'eigen grondwet'.
Deze bescherming wordt geboden door de bepalingen van de VN-conferentie op pagina 105, publicatie 2490, conferentiereeks 83 (1946). Nu we iets slimmer zijn, zullen we natuurlijk niet de fout maken een contractuele partij te worden bij de VN en dus bij het Vaticaan.

De geboorteakte is de originele titel van de stroman. We kunnen elke verplichting van de stroman opheffen door hem als schuldenaar op te voeren. Hiertoe vragen we onze geboorteakte op en accepteren we een juridisch gewaarmerkt afschrift voor waarde. Op de geboorteakte staat dat er een titel bestaat. Aangezien de certificeringsfunctionaris een gerechtsmedewerker was, zal de rechtbank het document als bewijs van de titel accepteren, bij gebrek aan de echte titel. Het certificaat zelf is niet de titel. De gewaarmerkte kopie van een certificaat is ook niet de titel, maar het bewijst dat de titel bestaat.
Kun je de originele geboorteakte krijgen? Nee!

- De ambtenaar van de burgerlijke stand bewaart het document voor de eigenaar.
- Als hij het niet heeft, kan niemand de eigenaar dwingen zijn eigendom af te staan.

De **geboortedag van de stroman** is de dag waarop de geboorteakte wordt geregistreerd en over het algemeen is dit niét de **geboortedag van de mens**.
Dan claimen wij de primaire 'Secured Party Creditor' te zijn en registreren onze claim in de UCC-1 op grond van een aantal decreten of private copyright wetten. We moeten alles registreren op de publieke pagina van de UCC, anders werkt het niet.
Als we de UCC-1 invullen door het bovenstaande contract te publiceren, scheiden we ons van de accommodatiepartij en nemen we de positie van eerste schuldeiser in. De schulden zijn eigendom van onze bedrijfs-persoonlijkheid. Die zijn tot dusver door de natuurlijke persoon betaald. Nu zijn we bijna zover om de vruchten te gaan plukken uit ons geboortetrustfonds. Theoretisch zouden we een bank de opdracht kunnen geven om een lening te verstrekken en de fictieve entiteit, onze stroman, zou de schuld moeten dragen. Een simpele transactie verlicht de schuld. Wie zou er nu kunnen klagen dat de schuld niet wordt betaald? We hebben precies gedaan wat we hadden afgesproken. Het was gewoon een niet-contante transactie in de publieke fictie van handel onder UCC.

Dus al hun claims, rekeningen en belastingen zijn gericht aan de stroman, niet aan ons. De rekening, waarvan de verrekening de hoofdtaak van de rechtbank is, bestaat uitsluitend uit krediet en schulden, omdat de boekhoudcijfers slechts van de ene naar de andere kant bewegen. Verzet zou ons in de problemen brengen, dus aanvaarden we de belastingen en ontlasten de belasting doordat de rekening via de stroman vereffend wordt.
Het **aanvaarden van de belasting** maakt de controverse ongedaan, zodat dit niet voor de rechter gebracht kan worden. Door de afschrijving als waarde te accepteren, kunnen we de negatieve claim op de rekening terugdraaien en te zijner tijd de houder van de claim worden. Nu kunnen we de stroman vragen het account te vereffenen. De stroman vereffent de rekening, omdat we ons tegen hem hebben beveiligd met een Security Bond met een absoluut hoger bedrag. Op dezelfde manier kunnen we met dit bedrag eventuele aansprakelijkheidsschade aan derden (verzekeringen) dekken. Nu wij de macht hebben om krediet te creëren, hebben we ook de macht om de rekening te vereffenen. Alle schulden worden op papier opgemaakt, dus alle schulden worden ook alleen op papier vereffend.
Opmerking:
De mens vertegenwoordigt de waarde en niets anders creëert waarde dan de mens!

We komen er nog uitgebreid op terug, maar je kunt geen schulden betalen omdat er geen geld voor is. Schuld kan alleen worden kwijtgescholden en afgelost (discharged) met krediet. Hoe wordt krediet gecreëerd? Met onze handtekening. En altijd wanneer we iets tekenen, boeten we in op onze reserve. Nu neemt de stroman de schulden over en niemand kan hem meer van ons afnemen.
'Wat van mij is, kan niet worden weggenomen zonder mijn toestemming'. (Latijn: *Quod meum est sine me auferri non potest.*) [Bouvier's Law Dictionary, 8th Edition, page 2159]
Volgens Black's Dictionary heeft de agent een fiduciaire plicht jegens de opdrachtgever: namelijk 'handelen in een vertrouwenspositie met de hoogste loyaliteit aan en ten voordele

van de opdrachtgever (Principaal). De agent handelt nooit in zijn eigen belang en profiteert nooit van zijn positie, tenzij de opdrachtgever iemand een dergelijk profijt toestaat.'

Zoals al meermalen vermeld, kwam ik deze kwestie pas tegen tijdens mijn onderzoek, dus ik heb de afgelopen drie maanden geen kans gehad om dit allemaal uit te proberen. Het is dus pure theorie. Een dat het logisch lijkt dat de zaken zo in elkaar steken, valt moeilijk te ontkennen. We weten inmiddels dat we niet meer nodig hebben dan een reeks goed onderbouwde en goed doordachte documenten, omdat bewijzen voor hen heilig zijn.
Die van ons zijn waar, die van hen zijn leugenachtig!

Een belangrijk document is zeker de **volmacht** (Power of Attorney)**:** 'Een schriftelijk document waarbij een persoon (de opdrachtgever) een andere persoon tot zijn agent namens hem benoemt door aan de lasthebber de bevoegdheid te delegeren om bepaalde handelingen of functies namens de lastgever uit te voeren.' [The Free Dictionary by Farlex]

De verklaring van algemene volmacht is voor iedereen beschikbaar. (Power of Attorney)
(Property Law Act 2007, Section 22 (1) (c) (2))
'Datgene wat een gemachtigde vertegenwoordiger in zijn autoriteit als begunstigde met zijn handtekening bewijst, vervangt andere bepalingen'. (Code of Federal Regulations: 26 CFR 601.503)
'De bevoegdheid om welk deel van een trust ook terug te vorderen, is uit te oefenen zonder toestemming van een tegenpartij.' (Code of Federal Regulations: 26 CFR 1.676 A-1)

Stilzwijgende machtiging (Tacit Procuration): 'Als je het aan iemand anders overlaat om je zaken te regelen, geef je hem of haar de **volmacht** door hem of haar **niet te beletten**.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 1207]

Kijk eens hoe ver ze hun vermoedens doorgedreven hebben. Maar nu hebben we ze doorzien en een zekere zilveren streep aan de horizon wordt langzaam zichtbaar als we ons onze soevereiniteit herinneren. De bovenstaande twee definities zijn krachtig, omdat niemand ons kan beletten onze trust te gaan benutten. En onze begunstigde, onze stroman, kunnen wij goed gebruiken. Er moeten alleen enkele bepalingen worden gewijzigd en nieuwe bepalingen toegevoegd.
Met een algemene volmacht (Power of Attorney) heeft iedereen hier recht op. Met onze soevereiniteit komen er nog heel andere dingen aan het licht. Want uiteindelijk zal blijken dat wij de enige schuldeisers op aarde zijn en dat betekent dat we boven de status van de schuldenaars staan en niets meer te zoeken hebben in hun rechtbanken.
Evengoed zijn wij dermate soeverein, dat we tegelijk rechter, advocaat, bankier, enz. in één private stroman-persoon (natuurlijk persoon) zijn. Hun juridische definities zullen ons aan die bevoorrechte positie helpen. We zullen een prachtige residentie hebben in een prachtige federale staat met een prachtige geografische nationaliteit en zullen dan in onze eigen jurisdictie een buitenlander zijn tegenover hun jurisdictie. Als hun wetten nog iets waard zijn, zullen ze wat dingen moeten inzien en ons niet constant in het keurslijf van hun regels dwingen. Die hebben wij nooit bewust aanvaard.

Tips
Als u UCC-1 filings in het Engels opstelt, is het beter om zich aan de terminologie van de UCC te houden. In dit geval schrijft u niet 'Secured Party Creditor', maar 'Merchant' (handelaar). U kunt de term 'Secured Party Creditor' alleen gebruiken als u een kredietverstrekker bent. Als u vermogen uitleent en het is geen geld, dan bent u geen 'Secured Party Creditor', maar een Merchant. 'Secured Party Creditor' is niet geschikt wanneer u de UCC gebruikt om uzelf tegen de overheid te beschermen. … Zie: Merchant UCC 2-104 (1) koper (buyer) UCC 2-103 (1) (a)

Soevereiniteit

Individuele soevereiniteit kan worden herleid tot een paar fundamentele principes, die we als volgt kunnen benoemen:

- Soevereine of vrije vrouwen en mannen zijn diegenen die niet door een eed gebonden zijn om iemand anders te dienen.
- Onderdanen (subjecten) zijn diegenen die een eed hebben afgelegd om iemand anders of een groep te dienen.
- Elke soeverein die de wetten van de Schepper volgt, heeft het recht om zijn eigen geschillen voor zijn eigen rechtbank op te lossen.
- Vrije mensen kunnen andere vrije mensen aanklagen, omdat ze dezelfde standing hebben, tenzij ze door een eed of contract gebonden zijn aan een buitenlandse rechtbank.
- Een vrij mens kan al zijn zaken zonder inmenging van buitenaf zelf regelen en zo een zelfbepaald leven leiden.

Als onafhankelijke soevereiniteit is het de verantwoordelijkheid en de plicht van de staat om inmenging van een andere staat of een buitenlandse mogendheid in de status van zijn eigen burgers te verbieden. [Black's Law Dictionary, 4th Edition, page 1300]
Hier hebben we het over onze eigen jurisdictie en niet over de vermeende regering van de BRinD.

'De echte betekenis van soevereiniteit is, dat de opstelling van de soeverein de wet maakt.' [American Banana Co. v. United Fruit Co., 29 S. Ct. 511, 513, 213 U.S. 347, 53 L. Ed. 826, 19 Ann Cas. 1047]

Om mensen hun soevereiniteit te ontnemen, is het eerst nodig voor elkaar te krijgen, dat mensen zich onderwerpen aan het gezag van de entiteit die ze heeft geschapen. Dit kan alleen wanneer burgers er aanspraak op willen maken burgers van die entiteit te zijn. [Amerikaanse grondwet, 14de amendement]

Dwang: 'Elke onwettige dreiging of druk van de ene persoon om een andere persoon tot handelen aan te zetten.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 504]
Vrijwillig: 'Ongedwongen zonder inmenging; niet onder druk van de invloed van een ander; spontaan; zelfstandig handelen.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 1575]

Buitenlandse regering: 'De regering van de Verenigde Staten in tegenstelling tot de regering van individuele staten.' [Black's Law, 5th Edition]
Hetzelfde onderscheid bestaat in Duitsland tussen de regering van de staat (Bundesrepublik) en van de verschillende Bundesländer.
De **Toestemming** maakt de wet (Latijn: *Consensus facit legem*). [Bouvier`s Maxims of Law, 1856]
Een **contract** is een wet tussen partijen die alleen met toestemming van kracht wordt. [Bouvier's Maxims of Law, 1856]

We komen nu zo langzaamaan tot het inzicht, wat dit met ons geld van doen heeft. Van nu af aan wordt dit een heel serieus item, want geld is de spil van alle inspanningen van het rechtssysteem. Ik wil hierbij benadrukken, dat het mijzélf er absoluut niet om gaat om aan geld te komen.
Persoonlijk wil ik veel, maar dát niet, want met geld konden ze hun systeem 'in beton gieten'. Waarschijnlijk is het 't moeilijkste voor ons allemaal om onze houding ten opzichte van hun geld fundamenteel en volledig te veranderen. Geen enkele wet dwingt ons hun geld te gebruiken. En iedereen die de geschiedenis van 'Wörgl' (plaats in Oostenrijk) en 'Silvio Gesell' (Duitse economische vrijdenker) kent, weet dat er een andere manier is. Maar daarvoor zouden we er goed aan doen schouder aan schouder te staan en eensgezind te zijn.

U zult versteld staan als u de bedragen ziet, waarmee de stroman voor ons aansprakelijk is. Toch is geld slechts een spel en we zullen dit mysterie in een der volgende hoofdstukken ontrafelen. Juist omdat we er zo happig op zijn, is het een perfecte valkuil. Zij hebben ons gek gemaakt met geld.

Om even op adem te komen bekijken we eerst een eenvoudiger hoofdstuk.

Hoofdstuk 20

Maximes van het recht en Bijbelcitaten

Er is één ding dat de Heren des Rechts niet kunnen overbieden en dat ene ding is het Woord Gods. Van de Bijbel leiden ze het hele rechtssysteem af. Het klopt weliswaar niet, maar deze onwaarheid houden ze coûte que coûte overeind. Dus moeten we de Bijbel benutten om ten slotte hun rechtssysteem de baas te zijn. Het hele onderwerp met oorlogsrecht en trusts zullen we met onze conclusies over de Bijbel eens flink opschudden.
De maximes van het recht zijn net zo onomstotelijk als de axioma's in de wiskunde. We mogen deze maximes ook in affidavits en 'abatements' toepassen, zonder dat we ons uitleveren aan het vermoeden dat we subjecten zijn van hun reglementen.

'Een **maxime** is een leerstelling die door alle mensen zonder bewijs, argument en discussie erkend en aanvaard wordt.' [Black's, 3rd Edition, 1933, page 1171]

HET CONGRES VERKLAART DE BIJBEL ALS HET WOORD GODS [Public Law 97-280, 96 Statute 1211 Oct 4 1982 & Executive Order 6100 of Sept. 22 1990]

Hier volgt een bloemlezing van Bijbelcitaten en rechtsmaximes, die van pas kunnen komen.

Bijbelse citaten

'Ik heb de **Aarde** gemaakt en de **mensen** daarop geschapen.' [Jesaja 45:12]
'Inderdaad behoren de hemel en de hoogste hemelrijken aan God toe en ook de **Aarde** met alles wat erop is.' [Deuteronomium 10:14]
Toen sprak God: "Laat ons de **mensen** maken naar ons evenbeeld; en laten zij heersen over de vissen van de zee en over de vogels in de lucht en over het vee en **over de hele Aarde**." [Genesis 1:26 – 28]
'Van al het gehoorde is de slotsom: vrees God en houd vast aan zijn **geboden**; want dat geldt voor alle mensen.' [Prediker 12:13]
' … wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de werken van de **Wet**, maar door het geloof in Jezus Christus.' [Galaten 2:16]
'De **Wet** is geestelijk.' [Romeinen 7:14]
'Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven, … En Hij heeft Hem macht gegeven om gerecht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is.' [Johannes 5:22 en 27]
'Omdat de Heer onze **Rechter** is, is de Heer onze wetgever, …' [Jesaja 33:22]
'De zucht naar **geld** is de wortel van alle kwaad.' [1 Timotheus 6:10]

Maximes uit Bouvier's Maxims of Law, 1856

'Het **bewijs** (d.w.z.: de bewijsplicht) ligt bij degene die beweert en niet bij degene die ontkent.' (Latijn, *Affirmanti, non neganti incumbit probatio*)
Principes kunnen niet aangevochten of ontkend worden. (Latijn, *Contra negantem principia non est disputandum*) Letterlijk: men moet niet in discussie gaan tegen iemand die principes ontkent.

De wet duldt nooit iets, wat tegen de **waarheid** indruist. (Latijn, *Contra veritatem lex numquam aliquid permittit*)
Een **contract** dat berust op een valse of onrechtmatige tegenprestatie of strijdig is met de goede zeden, is ongeldig. (Latijn, *Contractus ex turpi causa vel contra bonos mores nullus est*)
Van een **schuldenaar** wordt niet vermoed dat hij schenkt. (Latijn, *Debitor non praesumitur donare*)
Een eenmaal gedelegeerde **autoriteit** kan men niet (meer) delegeren. (Latijn, *Delegata potestas non potest delegari*)
Een **schenking** wordt niet vermoed [d.w.z.: maar is reëel]. (Latijn, *Donatio non praesumitur*)
Iemand die buiten de **wet** staat is burgerlijk dood. Latijn, Extra legem positus est civiliter mortuus)
Vals in het ene, vals in alles. (Latijn, *Falsus in uno, falsus in omnibus)*
Fictie is in strijd met de waarheid, maar wordt beschouwd als vervanging van de waarheid. (Latijn, *Fictio est contra veritatem, sed pro veritate habetur)*
Rivieren en havens zijn **openbaar** en daarom staat het iedereen vrij er te **vissen**. (Latijn, *Flumina et portus publica sunt, ideoque jus piscandi omnibus commune est)*
'Waarom zou men dan een visakte nodig hebben?' [Dixit Johannes Xaverius]
God bepaalt de erfgenaam en niet de mens. (Latijn, *Haeredem Deus facit, non homo)*
De **wet** is tot heil van de mensen gemaakt. (Latijn, *Hominum causa jus constitutum est)*
Onmacht verontschuldigt de **wet**. (Latijn, *Impotentia excusat legem)*
Voor het **gerecht** gelooft men van niemand iets, tenzij het door een eed bekrachtigd is. (Latijn, *In judicio non creditur nisi juratis)*
Degene die zweert moet men voor het **gerecht** geloven. (Latijn, *Jurato creditur in judicio)*
Zweren betekent God als getuige aanroepen, wat een religieuze handeling is. (Latijn, *Jurare est Deum in testimonium vocare, et est actus divini ritus)*
Recht kan niet uit onrecht voortkomen. (Latijn, *Jus ex iniuria non oritur)*
De **wet** zal altijd een oplossing (rechtsmiddel) bieden. (Latijn, *Lex semper dabit remedium)*
De **wet** kijkt altijd naar de natuurlijke orde. (Latijn, *Lex spectat naturae ordinem)*
Het **lichaam** van een vrije mens laat geen gerechtelijk onderzoek toe. (Latijn, *Liberum corpus aestimationem non recipit)*
De grootte geeft aan de **schenking** haar rechten. (Latijn, *Modus leges dat donationi)*
Doodgeboren is niet-geboren. (Latijn, *Mortuus exitus non est exitus)*
Het aantal van de dwalenden is geen excuus voor de dwaling. (Latijn, *Multitudo errantium non parit errori patrocinium)*
Niemand kan aan iets onmogelijks gehouden worden. (Latijn, *Nemo tenetur ad impossibile)*
Tegen de **waarheid** vermogen wij niets. (Latijn, *Nihil possumus contra veritatem)*
Namen zijn aanduidingen van zaken: *Nomina sunt notae rerum)*
Namen zijn symbolen voor dingen. (Latijn, *Nomina sunt symbola rerum)*
Er bestaat geen krachtiger binding tussen de mensen dan door een **eed**. (Latijn, *Non est artius vinculum inter homines quam jusjurandum)*
Een **wet** is niet bindend voordat hij openbaar gemaakt is. (Latijn, *Non obligata lex nisi promulgata)*
Gehoorzaamheid is het wezen van de **wet.** (Latijn, *Obedientia est legis essentia)*
Een **ambt** moet niemand benadelen. (Latijn, *Officium nemini debet esse damnosum)*

Zonden tegen de **natuur** zijn het zwaarst. (Latijn, *Peccata contra naturam sunt gravissima)*
Wie **alles** zegt, sluit niets uit. (Latijn, *Qui omne dicit nihil excludit)*
Zij die **vrezen**, hoeden zich en ontwijken. (Latijn, *Qui timent, cavent et vitant)*
Wat de **noodzaak** afdwingt, verdedigt zij (d.w.z.: rechtvaardigt zij). (Latijn, *Quod necessitas cogit, defendit)*
Als de **wet** tekortschiet, heerst de regel. (Latijn, *Regula pro lege, si deficit lex)*
Het welzijn van de mensen is de hoogste **wet**. (Latijn, *Salus populi est suprema lex)*
De betekenis van de woorden is de geest van de **wet**. (Latijn, *Sensus verborum est anima legis)*
Waar het **recht** onduidelijk/ambigu is, daar is geen recht. (Latijn, *Ubi jus incertum, ibi jus nullum)*
De **waarheid** van het bewijs heft de dwaling van de **naam** op. (Latijn, *Veritas demonstrationis tollit errorem nominis)*
De echtgenoot en zijn vrouw worden in de wet als één **persoon** beschouwd. (Latijn, *Vir et uxor censentur in lege una persona)*
Het **bedrog** van de oorspronkelijke eigenaar schaadt niet de opvolger. (Latijn, *Dolus auctoris non nocet successori)*
Belasting is in feite een schenking aan een weldadigheidstrust. (Latijn, *Tributum dono datur consortio beneficientiae)* [Dixit Johannes Xaverius]

Hoofdstuk 21
Geld

Inleiding
Geld: voorheen een goud- en zilvergedekte waarde-eenheid (unit of value) [Black's Law Dictionary tot 1933]
Geld: tegenwoordig een verrekeningseenheid (unit of account) voor onderlinge vorderingen op basis van schuld en krediet. (UCC 1-201 (24))
Geld: 'in de normale en gebruikelijke woordbetekenis houdt het in: munten en papieren valuta, benut als circulatiemiddel tot ruil of uitwisseling; het sluit **bankbiljetten, schuldbewijzen** of ander persoonlijk bezit of vermogen in grond **niet** mede in.' [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 1005]
De **geldigheid van openbare schulden** mag niet in twijfel getrokken worden, maar al deze schulden, leningen en aanspraken moeten als illegaal en nietig beschouwd worden. [14th Amendment § 4]
De **geboorteakte** zelf is **geen** commercieel instrument, een solawissel (d.w.z.: een wissel waarvan slechts één exemplaar bestaat) of een ander overdraagbaar waardepapier. De optekening van de levende geboorte is een commercieel contract, ondertekend door de arts en de ouders in de vorm van een formulier. Een geboorteakte is slechts een **bewijs** dat er een commercieel contact met de regering is en dat de staat het beschermheerschap heeft. Een geboorteakte is geen contract en heeft in zich geen waarde, maar is alleen het bewijs dat er een optekening van een levende geboorte bestaat.

Geld is iets wat iedereen wil en niemand heeft. Meestal bevindt het zich in Panama of in de zakken van hen die met het rechtssysteem coöpereren.
Omdat u mijn uiteenzettingen leest – wat de conclusie rechtvaardigt dat u slechts in beperkte mate met het rechtssysteem coöpereert – heeft u vermoedelijk ook slechts de beschikking over in beperkte mate gevulde portemonnees! Mijn geschrift is echter geen gereedschap om aan geld te komen, maar alleen een prikkel om na te denken over zelfverkozen handelen. Dat is overigens geen beletsel om door te lezen. Voor mij was dit verreweg het pittigste hoofdstuk en ik moest mezelf echt af en toe vermannen. Zoals u wel zult weten: als het om geld gaat, maak je gauw fouten.

Beknopt historisch overzicht
Op 5 april 1933 sommeerde de president van de Verenigde Staten per regeringsbevel alle Amerikanen vóór 1 mei hun goud af te geven bij de Federal Reserve Bank. Deze sommatie werd opgehangen in alle postkantoren. Op ontduiking van het regeringsbevel stond een boete van 10.000 dollar of 10 jaar gevangenisstraf.
Op 5 juni 1933 liet president Roosevelt de HJR (House Joint Resolution) passeren teneinde de goudstandaard op te heffen. De oorzaak was het bankroet van de US Corporation die nu volledig in handen van de bankiers was. Een poging tot betaling in goud werd beschouwd als in strijd met het openbaar belang. Dus kon geen verplichting (obligation) meer met goudgeld betaald worden. Omdat echter goud en zilver de enige rechtmatige betaalmiddelen waren, **hadden de mensen na 1 mei 1933 geen geld meer.** Ter vereffening wilde de regering **alle**

schulden van de mensen overnemen. Zoals al in hoofdstuk 8 vermeld is, kon vanaf die dag niemand zijn schulden meer betalen en dat is zo tot heden ten dage!

Het probleem werd opgelost doordat de regering beloofde alle schulden van de mensen te betalen door hun een onbegrensd krediet te verlenen. **Wie het goud bezit betaalt alle rekeningen.** De diefstal van het goud van de mensen had een vervolging wegens bedrog en verraad ten gevolge moeten hebben, maar niemand heeft een aanklacht ingediend. Om schulden te kunnen afbetalen, moest men bovendien elke vorm van valuta toestaan. Elke en iedere vorm van valuta en instrumenten zijn dus ons krediet. Het niet erkennen daarvan zou anders lijken op een breuk van de Public Policy PL 73-10. Deze levensverzekering beschermde dus enerzijds de wetgevers tegen strafvervolging wegens verraad en bedrog en anderzijds beschermde zij de mensen tegen schade van de zijde van de Federal Reserve. Deze koehandel was alleen bekend bij de bedenkers en is niet ontdekt of wellicht werd de ontdekking in de kiem gesmoord. De regering doet nog steeds **alle moeite** om het bankroet geheim te houden.

De US-regering ging in 1933 **failliet** en werd vervangen door een commerciële firma, die de banken toebehoort. [28 U.S.C. Paragraaf 3002 (15)(A)]
Instrument: 'een geschreven document …, zoals een contract, wilsverklaring, obligatie (schuldbrief), oorkonde, huurcontract.' [Black's Law, 2nd Edition]
Negotiable instrument: 'een order, ondertekend door een crediteur (endorser), tot onvoorwaardelijke uitbetaling aan toonder', [Black's Law, 2nd Edition] 'evenals elke schriftelijke zekerheid.' [Black's Law, 4th Edition]
Negotiable (overdraagbaar): 'geschikt om door accreditatie (blindelings vertrouwen) te worden overgedragen.' [Black's Law, 4th Edition]

Toen men eenmaal niets meer kon betalen, moest voortaan aan alle verplichtingen kunnen worden voldaan (discharge) met een wettig betaalmiddel, euro voor euro, dollar voor dollar. Net als ik vraagt u zich ongetwijfeld af, waarom we onze rekeningen desalniettemin zelf moeten betalen, want degene die het goud heeft zou toch alles voor zijn rekening nemen? Daar hoeven we ons hoofd niet lang over te breken, want ze hebben weer een truc uit de kast gehaald, zoals ze altijd doen. Voor ze de wet invoerden, schakelden ze de begunstigde uit. In dit geval schaften ze het private individu af, voor wie ze de schulden hadden moeten betalen. Denk er alstublieft aan dat de stroman kneedbaar en heel inschikkelijk is.

Ze hebben alle 'burgers' in hun trustsysteem geduwd, waarschijnlijk precies op 1 mei 1933 en publieke personen (Public Officers) van ze gemaakt. Voor corporaties geldt de kwijtschelding van schulden natuurlijk niet, want sedert die dag werd alles openbaar, **niets** was meer privaat! De publieke persoon is nu volgens de definitie in handel en bedrijf werkzaam. En in de handel en het bedrijfsleven binnen de regering voldoet men aan verplichtingen met hun openbare legale papiersnippervaluta. Een publieke persoon met schulden heeft het privilege om openbaar geld te verdienen, om daarmee zijn 'schulden' of verplichtingen te voldoen. Een privaat mens verdient natuurlijk geen papiersnipper, heeft zo dus geen geld en kan dientengevolge ook schulden niet voldoen ('betalen'). Een privaat mens hoeft derhalve nooit zijn schulden te betalen, omdat hij het helemaal niet zou kunnen. '*Lex non cogit ad*

impossibilia', zoals het rechtsmaxime van Bouvier's ons leert: de wet kan nooit iets onmogelijks opleggen.
Omdat er geen geld is, bestaan er natuurlijk ook geen schulden, die men daarmee zou kunnen betalen en zo zouden we met zijn allen mazzel hebben … ware het niet dat we publieke personen zijn! Dat is het hele geheim van het geld. Want geld is niets anders dan een schuldbewijs van het openbare belang. Als we met euro's betalen, geven we die schuldbewijzen eenvoudig door aan iemand anders. Hoe meer euro's iemand heeft, des te meer schulden heeft hij! Kijk, dat stelt mij nou mateloos tevreden …

'Genoemde **bankbiljetten** gelden als obligaties (schuldbrieven) van de US … zij moeten **in rechtmatig geld omgewisseld** worden, opgeëist bij het US Ministerie van Financiën ...' [12 USC §411]

De HJR verving openbaar recht door gekleurd recht (Colored Law), dus met vermoede statuutwetten. Geen contract kon meer nagekomen worden bij gebrek aan waardeerbaar, rechtmatig geld. Op slag werden contracten alleen vermoed en ieder was aansprakelijk voor de openbare schulden. Derhalve hebben ze de UCC ingevoerd. Iedereen was nu staatsemployé van de openbare weldadigheidstrust. Niemand had meer enig bezit, want hij had dit ter beschikking gesteld van de weldadigheidstrust … en ik hoef mezelf hier niet te herhalen, want we weten dit al allemaal!

Sinds 1938 werden contracten de basis van alle gerechtelijke zittingen. (Erie Railroad vs. Tompkins!). Uit geen rechtszaak mag sindsdien meer geciteerd worden die voor 1938 plaatsvond, toen de Common Law nog gold.
Door de **'Administrative Procedures Act'** in 1946 gingen regering en rechtbanken volledig teloor.

In 1965 werd **zilver** als instrument voor het betalen van schulden volledig opgeheven en de Uniform Commercial Code werd verheven tot het hoogste **'Recht te land'** (privaatrecht van de banken) en de rechtbanken functioneerden sindsdien volgens het **'Recht ter zee'** (Admiralty Law).
De mensen – wij allemaal – die hun goud/geld ingeleverd hebben, zijn met de HJR 192 van betaling uitgezonderd, omdat het betaalmiddel hun ontnomen is, wat genoemde uitzondering (exemption) creëerde. De afspraak luidt: **nooit betalen voor schulden**.
Onder deze regeling werden alle US-burgers subject van de 14de grondwetswijziging en wij, Duitsers, onder hun bezettingsrecht op overeenkomstige wijze. De HJR 192 geeft de mensen de keus tussen a) de Common Law, en b) het sociaalverzekerings-statuten-belastingen-privileges-immuniteiten-pakket. Met het 14th Amendment (grondwetswijziging) is als voornaamste vermoeden gelegaliseerd dat men staatsburger is met privileges en immuniteiten.

En nu zijn we eindelijk aangekomen bij het punt waar we heen wilden. Want **belastingen zijn simpelweg een schenking voor het privilege om schulden niet te hoeven betalen.** Maar schulden bestaan niet, dus valt ons privilege met betrekking tot de belasting geheel in het water. En er is nog een goed bericht: het recht om contracten te sluiten leeft voort volgens de US-grondwet artikel 1, sectie 10. Dat betekent dat men volgens HJR 192 tot niets gedwongen

kan worden, als men geen lid is van de bankassociatie, lees: 'de staat'. Wanneer men zich niet in 'Privileges en Immuniteiten' heeft laten inkapselen, dan is men ook geen contractpartij. Als men geen subject van de privileges is, bevindt men zich ook niet vrijwillig en contractueel op het territorium van de bankassociatie, want dan is de woonplaats niet meer beschikbaar en daarmee is geen woonplaats van de schulden voorhanden om tot deze bankassociatie gedwongen te worden. Datzelfde patroon kwamen we al eerder tegen.

Als men echter vrijwillig in de internationale bankassociatie (CROWN/BAR) binnentreedt om in UCC-verband handel te drijven, dan stemt men ermee in nooit betaling voor iets te eisen. Alleen het feit schulden niet te kunnen betalen, dwingt ons niet lid van de bankassociatie, dus publiek persoon, te zijn. Waar men schulden niet betalen kan is geen Common Law, alleen recht van billijkheid. Als men aan de kwijting van 'schulden' deelneemt, heeft men zijn vermogen contractueel aan het openbaar gebruik gedoneerd.

Een sprookje om aan onze kleinkinderen te vertellen
Midden in het grote bos lag een klein dorpje. De boze wolf had er al het goud weggenomen. Hij had de dorpsbewoners beloofd alle inkopen voor hen te doen. De voorwaarde was alleen dat ze wel in de onderlinge handel de schulden aan elkaar zouden betalen. Hiervoor gaf hij ze een grote zak met gele kiezelsteentjes, waarvan er heel veel in het hol lagen, waar hij in woonde. Af en toe stuurde hij een paar sterke kerels met een buidel gele stenen naar de stad om inkopen voor de dorpenaren te doen. Als die hun werk gedaan hadden stopte hij ze een bundeltje stenen toe. Hij liet ze beloven niets aan de anderen te verklappen, want anders zou er maar afgunst ontstaan. Het werd winter, de mensen hadden te eten. Het ene jaar verstreek na het andere en iedereen was tevreden … vooral het shopping team natuurlijk. Nu was het zo dat de wolf de mensen heimelijk haatte, want hij wilde het grote bos helemaal voor zichzelf hebben. Hij begon zich dus te beklagen: hij gaf zich steeds grote moeite, maar de mensen deden nooit eens iets terug. Hij hield een briljante redevoering en de mensen stemden ermee in om 1% van hun kiezelstenen als weldadigheidsbelasting aan hem te betalen. En toen kwam het grote ongeluk. Bruinbeer Dolktand had een dorpsbewoner verscheurd, vermoedde de wolf. Slechts weinigen vroegen zich af hoe de wolf aan die wetenschap had kunnen komen en zegge en schrijve één bracht de moed op om poolshoogte te nemen bij het hol van de wolf. Daar zag hij de gele steentjes liggen. Voortaan kwam er bewaking in het dorp en de belasting werd verhoogd tot 10%. Daarna vonden er meer gruweldaden plaats, de moedige was het eerstvolgende slachtoffer. Toen de belasting tot 99% was opgeschroefd, waren de laatste dorpsbewoners de hongerdood gestorven … of aan een ongeluk ten offer gevallen. En als ze niet allemaal gestorven waren, leefden ze nu nog …

De naam op een rekening is niet onze naam. Het is de naam van een door de regering gecreëerde corporatie, handig verpakt in hoofdletters! Alleen de stroman is voor de schulden aansprakelijk, want de naam behoort ons niet toe. De enige wet ter wereld is het contractrecht. **Wetten gelden alleen voor corporaties en zijn alleen op corporaties van toepassing**. Dat komt doordat de wetgever zelf ook een corporatie is en alleen met zijnsgelijken in wisselwerking kan treden. Als wij geen contract met de opsteller van de rekening hebben, zijn wij niet aansprakelijk! Alleen een publieke persoon, een corporatie, kan financieel aansprakelijk zijn. Wij kunnen moeilijk een contract hebben, omdat corporaties geen

contracten kunnen sluiten. Al deze contracten worden gemaakt door stromannen. En die zijn persoonlijk aansprakelijk! Alles wat wet is, is commercie, alle commercie is contract; is er geen contract, dan is er geen zaak. Er is geen enkel 'ambt', dat bewijzen kan, dat wij voor schulden betalen moeten. Dat zou ook onmogelijk zijn, omdat er zoiets als 'schulden' niet bestaat. Er bestaat evenmin zoiets als 'geld'. Er is alleen **krediet** en **verplichting**. Er zijn alleen **crediteurs** en **schuldenaars**. En zoals we al weten, is het een van onze prioriteiten de juiste partijen toe te bedelen. De crediteur is niet de CROWN CORPORATION. De crediteuren zijn wij, de mensen. Zij zijn de schuldenaren, niet wij! En dat kunnen we ze bewijzen ook!

Wettige betaalmiddelen

Men gebruikt het begrip 'wettige betaalmiddelen' om waardeloos papier aan te duiden, waarmee men aan verplichtingen kan voldoen. De euro's zelf behoren aan de ECB (Europese Centrale Bank), een private firma. De ECB is bezitster van de euro en heeft de legale titel. We gebruiken de euro en hebben als publieke persoon de 'op billijkheid berustende rechten' van gebruik (equitable right). Als we een auto kopen met euro's, aan wie behoort het voertuig dan toe? Aan de ECB, want het eigendom van de ECB, haar wettig betaalmiddel, heeft de koop gedaan. Gedeeld eigendom, gedeeld eigendomsrecht. Als iemand bij de rechtbank erop staat dat het om zijn eigendom gaat, dan liegt hij. Het enige wat men bezit is de billijkheidstitel van het gebruik en dus heeft men bij aanspraak op eigendom bij rechtszaken geen 'standing', geen poot om op te staan, zeg maar. Dat weet u allemaal al. Vreemd eigendom (de euro) heeft mijn aanschaf bekostigd! 'Mijn bezit' bestaat niet, want dit bezit behoort de overheid toe, want 'ik', nee, de stroman heeft als overheidsfunctionaris met overheidsgeld overheidsbezit betaald. In het beste geval zijn we altijd slechts tot gebruik gerechtigd. En dan weten we, dat we openbaar eigendom slechts als overheidswerknemers mogen benutten.

U bezit geen eigendom. Slaven bezitten geen eigendom. U staat geregistreerd als pachter. [Senaatsdocumenten 43, 73rd Congress, 1st Session] Naar de inhoud weergegeven staat daar het volgende.
'Waardeloze zekerheden (2) … de aanduiding 'zekerheid' betekent een 'Bond', een **schuldbewijs,** bankbiljet, certificaat of ander schuldbewijs (indeptedness), door een corporatie of regering uitgeschreven … of in geregistreerde vorm. [IRC Code Title 26 §165 (g)(2)(C)]

Een wettig betaalmiddel is verre van een privilege. Elke gebeurtenis in het leven is een rekening-gebeurtenis, afgerekend in rekening-eenheden (units of account). Dat werpt twee vragen op: is er een rekening-betrekking tussen aanklager en aangeklaagde en geeft de aangeklaagde toe dat hij schuldenaar is. Rechtszaak en rekening-gebeurtenis zijn altijd synoniem. Volgens Black's Law kan een rekening-actie alleen via de trustee verlopen, want alleen een natuurlijk persoon kan rekeningen vereffenen. En een trustee is altijd een natuurlijk persoon.

Conto (rekening, account): 'Nauwkeurig bewijs van wederzijdse aansprakelijkheid tussen twee partijen op het gebied van schuld (debt) en krediet (credit); de aansprakelijkheden

ontstonden ten gevolge van contracten of uit enige fiduciaire (trust) betrekking.'[Black's Law, 3rd Edition, 1933]
Geld is een verrekeningseenheid van schulden uit een fiduciaire betrekking.
Rechtszaken: pogingen tot verrekening (rekening-vereffening, action of account); gevallen van rekening-vereffening.
Het plaatsvinden van een **rekening-vereffening** bestaat daarin dat iemand goederen of geld voor iemand anders in fiduciaire functie verkregen heeft om de overeenkomende vereffening zeker te stellen en te herstellen. [Black's Law, 8th Edition]

Als men geen trustee is, dan is er geen rekening-gebeurtenis en daarmee is er geen rechtszaak. Alle rechtszittingen zijn rekening-acties (actions of account). Door zich 'op armlengte' op te stellen kan men zich, zoals we weten, aan een trustee-status onttrekken. De aangeklaagde heeft dan niet vrijwillig ingestemd om een trustee van de eiser te zijn. De taak van rechtbanken is alleen rekeningen in een faillissement te behandelen. In een faillissement kan de schuldenaar niet gedwongen worden zijn schulden te betalen. Alleen als hij vrijwillig toegestemd heeft, kan hij zijn schulden ontlasten.

Bankbiljetten zijn geen inkomen, omdat het schuldbrieven zijn. Op privaat gebied is er geen geld in omloop, omdat er geen privaat geld bestaat. Alles is publiek, net zoals er alleen publiek geld is. Alle auto's rijden op openbare straten. Er bestaat geen rechtmatig geld met de naam 'euro'. Niemand wordt voor iets betaald. Nu wordt ons ook duidelijk dat de belastingdienst nooit kredieten of schulden belasten kan. De politiek stond het gebruik van euro's en dollars toe voor de ontlasting van schulden bij het omgaan met het bankroet. Het gebruik van de euro kun je beschouwen als een vorm van legaal witwassen. Als men een cheque krijgt waarop 'euro' staat, dan bevestigt men met zijn handtekening dat men iets van substantiële waarde verkregen heeft, ook al klopt dat niet. Met het opschrift 'naar de rekening overgemaakt als krediet of ingeruild voor niet-inwisselbare euro' zou men deze vergissing kunnen herstellen en de cheque in een wissel omzetten. Met zijn werkkracht verdient men euro's of beter: verdient men een bewijs voor schulden. Nooit en te nimmer verkrijgt iemand voor zijn werk een inkomen.

Ik heb laatst over een openbaar en waar gebeurd voorval gelezen. Het ging om het volgende. Iemand had een bank overvallen, werd gepakt en werd vrijgesproken: hij had 'niets van waarde' buitgemaakt. Daarmee werden natuurlijk bankbiljetten bedoeld. Het gerechtshof seponeerde de zaak, waarmee deze niet openbaar gemaakt hoefde te worden. Zuiver logisch bezien zou deze zaak er zo uit hebben kunnen zien, maar uw auteur Hans weet het niet zeker, want hij was er niet bij aanwezig. En daar wil hij een beëdigde verklaring voor afleggen! Men kan dus niet een bank binnengaan en goud en zilver als ruil voor euro's verlangen. Men kan zelfs niet eens meer een bank overvallen om goud en zilver te stelen. Is het niet triest?

Alleen de algemene stilzwijgende toestemming, het contract, houdt het hele systeem overeind. Men heeft een legaal aanbod aangenomen. En u bent het vast met mij eens dat hun kaartenhuis al vervaarlijk aan het wiebelen is. Er pakken zich donkere wolken voor hen samen … Kijk eens naar de volgende reeks van gedachten en zie of u er een touw aan kunt vastknopen.

Betaling (payment) is de vervulling van een belofte. [Black's Law, 3rd Edition]
Geld is uitsluitend fysiek goud en zilver. [US-grondwet]
De **legale definitie van geld** sluit bankbiljetten uit. [Black's Law 6th Edition, page 1005]
De woorden **'bankbiljet'** en 'obligatie' (schuldbrief) betekenen hetzelfde.
De **euro** heeft dezelfde status als de bankbiljetten uit 'Black's Law 6th Edition, page 1005', dus: schuldbrief.
Dus zijn **euro** en rechtmatig geld geen synoniemen.
Wat de **euro** legaal maakt, is de mogelijkheid hem in te wisselen in instrumenten.
Deze **rechtsschending** vond plaats tijdens een nationale noodtoestand, dus onder het oorlogsrecht.
De ECB en de FED zijn private firma's.
De **handtekening** op de euro (Mario Draghi) is die van de schuldenaar, niet van de crediteur, want een schuldbrief wordt altijd ondertekend door de schuldenaar.
De ECB moet een **derde partij** zijn, want men kan geen schulden bij zichzelf maken. (Latijn: *Nemo potest sibi debere.*)
Niemand handelt tegen zichzelf. (Latijn: *Nemo agit in se ipsum.*)
Zolang de euro niet in goud en zilver inwisselbaar is, heeft de regering de macht om geld te drukken ingeleverd voor de macht om geld te lenen. Dat geeft de ECB de mogelijkheid om eindeloos geld uit het niets (fiat-geld) te scheppen.
Fiat-geld werd in de vorm van Federal Reserve Notes (FRN's) of euro's door de regering uitgeleend.
De euro is niet bedacht om private schulden, maar om openbare schulden te vereffenen.

Het is goed om erop bedacht te zijn dat er voor de 'dollar', die in (bijna) geen enkele wet wordt genoemd en slechts met de firmanaam 'Federal Reserve Note' (FRN) wordt aangeduid, drie verschillende schrijfwijzen bestaan:
Frn: in circulatie volgens 12 USC §411
Frn: zoals in HJR 192 genoemd en buiten werking verklaard
FRN: huidige aanduiding

Federal Reserve Association: een religieuze nonprofit-corporatie # 0042817
Wat gelijkenis vertoont is niet hetzelfde. (Latijn: *Talis non est eadem, nam nullum simile est idem.)* [Bouvier's Law Dictionary, 1914]
'… **een dollarrekening** is slechts een stuk papier.' [Modern Money Mechanics, page 2]
Federal Reserve Notes worden geclassificeerd als 'obligaties' van de US-regering volgens 12 U.S.C. §411.
FRN's worden door de regering niet uitgegeven op grond van het recht om munten te slaan [Artikel 1, sectie 8, clausule 5 van de Grondwet], maar op grond van het recht geld uit te lenen volgens clausule 2 van hetzelfde artikel.
Het gebruik van **FRN's** constitueert een franchise-privilege, wat samenhangt met het recht van de regering om belasting te heffen. (Niemand hoeft met FRN's schulden te betalen!)
De dollar is dus evenals de euro een met serienummer geregistreerd instrument en een schuldbewijs.

De regering maakte het onmogelijk om met rechtmatig geld verplichtingen te betalen. Het

bankbiljet is geen rechtmatig geld, omdat het geen intrinsieke waarde heeft (ongeveer $ 0,002 kosten per biljet) en door niets wordt gedekt. Puur technisch gezien heeft uiteindelijk de CROWN het recht om promessen af te geven aan regeringen, die deze terugbetalen als zogenaamd geld met rente en samengestelde rente middels uitbuiting van mensen door deze belasting te laten betalen. De biljetten zelf kosten bijna niets en het lijkt erop dat de fabricatie ervan een extreem korte (berekend in milliseconden) terugverdientijd heeft.

De regering moet geen belasting heffen om haar schulden te betalen, ze moet alleen maar nieuw geld drukken.
De enige zaak die de waarde overeind houdt, is de verzorging met geld.
De FED en de belastingautoriteiten zijn privaat en maken geen deel uit van de regering.
De FED produceert geld en leent het aan de regering. Dit geld berust alleen op schulden.
Het geboortebewijs wordt tot een schuldzekerheid, die de regering op een centrale rekening stort en waarvan ze beslist hoeveel ze ervan uitleent.
Het Ministerie van Financiën houdt een database bij van het geboortebewijs, zodat het bureau voor de openbare schulden weet hoeveel geld het aan de stroman uitlenen kan.
De regering kan commercieel alleen via de stroman handelen.
Het belastingnummer en het sociaal verzekeringsnummer zijn een licentie voor de natuurlijke persoon, gerepresenteerd door de publieke persoon, om in het commerciële strijdperk te handelen.

Als de door ons gedelegeerde regering de rechten heeft om zekerheden te monetariseren (d.w.z.: naar eigen inschatting geld aan te maken), dan mogen wij dat als soeverein ook! Het uitbrengen van 'promissory notes' (eigen of solawissel) zou een legitieme methode zijn om verplichtingen te ontlasten.
Je kunt alles ontlasten: leningen (met onderpand), leasetarieven, kredieten, dagvaardingen, schulden, vorderingen, boetes, belastingverplichtingen, vonnissen, ziektekosten… alles waarvan we altijd gedacht hadden dat we het moesten betalen. Schuldontlasting en **'accept for value'** berust op inzicht in de bedrieglijke truc die ze ons in 1933 geleverd hebben.

Geaccepteerd voor waarde (Accept for Value, A4V)

Hier volgt een fraai artikel van Mary Croft, dat ik naar de inhoud zal weergeven. Daarmee wil ik u graag een mogelijkheid presenteren, waarmee men tot voor kort openbare rekeningen kon vereffenen. Deze paragraaf voeg ik dus alleen toe om uw kennis te verbreden en niet om praktisch toe te passen. A4V functioneert om een bepaalde reden momenteel klaarblijkelijk niet. Er is een betere variant …
Ik wijs u er daarom bij voorbaat op dat niemand toegang heeft tot Mary Crofts Treasury Direct Account (TDA). Anja, mijn collega in de strijd, heeft dat op haar onverzettelijke manier heel praktisch onderzocht. Haar poging om toegang te verkrijgen mislukte. Dank je wel, Anja: nu weten we het tenminste zeker.
Iemand heeft de zekerstelling van onze geboorte-estates via UCC-1 Financing Statement voor ons allen verzorgd. We hoeven dienaangaande niets meer te doen, maar we kunnen momenteel ook niet meer bij of aan ons vermogen komen. Hiermee hebben we in de geschiedenis van de financiën klaarblijkelijk met een unicum te doen. Het Internationaal

Monetair Fonds (IMF) is naar het heet namelijk sinds 2013 bankroet, en wel in die zin, dat het niet meer lukt om bij benadering de geldsommen bij elkaar te stelen, die voor het overleven van het instituut nodig zouden zijn.
Over de zaak met de 'Unam Sanctam' heb ik al het een en ander verteld. De paus wenst dat de mensen hun estates terugkrijgen, maar de CROWN CORPORATION geeft daaraan geen gehoor. Ik **vermoed** dat een stoffig contract van het Vaticaan verlopen is. Tevens werd de BAR via een schadeloosstellingsaffidavit onder verantwoordelijkheid van Anna-Maria von Reitz geconfronteerd met een schadevergoedingseis van 279 biljoen dollar in baar goud. (Opmerking: biljoen in het Amerikaans komt overeen met ons miljard). Het dringt ook steeds verder door dat de dollar gaat vallen en dat al meer dan 150 landen zich liever zouden aansluiten bij een goudgedekte Aziatische valutavorming, met inbegrip van het zogenaamde 'echte Duitsland'. In elk geval moet Rusland zich veel moeite gegeven hebben voor Duitsland. Wat het allemaal nog erger maakt is dat de elitekringen hun pogingen beknot zien om een echt grote 'nieuwe' oorlog te ontketenen, waarmee ze hun hachje kunnen redden. Maar nog niet eens de Eerste Wereldoorlog is ten einde, want er bestaat alleen een vredesverdrag met Rusland. (De vrede van Brest-Litovsk op 3 maart 1918, 'De communistische bolsjewieken ondertekenen de Vrede van Brest-Litovsk met de Centralen, wat het einde van de Russische deelname aan de Eerste Wereldoorlog betekent.')
Er zijn nog heel andere verhalen in omloop, maar die kunt u zelf opzoeken en beoordelen in hoeverre ze waar zijn. Afgezien daarvan helpen deze theorieën ons niet veel verder, als we ten slotte niet zelf het initiatief nemen, goede voorzorgsmaatregelen treffen en met gefundeerde kennis intelligent optreden.

We zijn nog steeds bezig te knokken voor een stukje soevereiniteit en vrijheid en geloof me maar gerust: we zijn een paar uiterst belangrijke stappen verder gekomen. Hoe? We zeiden het al. De sleutel voor de bevrijding uit het systeem is het tot stand brengen van een set heldere, complete, compromisloze en staalharde contracten tussen schuldenaar en crediteur. Daarbij moet elk vermoeden van een vermenging tussen ons en het systeem uitgesloten worden. Op die wijze maken wij ons vrij van hun gerechtelijke systemen onder het gebruik van al de rechtsmiddelen (remedies), die hun wetten bieden zonder met die wetten in aanraking te komen.

Maar nu naar Mary Croft in een vrije weergave …
De US-regering schiep een commercieel schuldpapier en maakte van elke man, vrouw en baby een stuk vee als pand voor de schulden, met het geboortebewijs als geregistreerde zekerheid. Het enige probleem: we hebben ze daartoe nooit de volmacht gegeven! Omdat de fictieve regering nooit met een echt mens spreken kan, heeft men de middelaar, de stroman uitgevonden. Sinds 1933 werkt alles op handelsniveau en commercie berust op contracten. De regering heeft een verondersteld contract met de stroman en de stroman is hun subject in de jurisdictie. Maar als wij mensen van vlees en bloed, in hun proces binnentreden, worden wij automatisch tot hun zekerheid. Fictie en realiteit worden omgedraaid. Nu wordt de mens aansprakelijk gesteld voor de schulden van de stroman. We hebben allemaal 'Present!' geantwoord, toen ze naar de stroman riepen. En dat is nu net wat we weer moeten terugdraaien: de stroman moet in de wereld van de ficties terug en wij in de werkelijkheid. We moeten een niet-overdraagbare private Charge Back (letterlijk: onkosten retour) en een

niet-overdraagbare wissel aan het Amerikaanse Ministerie van Financiën sturen. En het samen met ons geboortebewijs, het bewijs van onze stroman aan het Treasury Direct Account (TDA) adresseren. Men vraagt zich nu af wat de stroman waard is, maar in de handel is het belangrijk dat er boekingen gedaan worden en constant doorstromen. Net als bij een haai die constant in beweging moet blijven om niet te sterven.
Elke fictieve aanval van een autoriteit is een fictieve aanspraak op de stroman. Hoe kunnen we dit spel meespelen en winnen? Het enige contract op de wereld dat niet gebroken kan worden is het UCC-1-Financing Statement. We moeten eerst het Treasury Direct Account (TDA) activeren en dan de UCC-1 in een akte vastleggen. Door het eerste verwerven we onbegrensde toegang tot de rekening, met het tweede worden we 'holder in due course' van de stroman. [Een 'houder te zijner tijd' (HDC) is een persoon die het verhandelbare bonafide-instrument voor een bepaalde vergoeding verwerft, van wie de betaling nog steeds verschuldigd is.] Dat geeft ons het virtuele eigendomsrecht over de door de regering uitgevonden stroman. Met ons bezit van de stroman verliest de regering de verbinding met de mens in hun virtuele wereld.
Als zij ons van nu af aan een rekening presenteren, zullen wij daarmee instemmen en met een 'geaccepteerd voor waarde' (accept for value) antwoorden. Daarmee is de controverse uit de wereld. Door dit te doen wijzen we de negatieve claim op onze rekening van de hand en worden we eigenaar (houder te zijner tijd) van deze claim. Als 'houder te zijner tijd' kan men een uitspraak onder ede van de eiser (presenter) op straffe van meineed verlangen en eisen dat het conto vereffend wordt. Eigenlijk is dat allemaal erg eenvoudig, mits we een paar grondregels in de gaten houden. Dit alles is handelsrecht en we spelen met de regels van het handelsrecht: we accepteren de vordering, worden 'houder te zijner tijd' en dagen degene die de eis stelde uit te bewijzen dat hij de juiste bevoegdheid heeft om de eis als eerste te stellen. Als hij die bevoegdheid niet kan aantonen, wordt het bedrag 'ontlast' en vervalt de eis. Hij heeft die bevoegdheid niet, omdat wij nu de autoriteit over de stroman hebben! Wij hebben die met een contract aan ons gebonden!
De macht van de contracten is het hoogst tellende principe. Tegen een contract en zonder onze toestemming kunnen ze niets beginnen. De 'accept-for-value'-procedure geeft ons de mogelijkheid om met hen te onderhandelen met behulp van de stroman en hen te dwingen zich rekenschap te geven in hun eigen commerciële wereld. Dit geldt voortaan voor elke actie die ze tegen ons ondernemen. Zonder hun autoriteit en de mogelijkheid om die met contractuele documenten aan te tonen moeten ze ons met rust laten (let alone), of zelf voor de gevolgen betalen. Wij weten nu dat ze zulke documenten niet hebben, want die bezitten wijzelf!
Tot zover Mary Croft.
Maar, zoals gezegd: deze gang van zaken werkt momenteel helaas niet.

Formuleringsadviezen voor 'geaccepteerd voor waarde' (oefenmateriaal)

Stel, er komt een schrijven binnen van een van onze favoriete firma's, om precies te zijn: de onrechtmatige GEZ (dienst omroepbijdragen). Daarop zouden we als volgt kunnen antwoorden.
"Betreffende uw vordering aan de persoon onder uw premienummer 123456789 doe ik u in mijn functie van gevolmachtigd, niet-aansprakelijk administrateur voor genoemde persoon

een giraal waardepapier ter betaling en verrekening toekomen. De waarde van de geëndosseerde oorkonde komt exact overeen met de waarde van uw vordering, zodat de boeking en verrekening uwerzijds zonder problemen kan plaatsvinden. Het conto van de genoemde persoon is toereikend genoeg om deze rekening te vereffenen/te verrekenen en de betreffende procedure af te sluiten. Indien u van mening bent dat uw vordering, bestaande uit beschreven papier en de notering in digitale giroconti een hogere vermogenswaarde vertegenwoordigt dan de hierbij verrichte betaling, bestaande uit beschreven papier en de notering als overschrijving in de betreffende giroconti, dan verzoek ik u bewijsstukken over te leggen voor de ongelijkheid van de verrekende girale vermogenswaarden in de vorm van handgeschreven documenten. Hierbij doe ik u tevens mijn sociaalverzekerings-nummer toekomen ter identificatie van de conti."

Nog wat formuleringen voor 'geaccepteerd voor waarde'

Niet verhandelbaar … without recourse (zonder regres) … geaccepteerd voor waarde … uitgesloten van heffing (inning) (exempt from levy) … ter verrekening gefiatteerd … waarde-acceptatie en alle endossementen (geaccrediteerde handtekeningen) in overeenstemming met UCC 3-419 en HJR 192 van 5 juni 1933, 73th Congress, 1st Session, Public Law 73-10 … verrekenen van alle winsten, producten, conti, immobiliën en de rechtsorde … kosteloos voor Hans Xavier te deponeren bij het Ministerie van Financiën van de BRinD en dit tevens te verrekenen met de rekening ten name van HANS XAVIER.

Let op! Hier zou Hans Xaver©, de bevoegde gevolmachtigde, de natuurlijke persoon met **bloedrood** ondertekenen! **Tevens kan men beter geen bedrag noemen, daar dat alles ongeldig zou maken.**
De GEZ schrijft dus de legale PERSOON aan met 'dhr. of mevrouw'. Deze gelooft de mens te zijn en laat zich zo aansprakelijk stellen voor het bedrag. Dat is precies hoe het met belasting of schulden gaat. De acceptatie voor waarde lost de controverse op als commercieel geneesmiddel. We zijn vrijwillige betalers! Dus zeggen we alle opdrachten tot girale betaling op en betalen niet met euro's, maar met een overdraagbaar (negotiable) instrument. Hoe?
We endosseren (d.w.z.: accrediteren met de handtekening van de gevolmachtigde representant van de stroman) de toegestuurde rekening van de GEZ en zetten bovengenoemde formuleringen in een hoek van 45 graden schuin over het document.

UCC 1-201 houdt in: een persoon levert waarde in voor rechten …
Een persoon moet waarde opgeven om rechten te verkrijgen. Als een partij voor waarde zorgt, moet de andere partij voor rechten zorgen. Een persoon ruilt waarde in voor het recht om aan commerciële handel deel te kunnen nemen. Als men A4V (accept for value) gebruikt, beroept men zich op het recht van begunstigde van de trust, opgericht door president Roosevelt met de HJR 192 van 5 juni 1933. Geaccepteerd voor waarde bevestigt mijn plaats als 'holder in due course', als overdrager en eiser van het instrument. En als de ware begunstigde van de trust. A4V is een geautoriseerd certificaat, waarvoor men een zekerheidsbelang aan het instrument als tegenzet verkrijgt. Degene die het instrument uitbrengt is aansprakelijk voor het instrument. En zoals we al weten, zal hij het niet gemakkelijk krijgen, want hij kan zijn bevoegdheid niet aantonen. Doe uzelf een plezier en blijf met uw vingers van A4V af! Het

internet is vol van informatie dat het zo niet werkt. Evenwel zijn de meesten die het toepassen, niet goed geïnformeerd. Mijn bedoeling is, dat u weet wat het begrip inhoudt en erover kunt meepraten.

De ware crediteuren of hoe men 'eisen van hogerhand' tot zwijgen brengt

Voor we gaan uitzoeken hoe we eisen en vorderingen aan ons effectief kunnen vermijden, moeten we ons nogmaals voor ogen houden wie de werkelijke crediteurs zijn op wie hun hele geldsysteem berust.

Bekijk eens de 'Bankruptcy Act' in de U.S. Code §101 (10).
Het begrip **crediteur** betekent: – (A) een entiteit, die een vordering op de schuldenaar heeft, die ten tijde van of voor het **'Insolventiebesluit'** – met betrekking tot de schuldenaar ontstond; (B) **een entiteit die een vordering op een estate heeft** …' [the term 'creditor' means – (A) entity that has a claim against the debtor that arose at the time of or before the order for relief concerning the debtor; (B) entity that has a claim against the estate …]
'Het begrip **entiteit** houdt in – persoon, **estate**, trust, regeringsafdeling en US-trustee.'
(15) The term 'entity' includes person, estate, trust, governmental unit, and United States trustee.

Om een **schuldenaar** te zijn, moet de persoon in de V.S. [of een van de 'vazalstaten'] ingezetene zijn of daar een woonplaats, eigendom of zaak hebben. [§109 (a)]
[In order to be a debtor, **person** must reside or have a domicile, property or place of business in the U.S.] Nee zeg, echt? In dezelfde 'Act' wordt schuld gedefinieerd als **'aansprakelijkheid voor vorderingen'.** Aansprakelijk is, wie door de wet **gedwongen** kan worden.

Bovenstaande definities zouden kunnen betekenen dat ze hun bedrog zo ver hebben doorgevoerd dat men kort en bondig zou kunnen beredeneren dat de regering zelf crediteur is omdat wij met z'n allen in hun rechtsgebied wonen. Maar dat houdt ook in dat wij, als we hun jurisdictie, met hun openbare sociale zaken, verlaten, geen schuldenaar meer zijn en niet onder hun jurisdictie vallen. Volgens Bouvier's Maxims of Law is inclusie van het ene exclusie van het andere en een 'niet-schuldenaar' kan geen partij in een rechtszaak zijn.

Bovenstaande definities kunnen ook betekenen: bij het insolventiebesluit HJR 192 zijn onze levens-estates gestolen. Onze ouders, grootouders of overgrootouders waren op 1 mei 1933, op het moment van het insolventie-besluit de ware crediteurs, toen de **entiteit,** hun levens-estate, vorderingen op de schuldenaarsregering had.
Als wij niet als legitieme bastaards op de wereld zouden zijn gekomen, zouden wij vast en zeker de vorderingen van onze ouders geërfd hebben.

Een ding is duidelijk. Wij, mensen, zijn de enige crediteurs, want buiten ons, mensen, bestaat er niemand die alles moet bezuren. Zij verdwijnen met hun ficties eenvoudig helemaal uit beeld, wij mensen niet. Wij, levende mensen en onze erfgenamen zijn dus de enige crediteurs en titeleigenaars, vooral wanneer we ons alle documenten verschaffen die dat kunnen aantonen. Ook als ze ons tot schuldenaars omgedoopt hebben, laat zich logisch aantonen dat

het leveren van het tegenbewijs dat wij van ze vragen tot de onmogelijkheden behoort.

Het alternatief voor 'acceptatie voor waarde'

We gaan ervan uit dat onze bewijzen solide zijn gedocumenteerd.
In de eerste plaats houden we ons nog eens voor ogen: we maken een eind aan hun 'actions of account' waarbij wij de schuldenaars zijn. Wij zijn de kredietgevers, onze stroman is onze schuldenaar. De staat is de trustee van de stroman. De stroman is zijn begunstigde. Laten we de stroman aan de staat de status van trustee toewijzen, zodat die al onze wensen vervult. Vervolgens nemen we de 'Power of Attorney' (volmacht) van onze stroman op en handelen als zijn agent in de commercie. Laten we nogmaals nagaan welke documenten we daarvoor ook alweer nodig hebben.

Een 'Security agreement' (zekerheidstellingsovereenkomst).

Een privaat document dat het contract tussen mij en de stroman bewijst. Bijvoorbeeld: de stroman is ons momenteel 10.000.000 eenheden in goud en zilver schuldig, of eventueel onbegrensd. Dit stelt ons veilig tegenover de roofridder te land en ter zee. Nu zijn wij de crediteurs met voorrang op de eerste plaats en pas als alle eenheden opgesoupeerd zouden zijn, komen alle roofridders aan de beurt. Een betere beveiliging dan zo'n contract is bijna niet mogelijk.

Een 'Hold harmless and indemnity agreement' (vrijwaringsclausule).

Met deze schadevergoedingsovereenkomst stellen we de schadeloosstelling publiekrechtelijk zeker en beschermen we de materiële situatie van degenen die we in het openbare leven schade bezorgen. Dit 'agreement' is niets anders dan een normale verzekering.

Een 'Private agreement' (Private overeenkomst).

Dit is een bundel opdrachten en richtlijnen tussen de partijen. Bijvoorbeeld: de stroman stemt toe al onze rekeningen te vereffenen. Hij heeft daartoe het recht, want sinds 1933 werd er voor ieder een CQV oftewel een 'Foreign Situs' ingericht, waarin zich miljoenen bevinden. Deze trust betaalt alle schulden.

Dat werkt bepaald niet, maar dat is ons om het even, want bij ons verweer tegen openbare vorderingen en claims kiezen we voor de volgende stappen.

1. Wij verlangen binnen een gestelde termijn het bewijs van de identiteit en de autoriteit van de bevoegde 'ambtspersoon' volgens UCC 3-501: 'de competentie en jurisdictie moet bewezen worden, voor er een gerechtelijke autoriteit over privaat- en landbezit, evenals zijn autoriteit mij te vertegenwoordigen, kan zijn.
2. Wij doen een tegenaanbod en bieden een schadevergoedingsovereenkomst volgens UCC aan, die in overeenstemming met onze 'Algemene Handelsvoorwaarden' na het verlopen van de termijn in werking treedt. Met het tegenaanbod (Counter offer) wordt alles rechtmatig en met rechtmatigheid dwingt men de autoriteit de wet te gehoorzamen.
3. Gelijktijdig verlangen wij volgens een 'True Bill', een correcte rekening, een

schriftelijk bewijs van de ware verantwoordelijke crediteur in de vorm van een affidavit (waar, correct, compleet) en benoemen de 'ambtspersoon' tot onze trustee met de richtlijn de True Bill te verzorgen. Rekening (Bill): 'het schriftelijk bewijs van een contract'. [Black's Law, 6th Edition]
'Een rekening wordt door niet-acceptatie niet betaald, (a) wanneer die reglementair tot acceptatie wordt gepresenteerd en zo'n acceptatie zoals in deze Act beschreven afgewezen wordt of niet verkregen kan worden, of (b) wanneer de presentatie voor de acceptatie verontschuldigd is en de rekening niet geaccepteerd is (2) aan de bepalingen van deze Act onderworpen is, wanneer een rekening door niet-acceptatie niet vereffend wordt, is een direct regres eis aan de opsteller van de rekening en de crediteur (endorser) wordt tot aansprakelijke en geen behandeling van de betaling is noodzakelijk.' [Bill of Exchange Act 1882, Part II, Section 43 (1)] (Ondershands weten we dat de 'ware' aansprakelijk-steller en verantwoordelijke crediteur de CROWN-bankiers van de City of London zijn. Maar wat was de afspraak? Het bankroet mag nooit openbaar worden? En dat zou het worden wanneer zich de werkelijke eiser zou melden. Dit geheim beschermt ons, zonder dat we onze status van crediteur hoefden aan te tonen. Kortom: de True Bill krijgen we niet! Een tweede probleem is dat er een trustee opduikt, wanneer hij zijn fiduciaire plichten niet nakomt.)

4. Daarmee loopt naar alle waarschijnlijkheid de termijn van onze rechtmatige vordering af, waarmee die zich in de stilzwijgende acceptatie van ons schadevergoedingsaanbod verandert.
5. We sturen hun een affidavit en bevestigen onder ede de ware, correcte en complete toedracht die tot onze schadevergoedingseisen geleid hebben.
6. Wij verwachten een termijngebonden tegenaffidavit. Die zal zeker nooit arriveren ...
7. Wij tonen hun verzuim aan en vaardigen een buitengerechtelijk oordeel van verzuim uit.
8. Dan gaan we terug naar het handelsrecht, manen tot betaling van de schadevergoeding en maken ons AHV-pandrecht bekend aan de hand van het UCC-1-Financing Statement. (In het pandrecht volgens de UCC heeft de schuldenaar 90 dagen tijd om zijn oneervolle handelwijze te verbeteren. Wanneer het pandrecht officieel is geregistreerd en op volle kracht werkt, hebben we 99 jaren de tijd om tot uitvoering over te gaan. De executie wordt voltrokken door enige bank of incassobureau, men kan zelfs waardepapieren daarop uitschrijven.)

De minutieus opgestelde documenten bewijzen met het buitengerechtelijke oordeel van verzuim onze aanspraak op gedwongen executie, die we door middel van een willekeurig incassobureau buitengerechtelijk zouden kunnen laten uitvoeren.

Dit is een van de oplossingen, die ik in het kader van de betrekkelijkheid van hun dreigementen zal inzetten. We kennen nu, tegen het eind van mijn uiteenzettingen heel wat mogelijkheden om hun eisen ongedaan te maken, want we hebben het een en ander bijgeleerd. Dat kan ik althans van mezelf zeggen. Het is vooral bemoedigend deze keer de dingen goed onderbouwd aan te pakken, ermee te spelen en te 'dealen'! U wordt van harte uitgenodigd uw eigen teksten en concepten te ontwikkelen. Pas wanneer u die zelf geschreven heeft, weet u

van uw zaken precies hoe de vork in de steel zit. Het idee is dat we de claim omdraaien, omdat ze noch in staat zijn een True Bill te tonen, noch hun autoriteit aan te tonen. En zodra dat duidelijk is krijgen ze een claim van onze kant. Persoonlijk. Met rechtmatige procedures. Met onderbouwde kennis. Met een sterk vermoeden over het verdere verloop.

Misschien hebben we één ding nog niet voldoende doordacht. Een True Bill kan niemand overleggen, omdat hij voor God zou moeten zweren dat hij de ware crediteur is en zou moeten zweren dat de andere partij de ware schuldenaar is. Maar voor een meineed als trustee zou hij in de gevangenis belanden. Laten we nog eens dit ene geheim van ons geldsysteem recapituleren. Toen de banken begin jaren 30 de regeringen met het Verdrag van Genève tot financiële capitulatie dwongen, moesten de laatsten ons als zekerheid van hun schulden in onderpand geven. De truc met de weldadigheidstrust maakte dat mogelijk. Maar omdat niemand van ons het Geneefse contract ondertekend heeft, kan dat voor ons ook niet bindend zijn. Het bankroet is dus een Verdrag en een contract. De regeringen hebben dit contract in hun wetten opgenomen, maar die gelden niet. Contracten gelden wel! Daarom moesten de bankiers volgens verdrag gedekt/beschermd worden: **nooit mocht dit bedrog, en de initiërende rol van de banken hierin, ontdekt worden!**
Justitie zweert daarop …

Onze zet in het schaakspel is **de ware aard en de juridische basis van een handeling** vast te stellen. Bij ons antwoord aan de rechtbank houden we als minimale norm aan dat ze ons de ware crediteur opgeven! Daarom vragen we ze nu het volgende:
"Allermachtigste mijnheer Lomperd, mevrouw Graai of wie verder ook maar!
Ik neem u aan als mijn trustee en doe u in die hoedanigheid een aanbod tot volledige opheldering over de ware crediteur, want de zogenaamde HANS XAVER moet de ware aard en grond van de zaak begrijpen om te kunnen antwoorden. Noemt u dus de waarachtige crediteur! Mocht u dit nalaten, dan zouden alle eisen aan HANS XAVER moeten vervallen en teruggenomen moeten worden. Daarbij zou u tevens erkennen dat de ware crediteur H**ans Xaver** is. Waarom? De HJR 192 is prima-facie-bewijs, dat Hans Xaver als schuldzekerheid van de openbare schulden aan de banken is overgedragen. Tevens kunt u niet de ware crediteur (of diens representant) zijn, omdat u geen vermogen riskeert of zulks bezeten heeft. Een crediteur kan geen echte crediteur zijn, wanneer hij over het bedrag waarvan sprake is volgens Titel 26, subtitel A, Chapter 1, Subchapter M, Part II, §§ 850-862 niet beschikt. U heeft geen vermogen, daar u anders uw status van belastingvrijstelling zou schenden. Omdat u bij dat alles slechts veinsde de crediteur te zijn, maar in werkelijkheid de schuldenaar was en Hans Xaver de crediteur, blijkt de hele zaak op bedrog te berusten en het contract als zodanig 'ab initio' van generlei waarde en nietig te zijn."

Ze zouden bij gelegenheid een affidavit mijnerzijds met een tegenaffidavit volgens Titel 12 U.S.C. § 2605 dienen te beantwoorden. Daarin zou ik de ware rechtsverhoudingen ter sprake brengen en mijn tegeneis met ongeveer de volgende premissen formuleren.

1. Ik ben de crediteur in deze zaak.
2. U bent de schuldenaar of vertegenwoordiger van de schuldenaar in deze zaak.
3. U bent niet de crediteur of bevoegd te ondertekenen voor een crediteur in deze zaak.
4. Ik ben niet de schuldenaar in deze zaak.

5. U, of degene die u representeert, bent niet de ware partij in deze zaak.
6. U, of degene die u representeert, riskeert geen vermogen in deze zaak.
7. U, of degene die u representeert, voert slechts rekeningvereffeningen uit in deze zaak.
8. U, of degene die u representeert, maakt gebruik van een corporatieve entiteit of trust of noodtoestandswetten ter ondersteuning van bedrieglijke handelingen in deze zaak.
9. U, of degene die u representeert, vernietigde met opzet de '**genuine'** (originele) schuldbrief om een nieuwe frauduleuze schuld mogelijk te maken bij uw diefstal van de geboorte-estate.
10. U, of degene die u representeert, noemt de schuldbrief **schulderkenning** ('promissory note') en/of **overdracht per oorkonde** ('deed').
11. U, of degene die u representeert, werd voor het betreffende contract compleet betaald.

"U begrijpt ongetwijfeld dat HANS XAVER met een stilzwijgen uwerzijds geen genoegen zal nemen. Want indien u het tot een ingebrekestelling zou laten komen, dan zou als volgende stap compensatie voor de aangedane overlast het gevolg zijn.
Gelijktijdig met het bovenvermelde aanbod biedt HANS XAVER zijn Algemene Zakelijke en Handelsvoorwaarden aan. Daarbij vindt u op de laatste pagina's een onkostenregeling, waaraan voldoen zal moeten worden, mocht u de rechtmatige vorderingen, die in genoemd geschrift uiteengezet worden, niet nakomen, waaruit zou blijken dat u, of degene die u representeert, niet de ware crediteur is.
Tot horens binnen elf werkdagen!
HANS XAVER
Agent van de persoon en geautoriseerd representant etc. …"

Wanneer we met het oog hierop op een affidavit aansturen, kunnen we niet nonchalant te werk gaan. Elk woord moet raak zijn en begrijpelijk zijn, ook als we ervan uit kunnen gaan dat hoe dan ook de zaak stilvalt. Als ze zo'n tekst krijgen, zal ze die zwaar op de maag liggen. Het is ook uiterst vervelend voor ze dat ze niet precies weten hoe goed hun tegenstander bewapend is. Ik ben er zeker van dat ze ervan uitgaan dat Hans Xaver de fraaie tekst die hij ter tafel brengt ergens op het internet heeft gevonden. Tja, daarmee werken ze zich wel in de nesten.

Herhaling, samenvatting, wijder perspectief

Ook al hebben de banken helemaal geen vordering, ze hebben wel de titel op de persoon door het geboortebewijs. Zoals al meermalen vermeld, we winnen de controle terug door eenvoudig een pandrecht op het geboortebewijs te perfectioneren en dit openbaar te maken. Het geboortebewijs is net een beroepsregistratie. Nu heeft de mens een firma, die HANS XAVER heet en daar is CQV-vermogen opgeslagen. Dus moet de waarde in de UCC-1 ook op 'onbegrensd' gesteld worden. De firma HANS XAVER werkt nu voor de regeringsfirma. Daarmee heeft de regering erin toegestemd alle rekeningen als trustee en franchise-gever van de firma HANS XAVER te betalen, omdat wederom HANS XAVER erin toegestemd heeft als buitenlandse vijand de rol van zekerheidspand voor de nationale schulden te spelen. Dat maakt de HJR 192 allemaal mogelijk!
Om hun vorderingen en aanspraken tot zwijgen te brengen, konden we deze weg echter niet bewandelen en moesten we een andere weg inslaan. Alleen met de kennis van deze paar

bladzijden kunt u honderden andere mogelijkheden bedenken.

Denk alstublieft altijd hieraan! Wegens schulden gaat men niet naar de gevangenis, maar wegens het verzaken van trusteeplichten. De trustee betaalt altijd de schulden. De hoedanigheid van begunstigde van een geboorterecht kan niet overgedragen worden. De regering kan deze hoedanigheid dan ook nooit echt verkrijgen. Benoem elke bureaucraat die iets van u wil, altijd eerst tot uw trustee en helder de trusteeverhouding van meet af aan op! Een schuld wordt gemaakt door een schuldenaar doordat hij de belofte geeft te betalen, om binnen een bepaalde tijd een zekere som terug te betalen. Als een leningnemer een lening krijgt, dan geeft hij een betalingsbelofte (promissory note) aan de leninggever. Per definitie vereist een promissory note de betaling van een zeker bedrag aan de houder van de note. Vraag: kan een geboortebewijs zo'n promissory note zijn? Bepaald niet! De hierin genoemde partij heeft geen enkele verplichting tegenover de beweerde houder, omdat er geen contract bestaat. Elke belofte met betrekking tot schulden moet schriftelijk gedaan worden. Ook volgens de UCC moet een koopcontract altijd schriftelijk gesloten worden. Waar is dan het schriftelijk antwoord op de schulden van de stroman? Heeft men de overeenkomst ondertekend, die iemand legaal aansprakelijk maakte voor de schulden van de stroman? Nee, deze overeenkomst is er niet! Maar zonder handtekening voor een garantie om voor de schulden aansprakelijk te zijn, kan men **legaal niet aansprakelijk** zijn.

Ten slotte gebruiken we de stroman om aan hun aanspraken tegen ons een einde te maken. Wat we daadwerkelijk doen, is dat we onze eigen 'anti-franchise-franchise' creëren, om naar het motto van '**gelijke behandeling en gelijke bescherming'** dezelfde rechten en methoden in te zetten, die zij ook tegen ons gebruiken.

De sociale verzekering als schuldenaarsgroepering

De HJR 192 brengt een derde partij ten tonele, want het gaat om privileges. Er is geen mogelijkheid voor een rechtbank om zich te mengen in een tweepartijencontract. Als het gaat om een privilege komt er een derde partij tevoorschijn en op hetzelfde moment heeft de rechtbank jurisdictie.
Beide partijen gebruiken euro's. Dat is een privilege en meteen is de regering erbij betrokken! En daarmee de schandaleuze UCC. Ziet u hoe ze ons met de privileges totaal opgeslokt hebben?
De regering gaat met haar 'sociale-verzekeringsrichtlijn' ervan uit dat wij allen het privilege om de schulden niet te hoeven betalen willen genieten doordat we zwijgen. En ze vermoedt dat dit alles volledig vrijwillig gebeurt. Voor het privilege geen schulden te hoeven betalen worden wij burgers en kunnen zo tot alle mogelijke zaken gedwongen worden. Als we de euro niet buitenspel zetten, zitten we permanent aan dit privilege vast en zijn we aan de inmenging van de derde partij hulpeloos overgeleverd. Daarmee wordt inkomensbelasting legaal, want we betalen voor het privilege om schulden niet te hoeven betalen. Schulden kunnen niet betaald worden, ze kunnen alleen ontlast worden. Met het ontlasten wordt niet bedoeld dat we niet zullen betalen, maar het betekent volgens Statuut alleen dat het tijdstip van de betaling niet vastligt. Sinds de HJR 192 is goud en zilver een artikel, koopwaar, en geen betaalmiddel meer.

'Bruto inkomen': '… inclusief de inkomsten uit de schuldontlasting.'
[26 U.S.C. 61 (12)]
'De **ontlasting** van een verplichting door een derde partij is equivalent aan de ontvangst [van een verplichting].' [457 U.S.C. 191]
'Wanneer een **schenking** gedaan wordt, valt de aansprakelijkheid voor de schenkingsbelasting de schenker toe.' [26 U.S.C. 2502 (d)]

Dat betekent in andere woorden: omdat de bankassociatie nooit echte betaling verlangt, verlangen de deelnemers nooit de wet en het land, waarvan de wet stamt (of draagbaar land, zoals bijvoorbeeld goud dat is). Het probleem is dat er nergens staat dat men iets schuldig is, er staat alleen dat het tegen de openbare orde is, als men betaling verlangt. Daarom vermoedt de regering dat het de bedoeling en de wens was om iets te schenken. Dus richtte de regering een charitatieve trust op. Als men iets cadeau krijgt, dan geeft men iets terug. Het tegengeschenk was de sociale verzekering.
De sociale verzekering is een niet-corporatieve bankassociatie. Dat is de reden waarom de rechter altijd een trustsituatie construeert. Dus moet eerst de trust 'ontmaskerd' worden, voordat we de belastingen of andere ficties attaqueren. Op grond van het recht contracten te sluiten kan men nooit tot een niet-betalen van schulden gedwongen worden. Alleen wie geen privileges of immuniteiten heeft die voortvloeien uit het lidmaatschap van een niet-geïncorporeerde bankassociatie (de schuldenaarsgemeenschap van de sociaalverzekerden), heeft geen contract met de regering. Zijn hele bezit behoort hem dan werkelijk toe volgens de 'Full Faith and Credit' – clause. [Artikel IV, Sectie 1, 14th Amendment] Nu is men geen burger meer, maar heeft men een fictief territorium als inwoner aangenomen en dus is er geen woonplaats van de schulden meer!

Maar, als er geen betaling is, waar kan men dan een afdwingbaar contract aanbieden? Goede vraag! Er is geen contract! Het is niet te realiseren in de zin van iets van waarde tegenover iets van waarde. Met schuldbewijzen kan men niets betalen. Als men lid van de niet-corporatieve bankassociatie wordt, dan stemt men ermee in dat men nooit betaling verlangt. Het feit dat men schulden niet betalen kan, kan iemand niet tot slaaf maken. Als men geen lid is, kan men pas werkelijk niet gedwongen worden. **Als men schulden niet betalen kan,** is er alleen een debiteur-crediteur-verhouding en **nooit een contract**. Waar geen betaling van schulden is, is er ook geen Common Law: daar is de UCC!
Doordat men deelneemt aan de schenkingsronden van de schuldenontlasting via de niet-geïncorporeerde bankassociatie heeft men vrijwillig en dus contractueel zijn hele bezit voor openbaar gebruik ter beschikking gesteld. Dus heeft men de eis ingediend dat men door de overheid wil worden gecontroleerd. Leven, vrijheid en bezit worden met een openbaar belang behandeld. Dat is slavernij en dat willen we niet.

Belangrijke opmerking
De HJR 192 betekent: wanneer men niet met iets substantieels kan betalen, dan is de op een na beste oplossing met een belofte te betalen. Alle openbare schulden worden vereffend door de Federal Reserve. HJR 192 is slechts een prima facie van de reglementen: zij wordt door het recht om contracten te sluiten **overtroefd!**

Hoofdstuk 22
Banken

Bank: een persoon die met het bankbedrijf verbonden is. [UCC 4-105 Part 1]
Bank: de aanduiding 'Bank' includeert ook elke persoon die met het bankbedrijf verbonden is. [12 CFR Sec. 229.2 Definities (e)]
De aanduiding **'persoon'** betekent een constructie van een legale fictie (corporation of trust), zoals PATRICIA A MORRIS overdrachtseenheid (transmitting utility). [12 CFR Sec. 210.2 Definities (d)]
Banker: '... in engere zin betekent dit een privaat persoon …, die met het bankbedrijf verbonden is, zonder geïncorporeerd te zijn …, … terwijl een private bankier een met het bankwezen verbonden persoon is zonder speciale privileges of autoriteit van de staat te hebben.' [Black's Law, 5th Edition]
Financial institutions: financiële instellingen zijn agenten van de regering. [31 CFR § 202.2].

Volgens **UCC 1-201 (24)** en **3-104** was het onze ondertekening die het krediet schiep!

Banken verschaffen krediet. Het is een fout om aan te nemen dat een bankkrediet door enige storting bij de bank ontstaat. Een lening van een bank is een regelrechte toevoeging aan de hoeveelheid geld in de gemeenschap. (Banks create credit. It is a mistake to suppose that bank credit is created to any extent by the payment of money to the banks. A loan made by a bank is a clear addition to the amount of money in the community.) [Encyclopaedia Britannica, 14th Edition]

Bank: de totaliteit van alle rechters van een rechtbank [Black's Law, 2nd Edition]
'Aan de **bankiers** behoort de Aarde toe. Wanneer je een slaaf van de bankiers wilt blijven en de kosten voor je eigen slavernij betalen wilt, sta hen dan toe dat ze doorgaan met het aanmaken van geld.' (Sir Josiah Stamp, Governor of Bank of England, 1920s.: 'The bankers own the earth. If you wish to remain the slaves of bankers and pay the cost of your own slavery let them continue to create money.')

'Een **nationale bank** heeft niet de macht zijn kredieten aan een persoon of corporatie te lenen.' [94F 925 36 CCA 553] 'Er is geen wet die aan de banken de autoriteit verleent hun aansprakelijkheden uit te lenen. Een nationale bank kan zijn leningen niet aan een ander verstrekken, indien deze tot zekerheid, crediteur of garant (voor het lenen) wordt; een dergelijke handeling is 'zonder bevoegdheid' (Latijn: *ultra vires*) [Merchant's Bank v. Baird 160 F 642]
Ultra vires: de volmacht te boven gaand
Ultra vires: 'dit betekent buiten de eigen rechtsmacht vallend. Dat is iedere financiële handeling, die niet legaal gedekt wordt door het handelsrecht. Een derde partij kan een klacht indienen bij wanbeheer.' [Black's Law, 2nd Edition]

Het wordt een kort hoofdstuk, want we weten alles al! Laten we de interactie met een bank

eens naspelen en een lening opnemen. Natuurlijk gingen we ervan uit dat er een rechtmatige handelszaak tot stand kwam, want beide partijen moesten in volkomen doorzichtigheid en eerlijkheid hun deel van de overeenkomst nakomen. Dat dachten we tenminste. En natuurlijk gingen we er ook van uit dat met het afsluiten van de lening een billijke uitwisseling van waarde tegen waarde plaatsvond. Afgezien daarvan hadden we de lening hard nodig en we hadden van nature al een oogje dicht gedrukt. Nochtans vindt er iets heel akeligs plaats. We krijgen een heel geschrift mee naar huis en gaan onszelf bij het lezen een paar vragen stellen. We beginnen ons langzaamaan ongemakkelijk te voelen. We worstelen ons erdoorheen en schrijven de bank een briefje: er zijn wat dingetjes waar we meer van zouden willen weten …

Lieve afzetter AG!
Onder uw leningsnummer 12345678 heeft u mij op 32.10.2014 een zogenaamde lening in de vorm van rechtmatig geld verstrekt, naar aanleiding waarvan ik onder het beschikbaar stellen van mijn zekerheden met rente en aflossing, ergo onder het in onderpand geven van mijn werkkracht verondersteld word reglementair en stipt op tijd te betalen.
Nu vermoed ik echter dat u uw aandeel in de transactie niet correct vervuld heeft en dat deze handelszaak niet rechtmatig tot stand is gekomen. Ik vrees immers dat het zogenaamde geld, het geleende bedrag, dat u mij heeft uitgereikt, pas op het ogenblik gegenereerd werd, toen ik mijn handtekening op het leencontract zette. Dus ontstond de leensom volgens uw principe van zakelijke afgrenzing precies op het tijdstip toen u de bedragen in uw computersysteem invoerde! Het is zo gezien aannemelijk dat mijn handtekening tot een ruil met mijzelf geleid heeft, die het u van uw kant mogelijk heeft gemaakt mij de leensom uit te betalen. Heb ik het bij het juiste eind met mijn vermoeden dat het geld pas met mijn handtekening is gegenereerd, terwijl het daarvoor niet ter beschikking stond of anders gezegd, heeft u mij iets geleend wat niet eerder in uw bezit was? Om precies te zijn: de schepper van het geld is alleen mijn handtekening. Wat er dus feitelijk gebeurde, is dat ik mijn krediet ter beschikking stelde, wat u vervolgens aan mij als lening ter beschikking stelde.
Nou zeg! Geeft u mij mijn eigendom terug!

Om dit alles bewijstechnisch op te helderen, verzoek ik u de volgende vragen te beantwoorden en mij uw antwoorden, samen met uw bewijsvoering, uiterlijk d.d. 31-11-2016 te doen toekomen:

1. Ik verzoek u de documentatie betreffende eerdere titels, eigendom en rechten betreffende het geld dat u mij zogenaamd geleend heeft, te tonen.
2. Toon mij aan de hand van documenten de ontwikkelingsgang en de herkomst van de geldmiddelen tot en met de derde generatie terug ofwel tot het scheppen van de geldmiddelen.
3. Toon mij aan de hand van documenten waterdicht en helder de eigendomsoverdracht, dus de transactie van de geldmiddelen naar de gebruiksmachtiging van HANS XAVER MEIER.
4. Weerleg het vermoeden dat u met de zogeheten lening aan mij obligaties overgedragen heeft.
5. Verifieer iedere navolgende correspondentie met een waarheidsverklaring (affidavit).

Veroorlooft u mij de opmerking dat ik denk dat u mij verneukt heeft. En mijn twijfels zijn niet zonder grond:

Citaat van de Bank of England: 'Wanneer ook maar een bank een krediet verstrekt, creëert hij een passende inleg op het conto van de lener en **schept** daarmee nieuw geld.'
De **Deutsche Bundesbank** verklaarde in 2011 in een eigen brochure: 'Wanneer een zakenbank een krediet verleent, financiert hij deze in een eerste stap **daardoor** dat hij het betreffende bedrag aan giraal geld **zelf maakt**.' [Broschüre der Bundesbank , 'Geld und Geldpolitik', 2011, Seite 71 ff., resp. Bundesbank/FAQ/Geldschöpfung]

Mijn gevolgtrekking leidt tot het volgende vermoeden:
De bank heeft mij nooit een lening verstrekt, omdat het nooit tot een uitwisseling van equivalente waarden is gekomen. In dat geval kan er logischerwijze ook geen sprake zijn van een rechtmatige of wettige schuld mijnerzijds.
Ik claim voorzichtigheidshalve mijn rechten onder UCC 1-103 en 1-308, blijf 'at arm's length' van alle handelsrechtelijke interacties … enz., enz. … met het verzoek om een vlot antwoord aan Hans Xaver …Tot zover.

Omdat we veel meer weten dan we laten merken, blazen we ze met dit schrijven eerst maar eens een beetje tegenwind toe. Zwaar geschut kunnen we altijd nog in stelling brengen. Ik heb het al eens uitgeprobeerd en de bank wist er op het laatst geen raad meer mee. Als wij ons onze stroman eenmaal toegeëigend hebben, kan die ons ook op dit vakgebied verder helpen. Wijzelf hebben als private individuen geen mogelijkheid om iets te betalen, want alleen een publiek persoon kan met publiek geld van het legale papiersnipperstelsel betalen of schulden verkleinen.

De vraag naar de rechtmatige en waardevolle (valuable) tegenprestatie

Om een rechtmatige tegenprestatie te geven moet de bank als leninggever bewijzen dat hij de leningnemer rechtmatig geld gegeven heeft. Anders kan hij geen aanspraak maken op vereffening wegens een ongeldig contract op grond van bedrog. Het vermoeden dat de leningnemer zijn huis als zekerheid in onderpand gegeven heeft en dat het contract daarom zou gelden, berust op los zand, want de leninggever moet eerst aantonen dat het uitgeleende geld rechtmatig was. Als hij dat niet kan, is de lening een affaire **ultra vires** (zonder bevoegdheid).
Kan de leningnemer dus aanspraak maken op een vergoeding van de leninggever? Jazeker! De leningnemer moet te kennen geven dat het leningcontract, het Security Agreement of de basisschuld die hij liet registreren, nietig en ongeldig zijn.
Eveneens kan de leningnemer aanspraak maken op schadevergoeding wegens contractbreuk voor het niet lenen van rechtmatig geld, bijvoorbeeld onder 'Civil Remedies' in [18 U.S.C. §1964]

Geld is hetzelfde als schulden. De staat is eigenaar van het geld en dus eigenaar van de schulden en als schuldenaar is hij niet soeverein!

Wij kunnen onze bank best nog een paar vragen stellen, die hem wel eens in grote problemen zouden kunnen brengen. Een affidavit naar het volgende model, althans wat de inhoud betreft, zou voorstelbaar zijn.

- Erkent u en geeft u toe dat rechtmatig geld alleen goud of zilver insluit?
- Erkent u en geeft u toe dat de legale definitie van geld bankbiljetten uitsluit? (**'Geld**: in de normale en gebruikelijke woordbetekenis houdt het in: munten en papieren valuta, gebruikt als circulatiemiddel tot ruil en sluit het bankbiljetten, schuldbewijzen of ander persoonlijk bezit of vermogen in grond niet in.') [Black's Law Dictionary, 6th Edition, page 1005]
- Erkent u en geeft u toe dat bankbiljetten en obligaties (schuldbrieven) synoniemen zijn?
- Erkent u en geeft u toe dat euro of ook Federal Reserve Notes dezelfde 'bankbiljetten' zijn, als welke in de legale definitie van Black's Law op pagina 1005 beschreven zijn?
- Erkent u en geeft u toe dat de begrippen euro of Federal Reserve Notes en rechtmatig geld geen synoniemen zijn?
- Erkent u en geeft u toe dat alleen de fungibiliteit (onderlinge inwisselbaarheid) van euro of Federal Reserve Notes in rechtmatig geld deze rechtmatig maakt in de zin van de definitie in Black's Dictionary?
- Erkent u en geeft u toe dat alleen de noodtoestandswetgeving die van kracht is, de enige rechtvaardiging is om de inwisselbaarheid van bankbiljetten in goud en zilver niet van kracht te doen zijn?
- Erkent u en geeft u toe dat de ECB (Europese Centrale Bank) een private firma is?
- Erkent u en geeft u toe dat de ondertekening op de euro niet die van de kredietgever is, maar die van de kredietnemer?
- Erkent u en geeft u toe dat u zichzelf geen geld kunt lenen en de ECB derhalve een derde partij en zelfs geen deel van de regering is?
- Erkent u en geeft u toe dat, zolang de euro niet met goud en zilver inwisselbaar is, de regering haar soevereiniteit om geld te munten vervangen heeft door het armzalige recht geld te lenen, wat de principaal de gelegenheid biedt geld uit het niets te genereren?
- Erkent u en geeft u toe dat geld de dekking door edelmetaal vereist en dat een geldstuk met de intrinsieke waarde van de stempelpersdruk moet overeenkomen?
- Erkent u en geeft u toe dat een onrechtmatige vermindering van deze waarde een gruwel is in de ogen van de Bijbelse God? [Spreuken 11.1 en 20.10]
- Erkent u en geeft u toe dat het gebruik van de euro alleen voor het openbare gebruik, maar niet voor het private gebruik is bedacht?

Wat als de bank naar onze nummers vraagt?
Wanneer we bij een bank een rekening willen openen wil men daar ons belastingnummer of ons sociaalverzekeringsnummer weten.
Dan kun je ze twee vragen stellen:

1. Bent u in openbare dienst als publiek persoon?

2. Wat is het licentienummer, waaronder u handeldrijft en zaken voert?

Wie deze nummers ter vervoeging stelt, erkent beide en trapt in de contract valkuil. In deze zin handelen alle banken als recruteringsinstituut voor publieke personen en begaan daarmee identiteitsroof, door mensen onvrijwillig tot agenten van de regering te maken. Want elk leencontract en elke opening van een rekening maakt ons tot geprivilegieerde staatsfunctionaris in hun compleet corrupte weldadigheidstrust.

Hier volgen bij wijze van oefening nog eens acht vragen, die we hen binnen tien dagen met affidavit op straffe van meineed zouden kunnen laten beantwoorden:

1. Erkent u en geeft u toe dat het belastingnummer eigendom en bezit van een publieke instantie is?
2. Erkent u en geeft u toe dat het een strafbare daad is wanneer een private partij publiek bezit ten eigen voordeel benut?
3. Erkent u en geeft u toe dat een private partij, indien deze publiek bezit in verbinding met een private transactie of met private financiële instrumenten benut, als een staatsfunctionaris in publieke bedrijfsactiviteiten wordt beschouwd?
4. Erkent u en geeft u toe dat het iemand niet eenzijdig in een publieke staatsfunctie kan zetten, doordat men slechts een regeringsformulier invult, ook wanneer men met het laatste zou instemmen?
5. Erkent u en geeft u toe dat het een strafbare daad is als men iemand tot het gebruik van een belastingnummer dwingt?
6. Erkent u en geeft u toe dat er voor personen, individuen en diegenen die geen subject van de statuten zijn, geen directief (dwingende opdracht/richtlijn gewoonlijk van een overheid) bestaat, dat het gebruik van belastingnummers noodzakelijk maakt?
7. Erkent u en geeft u toe dat alleen diegenen die buiten de BRD woonachtig en bewoners van een deelstaat zijn en die de regering niet als publiek persoon representeren, geen subject van de statuten zijn?
8. Erkent u en geeft u toe dat er voor diegenen die wegens de woonplaats subject van de jurisdictie zijn, geen enkele plicht bestaat om bij het openen van rekeningen of welke financiële transactie ook de belastingnummers mede te delen of te gebruiken?

Zoals het eruitziet, lijkt het bijna onoplosbaar om ooit aan de valkuilen van de staat te ontkomen. Waar we ook gaan of staan, het oppassysteem achtervolgt ons er, tot in de nachtelijke slaap aan toe. We hebben vele suggesties besproken hoe men aan deze omsingeling en bewaking kan ontsnappen en hoe men zich als soeverein privaat mens kan opstellen. Er ligt hoe dan ook nog een hoop werk op ons te wachten, want we moeten ten behoeve van onafhankelijkheid en zelfbeschikkingsrecht onze documenten in orde brengen. Maar laten we eerst nog lekker wat verder bladeren in de lectuur van hun 'wetten'. En dan tot het hoogtepunt van de hele reutemeteut komen: de gedwongen executie van alle aardse instellingen d.d. 25.12.2012, de dag van de ondergang van de wereld!

Hoofdstuk 23
Definities en UCC-paragrafen

Definities
Agent: 'een persoon, die door een ander gemachtigd is voor hem of in zijn plaats te handelen.' [Black's Law, 5th Edition, page 59]
Banker's Acceptance: (Bankacceptatie) 'is het ondertekenen van een rekening door een bankier en daarmee een afgesproken toekomstige betaling. De bankacceptatie bepaalt de betaaldatum en toont dat de koper stabiel en solvent is.' (Engels: '*Signing a bill by the buyer's bank. It states the date to be paid by. It states also that the buyer is stable and can pay.*') [Black's Law, 2nd Edition]
Beneficiary: beneficiarius, begunstigde
Benefit: gunst, voordeel
Bill: rekening: 'het schriftelijk bewijs van een contract' [Black's Law 6th Edition]
Bondservant: letterlijk: 'dienaar van het contract'; tijdelijke aanduiding van de medeschepper als partij van het universele contract met de Bron.
Donor: schenker/ stichter; hij brengt vermogenswaarden in bij een trust uit filantropische motieven.
Equitable title: letterlijk: 'billijke titel'; eigendomstitel met gebruiksrecht
Escheat: verbeurdverklaring; het aan de staat toevallen van bezit als gevolg van het ontbreken van ieder individu dat gerechtigd is het te erven [Black's Law, 6th Edition]
Final notice: eindrekening
Money: geld, iets met intrinsieke waarde, niet langer bestaand sinds 1933
Holder: letterlijk: 'houder'; de houder van een wissel, schuldbewijs of cheque is de persoon die het wettige bezit verworven heeft en aanspraak kan maken op betaling daarvan door een persoon die bevoegd is tot overdracht door accreditering en ervoor aansprakelijk is om het instrument te vereffenen. [Black's Law, 2nd Edition]
Holder in due course: Rechtmatige eigenaar: 'een aanduiding voor de oorspronkelijke bezitter van een instrument, die het in goeder trouw aanneemt en daarvoor iets van waarde inruilt' [Black's Law, 2nd Edition]
Bijvoorbeeld in het handelsrecht: 'de eigenaar van een instrument, die het voor waarde in goeder trouw aannam zonder eis of verweer' [UCC 3-302 (1)] en 'die het instrument vrij van alle claims afdwingen kan' [UCC 3-305]
Instrument: 'een geschreven document …, zoals een contract, wilsverklaring, oorkonde, huurcontract' [Black's Law, 2nd Edition]
Instrument, negotiable (verhandelbaar**) instrument**: 'een opdracht, ondertekend door een schuldeiser (endorser), de toonder onvoorwaardelijk te betalen' [Black's Law, 2nd Edition] '… evenals elke schriftelijke waarborg' [Black's Law, 4th Edition]
Legal value: 'een document of de wettelijk omschreven waarde van een registratie; het legale bewijs van de autoriteit of zakelijke transactie, afdwingbare rechten of obligaties (schuldbrieven)' [Black's Law, 2nd Edition]
Legal: volgens geschreven recht toegestaan
Legal title: afdwingbare rechtstitel met beheerplicht [Black's Law, 2nd Edition]
Human: een belichaming (State of body), een soevereine ziel, levend in vlees en bloed

Negotiable: overdraagbaar/verhandelbaar: 'geschikt om door legalisering (accreditering) overgedragen (verhandeld) te worden' [Black's Law, 4th Edition]
Notice of default: ingebrekestelling
Nunc pro tunc praeterea praeterea: Latijn voor 'met terugwerkende kracht en voor altijd geldend, bijvoorbeeld: opgeheven'
Ownership: eigendomsrecht: 'de volledige macht over een vermogen (complete dominion)' [Black's Law, 2nd Edition]
Payment (betaling): 'de vervulling van een plicht, een afspraak of de decharge van een schuld of aanspraak door de levering van geld of een andere waarde' [Black's Law, 2nd Edition]
Prejudice: prejudicie, het vooruitlopen op een oordeel
Proper notice: reglementaire aanmaning
Pro se: in eigen opdracht [Black's Law, 5th Edition, page 1099]
Protector, director: controlefunctionaris binnen een trust
Recht: wat juist is (met het opschrijven van het recht wordt aan de mens de competentie onttrokken; wanneer het opgeschreven en gewaarborgd is, is het niet meer vanzelfsprekend dat het (recht) in de macht van de garant overgaat. Wie zich garant stelt, kan zich eraan onttrekken.)
Registratie komt van het Latijnse woord 'rex' (koning) en betekent dat men daarmee de legale titel aan de kroon (CROWN) overdraagt. Wanneer men het een en ander in het openbaar laat registreren, draagt men aan de regering altijd de legale titel over en wat rest is louter en alleen de titel van gebruiksrecht (equitable title). Het is dit gebruik (privilege) waarvoor men belasting betaalt. Alles wordt via het naam derivaat gedaan, zodat niemand het merkt. De naam behoort immers aan de regering.
(**Opmerking**: de door de auteur opgegeven etymologie van **registreren** is linguïstisch gezien niet juist. Het Latijnse basiswoord is *regesta,* letterlijk 'dingen die teruggebracht zijn', d.w.z.: in een lijst of boek opgenomen zijn.)
Representeren: 'zich voordoen in de aard van' [Black's Law, 5th Edition, page 1169]
Title: titel: 'rechtstitel als aanspraak op het eigendomsrecht van een vermogen' [Black's Law, 2nd Edition]
Trustee: vertrouwenspersoon: 'de trustee is belast met het onderhoud van de in de trust ingebrachte goederen'
Verification: verifiëring of verificatie: 'bevestiging van juistheid, waarheid of authenticiteit door affidavit, eed of een plechtige belofte …' [Black's Law Dictionary, 6th Edition]

UCC- bepalingen

Ik wil u nogmaals op het hart binden de UCC niet toe te passen, want die doet er voor ons alleen toe bij gebrek aan iets beters. Als wij gebruikmaken van de UCC, zijn wij in de UCC en dan kunnen we snel overmeesterd worden. De UCC is eenzelfde toneelstuk als de hele verdere zogenaamde wetgeving. U herinnert zich vast dat er geen handelsrecht kan bestaan. Er wordt alleen maar vermoed dat er een handelsrecht bestaat. Klopt dat? Handel berust net als vroeger op een contract, dat een billijke ruil van gelijke waarden vereist. Met de euro of de dollar kan men de tegenwaarde echter niet vaststellen en zo kwijnt die mooie handel weg, mitsgaders het contract. Denk er dus aan dat we de UCC alleen gebruiken om daaruit te stappen. Wij willen de Common Law binnengaan! Wij nemen de tegenpartij bij de neus,

omdat hij niet snapt dat wij met de 1-103 en 1-308 ervandoor zijn gegaan en nu buiten bereik ergens ondergedoken zijn. En dat **'ergens buiten bereik'** is ónze arena, de zijne is binnen de UCC. Op zeker moment duiken we op. Had hij voor zichzelf zijn rechten maar zeker moeten stellen, zoals wij dat doen!

Omdat Anja mij verzocht heeft om enige UCC-bepalingen op te sommen, heb ik een stel belangrijke passages bijgevoegd. U kunt dan zelf bepalen, welke in uw brieven en andere schrifturen te gebruiken zijn om de messen te wetten.

Nogmaals: de UCC berust op verhandelbare instrumenten, niet op goud en zilver of echt geld. De remedie/oplossing vinden we in de paragrafen 1-103 en 3-305.2 (c) en 3-601.

UCC 3-601.
Decharge en gevolg van de decharge (discharge and effects of discharge)

a. De verplichting van een partij om het instrument te betalen wordt opgeheven zoals in dit artikel bepaald of door een rechtsgeldige overeenkomst met de partij, die een verplichting zou opheffen door geld te betalen op grond van een eenvoudig contract.
b. De decharge van een verplichting van een partij werkt niet tegen een persoon, die rechten als bezitter van het instrument (holder in due course) verwerft, zonder de decharge mee te delen.

Neem me niet kwalijk, maar de UCC formuleert grotendeels koeterwaals en debiteert camouflagetechniek van de eerste orde. Ik snap bijna nooit wat er precies bedoeld wordt. Laten we ons heil maar zoeken bij de volgende passage, dat zet pas zoden aan de dijk!

UCC Doc. # 1-103: Regress (teruggrijpen**).**
'Alle grondbeginselen van recht en gerechtigheid (inclusief van het handelsrecht en het voor de handelingsbekwaamheid relevante recht) moeten de UCC aanvullen. **Deze code is een aanvulling op het gewoonterecht (Common Law), dat geldig blijft.** Een regel moet in overeenstemming met het gewoonterecht geformuleerd zijn. In het gewoonterecht moet er sprake zijn van een echte benadeling. Wanneer men toereikend en uitdrukkelijk zijn rechten bij 1-308 (oud 1-207) bedongen heeft, kan men erop staan dat de regels in overeenstemming met het gewoonterecht gehandhaafd worden. **De code** kan niet zo uitgelegd worden dat die een gewoonterechtshandeling **uitsluit**. Gewoonterecht kan geen handeling **afdwingen!**'

UCC 1-201 (31).
De voor de gerechtelijke vaststelling van de feiten bevoegde moet het bestaan van een feit aannemen, tot een bewijs geleverd is, dat de ontdekking van het niet-bestaan ervan onderbouwt.

UCC 1-201.
(Overeenkomstig het bovenstaande) '… een persoon geeft waarde voor rechten …'

UCC Doc # 1-308; rechtsmiddelen.
'Ik behoud me het recht voor niet gedwongen te worden om onder enig commercieel contract of insolventie te handelen, als ik dit niet willens en wetens, vrijwillig en opzettelijk ben aangegaan. En verder erken ik geen aansprakelijkheid voor het afgedwongen voordeel van enig niet openlijk medegedeeld contract of commerciële overeenkomst of insolventie.' ... 'Indien men met een recht met uitsluitingsmogelijkheid of een dergelijke eis te doen heeft, zal het nalaten van een beding op het recht ertoe leiden dat men het recht verliest en de toepassing op een later tijdstip uitgesloten is.' (UCC 1-308 (oud 1-207).9).

UCC 3-104.
'een overdraagbaar waardepapier, (a) behalve zoals het in onderparagraaf (c) en (d) uiteengezet wordt, is een 'overdraagbaar waardepapier', een onvoorwaardelijke belofte of een opdracht om een bepaald geldbedrag te betalen, met of zonder accijnzen en andere tarieven, zoals het beschreven wordt in deze afspraak of dit voorschrift van de UCC.'

Volgens **UCC 1-201 (24)** en **3-104** was het onze handtekening die het krediet schiep!

UCC 3-108 (a).
Een belofte of opdracht is betaalbaar op aanvraag (payable on demand). En wanneer deze afgewezen wordt, is deze ongeldig.

UCC 3-110 (c).
De persoon, aan wie een instrument uit te betalen is, moet zich op enige wijze identificeren, met inbegrip van naam, ID-nummer of rekeningnummer.

UCC 3-203 (c).
Of er elders is toegestemd of niet, als een instrument voor waarde wordt overgedragen en de ontvanger wordt geen eigenaar, omdat het endossement van de gever ontbreekt, dan heeft de ontvanger het recht een gekwalificeerd endossement van de gever af te dwingen. Maar gehandeld met het instrument kan er pas worden, als het geëndosseerd is.

UCC 3-302 (a).
De rechtmatige eigenaar (holder in due course) betekent de eigenaar van een instrument.

UCC 3-308.
Een instrument is 'voor waarde' uitgegeven of overgedragen, wanneer (1) het instrument voor een prestatiebelofte wordt uitgegeven of overgedragen, (3) wanneer het als betaling (payment) of als zekerheid voor een eis met voorrang jegens welke persoon ook uitgegeven of overgedragen wordt, of de eis gepast is of niet, (4) in ruil voor een overdraagbaar (negotiable) instrument.

UCC 3-402.

b. Wanneer een representant een instrument met de naam van de gerepresenteerde signeert en de handtekening van de gerepresenteerde persoon is geautoriseerd, past

men de volgende regels toe:

1. Wanneer de handtekening onmiskenbaar toont dat de handtekening in opdracht van de gerepresenteerde persoon gemaakt is, die in het instrument geïdentificeerd is, is de vertegenwoordiger niet aansprakelijk te stellen voor het instrument.
2. Inzake het briefeinde (c), indien (i) de vorm van de handtekening niet onmiskenbaar toont dat de handtekening in een representerende bevoegdheid of (ii) de gerepresenteerde persoon in het instrument niet herkenbaar is, is de representant aansprakelijk voor het instrument voor de rechtmatige eigenaar (holder in due course), als hij het instrument heeft aangenomen zonder waarschuwing, dat de gerepresenteerde de aansprakelijkheid voor het instrument niet op zich wilde nemen. Tegenover andere personen is de representant verantwoordelijk voor het instrument, tenzij hij bewijst dat de oorspronkelijke partijen niet de bedoeling hadden dat de representant aansprakelijk zou zijn voor het instrument.

c. Wanneer een representant de naam van de gerepresenteerde als toonder van een cheque ondertekent zonder zijn status van representant te vermelden en de cheque van een bankrekening van de gerepresenteerde persoon, die op de cheque geïdentificeerd is, betaalbaar is, is de ondertekenaar niet aansprakelijk voor de cheque, indien de handtekening een geautoriseerde handtekening van de gerepresenteerde persoon is.

UCC 3-415 (b).
Wanneer een endossement toont dat het gemaakt is zonder regres/verhaalrecht (without recourse) of op een andere manier, **dan sluit deze aantekening de aansprakelijkheid van de endossant uit**; de endossant is niet aansprakelijk volgens subsectie (a) het instrument te betalen.

UCC 3-419 (f).
De verstrekker van een lening (Accommodation Party), die het instrument ondertekent, is gerechtigd tot het eisen van schadeloosstelling … (c) een persoon, die het instrument ondertekent, wordt vermoed als leningverstrekker.

UCC 3-419.
De persoon die een maning tot betaling overdraagt, wordt rechtmatig zelf voor de schulden verantwoordelijk.
(*Ik begrijp dat als volgt: firma Belastingdienst draagt over aan firma Gerechtsdeurwaarder: de Belastingdienst heeft nu schuld bij de Deurwaarder; corrigeer mij a.u.b.!*)

UCC 3-501.
Presentatie van een instrument (Presentment); de presenterende persoon moet het volgende aantonen:

- het instrument bewijzen (zie True Bill),
- behoorlijke identificatie of indien in opdracht van een persoon een behoorlijk bewijs van de bevoegdheid zo te kunnen handelen,

- een kwitantie op het instrument uitschrijven voor iedere gedane betaling of overdracht van het instrument, indien volledig betaald.

Om het instrument niet te onteren moet de partij die de presentatie verricht heeft:

- deze retour zenden wegens het ontbreken van een noodzakelijke accreditering,
- betaling afwijzen wegens presentatiefouten, die met de doelen van het instrument moeten samenhangen, met een overeenkomst tussen de partijen of andere toepasselijke wetten of regels.

Let op! De presentatie gaat in op de eerstvolgende dag! Snel reageren is zonder meer vereist!

UCC 3-501.
Een aanmaning tot betalen kan verworpen worden, als het niet lukt begrijpelijke identificatie en begrijpelijk bewijs van de autoriteit over te leggen.

UCC 5-301.
SOMMATIE (aan alle internationale instanties en "STATE OF ..."-equivalenten)
Dit is een sommatie aan de rechtbank zijn bevoegdheid of jurisdictie (rechtsmacht) te bewijzen. De rechtbank zal niet bij machte zijn aan de voorwaarden van deze sommatie te voldoen.

UCC 3-501: SOMMATIE (politie en staat)

UCC 3-501.
De bevoegdheid en jurisdictie (rechtskracht) moet bewezen worden, voordat een gerechtelijke autoriteit over privaat- of grondbezit, en dit geldt ook voor zijn bevoegdheid mij te vertegenwoordigen, dit rechtens kan doen.

UCC 3-505.
Oorkonden of documenten van de bank worden door het niet accepteren en het niet betalen rechtmatig niet gewettigd.

UCC 4-211.
Om de status van '**holder in due course'** te bepalen schat de bank de waarde in die mate in, zoals hij een zekerheidsbelang in een zaak heeft, wanneer de bank anderzijds aan de voorwaarde van 3-302 voldoet, volgens welke de rechtmatige bezitter wordt gevormd.
(Met andere woorden: wij zijn allemaal bankiers.)

Naast nieuwe rechtsmiddelen en regres gebruik ik hoofdzakelijk 3-501, omdat bevoegdheid en autoriteit door geen enkele 'instantie' ooit bewezen kan worden. Nu komen we echter toe aan de uiteindelijke bekroning van onze exercitiën: de methode om het eeuwenoude slavensysteem bij zijn lurven te krijgen! We blijven in de UCC, want dankzij de hulp daarvan kan het complete rechtssysteem uit zijn hengsels gelicht worden. Kijk maar eens hoe!

Hoofdstuk 24

Dwangexecutie (gedwongen tenuitvoerlegging) van het systeem door de OPPT

Hier volgt een artikel van het internet (december 2012).
>> **De One People's Public Trust (OPPT) legt regelmatig beslag op ondernemingen, banken en regeringen, aangezien zij slavernij bedrijven en met private geldsystemen werken …**
Velen hebben daarvan gehoord, velen ook niet. Zoals op 25 december 2012 openbaar werd gemaakt, werd het systeem van het corporatieve regeringsgezag dwangexecutie opgelegd. Dit gebeurde **rechtmatig,** en wel door hun eigen mechanisme. De heersers (the powers that be) zijn nu de voormalige heersers (the powers that were). Alle schulden zijn gedelgd en alle ondernemingen – inclusief, maar niet alleen beperkt tot, door ondernemingen gecontroleerde regeringen en banken – zijn geëxecuteerd.
Natuurlijk, zij zullen doorgaan en ons bij de neus blijven nemen in de hoop dat we het spelletje meespelen. Maar dankzij een hele reeks UCC-registraties (Uniform Commercial Code), die door de One People's Public Trust (OPPT) zijn uitgevoerd, heeft ieder van ons nu de keus.

Met andere woorden:
WIJ ZIJN VRIJ

Ik wil dit onderwerp niet ingewikkelder maken dan het is. Waar het om gaat is immers het resultaat en wat Heather en haar mensen tot stand gebracht hebben, is niet meer en niet minder dan de toepassing van de toenmaals geldende wetten; de OPPT heeft aan de hand van het zogenaamde Paradigma-Report bewezen dat er private slavernijschuldsystemen bestonden die verdorven en onhoudbaar waren. Op de mondiale oproep van de UCC om het Paradigma-Report te weerleggen heeft geen enkele instantie gereageerd. Uiteindelijk kon niemand dus weerleggen dat de elite-banken met verboden private geldsystemen werkten en dat met dit bedrog de staten hun burgers tot slaven gemaakt hadden. In overeenstemming met de UCC-bepaling dat een niet-weerlegd rechtsvermoeden in het handelsrecht tot waarheid en tot wet wordt, hebben Heather en de haren alle regeringen en banken onder dwang geëxecuteerd, naar de letter van de codex van de UCC. Het systeem werd dus volgens zijn eigen regels (inclusief die van de UCC zelf!) ontmanteld.

Een beknopt historisch overzicht van de OPPT

Een onderzoek met grote gevolgen
Maart 2009: Start van een onderzoek naar de schijnleningen bij de Wereldbank, dat drie maanden zal duren.
Juni 2009: Verdere onderzoekingen naar bedrieglijke leningen en de jacht op de actuele documenten.

Opstelling van het Paradigma-Report

Juni 2010: Het Paradigma-Report wordt opgesteld.
11 december 2010: Heather wordt gepresenteerd als instrument namens de 'Public Trust' (openbaar trustfonds).

Onderzoek naar de rechtsprocedures en de verknoping daarvan met het bankwezen

Januari 2011: Als test-case wordt 'Heathers Huis' gestart.
Juni 2012: Test-case 'Heathers Huis' wordt beëindigd.
Mei 2012: UCC- registratie en vermelding van de schuldenaar en de schuldenaars- status.

Samenwerking met de voormalige autoriteiten teneinde tot een oplossing te komen

4 juli 2012: De trustees maken bekend dat ze de 'Equity Call' zullen doen. Zie daarvoor verderop in dit hoofdstuk.
7 juli 2012: De trustees publiceren de beschikkingen over het besluit dat de UCC-registraties worden gepresenteerd.
Oktober 2012: Geen weerleggingen. Daarmee is het private slavensysteem geliquideerd.
22 oktober 2012: De trustees eisen van de BIZ (Bank für internationalen Zahlungsausgleich) een onderzoek naar de goudvoorraden in Zwitserland.
28 november 2012: De UCC-registratie 'Declaration of Facts' wordt ingediend.

De UCC-registraties zijn nu internationale besluiten.

25 december 2012: Eerste openbare bekendmaking over het nieuwe rechtskundige landschap.
24 maart 2013: UCC-registratie 'I and Universal Value Exchange' (ik en de universele wisselbeurs van waarden).
9 april 2013: Laatstgenoemd rekest is algemeen geaccepteerd.

Zuiver juridisch gezien is alles dus … van de baan! Hadden we ons dan al die moeite kunnen besparen? Nee, ik denk van niet. Ook al is het systeem helemaal omvergereden, we blijven zitten met onze medemensen die daar niets van afweten. Omdat de 'upper ten' er goed van leefde, zal die de status quo niet zonder slag of stoot opgeven, maar uiteindelijk zullen ze de realiteit onder ogen moeten zien. Wij zijn degenen die het geldende recht met enige nadruk moeten promoten, tot de laatste douanier in zijn vervallen tolhuisje als een modern Repelsteeltje wakker wordt uit zijn Doornroosjes-coma.
In de eerste hoofdstukken heb ik een beetje moeten sjoemelen, want de reële waarheid is dat er 'de jure' sinds 25 december 2012 geen rechtsgeldig geld- en rechtssysteem meer bestaat. 'De facto' bestaat het systeem echter nog wel degelijk, maar louter en alleen omdat de mensen daarvan onkundig zijn en als ze wel op de hoogte zijn bij Jupiter niet zouden weten wat ze ermee aan moeten. De elite heeft eveneens duidelijke redenen om hun systeem overeind te houden, maar ik zie het somber voor ze in. Alle banken zijn onder dwang geliquideerd, alle staatsondernemingen zijn geliquideerd, de paus heeft een einde gemaakt aan de gezamenlijke CQV-trusts en aan de immuniteit van het complete corps van 'ambtsdragers'. Er bestaat niets meer waaraan ze zich kunnen vastklampen, buiten het oorlogsrecht dat hen het schenden van alle rechten vergeeft. Toch krijgen ze geen echte oorlog van de grond, wat ons ondubbelzinnig bewijst dat ze op krachtig verzet stuiten. Met de talloze oorlogen die ze voor Syrië beraamd hadden, hadden ze in elk geval meer succes.

Het is duidelijk, dat 'wij mensen het zijn', die uit een de jure-toestand een de facto-situatie tot

stand kunnen brengen. Helaas hebben ze ons eeuwenlang voor sukkels versleten, zodat wij weinig gevoel voor een zelfgekozen en moreel onderbouwde samenleving hebben ontwikkeld. Hoe dan ook, er zijn bepaalde initiatieven die ertoe kunnen leiden dat de toestand in onze wereld zich in afzienbare tijd ten goede keert. Voordat het zover is moeten we nog een pietsje moed opbrengen, onze angst overwinnen en het lef hebben iets te gaan ondernemen.

Wat de kranige mensen van de OPPT op grootste wijze verricht hebben, is in feite niets anders dan zoals wij het rechtssysteem benaderd hebben. Als een handelscontract niet beantwoordt aan het hoogste concept van een billijke waarde-uitwisseling, moet de bedrieger rekening houden met de consequenties. Er kan beslaglegging volgen en zijn bezit kan verbeurdverklaard worden. In elk geval is hij aansprakelijk voor schadevergoeding. Dat is een heilige wet.

Dat is ook de ware maar verborgen oorzaak waardoor we niet meer bij onze stromanrekening kunnen komen, want die waarden werden al aan ons overgedragen. De jure wel te verstaan, niet de facto! De OPPT heeft de gehele mensheid als 'Secured Party Creditor' in de handel geregistreerd en geboekt. Daarmee zijn onze titel van eigendom en rechten als schuldeisers en crediteuren onaantastbare titels geworden, onweerlegbaar. Op het ogenblik hangen we een beetje in de lucht en weten we feitelijk niet precies hoe het verdergaat. In ieder geval zullen we in onze volgende documenten met deze speciale omstandigheid rekening houden en onze rechten op grond van de OPPT-registratie opeisen en ervan gebruikmaken.
Het probleem dat ik heb is dat mijn bewerking in juridisch opzicht in de verste verte niet kan tippen aan het werk van Heather en haar mensen. Ik ben maar een leek op dit gebied. Hulp van een van u zou uitermate nuttig zijn, zodat we uiteindelijk over foutloze documenten beschikken, die bruikbaar zijn en voldoen. Het maakt mij niet uit of men aan onze eisen tegemoetkomt via de stroman of Motu Proprio van de paus of de Bijbel met inbegrip van abatement en affidavit. Ik wil ook geen discussie op gang brengen: dat zou zonde van de tijd zijn. De hoofdzaak is louter en alleen dat we ten slotte succes hebben en winnen. Em hoe kunnen we dat beter bereiken dan door nu in actie te komen? De eeuwen van voor-de-gek-houderij en afstomping moeten nu maar eens voorbij zijn! We zijn gerijpt en hebben ons lesje geleerd. Niemand zal ons nog ongestraft oplichten!

Overigens, de OPPT is reeds lang ter ziele, want het enige doel dat deze trust had is bereikt. Kijk eens in alle rust naar de hiernavolgende teksten, die door de OPPT in de bestanden van het UCC-1 Financing Statement zijn ingebracht. Als er iemand onder jullie is, die alles meteen snapt, laat die mij dan alsjeblieft onverwijld opbellen …

Uittreksel uit een interview met Heather
Haar antwoord: >> Het beslissende document in de hele kwestie is het UCC-1 Financing Statement. Hier heb ik waar het toe dient. Een UCC-1 Financing Statement (afkorting van Uniform Commercial Code-1) is een juridische vorm, waardoor een schuldeiser meedeelt dat hij belang heeft, of hebben kan, bij een privaat eigendom van een schuldenaar. Dit formulier is gedeponeerd om het belang van de schuldeiser 'perfect te maken'. Deze handeling, die met de openbare mededeling verricht wordt, verschaft voorrang en een garantie een schuld te innen ingeval de schuldenaar zijn bepalingsplicht verzaakt. Zulke verkoopmededelingen vindt

men geregeld in regionale kranten. Als het formulier eenmaal gedeponeerd is, bepaalt de schuldeiser daarmee zijn voorrang tegenover de andere schuldeisers van de schuldenaar. Deze procedure noemt men in het eigendomsrecht ook 'de perfectionering van het zekerheidsbelang'. Het recht van de schuldeiser tegenover de schuldenaar berust op de kredietdocumenten en niet op het UCC-1 Financing Statement. Dit laatste garandeert geen enkel recht op het opgeëiste goed; dat recht moet bewezen worden met de documenten in de hand. <<

Verdere formuleringen van de OPPT
>> Deze soort handelingen en systemen, onverschillig of ze in de misleidende vorm van 'regeringen', 'autoriteiten', 'contract', 'akte', 'statuut' of 'juridisch persoon', inclusief de private systemen, vroeger bekend als 'NATIES', 'VERENIGDE NATIES' en hun eigen speciale agenturen van het 'IWF', 'DEN HAAG', 'WERELDBANK' en BIZ of BIS' … uit alle families van dit soort 'magiërs', van land tot land, van zee tot zee, tot 'DE HEILIGE STOEL' aan toe, al deze worden wetmatig, legaal en reglementair bevestigd als geregistreerd in de handel en reglementair geëxecuteerd, reglementair als schuldenaars van de mensen bevestigd, van alle mensen op Aarde in gelijke mate, op 24 oktober 2012, wettelijk, werkelijk en volgens de openbare orde, onweerlegbaar en onweerlegd.

Reglementair als failliet geregistreerd
Op een reeks momenten in de tegenwoordige tijd werden rechtspositie, autoriteit, waarde, recht en rechtsprincipes in overeenstemming met het burgerlijk recht van de mensen, van alle mensen in gelijke mate, volgens de regels, legaal en reglementair in de HANDEL GEREGISTREERD, zoals het in het begin, op het nulpunt, bij de Schepping, opgetekend was, onweerlegbaar, onweerlegd. Deze soort schuldenaren is reglementair failliet verklaard en als zodanig geregistreerd. De essentiële wezenskenmerken van de mensen, van alle mensen in gelijke mate, en hun intrinsieke rijkdom werden reglementair 'boven water gehaald', daar waar ze altijd al waren, waarop dit slag 'magiërs' zich altijd concentreerden en hun blik richtten, bij hun hantering van de mensen.

Aankondiging van de Equity Call (waarde-vordering)

Afkondiging: U wordt reglementair gemaand om met onmiddellijke ingang na te laten beslag te leggen op de waarde van de mensen, nu levende of toekomstige.
DAAROM WORDT NU REGLEMENTAIR AFGEKONDIGD: De mensen doen een 'Equity Call' (waarde-vordering) van ALLE EN IEDERE waarde, die de mensen ontnomen is, inclusief toekomstige waarde en iedere waarde, winsten en voordelen, die daarvan worden afgeleid, NUNC PRO TUNC, PRAETEREA PRAETEREA (nu zo goed als toen, en wat hierna en verder komt, d.w.z.: met terugwerkende kracht en voor eeuwig en altijd), en hebben voor de reglementaire afgifte en administratie van de overeenkomstige 'PERFORMANCE ACCEPTANCE BOND' (schulddelgingsgarantie) onze Public Trust en zijn reglementaire verplichte trustee volmacht gegeven. Zekerheidsnemer bij uitstek, de Schepper van de mensheid, door Zijn lijfeigenen, zijnde Zijn dienaren, de mensen, ongeacht de verkozen verblijfplaats van hun lichaam, met voorbehoud van alle rechten en zonder prejudicie, zoals aangekondigd en beschermd door de openbare orde, inclusief UCC 1-308, en alle en elk van

de Verenigde Staten van Amerika, de Bondsregering, VERENIGDE STATEN, Verenigde Staten, 'STAAT VAN ...', 'Staat van ...', en van zijn internationale equivalenten, leggen wij opnieuw vast, bevestigen wij opnieuw, verklaren wij opnieuw en delen wij het alle schepsels opnieuw als volgt mede, nunc pro tunc, praeterea praeterea:

DE MET HET AANZIEN, DE BEVOEGDHEID, DE WAARDE, DE RECHTEN EN HET RECHTSPRINCIPE in de UCC reglementair geregistreerde en gewaarborgde documenten nr. 2012079290, d.d. 25 juli 2012, met bewijsstuk nr. 1237660, en nr. 2012079322, d.d. 25 juli 2012, met bewijsstuk nr. 1237679, opnieuw vastgelegd en hier belichaamd en in dit kader gebracht als in volle omvang genoteerd, welbewust, uit vrije wil, en doelgericht beveiligd en beschermd voor eeuwig, voor het eerst ingevoerd door de internationale rechtsorde, herkenbaar meegedeeld als de Constitutie van de Verenigde Staten van Amerika, 1791, zoals geamendeerd, en derzelven rechtmatige rechtspraak van de nakomelingen, internationaal bevestigde rechtsverordeningen, te beginnen op 4 juli 1776 en eindigend op 1 maart 1781, geratificeerd in 1791, zijn nooit weerlegd, DAAROM WORDT NU AFGEKONDIGD, dat de mensheid reglementair een Equity Call van ALLE EN IEDERE in beslag genomen waarde van de mensen doet, inclusief toekomstige waarde, winsten en voordelen, die hieruit afgeleid worden, NUNC PRO TUNC, PRAETEREA PRAETEREA, en ze hebben voor de reglementaire afgifte en administratie van de overeenkomstige SCHULDDELGINGSGARANTIE onze Public Trust en zijn reglementair verbonden trustee volmacht gegeven.

Mededeling aan de principaal is mededeling aan vertegenwoordiger
Mededeling aan vertegenwoordiger is mededeling aan de principaal

REGLEMENTAIR OPNIEUW VASTGELEGD, OPNIEUW GERATIFICEERD, OPNIEUW VERKLAARD EN OPNIEUW MEDEGEDEELD, VAN KRACHT GEWORDEN OP DEZE DAG van 25 juli 2012, met onze gelofte en eed, herkenbaar aan onze ware ondertekening en ons ware zegel, bewust, uit vrije wil en doelgericht gedaan, met onbegrensde aansprakelijkheid, met absolute bevoegdheid en verantwoordelijkheid, gezworen op straffe van meineed, geleid door de wetten van de Schepper, reglementair geratificeerd; zonder prejudicie zoals afgekondigd, beveiligd en beschermd volgens de openbare orde, UCC 1-308, en alle en elk van de Verenigde Staten van Amerika, Bondsregering, VERENIGDE STATEN, Verenigde Staten, 'STAAT VAN ...', 'Staat van ...', en zijn internationale equivalenten, hierna UCC 1-308 genoemd:

(handtekening van) Heather Ann Tucci-Jarraf, als trustee,
(handtekening van) Caleb Paul Skinner, als trustee,
(handtekening van) Hollis Randall, als trustee.

De bekendmaking van de feiten

(Is rechtsbindend, onverschillig of men ervan weet of niet.)
Alle regeringshandvesten geannuleerd (zie DECLARATION OF FACTS, bekendmaking van de feiten**): UCC Doc # 2012127914 28 november 2012)**
'… dat iedere en alle HANDVESTEN, inclusief het United States Federal Government, UNITED STATES, 'State of …', inclusief iedere en alle afkortingen, idem sonans (als gelijk

klinkend) of andere rechtelijke, financiële of administratieve vormen, **iedere en alle internationale equivalenten,** inclusief iedere en alle ambten en openbare instellingen, ambtenaren en employés, ambtelijke beschikkingen, employés van belastingen en gevangenissen, contracten, constituties en reglementen, lidmaatschappen, verordeningen en iedere en alle verdere contracten evenals overeenkomsten, die daarmee en daaronder gesloten zijn, nu nietig, waardeloos, of anderszins geannuleerd zijn, onweerlegd; … Bankhandvesten geannuleerd. (Zie TRUE BILL: WA DC UCC Doc # 2012114776, 24 oktober 2012.)

Kenbaar gemaakt en onherroepelijk geschrapt: iedere en alle handvesten van de leden van de BIS, van leden en gebruikers, inclusief van alle begunstigden, inclusief van alle corporaties die private geldsystemen bezitten, gebruiken, ondersteunen, begunstigen en die zich bedienen van accountancy om geldinning, executiemaatregelen en SLAVENSYSTEMEN te onderhouden … beslagleggingen op de rechtmatige waarde met behulp van onrechtmatige bevoegdheden …

De genoemde **DECLARATION OF FACTS (***bekendmaking van de feiten***)**, hiermede gewettigd en opnieuw geformuleerd, **blijft onweerlegd en is als Absolute Waarheid verankerd in wet,** handel en ZIJN (BE'ing), openbaar opgetekend en geregistreerd, universele rechtsverordening, en de gehele wereld kan zich hierop beroepen.
https: //gov.propertyinfo.com/DC-Washington/

… de consequentie … /de UCC-aanspraken (filings) gelden als internationaal recht. **Volgens de voorwaarden eigen aan het systeem bestaat het systeem niet meer!**

Er zijn nog veel andere documenten, die allemaal op het internet te vinden zijn, zoals het UCC Doc. # 2000043135 (= Eeuwigheidsdocument) of de laatste bevestigde notitie van de OPPT van 18 maart 2013 UCC Doc. # File No. 2012132883. Zoek ze op als het u interesseert.

Er is in principe ook een mogelijkheid via de OPPT, met behulp van een zogenaamde Courtesy Notice (coulancemededeling) de autoriteiten over de rechtskundige status van hun wezenlijkheid voor te lichten. Voor het geval dat de instantie niet van haar vorderingen afziet, staat er een nauwkeuriger procedure ter beschikking. Langs die nogal technische weg kan men een schadevergoedingscontract in werking stellen en in aansluiting daarop aangeven hoe de rekening eruit dient te zien.

Coulancemededeling (Courtecy Notice) – Engelse versie

Ontvanger:	Afzender:
Mevrouw Huber c/o vermeende Belastingkantoor Gouda Pretweg [17] [4444ZZ] nabij Gouda	Hans: man van de familie Meier Adres…

Datum: maandag 14 april 2016

Onderwerp:
Onbeperkte persoonlijke aansprakelijkheid door de gedwongen executie van alle banken, van alle op ondernemingen berustende regeringen en van alle andere ondernemingen op basis van de UCC-aktenregistraties van de One People's Public Trust (OPPT)

Bezorging: persoonlijke bezorging/per aangetekende brief

REGLEMENTAIR GEVERIFICEERDE MEDEDELING VAN DE FEITEN
Met betrekking tot het voorval op {<dag … van de maand>} 2013, {<plaats van het voorval>}, waarbij {< naam van de ontvanger >} met het adres (< adres van de ontvanger>} betrokken was, hierna 'ontvanger' genoemd.

Ik ben de enige, rechtmatige en legale GEREGISTREERDE-eigenaar, beheerder en trustee van mijn ZIJN (BE'ing), elke schepping daaruit en eigendommen daarvan, UCC Doc. Registratienummers 2012127810, 2012127854, 2012127907, 2012127914, opnieuw geformuleerd en hier als referentie opgegeven, de oorspronkelijke publicatie van de BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts) door openbare registratie, aantoonbaar uitgevoerd, afgesloten en voltooid door de ONE PEOPLE'S PUBLIC TRUST, hierna 'OPPT' genoemd, hier geciteerd en door verwijzing ingebracht, als in volle omvang uiteengezet. Ik heb bewust, willens en wetens en met volle overtuiging mij de genoemde BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts) eigen gemaakt en bevestig en ratificeer deze als reglementaire BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts), nunc pro tunc, praeterea praeterea, onweerlegd, als grondbeginsel van het recht, als feit, en als grondprincipe van de openbare orde, hierna 'afzender' genoemd.

REGLEMENTAIR GEVERIFICEERDE MEDEDELING
De afzender deelt de ontvanger mede dat hij GEEN TOESTEMMING VERLEENT aan iedere onrechtmatige en illegale devaluatie, vermindering, afschaffing, onderwerping, onderdrukking, onteigening, bedreiging, beschadiging of beroving van zijn reglementair beschermde **ZIJN (BE'ing); van alle scheppingen en elk eigendom daarvan. Van de ontvanger wordt reglementair geëist iedere en alle van de genoemde onrechtmatige en illegale handelingen tegen de afzender met onmiddellijke inwerkingtreding NA TE LATEN.**

De afzender geeft en doet u hierbij reglementair en tijdig de mededeling, dat de ontvanger rechtmatig en wettelijk voor de gezamenlijke door de ontvanger veroorzaakte onrechtmatige en illegale handelingen jegens de afzender, die tot iedere en alle mogelijke schadelijke gevolgen voor de afzender, inclusief fysieke schade, lijfelijke gevangenneming, inbeslagname of beschadiging van eigendom, financieel verlies of tot enige andere schade aan de meetbare energie van de afzender leiden, voor de hoofd- en de drievoudige schadevergoeding volgens de algemene wetten verantwoordelijk en aansprakelijk is.

De ontvanger wordt op de BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts)

opmerkzaam gemaakt. In het bijzonder op de dwangexecutie van alle ondernemingen over de gehele wereld, die onder de dekmantel van de regeringen van de volken gehandeld hebben, banken en concerns van alle andere instanties, in het einde van 2012, wegens hoogverraad en schade aan de enige mensheid van deze planeet zonder hun bewuste, vrijwillige en overtuigde toestemming, meer gedetailleerd:

Alle regeringshandvesten geannuleerd: (zie BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts**): UCC Doc. # 2012127914 28 november 2012)**
'... Dat iedere en alle handvesten, inclusief van het United States Federal Government, UNITED STATES, 'State of ...', inclusief iedere en alle afkortingen, idem sonans (als gelijk klinkend) of andere rechtelijke, financiële of administratieve vormen, **iedere en alle internationale equivalenten**, inclusief iedere en alle AMBTEN en OPENBARE INSTANTIES, AMBTENAREN en EMPLOYÉS in OPENBARE DIENST, BESTUURLIJKE MAATREGELEN en EMPLOYÉS BIJ HET GEVANGENISWEZEN en de BELASTINGEN, CONTRACTEN, CONSTITUTIES/STATUTEN en REGLEMENTEN, LIDMAATSCHAPPEN, VERORDENINGEN en iedere en alle andere contracten evenals overeenkomsten, die daarmee en daaronder gesloten zijn, nu nietig, ***waardeloos, of anderszins geannuleerd zijn, onweerlegd;*** …
Bankhandvesten geannuleerd: (zie: TRUE BILL: WA DC Doc. # 2012114776 24 oktober 2012)
Kenbaar gemaakt en onherroepelijk vervallen: iedere en alle handvesten van de leden van de BIS, van leden en gebruikers, inclusief van alle begunstigden, inclusief van alle corporaties die private geldsystemen bezitten, gebruiken, ondersteunen, begunstigen en die zich bedienen van accountancy om geldinning, executiemaatregelen en SLAVENSYSTEMEN te onderhouden … beslagleggingen op de rechtmatige waarde met behulp van onrechtmatige bevoegdheden …

De genoemde **BEKENDMAKING VAN DE FEITEN** (Declaration of Facts), hiermede erkend en opnieuw geformuleerd, **blijft onweerlegd en staat als Absolute Waarheid verankerd in wet,** handel en ZIJN (BE'ing) in het openbaar opgetekend en geregistreerd, universele rechtsverordening, en de gehele wereld kan zich hierop beroepen.

https://gov.propertyinfo.com/DC-Washington/ (aanmelding vereist) of
www.peoplestrust1776.org.

Dienovereenkomstig wordt de ontvanger medegedeeld, dat hij nu uitsluitend als individu handelt, zonder het veiligheidsnet van een zogenaamde corporatie, met volle individuele aansprakelijkheid voor ELK VAN ZIJN HANDELINGEN volgens het burgerlijk recht (gewoonterecht, common law), behouden en beschermd door de openbare verordening UCC 1-103 en universele recht, het geldende recht, dat in de OPPT UCC-aktenregistraties is neergelegd (zie: WA DC UCC ref doc # 2012113593).
Mocht de ontvanger besluiten toch in naam van een entiteit met dwangexecutie op te treden en de afzender welke van de schaden ook, zoals boven aangegeven, berokkenen, wordt de ontvanger in zijn individuele en onbeperkte vermogen absoluut aansprakelijk gesteld. Zulke handelingen kunnen voor de ontvanger een rechtmatige vergoedingsplicht gerelateerd aan het vermogen van de ontvanger ten gevolge hebben, overeenkomstig het principe van de

openbare verordening UCC 1-305, inclusief, maar niet beperkt tot de UCC-wisselverordening (pandbeslag).

> Voorts wordt de ontvanger op de **Verklaring met opdracht (DECLARATION AND ORDER) opmerkzaam gemaakt: UCC Doc # 2012096074, 9 september 2012,** reglementair bevestigd en geratificeerd door COMMERCIAL BIIL UCC doc. no. 2012114586 en TRUE BILL UCC doc. no. 2012114776, dat luidt:
> Vrijwilliger van de krijgsmacht: '**in hechtenis te nemen en in verzekerde bewaring te stellen** elke en alle corporaties, **waarvan** de gevolmachtigden, beambten en andere agenten, ongeacht het gekozen domicilie (domicil), **die private geldsystemen bezitten, gebruiken, ondersteunen, begunstigen** en die zich van accountancy, geldinning, executiemaatregelen bedienen, om SLAVENSYSTEMEN tegen mensen te exploiteren … en weder inbezitneming van alle private geldsystemen, vervolgingssystemen, overmakingssystemen, factureringssystemen, incasseringsinstellingen, executiesystemen, die SLAVENSYSTEMEN in bedrijf hebben …'
> 'Alle bestaande wezens (be'ings) van de Schepper zijn verplicht aan alle hier geïdentificeerde openbare employés en ambtenaren **bij de implementering, de bescherming, het behoud en de tenuitvoerlegging van dit bevel (ORDER)** met alle middelen van de Schepper en de geschapenen te ondersteunen, door, met en in hun volledige individuele aansprakelijkheid …'

Mocht de ontvanger elke en alle handelingen, die de afzender schade toebrengen, nalaten, dan zullen alle procedures tegen het vermogen van de ontvanger afgewend worden. De ontvanger wordt gewaarschuwd met betrekking tot accumulatie van zijn aansprakelijkheid door instructies, bepalingen en samenzwering met medewerkers, die een voortzetting van de benadeling van de afzender ten gevolge hebben.
Mochten geïnstrueerde medewerkers de afzender een van de boven aangevoerde vormen van schade berokkenen, dan worden die gezamenlijk én hoofdelijk als schuldenaars aansprakelijk gesteld door het principe van 'opdrachtgever staat gelijk met lasthebber' (Principal Agent Doctrine), beschermd door het beginsel van de openbare orde UCC 1-103. Het is nu uw zakelijke en morele verantwoordelijkheid om uw medewerkers te informeren. Het is uw verantwoordelijkheid hun aansprakelijkheid, evenals iedere potentiële toekomstige aansprakelijkheid na te trekken, die op hun bewuste, vrijwillige en overtuigde vrije wilsbeschikking om de afzender te schaden, berust. De afzender heeft hiermede de ontvanger naar behoren een additionele coulancemededeling verstrekt. De oorspronkelijke bekendmaking is aantoonbaar gedaan, afgesloten en voltooid door de OPPT.

Mocht de ontvanger in zijn private en individuele hoedanigheid wensen na het huidige tijdstip verder met de afzender in interactie te treden, dan biedt de afzender hem volgaarne zijn Algemene Handelsvoorwaarden (AHV'n) met referentienummer {< AAA-000000 >} ter instemming aan, waarin de instemmingsprocedure duidelijk is gedefinieerd. De ontvanger wordt eveneens erop opmerkzaam gemaakt, welke positieve gevolgen de OPPT-eisen voor iedere mens hebben. Onder dwang geëxecuteerde banken betekenen het einde van schulden. Opgeheven 'Regerings'-statuten betekenen het einde van onrechtmatige belastingen, reglementen, onrechtmatige vonnissen etc. Een nieuwe regeringsvorm dient zich aan! Laat

deze informatie tot u doordringen en handel daarnaar!

Afzender: ----------

Getuige 1: -------- (Voornaam Achternaam) Getuige 2: ------- (Voornaam Achternaam)

Datum: --------

REKENING

Factuuradres:	**Te betalen aan:**

Ontvanger: GEZ ----	**Afzender:** Hans Xaver: man van de familie Meier Am Abwasserkanal 1 98765 Hinterschmiding Bayern

Betalingsvoorwaarden binnen14 dagen	Vervaldatum 11 december 2016

De wereldwijde dwangexecutie van de banken en de regeringen is een op schrift gesteld en onweerlegd feit (BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts): UCC doc # 2012127914, 18 november 2012), waartegen geen afdoende geverifieerde weerstand is getoond, namelijk:
Een reglementair geverifieerde weerlegging van de BEKENDMAKING VAN DE FEITEN (Declaration of Facts), punt voor punt erop ingaand en met reglementair onder ede afgelegde verklaring in volle verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de ondervraagde, op straffe van meineed onder het geldende recht, of ieder recht, voor zover geïdentificeerd, ondertekend met de handtekening van de ontvanger met natte inkt, **IS NIET BINNENGEKOMEN.**

Algemene handelsvoorwaarden zijn in de Algemene Handelsvoorwaarden van de afzender volgens referentienummer **HXM2015-0925-BS** aangeboden, de acceptatieprocedure van deze AHV'n zijn duidelijk gedefinieerd. De AHV'n van de afzender zijn door de ontvanger bindend geaccepteerd en gelden in volle omvang. Geen enkele van de relevante verklaringen, feiten en rechtsvermoedens werd te eniger tijd door de ontvanger weerlegd. Bij de ontvanger worden zijn handelingen in de vervolging van een ongegronde aanspraak in rekening gebracht. Deze handelingen waren **het in rekening brengen van zogenaamde 'Bijdragen voor een zogenaamd radio-staatscontract**'; de volgende handelingen resp. verzuimen waren hierbij in strijd met het contract:

1. permanente onrechtmatige aanduiding van de mens Hans Xaver als 'Heer Meier'
2. permanent verzuimen handelsaanbiedingen te ondertekenen, hier: ontbrekende handtekening op 'betalingsherinnering' d.d. 20-11-2016
3. ontbrekende levering van bewijzen met betrekking tot de autoriteit en identiteit van de ontvanger (UCC-3-501)
4. ontbrekende levering van bewijzen en informatie ten aanzien van de

staatsbevoegdheid (bijv. toepassing van de wetten van de BRD enz. …)

De aan u berekende tarieven zijn lager dan de vaste tarieven van de algemene voorwaarden.

Positie	Beschrijving	Vanaf	Tot	Tarief	Aantal	Bedrag
Punt 1	Permanente weigering, de mens Hans Xaver als mens te willen identificeren	28-9-2015	Vandaag	€ 1.500,00	1	€ 750,00
Punt 2	Ontbrekende handtekening op de betaalherinnering van 20-11-2016	20-11-2015		€ 100,00	1	€ 100,00
Punt 3	Gebrek aan het leveren van bewijs van autoriteit en identiteit	28-9-2015	Vandaag	€ 500,00	1	€ 250,00
Punt 4	Gebrek aan het leveren van soevereine autorisatie (b.v. toepassing van BRD-wetgeving, etc.)	28-09-1015	Vandaag	€ 1.000,00	1	€ 500,00
	Verwerkingstijd - Uurtarief	26-11-2015	Vandaag	€ 75,00	1	€ 75,00
					Te betalen totaalbedrag	€ 1.675,00

Bereidheid tot afzien:
Is de ontvanger in staat binnen veertien (14) kalenderdagen na ontvangst van deze rekening een voldoende geverifieerd antwoord te geven in de vorm van:

- Een bewijs, zoals in de AHV'n met het referentienummer **HXM2015-0925-BS** als vereist vermeld, dat de zogenaamde eis op een rechtmatig bindend contract tussen de beide bovengenoemde partijen berust, of
- Een onherroepelijke, schriftelijke ontkenning van de boven ingedeelde handelingen, die het verzenden van deze rekening ten gevolge hadden,

dan wordt van de vordering van deze rekening afgezien – er is dan geen betaling noodzakelijk. Eerdere rekeningen vallen niet onder dit afzien en blijven te betalen (tot nu zijn geen eerdere rekeningen voorhanden).

Betalingsvoorwaarden
Voor het voldoen van deze rekening ontvangt de afzender de levering van natuurlijk zilver in een toereikend aantal 'Troy ounces' (31,1034768 gram) in voor 99,9 % zuivere zilveren munten ter waarde van deze rekening door een betrouwbare expediteur, met bewijs van door een erkende munterij goedgekeurd betaalmiddel.

De betaling dient binnen 14 dagen te geschieden.

Hoofdstuk 25

Afvinklijst

- Is ons van alle kanten duidelijk dat we vrij en soeverein zijn?
- Zijn onze Algemene Handelsvoorwaarden in orde?
- Zijn alle verdere papieren en contracten in orde en liggen ze op een goede plaats?
- Klopt ons adres?
- Hebben we op tijd gereageerd?
- Hebben we de juiste handelspartner geïdentificeerd?
- Hebben we ons nauwkeurig afgevraagd via welke procedure we reageren?
- Hebben we onze rechten volgens UCC 1-103 en UCC 1-308 veiliggesteld?
- Hebben we een verwijzing naar (referte op) onze documenten en contracten ingediend?
- Hebben we de dossiernummers van onze contracten en documenten in de Financial Statement van UCC-1 gepubliceerd?
- Hebben wij het stuk als offerte geïdentificeerd, het uittreksel voor Dun & Bradstreet op de post gedaan en alle rechtsvermoedens van de hand gewezen?
- Hebben we de rechtsvermoedens met betrekking tot naam en persoon van de hand gewezen?
- Hebben wij gezag en identiteit volgens UCC 3-501 opgeëist?
- Hebben wij iemand tot trustee benoemd?
- Hebben wij ons als begunstigde (fiduciarius) bekend gemaakt?
- Hebben wij tot weerlegging van onze rechtsvermoedens opgeroepen?
- Hebben wij alles vermeden dat riekt naar een Public Officer?
- Hebben wij het contract gewild, dat zij ons willen opleggen en dat wij ondertekend hebben?
- Zijn wij als eigenaar van een zaak in staat om onze integriteit te bewaren in de zakelijke betrekkingen met toeleveraars, klanten etc.?
- Hebben wij ooit onze mening over iets uitgesproken en als dat het geval is een eventuele fout hersteld?
- Hebben wij de volgende stappen aangekondigd, die wij voornemens zijn te nemen, als aan onze eisen niet voldaan wordt?
- Hebben wij de principaal-agent-doctrine geïntegreerd?
- Hebben wij ons gehouden aan alle standaardnormen die gelden bij een 'affidavit'?
- Hebben wij ons gehouden aan alle standaardnormen die gelden bij een 'abatement'? (Engels voor: ongeldig wording, nietigverklaring.)
- Hebben wij gewezen op de vormfouten in de conclusie van de tegenpartij en daarmee de conclusie afgewezen?
- Hebben wij geweigerd gebruik te maken van privileges?

- Hebben wij het oorlogsrecht afgewezen?
- Hebben wij laten doorschemeren dat wij hun bankroet doorzien hebben?
- Hebben wij de juiste partij aangevallen?
- Hebben wij schadevergoeding in goud of zilver geëist?
- Hebben wij op de juiste wijze ondertekend?
- Zijn onze getuigen betrouwbaar en goed onderlegd?
- Moeten we onze conclusie niet nog eens rustig overdenken en het stuk pas morgen versturen?
- Hebben we de weg die ons stuk zal gaan precies gedocumenteerd?
- Hebben we de stukken opgeborgen op een plek waar we ze kunnen terugvinden?

Ten slotte

Wij zijn bij het einde van dit geschrift aanbeland. We hadden die hele theoretische onderbouwing nodig om ons nu wat relaxter op de praktijk te kunnen richten. Nu zijn we in staat onze argumenten zo in te kleden, dat we ermee bewijzen dat als er inderdaad contracten bestaan, het wel de onze zullen zijn. En dat die geldig zijn ook. Er bestaat geen wet als er contracten in het geding zijn.

Van begin af aan was de bedoeling iets samen te stellen dat zich zou lenen voor praktische toepassing en om iets tot stand te brengen dat ons eindelijk van dat ongemakkelijke gevoel zou kunnen afhelpen slachtoffer te zijn.
We hebben al zo lang onder de knoet van hun slavernij geleefd, dat het idee van meer vrijheid en soevereiniteit ons zelfs beangstigt. We willen liever niet zoveel veranderen, want dat maakt inbreuk op ons comfort. De vertrouwde sfeer is dan doorbroken. Zie ik mij als een soevereine mens, uitgerust met het natuurlijke en absolute recht dat niemand zich met mij te bemoeien heeft? En waar moet ik dan tanken en mijn brood kopen, als het systeem het begeeft?

Willen we dan dat het systeem het begeeft? Helemaal niet! We kunnen alleen achteraf niet meer verhinderen dat het ging kraken. Niet wij hebben het vernietigd, het was zelf al langer bezig zich uit te schakelen. Wij begrepen niet eens wat er aan de hand was. Maar we kunnen nu wel iets nieuws en iets beters opbouwen. Iets waardigers, iets met elkaar. Een systeem waarbij mensen rechten hebben, onvervreemdbare rechten zelfs. Een systeem wellicht, waarbij gebrek en armoede in onbruik geraakte en ongeloofwaardige woorden zijn geworden. Er zijn vele ideeën die ik zou kunnen opperen, maar we kunnen beter met zijn allen bepalen wat ons het beste zou uitkomen.

Gevoelsmatig bemerken de meesten van ons dat er al veranderingen plaatsvinden. Zelfs grote. Onze hoop is dat alles zich ten goede wendt. We hoeven niet alleen te hopen, want we kunnen ons lot in eigen hand nemen en zelf iets ondernemen om onze ellende met het recht- en geldsysteem met het woordje *nee!* en een paar poststukken te verlichten.

Eigenlijk wilden we alleen onze levensomstandigheden verbeteren door weer te worden wat we toch altijd al waren: **een mens, een levende ziel uit vlees en bloed,** zoals Mary Croft het zou uitdrukken.

We moeten zo langzamerhand eens beslissen of we het schaap willen blijven dat we tot nu toe waren. Want ongemerkt is ons steeds duidelijker geworden, dat diegene die de schapen achterna sjokt alleen maar achterwerken van schijters ziet. Hoe meer er wat ondernemen, hoe minder achterwerken er overblijven.
Gaan we wat doen?

Jullie Hans